

УВОД У ТЕОРИЈУ ХОМОТОПИЈЕ

Белешке Милице Јовановић са предавања професора Бранислава Првуловића на курсу *Одабрана поглавља топологије и геометрије* у школској 2018/2019.

Садржај

1	Увод	1
1.1	Класе хомотопних пресликавања	1
1.2	Хомотопија дуж пута	7
1.3	Задачи	13
2	Хомотопске групе	16
2.1	Дефиниција и основне особине	16
2.2	Релативне хомотопске групе	34
2.3	Дуги тачни низ хомотопских група	42
2.4	Задачи	47
3	Проширење и подизање пресликавања	49
3.1	CW -комплекси	49
3.2	Својства CW -комплекса	49
3.3	Проблем проширења пресликавања	56
3.4	Проблем подизања пресликавања	59
3.5	Задачи	65
4	Теореме Вајтхеда, Фројдентала и Хуревића	67
4.1	Вајтхедова теорема	67
4.2	Теорема Фројдентала о суспензији	73
4.3	Ајленберг-Меклејнови простори	86
4.4	Теорема Хуревића	94
4.5	Задачи	108
5	Фибрације и раслојења	110
5.1	Фибрације	110
5.2	Слој фибрације	116
5.3	Дуги тачни низ хомотопских група за фибрације	124
5.4	„Претварање“ произвољног пресликавања у фибрацију	127
5.5	Главне фибрације	136
5.6	Раслојења	141
5.7	Хопфова раслојења	148
5.8	Штифелове многострукости	155
5.9	Задачи	161

1 Увод

1.1 Класе хомотопних пресликавања

Нека су X и Y тополошки простори. Дефинишимо

$$[X, Y] \stackrel{def}{=} C(X, Y)/\simeq.$$

$[X, Y]$ ће бити скуп, а понекад и група.

Пример 1.1

- 1) Ако је Y контрактибилан, онда је $|[X, Y]| = 1$; тада пишемо $[X, Y] = 0$;
- 2) Ако је X контрактибилан, онда је $|[X, Y]|$ једнак броју компоненти путне повезаности од Y ;
- 3) Ако је $t < n$, онда је $|[S^m, S^n]| = 1$ (ово следи из теореме о симплицијалној апроксимацији);
- 4) Ако је $t = n$, онда је $\deg : [S^n, S^n] \rightarrow \mathbb{Z}$ бијекција (доказ касније);
- 5) Ако је $t > n$, онда се $[S^m, S^n]$ у општем случају не зна.
За $n = 1$ имамо да је $[S^m, S^1] = 0$.

Нека је $g : Y \rightarrow Z$ непрекидно пресликавање и X тополошки простор. Тада можемо дефинисати пресликавање $g_* : [X, Y] \rightarrow [X, Z]$ са

$$g_*([f]) = [g \circ f].$$

Приметимо да важи

$$(h \circ g)_* = h_* \circ g_*, \quad (\mathbf{1}_X)_* = \mathbf{1}_{[X, Y]},$$

односно

$$[X, \cdot] : Top \rightarrow Set$$

је коваријантан функтор.

Ако су $g, h : Y \rightarrow Z$ непрекидна пресликавања таква да је $g \simeq h$, онда је $g_* = h_*$.

Став 1.2 Ако је $g : Y \rightarrow Z$ хомотопска еквиваленција, онда је g_* бијекција.

Доказ: Како је g хомотопска еквиваленција, имамо да постоји пресликавање $h : Z \rightarrow Y$ такво да је

$$g \circ h \simeq \mathbb{1}_Z, \quad h \circ g \simeq \mathbb{1}_Y,$$

па је

$$g_* \circ h_* = (g \circ h)_* = (\mathbb{1}_Z)_* = \mathbb{1}_{[X,Z]}$$

$$h_* \circ g_* = (h \circ g)_* = (\mathbb{1}_Y)_* = \mathbb{1}_{[X,Y]},$$

тј. g_* је бијекција. \square

Дефиниција 1.3 Непрекидно пресликавање $p : E \rightarrow B$ је *фибрација* ако за произвољан простор X , пресликавање $f : X \rightarrow E$ и хомотопију $H : X \times I \rightarrow B$, такве да је $p(f(x)) = H(x, 0)$ за све $x \in X$, постоји пресликавање $\tilde{H} : X \times I \rightarrow E$ такво да је $\tilde{H}(x, 0) = f(x)$ и $p \circ \tilde{H} = H$.

$$\begin{array}{ccc} X \times \{0\} & \xrightarrow{f} & E \\ \downarrow i & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p \\ X \times I & \xrightarrow{H} & B \end{array}$$

За $b_0 \in B$ скуп $F := p^{-1}(b_0)$ називамо *слој (фибра) фибрације* p над тачком b_0 .

Знамо да је низ Абелових група и хомоморфизама $A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C$ тачан ако је $\text{im } f = \text{ker } g$. Желимо да проширимо појам тачног низа за скупе са истакнутом тачком. Нека је $c_0 \in C$ истакнута тачка. Кажемо да је низ $A \xrightarrow{f} B \xrightarrow{g} C$ тачан ако је $\text{im } f = g^{-1}(c_0)$. Приметимо да нам је истакнут елемент потребан само у скупу C . Приметимо још да важи

$$f \text{ је „на“} \leftrightarrow g = c_0,$$

$$g \text{ је „1-1“} \Rightarrow f = \text{const.}$$

Ако је Y путно повезан, онда је $[\text{const}]$ истакнут елемент у $[X, Y]$.

Теорема 1.4 Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација, B путно повезан, $b_0 \in B$ и $F = p^{-1}(b_0)$ слој над b_0 . Тада је за произвољан простор X низ

$$[X, F] \xrightarrow{i_*} [X, E] \xrightarrow{p_*} [X, B]$$

тачан.

Доказ: Потребно је да докажемо да је $\text{im } i_* = p_*^{-1}([c_{b_0}])$, где је $c_{b_0} : X \rightarrow B$ константно пресликавање дато са $c_{b_0}(x) = b_0$, за све $x \in X$.

\subseteq : Нека је $g : X \rightarrow F$. Како је

$$p_*(i_*([g])) = [p \circ i \circ g] = [b_0],$$

то је $\text{im } i_* \subseteq p_*^{-1}([b_0])$.

\supseteq : Нека је $f : X \rightarrow E$ и претпоставимо да је $[f] \in p_*^{-1}([c_{b_0}])$, тј. $p_*([f]) = [p \circ f] = c_{b_0}$.

Тада имамо хомотопију

$$H : p \circ f \simeq c_{b_0},$$

па како је p фибрација имамо и њено подизање $\tilde{H} : X \times I \rightarrow E$.

$$\begin{array}{ccc} X \times \{0\} & \xrightarrow{f} & E \\ \downarrow i & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p \\ X \times I & \xrightarrow{H} & B \end{array}$$

Дефинишимо $\tilde{f} : X \rightarrow E$ са $\tilde{f}(x) = \tilde{H}(x, 1)$. Имамо да важи

$$(p \circ \tilde{f})(x) = p(\tilde{H}(x, 1)) = H(x, 1) = b_0, \text{ за све } x \in X,$$

одакле следи да је $\tilde{f}(x) \in F$ за све $x \in X$, па постоји $g : X \rightarrow F$ такво да је $\tilde{f} = i \circ g$.

Још остаје да покажемо да је

$$i_*([g]) = [i \circ g] = [\tilde{f}] = [f] \quad \square$$

Нека је X тополошки простор и $g : Y \rightarrow Z$ непрекидно пресликавање. Можемо дефинисати пресликавање $g^* : [Z, X] \rightarrow [Y, X]$ са

$$g^*([f]) = [f \circ g].$$

Приметимо да важи

$$(g \circ h)^* = h^* \circ g^*, \quad (\mathbb{1}_Y)^* = \mathbb{1}_{[Y, X]},$$

односно

$$[\cdot, X] : Top \rightarrow Set$$

је контраваријантан функтор.

Ако су $g, h : Y \rightarrow Z$ непрекидна пресликавања таква да је $g \simeq h$, онда је $g^* = h^*$.

Став 1.5 *Ако је $g : Y \rightarrow Z$ хомотопска еквиваленција, онда је g^* бијекција.*

Доказ: Како је g хомотопска еквиваленција, имамо да постоји пресликавање $h : Z \rightarrow Y$ такво да је

$$g \circ h \simeq \mathbb{1}_Z, \quad h \circ g \simeq \mathbb{1}_Y,$$

па је

$$g^* \circ h^* = (h \circ g)^* = (\mathbb{1}_Y)^* = \mathbb{1}_{[Y,X]}$$

$$h^* \circ g^* = (g \circ h)^* = (\mathbb{1}_Z)^* = \mathbb{1}_{[Z,X]},$$

тј. g^* је бијекција. \square

Дефиниција 1.6 Непрекидно пресликавање $i : A \rightarrow X$ је *кофибрација* ако за произвољан простор Y , пресликавање $f : X \rightarrow Y$ и хомотопију $H : A \times I \rightarrow Y$ таква да је $f(i(a)) = H(a, 0)$ за свако $a \in A$, постоји хомотопија $\tilde{H} : X \times I \rightarrow Y$ таква да је $\tilde{H}(i(a), t) = H(a, t)$ за свако $(a, t) \in A \times I$ и $\tilde{H}(x, 0) = f(x)$, за свако $x \in X$.

Став 1.7 Свака кофибрација је утапање.

Став 1.8 Утапање $i : A \rightarrow X$ је кофибрација ако и само ако $(X, i(A))$ има својство проширења хомотопије.

Напомена 1.9 Нека је $A \subset X$. Пар (X, A) има својство проширења хомотопије, по дефиницији, ако за произвољан тополошки простор Y , пресликавање $f : X \rightarrow Y$ и хомотопију $H : A \times I \rightarrow Y$ такве да је $H(a, 0) = f(a)$, за све $a \in A$, постоји $\tilde{H} : X \times I \rightarrow Y$ такво да је $\tilde{H}|_{A \times I} = H$ и $\tilde{H}(x, 0) = f(x)$, за свако $x \in X$.

Ако (X, A) има својство проширења хомотопије, онда је $X \times \{0\} \cup A \times I$ ретракт од $X \times I$. Обрнуто важи уз претпоставку да је A затворен у X .

Ако (X, A) има својство проширења хомотопије и A је контрактибилан, онда је природна пројекција $q : X \rightarrow X/A$ хомотопска еквиваленција.

Дефиниција 1.10 Ако (X, A) има својство проширења хомотопије, онда је X/A кофибра кофибрације $i : A \hookrightarrow X$.

Теорема 1.11 Нека је $A \subseteq X$, $i : A \hookrightarrow X$ кофибрација и $q : X \rightarrow X/A$ природна пројекција. Тада је за произвољан путно повезан простор Y низ

$$[X/A, Y] \xrightarrow{q^*} [X, Y] \xrightarrow{i^*} [A, Y]$$

тачан.

Доказ: Потребно је показати да је $\text{im } q^* = (i^*)^{-1}(\text{const})$.

\subseteq : Нека је $g : X/A \rightarrow Y$. Како је

$$i^*(q^*([g])) = [g \circ q \circ i] = [\text{const}],$$

то је $\text{im } q^* \subseteq (i^*)^{-1}(\text{const})$.

\supseteq : Нека је $f : X \rightarrow Y$ такво да је $[f] \in (i^*)^{-1}(\text{const})$ тј. $i^*([f]) = [f \circ i] = [\text{const}]$. Тада имамо хомотопију

$$H : f \circ i \simeq \text{const}, \quad H : A \times I \rightarrow Y,$$

па како је i кофибрација, то постоји $\tilde{H} : X \times I \rightarrow Y$ такво да важи $\tilde{H}|_{A \times I} = H$ и $\tilde{H}(x, 0) = f(x)$ за све $x \in X$. Дефинишимо $\tilde{f} : X \rightarrow Y$ са $\tilde{f}(x) = \tilde{H}(x, 1)$. Тада је $\tilde{f}|_A$ константна, па постоји $g : X/A \rightarrow Y$ таква да је $\tilde{f} = g \circ q$, одакле је

$$q^*([g]) = [g \circ q] = [\tilde{f}] = [f]. \quad \square$$

Нека су (X, x_0) и (Y, y_0) тополошки простори са базном тачком. Дефинишимо

$$[X, Y]_0 = [X, x_0; Y, y_0] \stackrel{\text{def}}{=} \{f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)\} / \simeq_{(\text{rel } x_0)}.$$

Нека је $g : (Y, y_0) \rightarrow (Z, z_0)$ непрекидно пресликавање. Тада можемо дефинисати пресликавање $g_* : [X, Y]_0 \rightarrow [X, Z]_0$ дато са

$$g_*([f]_0) = [g \circ f]_0$$

и $g^* : [Z, X]_0 \rightarrow [Y, X]_0$ дато са

$$g^*([f]_0) = [f \circ g]_0.$$

На овај начин добијамо коваријантан функтор

$$[X, \cdot]_0 : \text{Top}_0 \rightarrow \text{Set}_0,$$

као и контраваријантан функтор

$$[\cdot, X]_0 : \text{Top}_0 \rightarrow \text{Set}_0.$$

Теорема 1.12 *Нека је $a_0 \in A \subseteq X$, $j : A \hookrightarrow X$ кофибрација, (Y, y_0) тополошки простор са базном тачком и $q : X \rightarrow X/A$ природна пројекција. Тада је низ*

$$[X/A, Y]_0 \xrightarrow{q^*} [X, Y]_0 \xrightarrow{j^*} [A, Y]_0$$

тачан.

Доказ: Слично као доказ теореме 1.11. \square

Нека су (X, A) и (Y, B) тополошки парови. Дефинишимо

$$[X, A; Y, B] \stackrel{def}{=} \{f : (X, A) \rightarrow (Y, B)\} / \simeq \text{(кроз пресликавања парова)}$$

Пресликавања $f, g : (X, A) \rightarrow (Y, B)$ су хомотопна кроз пресликавања парова ако постоји непрекидно пресликавање $H : X \times I \rightarrow Y$ такво да је

$$H(x, 0) = f(x), \quad x \in X,$$

$$H(x, 1) = g(x), \quad x \in X,$$

$$H(A \times I) \subseteq B.$$

Напомена 1.13 *Хомотопија кроз пресликавања парова није релативна хомотопија јер слике тачака из A не морају бити фиксирани за свако $t \in I$ већ је довољно да буду унутар B .*

Напомена 1.14 $\pi_1(X, x_0) = [I, \partial I; X, x_0]$ као скуп.

Слично као и до сада, уколико фиксирамо (X, A) имамо коваријантан функтор

$$[X, A; \cdot, \cdot] : Top^2 \rightarrow Set,$$

односно ако фиксирамо (Y, B) имамо контраваријантан функтор

$$[\cdot, \cdot; Y, B] : Top^2 \rightarrow Set.$$

Понекад ће нам бити потребна и категорија Top^3 па дефинишемо

$$[X, A, B; Y, C, D] \stackrel{def}{=} \{f : (X, A, B) \rightarrow (Y, C, D)\} / \simeq \text{(кроз пресликавања тројки)}$$

Као и раније, можемо дефинисати одговарајући коваријантан односно контраваријантан функтор.

Можемо дефинисати и следеће пресликавање $\Phi : [X, Y]_0 \rightarrow [X, Y]$ које „заборавља базну тачку“ са

$$\Phi([f]_0) \stackrel{def}{=} [f].$$

Пресликавање Φ је добро дефинисано. Занимаће нас када је Φ бијекција. Најпре ћемо видети када ће Φ бити „на“, а касније ћемо доказати и у ком случају је Φ бијекција.

Дефиниција 1.15 Тачка $x_0 \in X$ је *недегенерисана тачка простора X* ако пар (X, x_0) има својство проширења хомотопије (тј. ако је $\{x_0\} \hookrightarrow X$ кофибрација).

Углавном ћемо се сретати са просторима којима су све тачке недегенерисане (нпр. то важи за сваки CW-комплекс).

Став 1.16 *Ако су (X, x_0) и (Y, y_0) тополошки простори са базном тачком, x_0 недегенерисана и Y путно повезан, онда је Φ „на“.*

Доказ: Нека је $[f] \in [X, Y]$. Треба да покажемо да постоји $g : X \rightarrow Y$ такво да је $g(x_0) = y_0$ и $\Phi([g]_0) = [f]$, тј. да је $f \simeq g$.

Нека је $u : I \rightarrow Y$ пут од $f(x_0)$ до y_0 у Y . Како (X, x_0) има својство проширења хомотопије, то постоји хомотопија $H : X \times I \rightarrow Y$ таква да је

$$H(x, 0) = f(x) \text{ и } H(x_0, t) = u(t).$$

Одаберимо $g = H(\cdot, 1)$. Тада је $\Phi([g]_0) = [f]$, па је Φ „на“. \square

1.2 Хомотопија дуж пута

Дефиниција 1.17 Нека су X и Y тополошки простори, $x_0 \in X$ базна тачка, $f, g : X \rightarrow Y$ непрекидна пресликавања и $u : I \rightarrow Y$ пут. Кажемо да је f (слободно) *хомотопно са g дуж пута* и ако постоји хомотопија $H : X \times I \rightarrow Y$ таква да

$$H(x, 0) = f(x), \quad x \in X,$$

$$H(x, 1) = g(x), \quad x \in X,$$

$$H(x_0, t) = u(t), \quad t \in I.$$

Тада пишемо $f \underset{u}{\simeq} g$ или $H : f \underset{u}{\simeq} g$.

Специјално, приметимо да мора да важи $u(0) = f(x_0)$ и $u(1) = g(x_0)$.

Особине:

- 1) $f \simeq g$ ако и само ако постоји пут $u : I \rightarrow Y$ такав да је $f \underset{u}{\simeq} g$;
- 2) $f \simeq g$ (rel x_0) ако и само ако $f \underset{c_{f(x_0)}}{\simeq} g$, где је $c_{f(x_0)} : I \rightarrow Y$ константан пут у $f(x_0) = g(x_0)$;
- 3) $f \underset{u}{\simeq} g$ ако и само ако је $g \underset{u^{-1}}{\simeq} f$;
- 4) Ако је $f \underset{u}{\simeq} g$ и $g \underset{v}{\simeq} h$, онда $f \underset{u \cdot v}{\simeq} h$;

5) Нека је $W \xrightarrow{\psi} X \xrightarrow[f]{g} Y \xrightarrow{\varphi} Z$, $u : I \rightarrow Y$ пут и нека су $w_0 \in W$ и $x_0 = \psi(w_0) \in X$ базне тачке. Тада важе следеће импликације.

$$f \underset{u}{\simeq} g \implies \varphi \circ f \underset{\varphi \circ u}{\simeq} \varphi \circ g,$$

$$f \underset{u}{\simeq} g \implies f \circ \psi \underset{u}{\simeq} g \circ \psi;$$

6) Ако је x_0 недегенерисана тачка простора X , $f : X \rightarrow Y$ непрекидно и $u : I \rightarrow Y$ било који пут такав да је $u(0) = f(x_0)$, онда постоји $g : X \rightarrow Y$ такво да је $f \underset{u}{\simeq} g$.

Лема 1.18 [2] *Нека пар (X, A) има својство проширења хомотопије. Тада*

а) $(X \times I, A \times I)$ има својство проширења хомотопије;

б) $(X \times I, X \times \partial I \cup A \times I)$ има својство проширења хомотопије.

Став 1.19 *Нека је x_0 недегенерисана базна тачка простора X , $f, g : X \rightarrow Y$ непрекидна и $u, v : I \rightarrow Y$ путеви. Ако је $f \underset{u}{\simeq} g$ и $u \simeq v$ ($rel \{0, 1\}$), онда је $f \underset{v}{\simeq} g$.*

Доказ: На основу леме 1.18 под б), пар $(X \times I, X \times \{0, 1\} \cup \{x_0\} \times I)$ има својство проширења хомотопије. Из услова става имамо

$$H_0 : X \times I \rightarrow Y, \quad H_0 : f \underset{u}{\simeq} g,$$

$$G : I \times I \rightarrow Y, \quad G : u \simeq v \text{ (rel } \{0, 1\}\text{)}.$$

Дефинишимо $F : (X \times \{0, 1\} \cup \{x_0\} \times I) \times I \rightarrow Y$ са

$$F(x_0, s, t) \stackrel{def}{=} G(s, t),$$

$$F(x, 0, t) \stackrel{def}{=} f(x),$$

$$F(x, 1, t) \stackrel{def}{=} g(x).$$

Приметимо да смо F одабрали тако да важи

$$F(x_0, s, 0) = G(s, 0) = u(s) = H_0(x_0, s),$$

$$F(x, 0, 0) = H_0(x, 0) = f(x),$$

$$F(x, 1, 0) = H_0(x, 1) = g(x).$$

Такође, F је добро дефинисано.

Због својства проширења хомотопије постоји $H : (X \times I) \times I \rightarrow Y$ такво да је

$$H|_{(X \times \{0, 1\} \cup \{x_0\} \times I) \times I} = F,$$

$$H(x, s, 0) = H_0(x, s), \quad x \in X, \quad s \in I.$$

Тражена хомотопија је $H_1 : X \times I$ дефинисана са

$$H_1(x, s) \stackrel{def}{=} H(x, s, 1).$$

Још остаје да проверимо да H_1 задовољава потребне услове.

$$H_1(x, 0) = H(x, 0, 1) = F(x, 0, 1) = f(x),$$

$$H_1(x, 1) = H(x, 1, 1) = F(x, 1, 1) = g(x),$$

$$H_1(x_0, s) = H(x_0, s, 1) = F(x_0, s, 1) = G(s, 1) = v(s).$$

Дакле, $H_1 : f \underset{v}{\simeq} g$. \square

Нека је X тополошки простор и $x_0 \in X$ недегенерисана базна тачка. Нека су још $y_0, y_1 \in Y$ и $u : I \rightarrow Y$ пут од y_0 до y_1 . Дефинишимо $\beta_u : [X, x_0; Y, y_0] \rightarrow [X, x_0; Y, y_1]$. Нека је $[f]_0 \in [X, Y]_0 = [X, x_0; Y, y_0]$. Тада је

$$\beta_u([f]_0) = [g]_1,$$

где је $g : X \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање такво да је $f \underset{u}{\simeq} g$. Користили смо ознаку $[g]_1$ за класу из $[X, Y]_1 \stackrel{def}{=} [X, x_0; Y, y_1]$.

Приметимо да је β_u добро дефинисано. Заиста, g постоји на основу особине б) и додатно, ако је $[f]_0 = [\tilde{f}]_0$ и $f \underset{u}{\simeq} g$ и $\tilde{f} \underset{u}{\simeq} \tilde{g}$, онда имамо да је $f \underset{u}{\simeq} \tilde{f}$ (*rel* x_0), тј. $f \underset{c_{y_0}}{\simeq} \tilde{f}$, па из

$$g \underset{u^{-1}}{\simeq} f \underset{c_{y_0}}{\simeq} \tilde{f} \underset{u}{\simeq} \tilde{g}$$

и из транзитивности имамо да је

$$g \underset{u^{-1} \cdot c_{y_0} \cdot u}{\simeq} \tilde{g}$$

Како је

$$u^{-1} \cdot c_{y_0} \cdot u \simeq u^{-1} \cdot u \simeq c_{y_1} \quad (\text{rel } \{0, 1\}),$$

на основу става 1.19 је $g \underset{c_{y_1}}{\simeq} \tilde{g}$, па је $g \simeq \tilde{g}$ (*rel* x_0), односно $[g]_1 = [\tilde{g}]_1$.

Дакле, ако је $[f]_0 = [\tilde{f}]_0$, добијамо да је $[g]_1 = [\tilde{g}]_1$, тј. пресликавање β_u је добро дефинисано.

Особине:

$$1) \beta_{c_{y_0}} = \mathbb{1}_{[X, Y]_0};$$

$$2) \text{ Ако су } u, v : I \rightarrow Y \text{ путеви који се могу надовезати, тј. важи } u(1) = v(0), \text{ онда је } \beta_v \circ \beta_u = \beta_{u \cdot v};$$

- 3) За сваки пут $u : I \rightarrow Y$ пресликавање β_u је бијекција. Његов инверз је $(\beta_u)^{-1} = \beta_{u^{-1}}$;
- 4) Ако су $u, v : I \rightarrow Y$ путеви такви да је $u \simeq v \text{ (rel } \{0, 1\})$, онда је $\beta_u = \beta_v$;
- 5) Ако је $u : I \rightarrow Y$ пут од y_0 до y_1 , онда следећи дијаграм комутира.

$$\begin{array}{ccc}
 [X, Y]_0 & & \\
 \downarrow \beta_u & \searrow \Phi & \\
 & & [X, Y] \\
 & \nearrow \Phi & \\
 [X, Y]_1 & &
 \end{array}$$

Пресликавање β_u ће дефинисати једно дејство. Подсетимо се шта су дејства. Лево дејство групе G на скуп X је пресликавање $G \times X \rightarrow X$ такво да важи

$$1 \cdot x = x, \quad x \in X,$$

$$g_1 \cdot (g_2 \cdot x) = (g_1 g_2) \cdot x, \quad g_1, g_2 \in G, x \in X.$$

Лево дејство је заправо хомоморфизам $G \xrightarrow{\varphi} \mathbb{S}_X$.

Десно дејство ће бити антихомоморфизам $G \xrightarrow{\psi} G \xrightarrow{\varphi} \mathbb{S}_X$.

Уколико је X тополошки простор, онда дејство групе G на тополошки простор X добијамо кад уместо \mathbb{S}_X узмемо $\text{Homeo}(X)$, а уколико је X група, онда дејство групе G на групу X добијамо кад уместо \mathbb{S}_X узмемо $\text{Aut}(X)$.

Нека је x_0 недегенерисана базна тачка простора X и (Y, y_0) неки тополошки простор са базном тачком. Дефинишимо пресликавање

$$[X, Y]_0 \times \pi_1(Y, y_0) \rightarrow [X, Y]_0$$

$$[f]_0 \cdot [u] \stackrel{\text{def}}{=} \beta_u([f]_0).$$

Ово пресликавање је добро дефинисано. Заиста, нека је $[u] = [v] \in \pi_1(Y, y_0)$, тј. $u \simeq v \text{ (rel } \{0, 1\})$. Тада је $\beta_u = \beta_v$.

Став 1.20 Пресликавање \cdot је једно десно дејство групе $\pi_1(Y, y_0)$ на скуп $[X, Y]_0$.

Доказ: Потребно је да докажемо два својства из дефиниције дејства.

$$[f]_0 \cdot [c_{y_0}] = \beta_{c_{y_0}}([f]_0) = \mathbf{1}([f]_0) = [f]_0,$$

$$([f]_0 \cdot [u]) \cdot [v] = \beta_v(\beta_u([f]_0)) = \beta_{u \cdot v}([f]_0) = [f]_0 \cdot [u \cdot v] = [f]_0 \cdot ([u] * [v]).$$

Дакле, \cdot је заиста једно десно дејство. \square

Теорема 1.21 Нека је x_0 недегенерисана базна тачка простора X , $y_0 \in Y$ и Y путно повезан. Тада постоји бијекција

$$\Psi : [X, Y] \rightarrow [X, Y]_0 / \pi_1(Y, y_0)$$

таква да следећи дијаграм комутира.

$$\begin{array}{ccc} [X, Y]_0 & \xrightarrow{\Phi} & [X, Y] \\ \pi \downarrow & \searrow \Psi & \\ [X, Y]_0 / \pi_1(Y, y_0) & & \end{array}$$

Доказ: Како је Y путно повезан и x_0 недегенерисана тачка, онда је на основу става 1.16 пресликавање Φ „на“.

Нека су $f, g : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ непрекидна пресликавања. Да бисмо показали да постоји бијекција Ψ , довољно је да покажемо да важи еквиваленција

$$\Phi([f]_0) = \Phi([g]_0) \iff \pi([f]_0) = \pi([g]_0).$$

Уочимо низ еквиваленција.

$$\begin{aligned} \Phi([f]_0) = \Phi([g]_0) &\iff [f] = [g] \\ &\iff f \simeq g \\ &\iff f \underset{u}{\simeq} g \text{ за неку петљу } u \\ &\iff \beta_u([f]_0) = [g]_0 \text{ за неку петљу } u \\ &\iff [f]_0 \cdot [u] = [g]_0 \text{ за неку петљу } u \\ &\iff \pi([f]_0) = \pi([g]_0). \end{aligned}$$

Овај низ еквиваленција нам даје да постоји тражена бијекција. \square

Последица 1.22 Уз исте претпоставке из претходне теореме, Φ је бијекција ако и само ако је дејство групе $\pi_1(Y, y_0)$ на $[X, Y]_0$ тривијално.

Последица 1.23 Ако је Y просто повезан, онда је Φ бијекција.

Дефиниција 1.24 Нека је Y тополошки простор, $e \in Y$ и $\mu : Y \times Y \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање. Означимо

$$\varphi := \mu(e, \cdot) : Y \rightarrow Y, \quad \psi := \mu(\cdot, e) : Y \rightarrow Y.$$

1) Ако је $\varphi = \mathbf{1}_Y$ и $\psi = \mathbf{1}_Y$, онда (Y, μ, e) називамо *јаки H -простор*.

2) Ако је $\varphi \simeq \mathbb{1}_Y$ (*rel e*) и $\psi \simeq \mathbb{1}_Y$ (*rel e*), онда (Y, μ, e) називамо *H-простор*.

3) Ако је $\varphi \simeq \mathbb{1}_Y$ и $\psi \simeq \mathbb{1}_Y$, онда (Y, μ, e) називамо *слаби H-простор*.

Теорема 1.25 Нека је x_0 недегенерисана базна тачка простора X , Y путно повезан *H-простор* и $y_0 \in Y$ произвољна тачка. Тада је дејство групе $\pi_1(Y, y_0)$ на $[X, Y]_0$ тривијално (тј. Φ је бијекција).

Доказ: 1^о $y_0 = e$: Нека је $f : (X, x_0) \rightarrow (Y, e)$ и $[u] \in \pi_1(Y, e)$. Треба показати да је $\beta_u([f]_0) = [f]_0 \cdot [u] = [f]_0$, тј. да је $f \underset{u}{\simeq} f$.

Потребно је да нађемо хомотопију $f \underset{u}{\simeq} f$. Дефинисаћемо најпре H , па ћемо га по потреби модификовати. Узмимо

$$H(x, t) := \mu(f(x), u(t)).$$

Погледајмо између чега је ово хомотопија и дуж ког пута.

$$H(x, 0) = \mu(f(x), u(0)) = \mu(f(x), e) = \psi(f(x)),$$

$$H(x, 1) = \mu(f(x), u(1)) = \mu(f(x), e) = \psi(f(x)),$$

$$H(x_0, t) = \mu(f(x_0), u(t)) = \mu(e, u(t)) = \varphi(u(t)),$$

па је

$$H : \psi \circ f \underset{\varphi \circ u}{\simeq} \psi \circ f.$$

Из $\mathbb{1}_Y \underset{c_e}{\simeq} \psi$ добијамо

$$f \underset{c_e}{\simeq} \psi \circ f \underset{\varphi \circ u}{\simeq} \psi \circ f \underset{c_e}{\simeq} f,$$

па је

$$f \underset{c_e \cdot (\varphi \circ u) \cdot c_e}{\simeq} f.$$

Како је још

$$c_e \cdot (\varphi \circ u) \cdot c_e \simeq \varphi \circ u \simeq u \text{ (rel } \{0, 1\}),$$

јер је $\varphi \simeq \mathbb{1}_Y$ (*rel e*), а $u(\{0, 1\}) = \{e\}$, коначно добијамо да је

$$f \underset{u}{\simeq} f.$$

2^о $y_0 \neq e$: Нека је $v : I \rightarrow Y$ пут од y_0 до e . Из комутативног дијаграма

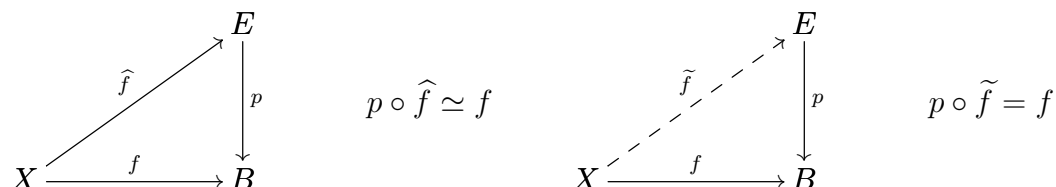
$$\begin{array}{ccc} [X, Y]_0 & & \\ \downarrow \beta_v & \searrow \Phi & \\ & & [X, Y] \\ & \nearrow \Phi & \\ [X, Y]_1 & & \end{array}$$

закључујемо да је $\Phi : [X, Y]_0 \rightarrow [X, Y]$ бијекција, тј. дејство је тривијално. \square

1.3 Задаци

1. Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $f : X \rightarrow B$ (непрекидно) пресликавање.

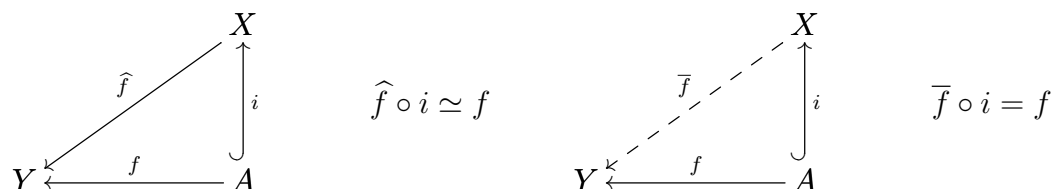
- (а) Ако је $\hat{f} : X \rightarrow E$ подизање пресликавања f до на хомотопију ($p \circ \hat{f} \simeq f$), доказати да постоји право подизање $\tilde{f} : X \rightarrow E$ пресликавања f ($p \circ \tilde{f} = f$) такво да је $\tilde{f} \simeq \hat{f}$.

- (б) Ако је $g : X \rightarrow B$ и $g \simeq f$, доказати да се g подиже до E ако и само ако се f подиже до E .

2. Нека је $i : A \hookrightarrow X$ кофибрација и $f : A \rightarrow Y$ (непрекидно) пресликавање.

- (а) Ако је $\hat{f} : X \rightarrow Y$ проширење пресликавања f до на хомотопију ($\hat{f} \circ i \simeq f$), доказати да постоји право проширење $\bar{f} : X \rightarrow Y$ пресликавања f ($\bar{f} \circ i = f$) такво да је $\bar{f} \simeq \hat{f}$.

- (б) Ако је $g : A \rightarrow Y$ и $g \simeq f$, доказати да се g проширује на X ако и само ако се f проширује на X .

3. Нека је A затворен потпростор од X такав да пар (X, A) има својство проширења хомотопије (инклузија $j : A \hookrightarrow X$ јесте кофибрација).

- (а) Ако је $j_1 : X \hookrightarrow C_j = X \cup CA$ инклузија (природно утапање) простора X у конус пресликавања j , доказати да је и j_1 кофибрација.

- (б) Доказати да је и инклузија $CA \hookrightarrow X \cup CA$ такође кофибрација.

- (в) Нека је $C_{j_1} = (X \cup CA) \cup CX$ конус пресликавања $j_1, h_2 : (X \cup CA) \cup CX \rightarrow SA$ пресликавање из овог конуса у суспензију од A добијено скупљањем конуса CX у тачку и $q_2 : (X \cup CA) \cup CX \rightarrow SX$ пресликавање које се добија скупљањем потпростора $X \cup CA$ у тачку. Доказати да је $Sj \circ r \circ h_2 \simeq q_2$, где је $Sj : SA \hookrightarrow SX$ суспензија инклузије j ($Sj[a, t] = [j(a), t] = [a, t]$), а $r : SA \rightarrow SA$ рефлексција ($r[a, t] = [a, 1 - t]$).

(г) Ако је Y путно повезан простор, доказати да постоји (Пупеов) тачан низ:

$$[SX, Y] \xrightarrow{(Sj)^*} [SA, Y] \longrightarrow [X/A, Y] \xrightarrow{q^*} [X, Y] \xrightarrow{j^*} [A, Y],$$

где је $q : X \rightarrow X/A$ природна сурјекција.

(д) Формулисати и доказати својство природности Пупеовог тачног низа.

4. Нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање. Означимо са $j : X \hookrightarrow M_f$ природно утапање простора X у цилиндар пресликавања f , $M_f := (X \times I \sqcup Y) / (x,0) \sim f(x)$, $j(x) := [(x, 1)]$, $x \in X$. Нека је $i_Y : Y \hookrightarrow M_f$, $i_Y(y) := [y]$, $y \in Y$, природно утапање простора Y у M_f , а $h_f : M_f \rightarrow Y$ њему инверзна хомотопска еквиваленција, $h_f[(x, t)] := f(x)$ за $(x, t) \in X \times I$, $h_f[y] := y$ за $y \in Y$. Означимо још са $i : Y \hookrightarrow C_f$ природно утапање простора Y у конус пресликавања f , $C_f := (X \times I \sqcup Y) / \begin{matrix} (x,0) \sim f(x) \\ (x_1,1) \sim (x_2,1) \end{matrix}$, $i(y) := [y]$, $y \in Y$. Као што је и уобичајено, надаље слику датог простора при утапању не разликујемо од самог простора, па је, у том смислу, $X = j(X) \subset M_f$, $Y = i_Y(Y) \subset M_f$ и $Y = i(Y) \subset C_f$. Уочимо природне сурјекције настале скупљањем у тачку одговарајућих потпростора: $q : M_f \rightarrow C_f = M_f/X$, $q_Y : C_f \rightarrow SX = C_f/Y$, $\pi : C_j = M_f \cup CX \rightarrow C_f = (M_f \cup CX)/CX$ и $p : C_j = M_f \cup CX \rightarrow SX = (M_f \cup CX)/M_f$.

(а) Доказати да прва два од наредна три дијаграма комутирају, а да трећи комутира до на хомотопију ($q_Y \circ \pi \simeq p$).

$$\begin{array}{ccc} & & M_f \\ & \nearrow j & \downarrow h_f \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array} \quad \begin{array}{ccc} M_f & & \\ \uparrow i_Y & \searrow q & \\ Y & \xleftarrow{i} & C_f \end{array} \quad \begin{array}{ccc} M_f \cup CX & \xrightarrow{\pi} & C_f \\ \searrow p & & \swarrow q_Y \\ & SX & \end{array}$$

(б) Ако је Z путно повезан простор, доказати да је следећи низ тачан.

$$[SY, Z] \xrightarrow{(Sf)^*} [SX, Z] \xrightarrow{q_Y^*} [C_f, Z] \xrightarrow{i^*} [Y, Z] \xrightarrow{f^*} [X, Z],$$

(Овај низ се назива *Пупеовим тачним низом придруженим пресликавању f и простору Z* .)

(в) Формулисати и доказати својство природности овог Пупеовог тачног низа.

5. Ако је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно, доказати да је $j : X \hookrightarrow M_f$ кофибрација (M_f је ознака за цилиндар пресликавања f).

6. Ако је X слаби H -простор са неутралом $e \in X$, $x_0 \in X$ недегенерисана тачка и $u : I \rightarrow X$ пут од x_0 до e , доказати да постоји структура слабог H -простора на X таква да је x_0 неутрал од X , тј. да постоји непрекидно пресликавање $\nu : X \times X \rightarrow X$ такво да је (X, ν, x_0) слаби H -простор.
7. Ако је X слаби H -простор и $X \simeq Y$, доказати да је и Y слаби H -простор.
8. Ако је X H -простор с неутралом e и $(X, e) \simeq (Y, y_0)$, доказати да је Y H -простор с неутралом y_0 .
9. Нека је (X, μ, e) слаби H -простор и нека су $i_1 : X \hookrightarrow X \times X$ и $i_2 : X \hookrightarrow X \times X$ инклузије дате са $i_1(x) = (x, e)$ и $i_2(x) = (e, x)$.
- (а) Ако су $u, v : I \rightarrow X$ путеви такви да је $\mu \circ i_2 \underset{u}{\simeq} \mathbb{1}_X$ и $\mu \circ i_1 \underset{v}{\simeq} \mathbb{1}_X$, доказати да постоји хомотопија $H : I \times I \rightarrow X$ таква да је

$$H(s, 0) = (u \cdot v^{-1})(s), \quad s \in I,$$

$$H(0, t) = H(1, t) = u(t), \quad t \in I.$$

- (б) Ако је $\alpha : I \rightarrow X$ петља у e дефинисана са $\alpha(s) = H(s, 1)$, доказати да је $u \cdot v^{-1} \simeq \mu \circ i_2 \circ \alpha \text{ (rel } \{0, 1\})$.
- (в) Доказати да постоји пут $w : I \rightarrow X$ такав да је $\mu \circ i_2 \underset{w}{\simeq} \mathbb{1}_X$ и $u \simeq w \text{ (rel } \{0, 1\})$.
- (г) Ако је e недегенерисана тачка таква да је $\{e\}$ затворен скуп у X , доказати да је тада X јаки H -простор при чему се одговарајућа операција $\nu : X \times X \rightarrow X$ може одабрати тако да је $\mu \simeq \nu$ и да је e неутрал за ν .

2 Хомотопске групе

2.1 Дефиниција и основне особине

Нека је (X, x_0) тополошки простор са базном тачком и нека је $n \in \mathbb{N}_0$. Уведимо ознаку

$$\pi_n(X, x_0) \stackrel{\text{def}}{=} [I^n, \partial(I^n); X, x_0] = \{f : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, x_0)\} / \simeq_{(\text{rel } \partial(I^n))}.$$

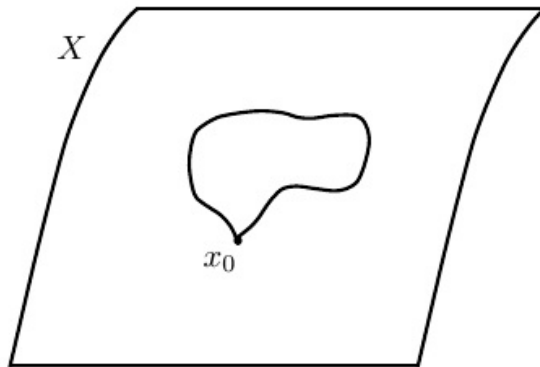
Погледајмо како изгледају елементи овог скупа за првих неколико $n \in \mathbb{N}_0$.

Ако је $n = 0$ имамо да је $I^0 = *$, тј. то је само једна тачка па је $\partial(I^0) = \emptyset$, одакле добијамо да је

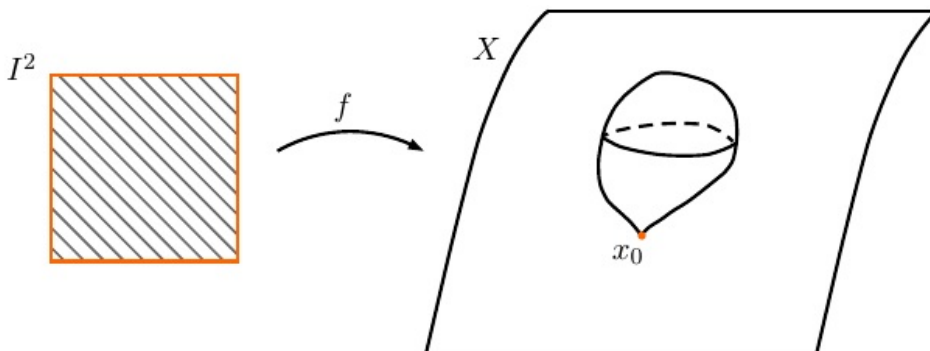
$$\pi_0(X, x_0) = [* , \emptyset; X, x_0] = [*; X] = \{P_x \mid x \in X\},$$

тј. $\pi_0(X, x_0)$ је скуп компоненти путне повезаности. За разлику од случаја $n \geq 1$, на овом скупу се не дефинише операција већ је то само скуп са истакнутим елементом $[P_{x_0}]$.

Ако је $n = 1$ имамо $\pi_1(X, x_0) = [I, \partial I; X, x_0]$ скуп класа петљи у x_0 хомотопних релативно $\partial I = \{0, 1\}$.

Ако је $n = 2$ имамо $\pi_2(X, x_0) = [I^2, \partial(I^2); X, x_0]$

Пример 2.1 Ако је $X = \{x_0\}$, онда за свако $n \in \mathbb{N}_0$ скуп $\pi_n(X, x_0)$ има само један елемент. Ово краће запишемо $\pi_n(*) = 0$.

За $n \geq 1$ дефинишемо операцију $+$ на $\pi_n(X, x_0)$ на следећи начин.

Нека су $f, g : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, x_0)$. Тада дефинишемо $f + g : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, x_0)$ са

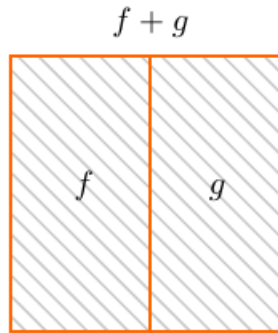
$$(f + g)(t_1, t_2, \dots, t_n) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} f(2t_1, t_2, \dots, t_n), & 0 \leq t_1 \leq \frac{1}{2} \\ g(2t_1 - 1, t_2, \dots, t_n), & \frac{1}{2} \leq t_1 \leq 1 \end{cases}$$

Може се показати да ако је $f \simeq \tilde{f} \text{ (rel } \partial(I^n))$ и $g \simeq \tilde{g} \text{ (rel } \partial(I^n))$, онда је $f + g \simeq \tilde{f} + \tilde{g} \text{ (rel } \partial(I^n))$ што нам даје да је са

$$[f] + [g] \stackrel{\text{def}}{=} [f + g]$$

добро дефинисана операција на $\pi_n(X, x_0)$.

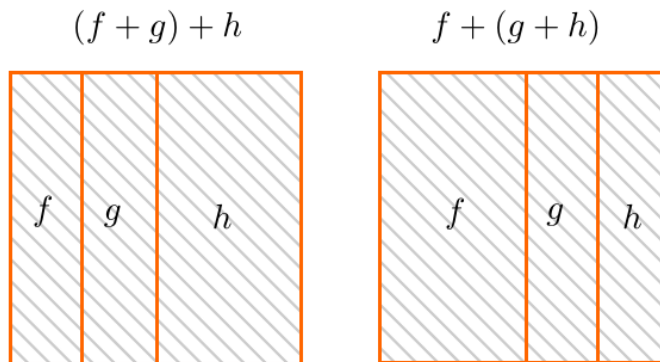
У случају $n = 2$ ову операцију можемо сликовито представити на следећи начин.

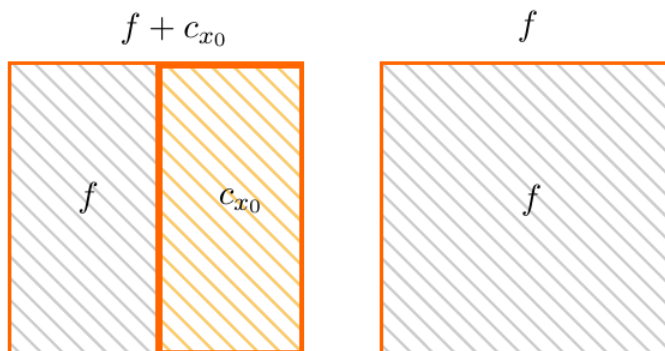
Ова слика представља краћи запис тога да леву половину квадрата I^2 сликамо пресликавањем f , десну пресликавањем g и притом границе оба ова правоугаоника (обојене наранџастом бојом) сликамо у базну тачку x_0 простора X .

Слично као и код фундаменталне групе, показује се да је $+$ асоцијативна, да је $[c_{x_0}]$ неутрал као и да сваки елемент има инверз. Овде то нећемо доказивати али видећемо графички приказ ових особина.

- 1) Асоцијативност: Са слике се види како правимо хомотопију $(f + g) + h \simeq f + (g + h) \text{ (rel } \partial(I^n))$. Довољно је да само, како t иде од 0 ка 1, непрекидно трансформисемо леву слику до десне.

- 2) Неутрал: Хомотопију $f + c_{x_0} \simeq f$ ($rel \partial(I^n)$) остварујемо тако што током времена $t \in [0, 1]$ све више сужавамо правоугаоник који се слика у x_0 , а а повећавамо правоугаоник који се слика са f све док не добијемо да се цео правоугаоник слика са f .

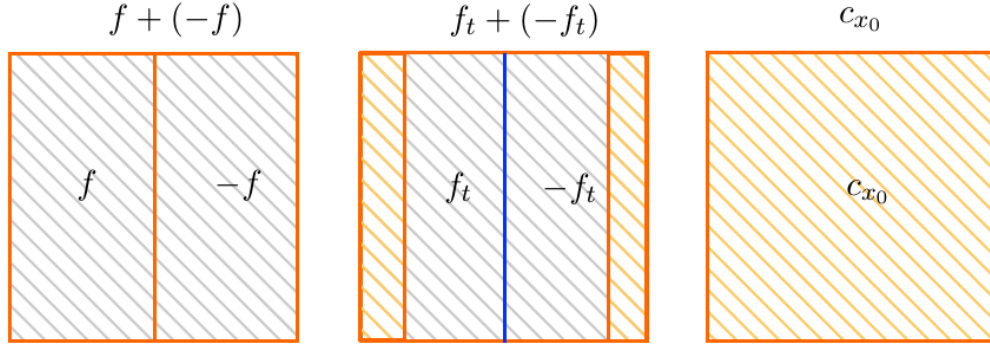
- 3) Инверз: Инверз елемента $[f]$ биће $[-f]$, где је $-f : I^n \rightarrow X$ дефинисано са

$$(-f)(t_1, t_2, \dots, t_n) \stackrel{def}{=} f(1 - t_1, t_2, \dots, t_n).$$

Хомотопију $f + (-f) \simeq c_{x_0}$ ($rel \partial(I^n)$) остварујемо тако што у сваком тренутку $t \in I$ уместо f имамо пресликавање f_t дефинисано са

$$f_t(t_1, t_2, \dots, t_n) = f((1 - t)t_1, t_2, \dots, t_n)$$

што можемо представити наредном сликом.

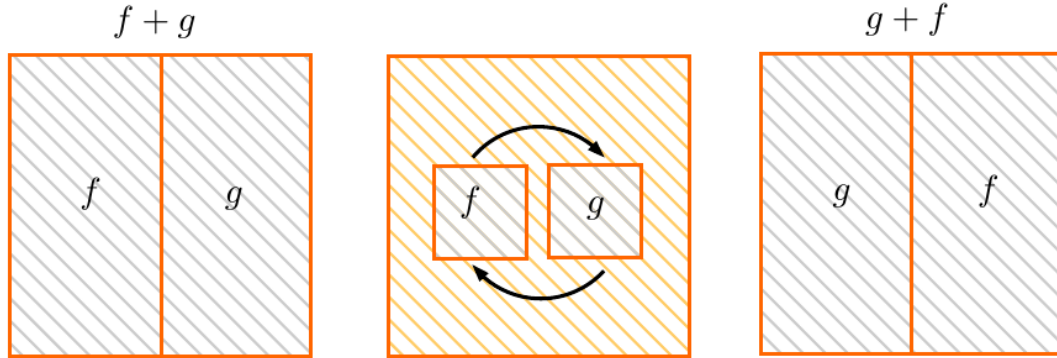

Сви претходни закључци дају нам следећу теорему.

Теорема 2.2 За $n \geq 1$, $\pi_n(X, x_0)$ је група у односу на операцију $+$. За $n \geq 2$, $\pi_n(X, x_0)$ је додатно и Абелова.

Дефиниција 2.3 Групу $\pi_n(X, x_0)$ за $n \in \mathbb{N}$ из претходне теореме зовемо n -та хомотопска група простора X са базном тачком x_0 .

На наредној слици је приказана хомотопија $f + g \simeq g + f \text{ (rel } \partial(I^n))$, за $n \geq 2$.

Уколико је $n = 1$, група $\pi_1(X, x_0)$ не мора бити комутативна и пример за то је $\pi_1(S^1 \vee S^1) \cong \mathbb{Z} * \mathbb{Z}$.

Нека је $\varphi : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ непрекидно пресликавање и $n \in \mathbb{N}_0$. Можемо дефинисати $\varphi_* : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, y_0)$ са

$$\varphi_*([f]) \stackrel{def}{=} [\varphi \circ f].$$

Лако се види да је φ_* хомоморфизам. Наиме, имамо

$$\begin{aligned} \varphi_*([f] + [g]) &= \varphi_*([f + g]) \\ &= [\varphi \circ (f + g)] \\ &= [\varphi \circ f + \varphi \circ g] \\ &= [\varphi \circ f] + [\varphi \circ g] \\ &= \varphi_*([f]) + \varphi_*([g]), \end{aligned}$$

где смо користили да је $\varphi \circ (f+g) = \varphi \circ f + \varphi \circ g$ што се лако докаже користећи дефиницију операције $+$.

На овај начин заправо добијамо коваријантне функторе

$$\pi_n : Top_0 \rightarrow Set_0, \quad n \geq 0$$

$$\pi_n : Top_0 \rightarrow Gr, \quad n \geq 1$$

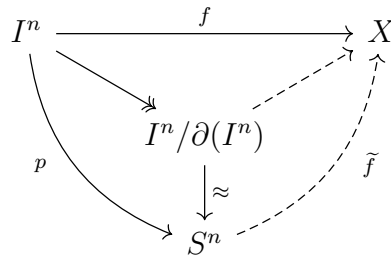
$$\pi_n : Top_0 \rightarrow Ab, \quad n \geq 2$$

Ако је $\varphi \simeq \psi$ (*rel* x_0), онда је $\varphi_* = \psi_*$.

Ако је φ хомотопска еквиваленција у Top_0 , онда је $\varphi_* : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, y_0)$ изоморфизам, за свако $n \in \mathbb{N}_0$, што се лако покаже користећи функторијалност.

Ако је $\varphi = c_{y_0}$, онда је $\varphi_* = 0$.

Сада ћемо навести други начин како можемо видети хомотопске групе. Посматрајмо наредни дијаграм.

Хомеоморфизам $I^n/\partial(I^n) \xrightarrow{\cong} S^n$ се може дефинисати произвољно али ми га бирамо тако да је $e_1 = (1, 0, \dots, 0) \in S^n$ базна тачка, тј. тако да је $p(\partial(I^n)) = \{e_1\}$.

На основу дијаграма можемо закључити да сваком пресликавању $f : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, x_0)$ можемо придружити пресликавање $\tilde{f} : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ и обрнуто. При том, хомотопији $H : I^n \times I \rightarrow X$ релативно $\partial(I^n)$ одговара хомотопија $\tilde{H} : S^n \times I \rightarrow X$ релативно $\{e_1\}$. Дакле, добијамо следећу бијекцију.

$$\pi_n(X, x_0) = [I^n, \partial(I^n); X, x_0] \longleftrightarrow [S^n, e_1; X, x_0] = [S^n, e_1]_0$$

Дакле,

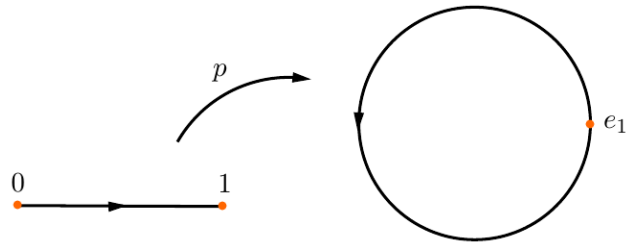
$$\pi_n(X, x_0) = [S^n, e_1]_0$$

јесте алтернативна дефиниција хомотопске групе.

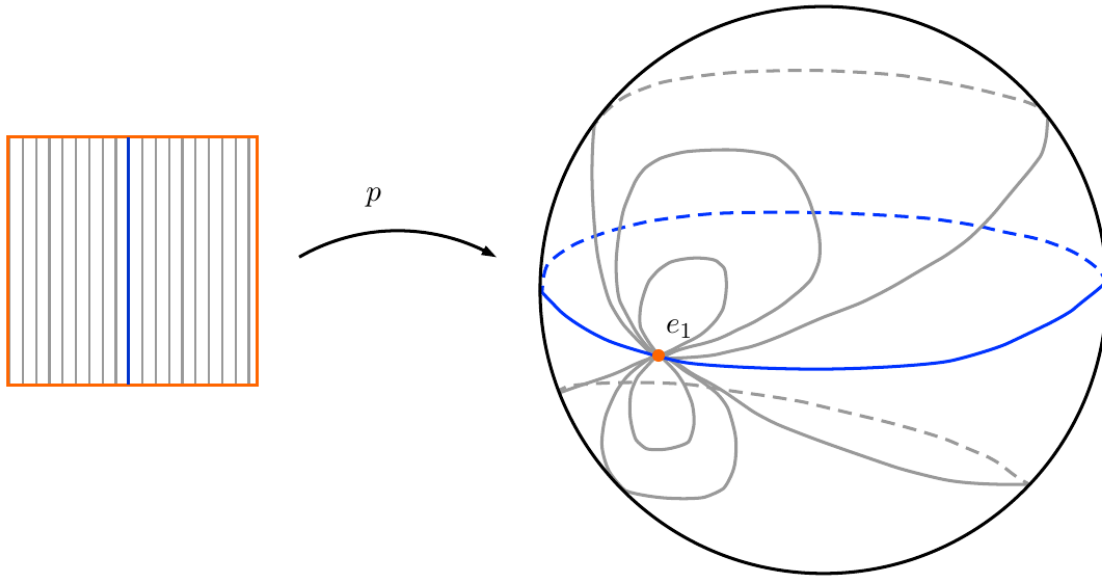
Сада ћемо мало приближније описати пресликавања из претходног дијаграма.

Најпре погледајмо како изгледа пресликавање $p : I^n \rightarrow S^n$.

За $n = 1$ имамо да је $p : I \rightarrow S^1$ дато са $p(t) = e^{i2\pi t}$, тј. то је намотавање на круг.

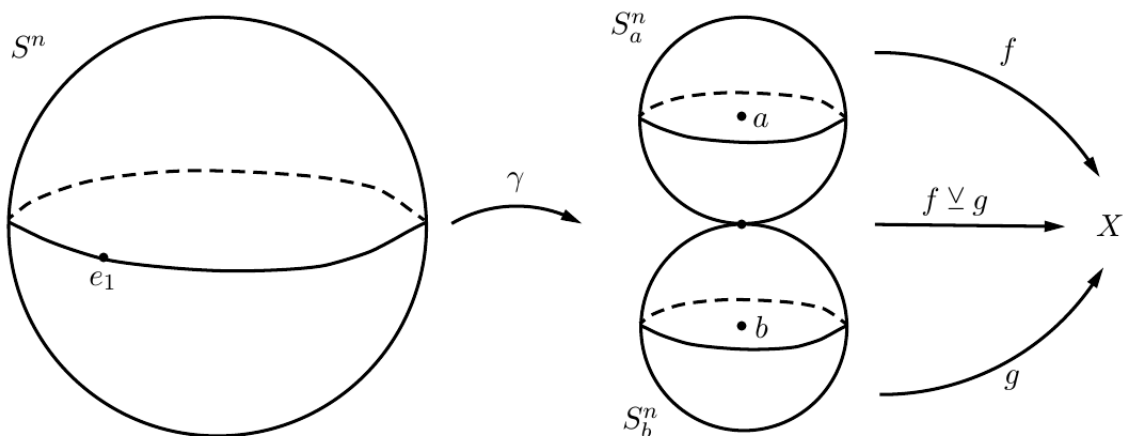

За $n = 2$ се вертикалне дужи квадрата I^2 сликају у кругове на сфери кроз e_1 .

Погледајмо сада како изгледа операција $+$. Ако су $f, g : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$, онда дефинишемо операцију са

$$[f]_0 + [g]_0 \stackrel{def}{=} [(f \vee g) \circ \gamma]. \quad (1)$$

Сфере S_a^n и S_b^n са слике су дате са

$$S_a^n \stackrel{def}{=} \left\{ s \in \mathbb{R}^{n+1} \mid \|s - a\| = \frac{1}{2} \right\},$$

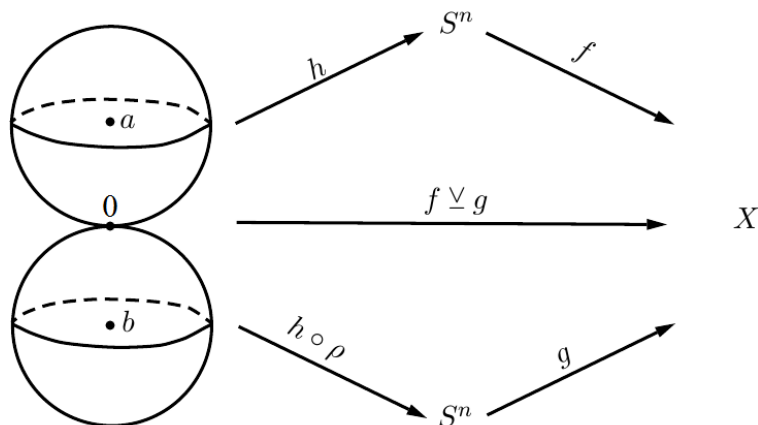
$$S_b^n \stackrel{def}{=} \left\{ s \in \mathbb{R}^{n+1} \mid \|s - b\| = \frac{1}{2} \right\},$$

где је $a = (0, \dots, 0, \frac{1}{2})$ и $b = (0, \dots, 0, -\frac{1}{2})$.

Пресликавање γ слика сферу S^n у букет $S_a^n \vee S_b^n$ тако што скупи екватор полазне сфере и притом „чува висину“ тј. за сваку тачку $(s_1, s_2, \dots, s_{n+1}) \in S^n$ важи

$$\gamma(s_1, s_2, \dots, s_{n+1}) = (\dots, s_{n+1}).$$

Пресликавање $f \vee g$ слика букет две сфере тако што слика горњу пресликавањем f , а доњу пресликавањем g . Прецизније, потребно је прво да се обе сфере ротирају и повећају до јединичне сфере S^n .

Пресликавање h је ротација и повећање сфере S_a^n до сфере S^n такво да је $h(0) = e_1$, док је пресликавање ρ дато са

$$\rho(s_1, s_2, \dots, s_{n+1}) \stackrel{def}{=} (-s_1, s_2, \dots, s_n, -s_{n+1}),$$

тј. то је управо рефлексја у односу на $(n-1)$ -димензиону раван одређену једначинама $s_1 = s_{n+1} = 0$.

Коначно, пресликавање $f \vee g$ можемо записати као

$$(f \vee g)(s) = \begin{cases} f(h(s)), & s \in S_a^n, \text{ тј. } s_{n+1} \geq 0 \\ g(h(\rho(s))), & s \in S_b^n, \text{ тј. } s_{n+1} \leq 0 \end{cases}$$

што је лепо дефинисано и на пресеку јер је $S_a^n \cap S_b^n = \{0\}$, а

$$f(h(0)) = g(h(\rho(0))) = x_0.$$

Када $\pi_n(X, x_0)$ посматрамо као $[S^n, e_1]_0$, неутрал је $[c_{x_0}]_0$. За дато $[f]_0 \in [S^n, e_1]_0$, инверз ће бити

$$-[f]_0 = [f \circ r_{n+1}]_0,$$

где је $r_{n+1} : S^n \rightarrow S^n$ рефлексива дата са

$$r_{n+1}(s_1, \dots, s_n, s_{n+1}) = (s_1, \dots, s_n, -s_{n+1}).$$

Ако је $\varphi : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ непрекидно пресликавање, лако се види да ако посматрамо $\pi_n(X, x_0)$ као $[S^n, X]_0$, имамо да за $f : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ важи

$$\varphi_*([f]_0) = [\varphi \circ f]_0.$$

У уводном делу смо видели да имамо десно дејство фундаменталне групе $\pi_1(Y, y_0)$ на $[X, Y]_0$, када је $x_0 \in X$ недегенерисана базна тачка. Како је $e_1 \in S^n$ недегенерисана, имамо дејство

$$[S^n, X]_0 \times \pi_1(X, x_0) \rightarrow [S^n, X]_0,$$

дато са

$$[f]_0 \cdot [u] = \beta_u([f]_0) = [g]_0,$$

где је $g : S^n \rightarrow X$ такво да је $f \underset{u}{\simeq} g$.

Пресликавање β_u смо општије дефинисали. Ако је $u : I \rightarrow X$ пут у X од x_0 до x_1 , онда је

$$\beta_u : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(X, x_1)$$

дато са

$$\beta_u([f]_0) = [g]_1,$$

где је $f : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ произвољно непрекидно пресликавање и $g : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_1)$ такво да је $f \underset{u}{\simeq} g$. За овако дефинисано β_u важи следећи став.

Став 2.4 За $n \geq 1$, пресликавање β_u је хомоморфизам.

Доказ: Нека су $f, g : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$. Желимо да покажемо да важи

$$\beta_u([f]_0 + [g]_0) = \beta_u([f]_0) + \beta_u([g]_0).$$

Са једне стране имамо да је

$$[f]_0 + [g]_0 = [(f \vee g) \circ \gamma]_0.$$

Са друге стране имамо најпре да је

$$\beta_u([f]_0) + \beta_u([g]_0) = [\tilde{f}]_1 + [\tilde{g}]_1,$$

где су $\tilde{f}, \tilde{g} : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_1)$ таква да је $f \simeq_u \tilde{f}$ и $g \simeq_u \tilde{g}$, а како је

$$[\tilde{f}]_1 + [\tilde{g}]_1 = [(\tilde{f} \vee \tilde{g}) \circ \gamma]_1,$$

коначно добијамо да је

$$\beta_u([f]_0) + \beta_u([g]_0) = [(\tilde{f} \vee \tilde{g}) \circ \gamma]_1.$$

Дакле, довољно је да докажемо да је

$$\beta_u([(f \vee g) \circ \gamma]_0) = [(\tilde{f} \vee \tilde{g}) \circ \gamma]_1,$$

тј. да је

$$(f \vee g) \circ \gamma \simeq_u (\tilde{f} \vee \tilde{g}) \circ \gamma.$$

Како је γ пресликавање које чува базну тачку ($\gamma(e_1) = 0$), важи

$$f \vee g \simeq_u \tilde{f} \vee \tilde{g} \implies (f \vee g) \circ \gamma \simeq_u (\tilde{f} \vee \tilde{g}) \circ \gamma,$$

па ћемо доказ завршити доказом да је

$$f \vee g \simeq_u \tilde{f} \vee \tilde{g}.$$

Имали смо да је

$$(f \vee g)(s) = \begin{cases} f(h(s)), & s \in S_a^n \\ g(h(\rho(s))), & s \in S_b^n \end{cases}$$

Означимо $F : f \simeq_u \tilde{f}$ и $G : g \simeq_u \tilde{g}$. Дефинишимо $H : (S_a^n \vee S_b^n) \times I \rightarrow X$ са

$$H(s, t) = \begin{cases} F(h(s), t), & s \in S_a^n \\ G(h(\rho(s)), t), & s \in S_b^n \end{cases}$$

Пресликавање H је добро дефинисано јер на пресеку сфера S_a^n и S_b^n тј. за $s = 0$ имамо

$$F(h(0), t) = F(e_1, t) = u(t) = G(e_1, t) = G(h(\rho(0)), t).$$

Такође, H ће бити непрекидно на основу теореме о лепљењу па то заиста јесте хомотопија. Погледајмо између чега је хомотопија и дуж ког пута.

Како је $H(0, t) = u(t)$, то ће бити хомотопија дуж пута u . Из

$$H(s, 0) = \begin{cases} f(h(s)), & s \in S_a^n \\ g(h(\rho(s))), & s \in S_b^n \end{cases}$$

$$H(s, 1) = \begin{cases} \tilde{f}(h(s)), & s \in S_a^n \\ \tilde{g}(h(\rho(s))), & s \in S_b^n \end{cases}$$

добивамо да је

$$H : f \underset{u}{\simeq} g \simeq \tilde{f} \underset{u}{\simeq} \tilde{g},$$

што је и било потребно доказати. \square

У уводном делу смо рекли да је β_u бијекција, па на основу претходног става закључујемо да ће у овом случају бити изоморфизам.

Последица 2.5 *Ако је простор X путно повезан, $x_0, x_1 \in X$ и $n \in \mathbb{N}_0$, онда је*

$$\pi_n(X) \stackrel{def}{=} \pi_n(X, x_0) \cong \pi_n(X, x_1).$$

За $n = 0$ мислимо на изоморфизам у категорији Set_0 тј. то је бијекција која чува истакнути елемент.

Дефиниција 2.6 Нека је $n \in \mathbb{N}_0$ и X тополошки простор. За X кажемо да је n -повезан ако је $\pi_i(X) = 0$, за све $i \leq n$.

Дакле, то да је простор 0-повезан значи да је путно повезан, а да је 1-повезан значи да је просто повезан.

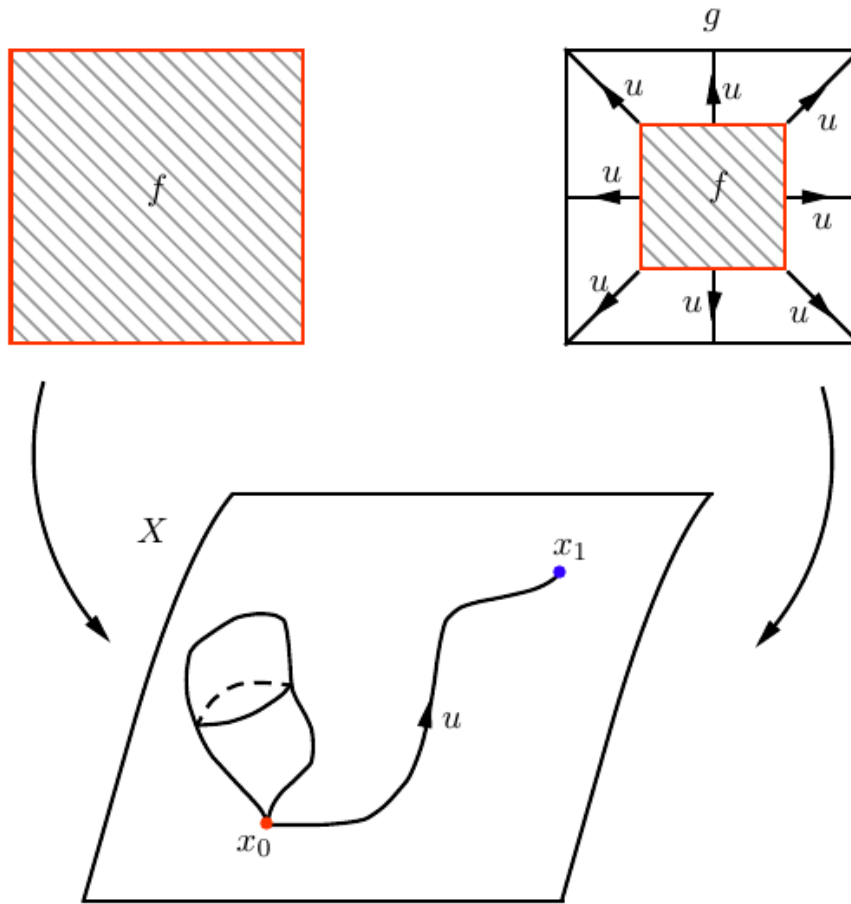
До сада смо имали да фундаментална група дејствује на хомотопске групе као скупове, а сада имамо и више.

Последица 2.7 *За $n \geq 1$, дејство $\pi_n(X, x_0) \times \pi_1(X, x_0) \rightarrow \pi_n(X, x_0)$ је десно дејство групе $\pi_1(X, x_0)$ на групу $\pi_n(X, x_0)$.*

Одговарајуће лево дејство би било дефинисано са

$$[u] \cdot [f]_0 = \beta_{u^{-1}}([f]_0).$$

Сада ћемо описати како изгледа пресликавање β_u када посматрамо $\pi_n(X, x_0)$ као $[I^n, \partial(I^n); X, x_0]$. Ако је $f : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, x_0)$ и ако је $\beta_u([f]) = [g]$, онда се g може представити следећом сликом.

За $n = 1$ имамо да је $\beta_u([f]) = [g]$ где је $g = u^{-1} \cdot f \cdot u$. Како је

$$[v] \cdot [u] = [u^{-1} \cdot v \cdot u] = [u]^{-1} * [v] * [u],$$

имамо да су елементи дејства $\pi_1(X, x_0)$ на себе управо унутрашњи аутоморфизми групе.

Посматрајмо два дејства

$$\pi_n(X, x_0) \times \pi_1(X, x_0) \rightarrow \pi_n(X, x_0),$$

$$\pi_n(X, x_1) \times \pi_1(X, x_1) \rightarrow \pi_n(X, x_1).$$

Тривијалност дејства код путно повезаних простора еквивалентно је томе да је Φ бијекција, па из наредног дијаграма закључујемо да је прво дејство тривијално ако и само ако је и друго тривијално.

$$\begin{array}{ccc}
 [S^n, X]_0 & & \\
 \downarrow \beta_u & \searrow \Phi & \\
 & & [S^n, X] \\
 & \nearrow \Phi & \\
 [S^n, X]_1 & &
 \end{array}$$

Ова еквиваленција нам даје да је добро дефинисан наредни појам.

Дефиниција 2.8 Ако је $n \in \mathbb{N}$ и X путно повезан простор, за X кажемо да је n -прост ако $\pi_1(X)$ тривијално дејствује на $\pi_n(X)$. За X кажемо да је *прост* ако је n -прост за свако $n \in \mathbb{N}$.

Ако је простор 1-прост, онда имамо да је дејство $\pi_1(X)$ на себе тривијално тј. да за свако $[u], [v] \in \pi_1(X)$ важи

$$[u]^{-1} * [v] * [u] = [v],$$

тј. група $\pi_1(X)$ је Абелова.

Ако је X просто повезан простор онда је његова фундаментална група тривијална па тривијално дејствује на сваку хомотопску групу те је X прост.

Конечно, ако је X путно повезан H -простор, онда је Φ бијекција што је еквивалентно томе да $\pi_1(X)$ дејствује тривијално на сваку хомотопску групу, па је X прост. Специјално, X је и 1-прост што је еквивалентно томе да је фундаментална група $\pi_1(X)$ Абелова. Дакле, ако је X путно повезан H -простор, онда његова фундаментална група мора бити Абелова.

Пример 2.9

1) Како је $\pi_1(S^1 \vee S^1) = Z * Z$ некомутативна, онда $S^1 \vee S^1$ није H -простор.

2) Нека су M_g затворене оријентабилне површи рода $g \in \mathbb{N}_0$ и N_h затворене неоријентабилне површи рода $h \in \mathbb{N}$. Погледајмо које од њих су H -простори.

- $g = 0$: $M_0 = S^2$, па како је $\pi_1(S^2)$ Абелова, не знамо да ли је S^2 H -простор, мада испоставиће се да неће бити;
- $g = 1$: $M_1 = T^2$ је тополошка група па ће бити и H -простор, а примећујемо да је и $\pi_1(T^2) = \mathbb{Z} \oplus \mathbb{Z}$ Абелова;

- $g \geq 2$: фундаментална група $\pi_1(M_g)$ није Абелова па M_g није H -простор;
- $h = 1$: $N_1 = \mathbb{R}P^2$ има комутативну фундаменталну групу али ће се испоставити да неће бити H -простор;
- $h \geq 2$: фундаментална група $\pi_1(N_h)$ није Абелова па N_h није H -простор.

Дакле, од свих затворених површи једино је T^2 H -простор.

Нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање и X и Y путно повезани простори. Нека су $x_0, x_1 \in X$. Из комутативног дијаграма

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, x_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(x_0)) \\ \beta_u \downarrow & & \downarrow \beta_{f \circ u} \\ \pi_n(X, x_1) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(x_1)) \end{array}$$

видимо да има смисла говорити о пресликавању

$$f_* : \pi_n(X) \rightarrow \pi_n(Y).$$

За хомолошке групе имали смо да ако је $f \simeq g$, онда $f_* = g_* : H_n(X) \rightarrow H_n(Y)$. Ово нећемо имати код хомотопских група, јер смо тамо имали да из $f \simeq g$ (*rel* x_0) следи $f_* = g_* : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, y_0)$, па видимо да нам треба релативна хомотопија. Ипак, ако је $f \simeq g$, постоји веза између f_* и g_* и она је дата наредном лемом.

Лема 2.10 *Ако су $f, g : X \rightarrow Y$ непрекидна и $f \simeq g$, онда за произвољно $n \in \mathbb{N}_0$ и $x_0 \in X$ важи да је $\beta_u \circ f_* = g_*$, тј. комутира наредни дијаграм*

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, x_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(x_0)) \\ & \searrow g_* & \downarrow \beta_u \\ & & \pi_n(Y, g(x_0)) \end{array}$$

где је $u : I \rightarrow Y$ пут такав да је $f \simeq_u g$.

Доказ: Нека је $\varphi : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$. Тада из $f \simeq_u g$ имамо да је $f \circ \varphi \simeq_u g \circ \varphi$, па је

$$\beta_u(f_*([\varphi]_0)) = \beta_u([f \circ \varphi]_0) = [g \circ \varphi]_0. \quad \square$$

Видели смо да ако је $g : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ непрекидно и $g \simeq_{c_{y_0}} g$ (*rel* x_0), онда је $g_* = 0$. Слично важи и када имамо слободну хомотопију.

Став 2.11 Ако је $f : X \rightarrow Y$ хомотопски тривијално пресликавање, онда је за свако $n \in \mathbb{N}_0$ и $x_0 \in X$ пресликавање

$$f_* : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, f(x_0))$$

тривијални хомоморфизам (за $n = 0$ мисли се на морфизам у категорији Set_0 тј. на непрекидно пресликавање које чува истакнути елемент).

Доказ: Како је f хомотопски тривијално, то постоји $y_0 \in Y$ такво да је $f \simeq c_{y_0}$, па на основу леме 2.10 имамо да комутира дијаграм

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, x_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(x_0)) \\ & \searrow 0 & \downarrow \beta_u \\ & & \pi_n(Y, y_0) \end{array}$$

одакле је $f_* = 0$. \square

Такође смо видели да ако је $f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ хомотопска еквиваленција, онда је f_* изоморфизам. Имамо и следеће уопштење.

Став 2.12 Нека је $f : X \rightarrow Y$ хомотопска еквиваленција. Тада је за свако $n \in \mathbb{N}_0$ и свако $x_0 \in X$ пресликавање

$$f_* : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, f(x_0))$$

изоморфизам.

Доказ: Како је f хомотопска еквиваленција, то постоји $g : Y \rightarrow X$ такво да је $g \circ f \simeq \mathbb{1}_X$ и $f \circ g \simeq \mathbb{1}_Y$. Нека је $n \in \mathbb{N}_0$ и $x_0 \in X$. Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccccc} & & & & & \pi_n(Y, f(x_0)) & \\ & & & & & \uparrow \beta_v & \\ & & & & & \mathbb{1}_{\pi_n(Y, f(x_0))} & \\ & & & & & \nearrow & \\ \pi_n(X, x_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(x_0)) & \xrightarrow{g_*} & \pi_n(X, g(f(x_0))) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(g(f(x_0)))) \\ & \searrow \mathbb{1}_{\pi_n(X, x_0)} & & & \downarrow \beta_u & & \\ & & & & \pi_n(X, x_0) & & \end{array}$$

где је $u : I \rightarrow X$ пут такав да је $g \circ f \simeq \mathbb{1}_X$ и $v : I \rightarrow Y$ пут такав да је $f \circ g \simeq \mathbb{1}_Y$.

Из дијаграма закључујемо да је f_* изоморфизам. \square

Последица 2.13 Ако су X и Y путно повезани простори и $X \simeq Y$, тада за свако $n \in \mathbb{N}_0$ важи

$$\pi_n(X) \cong \pi_n(Y).$$

Специјално, ако је простор X контрактибилан, онда је $\pi_n(X) = 0$, за свако $n \in \mathbb{N}_0$.

Став 2.14 Нека је $n \in \mathbb{N}_0$ и $f : S^n \rightarrow X$ непрекидно. Тада важи следећа еквиваленција.

$$[f]_0 = 0 \text{ у } \pi_n(X, f(e_1)) \iff [f] = 0 \text{ у } [S^n, X].$$

Доказ: \Rightarrow : Овај смер тривијално важи.

\Leftarrow : Имамо да је

$$[f]_0 = [f \circ \mathbb{1}_{S^n}]_0 = f_*([\mathbb{1}_{S^n}]_0),$$

па како је $f_* = 0$ на основу става 2.11, то је $[f]_0 = 0$. \square

Теорема 2.15 Нека је X тополошки простор и $n \in \mathbb{N}_0$. Следећа два исказа су еквивалентна.

(1) Свако непрекидно пресликавање $f : S^n \rightarrow X$ је хомотопски тривијално;

(2) За свако $x_0 \in X$ је $\pi_n(X, x_0) = 0$.

Доказ: (1) \Rightarrow (2) : Нека је $x_0 \in X$ и $[f]_0 \in \pi_n(X, x_0)$. Тада за $f : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ важи да је $f \simeq \text{const}$, па на основу става 2.14 добијамо $[f]_0 = 0$.

(2) \Rightarrow (1) : Нека је $f : S^n \rightarrow X$ непрекидно и нека је $x_0 = f(e_1)$. На основу (2) имамо да је $[f]_0 = 0$ у $\pi_n(X, x_0)$, па поново на основу става 2.14 закључујемо да је $[f] = 0$, тј. $f \simeq \text{const}$. \square

Последица 2.16 Нека је X тополошки простор и $n \in \mathbb{N}$. Следећа два исказа су еквивалентна.

(1) За свако $k \leq n$ и свако пресликавање $f : S^k \rightarrow X$ важи да је f хомотопски тривијално;

(2) Простор X је n -повезан.

Напомена 2.17 Већ смо видели да је простор 0-повезан ако и само ако је путно повезан, односно 1-повезан ако и само ако је просто повезан. Има смисла говорити и о (-1) -повезаности. Простор ће бити (-1) -повезан ако и само ако је непразан.

Пример 2.18 За $k < n$ закључили смо да је $[S^k, S^n] = 0$ што управо значи да је сфера S^n заправо $(n - 1)$ -повезан простор, где је $n \in \mathbb{N}_0$.

Теорема 2.19 Нека је $p : E \rightarrow B$ *наткривање*, $e_0 \in E$ и $b_0 = p(e_0) \in B$. Тада је $p_* : \pi_n(E, e_0) \rightarrow \pi_n(B, b_0)$ *мономорфизам* за $n = 1$, а *изоморфизам* за $n \geq 2$.

Доказ: Нека је $n \geq 1$. Показујемо да је p_* мономорфизам. Узмимо пресликавање $f : (S^n, e_1) \rightarrow (E, e_0)$ такво да је $p_*([f]_0) = 0$, тј. $[f]_0 \in \ker p_*$. Потребно је да покажемо да је $[f]_0 = 0$. На основу става 2.14 довољно је показати да је $[f] = 0$.

Како је $p_*([f]_0) = 0$, то је $[p \circ f]_0 = 0$, тј. постоји хомотопија

$$H : p \circ f \simeq \text{const}, \quad H : S^n \times I \rightarrow B,$$

таква да је

$$H(x, 0) = p(f(x)) \text{ и } H(x, 1) = b \in B,$$

где је $b \in B$ неки елемент.

Како је p фибрација, то постоји $\tilde{H} : S^n \times I \rightarrow E$ такво да следећи дијаграм комутира.

$$\begin{array}{ccc} S^n \times \{0\} & \xrightarrow{f} & E \\ \downarrow & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p \\ S^n \times I & \xrightarrow{H} & B \end{array}$$

Из дијаграма имамо

$$p(\tilde{H}(S^n \times \{1\})) = H(S^n \times \{1\}) = \{b\},$$

па је $\tilde{H}(S^n \times \{1\}) \subset p^{-1}(b)$. Како је S^n повезан и $p^{-1}(b)$ дискретан, онда мора бити $\tilde{H}(S^n \times \{1\}) = \{*\}$, тј. $\tilde{H}(\cdot, 1) = \text{const}$, па је

$$\tilde{H} : f \simeq \text{const}.$$

Нека је сада $n \geq 2$. Показаћемо да је у том случају p_* епиморфизам. Нека је $g : (S^n, e_1) \rightarrow (B, b_0)$. Како је S^n повезан и локално путно повезан, то постоји $\tilde{g} : (S^n, e_1) \rightarrow (E, e_0)$ такво да следећи дијаграм комутира.

$$\begin{array}{ccc} & & (E, e_0) \\ & \nearrow \tilde{g} & \downarrow p \\ (S^n, e_1) & \xrightarrow{g} & (B, b_0) \end{array}$$

Коначно, добијамо

$$[g]_0 = [p \circ \tilde{g}]_0 = p_*([\tilde{g}]_0),$$

па закључујемо да је p_* „на“. \square

Пример 2.20

1) Како постоји наткривање $\mathbb{R} \rightarrow S^1$ и \mathbb{R} је контрактибилан, то је

$$\pi_n(S^1) = \begin{cases} \mathbb{Z}, & n = 1 \\ 0, & n \geq 2 \end{cases}$$

2) Како имамо наткривања $\mathbb{R}^2 \rightarrow T^2 \rightarrow K$ (где је K Клајнова боца) и \mathbb{R}^2 је контрактибилан, то је

$$\pi_n(T^2) = \pi_n(K) = 0, \text{ за } n \geq 2.$$

3) Раван \mathbb{R}^2 наткрива и површи M_g за $g \geq 1$ и N_h за $h \geq 2$, па је

$$\pi_n(M_g) = \pi_n(N_h) = 0, \text{ за } n \geq 2.$$

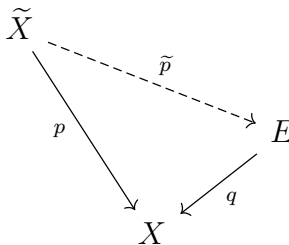
4) Имамо и дволично наткривање $p: S^n \rightarrow \mathbb{R}P^n$, па је

$$\pi_i(\mathbb{R}P^n) \cong \pi_i(S^n), \text{ за } i \geq 2.$$

Посебно, $\pi_i(\mathbb{R}P^n) = 0$ за $2 \leq i \leq n - 1$.

Дефиниција 2.21 Ако је X путно повезан, универзално наткривање од X је наткривање $p: \tilde{X} \rightarrow X$ такво да је \tilde{X} просто повезан простор.

Напомена 2.22 Нека је X локално путно повезан и $p: \tilde{X} \rightarrow X$ универзално наткривање. Оно се зове универзално јер уколико имамо неко друго наткривање $q: E \rightarrow X$, при чему је E повезан, онда је подизање $\tilde{p}: \tilde{X} \rightarrow E$ такође наткривање.

Ако је X повезан CW-комплекс, онда он има универзално наткривање, стога и за сваку повезану затворену површ постоји универзално наткривање. Такође, и наткривајући простор мора бити површ и то просто повезана површ. Једина компактна просто повезана површ је сфера S^2 , а некомпактна равна \mathbb{R}^2 . Посматрајући Ојлерове карактеристике повезаних затворених површи, примећујемо да сфера не наткрива ниједну од њих, па остаје једино могућност да равна наткрива све површи M_g за $g \geq 1$ и N_h за $h \geq 2$. Ова наткривања се могу и експлицитно конструисати.

Теорема 2.23 Нека је $\{X_\lambda\}_{\lambda \in \Lambda}$ фамилија тополошких простора и нека су $x_\lambda \in X_\lambda$, $\lambda \in \Lambda$, базне тачке. Тада је $\prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda$ тополошки простор са базном тачком x таквом да је $p_\lambda(x) = x_\lambda$, за свако $\lambda \in \Lambda$. Нека је $n \in \mathbb{N}$. Тада знамо да постоји јединствен хомоморфизам Φ такав да за свако $\lambda_0 \in \Lambda$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_n\left(\prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda, x\right) & \xrightarrow{\Phi} & \prod_{\lambda \in \Lambda} \pi_n(X_\lambda, x_\lambda) \\ & \searrow (p_{\lambda_0})_* & \downarrow q_{\lambda_0} \\ & & \pi_n(X_{\lambda_0}, x_{\lambda_0}) \end{array}$$

Хомоморфизам Φ јесте изоморфизам. Ако је Λ коначан скуп и $\pi_n\left(\prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda, x\right)$ Абелова (што свакако важи за $n \geq 2$), онда је $\Phi^{-1} = \bigoplus_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_*$, где је $i_\lambda : X_\lambda \hookrightarrow \prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda$ и

$$\bigoplus_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_* : \bigoplus_{\lambda \in \Lambda} \pi_n(X_\lambda, x_\lambda) \rightarrow \pi_n\left(\prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda, x\right).$$

Доказ: Лако се покаже да је Φ хомоморфизам. Покажимо да је бијекција. Најпре ћемо се уверити да је Φ „на“. Нека је $\alpha \in \prod_{\lambda \in \Lambda} \pi_n(X_\lambda, x_\lambda)$. Координате од α су $\alpha_\lambda \in \pi_n(X_\lambda, x_\lambda)$, па постоје функције $f_\lambda : (S^n, e_1) \rightarrow (X_\lambda, x_\lambda)$ такве да је $\alpha_\lambda = [f_\lambda]_0$. Одаберимо пресликавање $f : (S^n, e_1) \rightarrow \left(\prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda, x\right)$ такво да за свако $\lambda_0 \in \Lambda$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} S^n & \xrightarrow{f} & \prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda \\ & \searrow f_{\lambda_0} & \downarrow p_{\lambda_0} \\ & & X_{\lambda_0} \end{array}$$

Тврдимо да је $\Phi([f]_0) = \alpha$. Довољно је доказати да су им исте све координате. Како је

$$q_{\lambda_0}(\Phi([f]_0)) = (p_{\lambda_0})_*([f]_0) = [f_{\lambda_0}]_0 = \alpha_{\lambda_0},$$

закључујемо да је Φ „на“.

Покажимо сада да је Φ „1-1“. Нека је $[f]_0 \in \pi_n\left(\prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda, x\right)$ и нека је $\Phi([f]_0) = 0$, тј. за свако $\lambda \in \Lambda$ је $(p_\lambda)_*([f]_0) = 0$. Ово управо значи да за свако $\lambda \in \Lambda$ имамо хомотопије

$$H_\lambda : p_\lambda \circ f \simeq \text{const}, \quad H_\lambda : S^n \times I \rightarrow X_\lambda.$$

Одаберимо $H : S^n \times I \rightarrow \prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda$ тако да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} S^n \times I & \xrightarrow{H} & \prod_{\lambda \in \Lambda} X_\lambda \\ & \searrow H_{\lambda_0} & \downarrow p_{\lambda_0} \\ & & X_{\lambda_0} \end{array}$$

Може се показати да је ово хомотопија

$$H : f \simeq const,$$

што значи да је $[f] = 0$, па је на основу става 2.14 и $[f]_0 = 0$ одакле закључујемо да је Φ „1-1“.

Остаје још да видимо да је $\Phi^{-1} = \bigoplus_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_*$ под наведеним условима. Довољно је показати да је

$$\Phi \circ \left(\bigoplus_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_* \right) = \mathbb{1} \oplus_{\lambda \in \Lambda} \pi_n(X_\lambda, x_\lambda),$$

тј. да је

$$\Phi \left(\bigoplus_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_*(\alpha) \right) = \alpha.$$

Нека је $\lambda_0 \in \Lambda$. Тада је

$$(p_{\lambda_0})_* \left(\sum_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_*(\alpha_\lambda) \right) = \sum_{\lambda \in \Lambda} (p_{\lambda_0} \circ i_\lambda)_*(\alpha_\lambda) = \alpha_{\lambda_0},$$

јер је

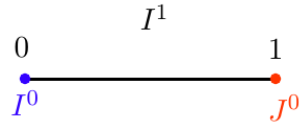
$$p_{\lambda_0} \circ i_\lambda = \begin{cases} \mathbb{1}_{X_{\lambda_0}}, & \lambda = \lambda_0 \\ const, & \lambda \neq \lambda_0 \end{cases}$$

па како $\Phi \left(\bigoplus_{\lambda \in \Lambda} (i_\lambda)_*(\alpha) \right)$ и α имају исте све координате, закључујемо да тражена једнакост заиста важи. \square

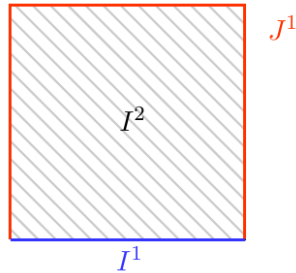
2.2 Релативне хомотопске групе

Нека је $n \in \mathbb{N}_0$ и $a_0 \in A \subseteq X$. Означимо са $I^{n-1} \subset I^n$ скуп $I^{n-1} \stackrel{def}{=} \{(t_1, t_2, \dots, t_n) \mid t_n = 0\}$ и нека је $J^{n-1} \stackrel{def}{=} \overline{\partial(I^n) \setminus I^{n-1}}$.

За $n = 1$ имамо следећу слику.

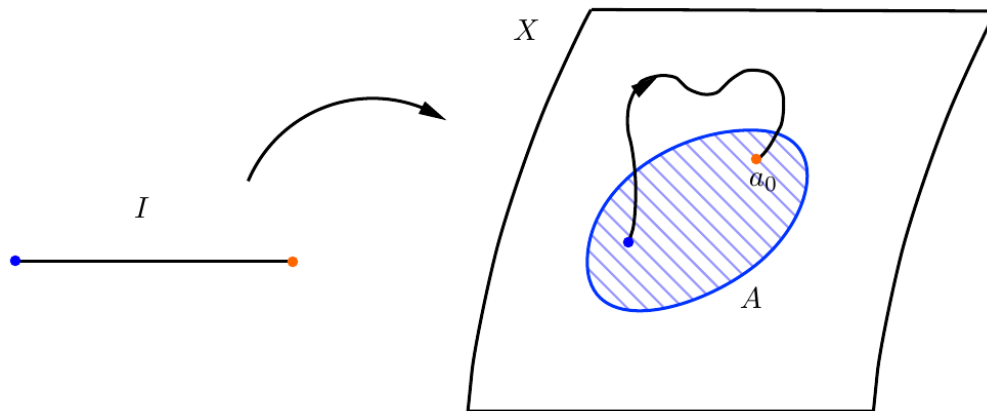
За $n = 2$ имамо следећу слику.

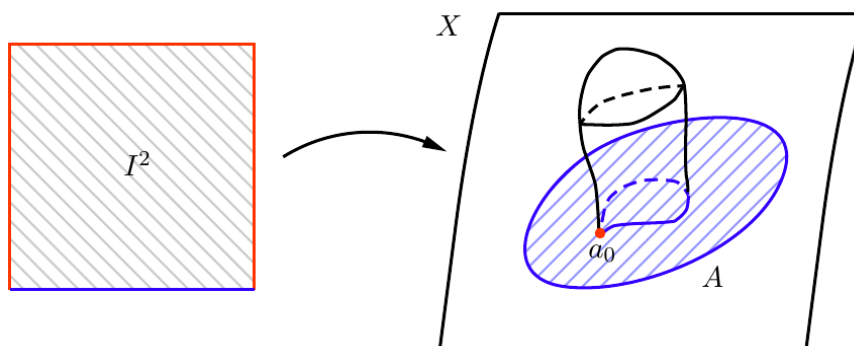
Уведимо ознаку

$$\pi_n(X, A, a_0) \stackrel{def}{=} [I^n, \partial(I^n), J^{n-1}; X, A, a_0], \quad n \geq 1.$$

У случају $n = 1$ произвољан елемент овог скупа можемо представити наредном сликом.

У случају $n = 2$ произвољан елемент овог скупа можемо представити наредном сликом.

Сада ћемо за $n \geq 2$ дефинисати операцију на овом скупу. Нека је $[f], [g] \in \pi_n(X, A, a_0)$. Тада дефинишемо

$$[f] + [g] \stackrel{def}{=} [f + g],$$

где је

$$(f + g)(t_1, t_2, \dots, t_n) = \begin{cases} f(2t_1, t_2, \dots, t_n), & 0 \leq t_1 \leq \frac{1}{2} \\ g(2t_1 - 1, t_2, \dots, t_n), & \frac{1}{2} \leq t_1 \leq 1 \end{cases}$$

Став 2.24 За $n \geq 2$, $\pi_n(X, A, a_0)$ је група у односу на операцију $+$. Неутрал је $[c_{a_0}]$, а инверз произвољног елемента $[f] \in \pi_n(X, A, a_0)$ је $-[f] = [-f]$, где је $-f(t_1, t_2, \dots, t_n) = f(1 - t_1, t_2, \dots, t_n)$.

За $n \geq 3$, $\pi_n(X, A, a_0)$ је Абелова група.

Дефиниција 2.25 Групу $\pi_n(X, A, a_0)$ за $n \geq 2$ из претходне теореме зовемо n -та релативна хомотопска група пара (X, A) са базном тачком a_0 .

Уколико је $A = \{a_0\}$, имамо да је $\pi_n(X, a_0, a_0) = \pi_n(X, a_0)$, и то као групе, јер су операције на оба места исте. Као и раније, имамо коваријантне функторе.

$$\begin{aligned} \pi_1 &: Top_0^2 \rightarrow Set_0, \\ \pi_2 &: Top_0^2 \rightarrow Gr, \\ \pi_n &: Top_0^2 \rightarrow Ab, \quad n \geq 3. \end{aligned}$$

Ако је $\varphi : (X, A, a_0) \rightarrow (Y, B, b_0)$ морфизам у категорији Top_0^2 , пресликавање $\varphi_* : \pi_n(X, A, a_0) \rightarrow \pi_n(Y, B, b_0)$ дато је са

$$\varphi_*([f]) \stackrel{def}{=} [\varphi \circ f].$$

За $n \geq 2$ лако се провери да је φ_* хомоморфизам.

Ако је $\varphi \simeq \psi$ у категорији Top_0^2 , онда је $\varphi_* = \psi_*$. Ако је φ хомотопска еквиваленција у Top_0^2 , онда је φ_* изоморфизам.

Као и хомотопске групе и релативне хомотопске групе се могу видети на други начин. Нека је $[f] \in \pi_n(X, A, a_0)$. Посматрајмо дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} I^n & \xrightarrow{f} & X \\ & \searrow & \nearrow \\ & I^n / J^{n-1} & \\ & \downarrow \approx & \\ & D^n & \end{array}$$

p_r (крива од I^n до D^n), \tilde{f} (крива од D^n до X)

Хомеоморфизам између I^n/J^{n-1} и D^n бирамо тако да је

$$p_r(J^{n-1}) = e_1,$$

$$p_r(\partial(I^n)) = S^{n-1}.$$

Одавде видимо да релативне хомотопске групе можемо видети и као

$$\pi_n(X, A, a_0) = [D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_0].$$

Класе у скупу $[D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_0]$ ћемо означавати са $[f]_{0r}$. Из претходног дијаграма видимо да важи веза

$$[f] \in \pi_n(X, A, a_0) \longleftrightarrow [\tilde{f}]_{0r} \in [D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_0],$$

где је $f = \tilde{f} \circ p_r$.

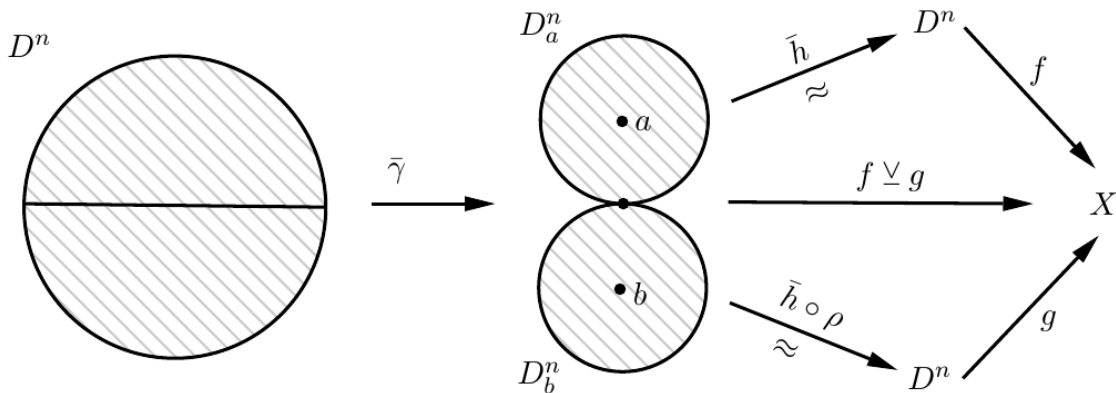
Као и пре, ако је $\varphi : (X, A, a_0) \rightarrow (Y, B, b_0)$, добро је дефинисано пресликавање $\varphi_*([\tilde{f}]_{0r}) = [\varphi \circ \tilde{f}]_{0r}$.

Сада ћемо видети како изгледа операција када елементе из $\pi_n(X, A, a_0)$ посматрамо као елементе из $[D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_0]$.

Нека је $n \geq 2$ и $f, g : (D^n, S^{n-1}, e_1) \rightarrow (X, A, a_0)$. Тада је

$$[f]_{0r} + [g]_{0r} = [(f \vee g) \circ \bar{\gamma}],$$

где је $\bar{\gamma}$ пресликавање које $D^{n-1} \subset D^n$ скупља у тачку, $\bar{\gamma}|_{S^{n-1}} = \gamma$ из обичних хомотопских група. Слично као раније, имамо слику.

Хомеоморфизам \bar{h} је такав да важи $\bar{h}(0) = e_1$ и $\bar{h}|_{S^{n-1}} = h$ које смо дефинисали код хомотопских група.

Рекли смо да у случају када је $A = \{a_0\}$ важи једнакост $\pi_n(X, a_0, a_0) = \pi_n(X, a_0)$. Уколико ове групе посматрамо преко пресликавања дискова односно сфера, немамо једнакост, али имамо наредну везу.

$$[g]_{0r} \in [D^n, S^{n-1}, e_1; X, a_0, a_0] \longleftrightarrow [f]_0 \in [S^n, e_1; X, a_0], \quad (2)$$

где је $g = f \circ q$, а пресликавање q је количничко пресликавање из D^n у S^n које скупља границу диска у тачку, тако да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} I^n & \xrightarrow{p_r} & D^n \\ & \searrow p & \swarrow q \\ & & S^n \end{array}$$

Нека су $a_0, a_1 \in A$ и нека је $u : I \rightarrow A$ пут од a_0 до a_1 . Дефинишимо пресликавање $\beta_u : \pi_n(X, A, a_0) \rightarrow \pi_n(X, A, a_1)$ са

$$\beta_u([f]_{0r}) \stackrel{def}{=} [g]_{1r},$$

где је са $[f]_{0r}$ означен елемент групе $\pi_n(X, A, a_0) = [D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_0]$, а са $[g]_{1r}$ елемент групе $\pi_n(X, A, a_1) = [D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_1]$ и притом је $f \underset{u}{\simeq} g$ кроз пресликавања парова $(D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X, A)$. Може се показати да је овако дефинисано пресликавање β_u добро дефинисано. Такође, ако је $n \geq 2$, пресликавање β_u ће бити изоморфизам, и његов инверз је дат формулом

$$\beta_u^{-1} = \beta_{u^{-1}}.$$

Чак и за $n = 1$ ће β_u бити бијекција и за његов инверз ће важити претходна формула.

Став 2.26 *Ако је A путно повезан простор и $a_0, a_1 \in A$, тада*

$$\pi_n(X, A, a_0) \cong \pi_n(X, A, a_1) =: \pi_n(X, A).$$

Као и код хомотопских, и код релативних хомотопских група имамо дејство фундаменталне групе

$$\pi_n(X, A, a_0) \times \pi_1(A, a_0) \rightarrow \pi_n(X, A, a_0),$$

дато са

$$[f]_{0r} \cdot [u] = \beta_u([f]_{0r}).$$

Овиме је задато једно десно дејство фундаменталне групе $\pi_1(A, a_0)$ на (за $n \geq 2$ групу) $\pi_n(X, A, a_0)$.

Нека је $n \geq 1$ и $f : (D^n, S^{n-1}, e_1) \rightarrow (X, A, a_0)$ непрекидно пресликавање. Тада је $[f]_{0r} = 0$ у $\pi_n(X, A, a_0)$ ако и само ако постоји хомотопија $H : D^n \times I \rightarrow X$ таква да је

$$H(y, 0) = f(y), \quad y \in D^n,$$

$$H(y, 1) = a_0, \quad y \in D^n,$$

$$H(S^{n-1} \times I) \subseteq A,$$

$$H(e_1, t) = a_0, \quad t \in I.$$

Дакле, $[f]_{0r} = 0$ ако и само ако је f хомотопно константном пресликавању c_{a_0} кроз пресликавања парова релативно e_1 . Овај услов можемо ослабити, тј. важи наредна лема.

Лема 2.27 *Следећа четири исказа су еквивалентна.*

(1) $[f]_{0r} = 0$;

(2) Постоји $g : (D^n, S^{n-1}, e_1) \rightarrow (X, A, a_0)$ такво да је $[f]_{0r} = [g]_{0r}$ и $g(D^n) \subseteq A$;

(3) Постоји $g : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X, A)$ такво да је $f \simeq g$ кроз пресликавања парова и $g(D^n) \subseteq A$;

(4) Постоји $g : D^n \rightarrow X$ такво да је $f \simeq g$ (rel S^{n-1}) и $g(D^n) \subseteq A$.

Посебно, ако је $f(D^n) \subseteq A$, онда је $[f]_{0r} = 0$.

Доказ: (1) \Rightarrow (2) : Из услова (1) имамо да је $[f]_{0r} = [c_{a_0}]_{0r}$. Одаберимо $g = c_{a_0}$.

(2) \Rightarrow (1) : Нека је g пресликавање из услова (2). Тачка e_1 је јаки деформациони ретракт диска D^n , тј. постоји хомотопија $G : D^n \times I \rightarrow D^n$ таква да је

$$G : \mathbb{1}_{D^n} \simeq c_{e_1} \text{ (rel } e_1\text{)}.$$

Та хомотопија је дата формулом

$$G(y, t) = (1 - t)y + te_1, \quad y \in D^n, \quad t \in I.$$

Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 D^n \times I & \xrightarrow{G} & D^n \\
 \searrow & & \downarrow g \\
 & & A \\
 \searrow & & \swarrow \\
 & & X
 \end{array}$$

Имамо да је $g \circ G : g \simeq c_{a_0}$ (*rel* e_1). Како је $g(D^n) \subseteq A$, имамо да је

$$(g \circ G)(S^{n-1} \times I) \subseteq (g \circ G)(D^n \times I) \subseteq A,$$

па је $g \circ G$ хомотопија кроз пресликавања тројки, тј. имамо $[g]_{0r} = [c_{a_0}]_{0r}$. Коначно, добијамо

$$[f]_{0r} = [g]_{0r} = [c_{a_0}]_{0r} = 0.$$

(2) \Rightarrow (3) : У услову (2) тражимо да су пресликавања f и g хомотопна кроз пресликавања парова релативно базна тачка, а у (3) имамо само хомотопију кроз пресликавања парова, па је овај смер тривијалан.

(3) \Rightarrow (4) : Нека је g пресликавање из услова (3), тј. нека је $F : f \simeq g$ кроз пресликавања парова. Дакле, $F : D^n \times I \rightarrow X$ и важи

$$F(y, 0) = f(y), \quad y \in D^n,$$

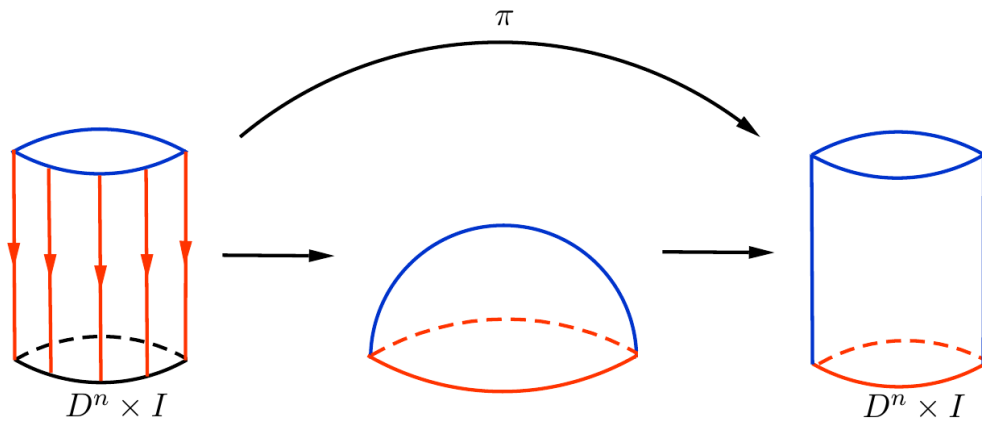
$$F(y, 1) = g(y), \quad y \in D^n,$$

$$F(S^{n-1} \times I) \subseteq A.$$

Како је $g(D^n) \subseteq A$, важи

$$F(S^{n-1} \times I \cup D^n \times \{1\}) \subseteq A.$$

Желимо да направимо хомотопију која ће на нултом нивоу бити пресликавање f , која слика $S^{n-1} \times I \cup D^n \times \{1\}$ у A и која не зависи од $t \in I$ на $S^{n-1} \times I$. Дефинишимо најпре пресликавање $\pi : D^n \times I \rightarrow D^n \times I$ на следећи начин. Нека π сваку изводницу ваљка скупља у тачку на $S^{n-1} \times \{0\}$ и онда хомеоморфно добијену полулопту преслика поново у ваљак $D^n \times I$. Пресликавање можемо представити сликом.

Дакле, за пресликавање π важи

$$\pi(y, 0) = (y, 0), \quad y \in D^n,$$

$$\begin{aligned}\pi(y, t) &= (y, 0), \quad y \in S^{n-1}, \\ \pi(D^n \times \{1\}) &= S^{n-1} \times I \cup D^n \times \{1\}, \\ \pi(\text{int}(D^n \times I)) &= \text{int}(D^n \times I),\end{aligned}$$

при чему су $\pi|_{D^n \times \{1\}}$ и $\pi|_{\text{int}(D^n \times I)}$ хомеоморфизми на своје слике.

Нека је $\tilde{F} = F \circ \pi$ и дефинишимо пресликавање $\tilde{g} : (D^n, S^{n-1}, e_1; X, A, a_0)$ са

$$\tilde{g}(y) \stackrel{\text{def}}{=} \tilde{F}(y, 1), \quad y \in D^n.$$

Овако дефинисано \tilde{g} ће бити тражено пресликавање из услова (4). Заиста, како је $\tilde{F}(y, 0) = f(y)$, $y \in D^n$, имамо да је $f \simeq \tilde{g}$. Притом, за $y \in S^{n-1}$ је

$$\tilde{F}(y, t) = F(\pi(y, t)) = F(y, 0) = f(y),$$

што не зависи од $t \in I$, па је $f \simeq \tilde{g}$ (*rel* S^{n-1}). Остаје још да покажемо да је $\tilde{g}(D^n) \subseteq A$.

$$\tilde{g}(D^n) = \tilde{F}(D^n \times \{1\}) = F(S^{n-1} \times I \cup D^n \times \{1\}) \subseteq A.$$

(4) \Rightarrow (2) : Овај смер тривијално важи јер из услова $f \simeq g$ (*rel* S^{n-1}) лако следи $g : (D^n, S^{n-1}, e_1) \rightarrow (X, A, a_0)$, као и услов $[f]_{0r} = [g]_{0r}$. \square

Напомена 2.28 *Погледајмо како еквиваленција (1) \leftrightarrow (4) из претходне леме изгледа када $\pi_n(X, A, a_0)$ посматрамо као $[I^n, \partial(I^n), J^{n-1}; X, A, a_0]$. Ако је $[f] \in [I^n, \partial(I^n), J^{n-1}; X, A, a_0]$, онда је $[f] = 0$ ако и само ако постоји $g : I^n \rightarrow X$ такво да је $f \simeq g$ (*rel* $\partial(I^n)$) и $g(I^n) \subseteq A$.*

Посебно, ако је $f(I^n) \subseteq A$, онда је $[f] = 0$.

Став 2.29 *Нека је (X, A) тополошки пар и $n \in \mathbb{N}$. Следећа два исказа су еквивалентна.*

(1) *За свако $f : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X, A)$ постоји $g : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X, A)$ такво да је $f \simeq g$ у Top^2 и $g(D^n) \subseteq A$;*

(2) *За свако $a_0 \in A$ је $\pi_n(X, A, a_0) = 0$.*

Доказ: (1) \Rightarrow (2) : Нека је $a_0 \in A$ и $f : (D^n, S^{n-1}, a_0) \rightarrow (X, A, a_0)$ и нека је $g : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X, A)$ из услова (1). Из претходне леме (импликације (3) \Rightarrow (1)) добијамо да је $[f]_{0r} = 0$.

(2) \Rightarrow (1) : Нека је $f : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X, A)$ и $a_0 = f(e_1)$. Тада је $\pi_n(X, A, a_0) = 0$, па је $[f]_{0r} = 0$ и из претходне леме закључујемо да постоји тражено g . \square

Услов (1) има смисла и за $n = 0$. Ако је $f : (D^0, S^{-1}) = (*, \emptyset) \rightarrow (X, A)$, услов (1) значи да постоји $g : (*, \emptyset) \rightarrow (X, A)$ такво да је $g(*) \in A$, тј. ово управо значи да за сваку тачку из X постоји пут до неке тачке у A . Дакле, услов (1) за случај $n = 0$ значи да A сече све компоненте путне повезаности од X .

Дефиниција 2.30 Ако је (X, A) тополошки пар и $m \in \mathbb{N}_0$, кажемо да је пар (X, A) m -повезан ако важи услов (1) из става 2.29 за све $n \in \{0, 1, \dots, m\}$.

Ако је A путно повезан, пар (X, A) је m -повезан ако и само ако је X путно повезан и $\pi_n(X, A) = 0$ за све $n \in \{1, 2, \dots, m\}$.

2.3 Дуги тачни низ хомотопских група

Нека је $a_0 \in A \subseteq X$. Посматрајмо низ

$$\begin{aligned} \cdots \rightarrow \pi_n(A, a_0) \xrightarrow{i_*} \pi_n(X, a_0) \xrightarrow{j_*} \pi_n(X, A, a_0) \xrightarrow{\partial} \pi_{n-1}(A, a_0) \rightarrow \pi_{n-1}(X, a_0) \rightarrow \cdots \\ \cdots \rightarrow \pi_1(X, A, a_0) \rightarrow \pi_0(A, a_0) \rightarrow \pi_0(X, a_0). \end{aligned} \quad (3)$$

Пресликавање i_* је индуковано инклузијом $i : (A, a_0) \hookrightarrow (X, a_0)$, а j_* индуковано инклузијом $j : (X, a_0, a_0) \hookrightarrow (X, A, a_0)$. Циљ нам је да дефинишемо пресликавање ∂ тако да претходни низ буде тачан.

Нека је $f : (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (X, A, a_0)$. Дефинишимо пресликавање $\partial : \pi_n(X, A, a_0) \rightarrow \pi_{n-1}(A, a_0)$ са

$$\partial([f]) \stackrel{def}{=} [f|_{I^{n-1}}],$$

где је $f|_{I^{n-1}} : (I^{n-1}, \partial(I^{n-1})) \rightarrow (A, a_0)$, а $I^{n-1} = I^{n-1} \times \{0\} \subseteq \partial(I^n)$. Приметимо да је $\partial(I^{n-1}) = I^{n-1} \cap J^{n-1}$.

Проверимо да је овако дефинисано пресликавање добро дефинисано. Нека је $[f] = [g]$. Тада постоји хомотопија $H : I^n \times I \rightarrow X$ кроз пресликавања тројки $(I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (X, A, a_0)$ између пресликавања f и g . Тада је

$$H|_{I^{n-1} \times I} : f|_{I^{n-1}} \simeq g|_{I^{n-1}}$$

хомотопија кроз пресликавања парова $(I^{n-1}, \partial(I^{n-1})) \rightarrow (A, a_0)$, па је

$$[f|_{I^{n-1}}] = [g|_{I^{n-1}}],$$

тј. пресликавање ∂ је добро дефинисано.

За $n \geq 2$ ће ∂ бити и хомоморфизам. Заиста, нека су $[f], [g] \in \pi_n(X, A, a_0)$. Тада је

$$\partial([f] + [g]) = [(f + g)|_{I^{n-1}}],$$

$$\partial([f]) + \partial([g]) = [f|_{I^{n-1}} + g|_{I^{n-1}}],$$

а како је

$$(f + g)|_{I^{n-1}}(t_1, t_2, \dots, t_{n-1}) = \begin{cases} f(2t_1, t_2, \dots, t_{n-1}, 0), & 0 \leq t_1 \leq \frac{1}{2} \\ g(2t_1 - 1, t_2, \dots, t_{n-1}, 0), & \frac{1}{2} \leq t_1 \leq 1 \end{cases}$$

$$(f|_{I^{n-1}} + g|_{I^{n-1}})(t_1, t_2, \dots, t_{n-1}) = \begin{cases} f(2t_1, t_2, \dots, t_{n-1}, 0), & 0 \leq t_1 \leq \frac{1}{2} \\ g(2t_1 - 1, t_2, \dots, t_{n-1}, 0), & \frac{1}{2} \leq t_1 \leq 1 \end{cases}$$

па је

$$\partial([f] + [g]) = \partial([f]) + \partial([g]),$$

тј. ∂ је хомоморфизам.

Низ (3) ће бити тачан низ скупова са истакнутим елементом, ако избацимо последња три члана онда ће то бити дуги тачни низ група, а ако избацимо последњих шест чланова, добићемо дуги тачни низ Абелових група. О томе говори наредна теорема.

Теорема 2.31 *Низ (3) је тачан.*

Доказ: Тачност на месту $\pi_n(X, x_0)$, $n \geq 1$: потребно је доказати да је $\text{im } i_* = \ker j_*$.

\subseteq : Нека је $g : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (A, a_0)$. Тада је

$$j_*(i_*([g])) = j_*([i \circ g]) = [j \circ i \circ g].$$

Желимо да покажемо да је претходна класа једнака нули. Посматрајмо следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) & \xrightarrow{g} & (A, a_0, a_0) \\ & \searrow & \downarrow i \\ & & (X, a_0, a_0) \\ & & \downarrow j \\ & & (X, A, a_0) \end{array}$$

Јасно је да је $(j \circ i \circ g)(I^n) \subseteq A$, па на основу напомене 2.28 закључујемо да је $[j \circ i \circ g] = 0$.

\supseteq : Нека је $f : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, a_0)$ и $j_*([f]) = 0$, тј. $[j \circ f] = 0$. Поново на основу напомене 2.28 имамо да постоји пресликавање $g : I^n \rightarrow X$ такво да је $f \simeq g \text{ (rel } \partial(I^n))$ и $g(I^n) \subseteq A$. Одатле закључујемо да је $[f] = [g]$. Како је $g(I^n) \subseteq A$, имамо $\tilde{g} : I^n \rightarrow A$ такво да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} I^n & \xrightarrow{\tilde{g}} & A \\ & \searrow g & \swarrow i \\ & & X \end{array}$$

Коначно добијамо

$$[f] = [g] = [i \circ \tilde{g}] = i_*([\tilde{g}]),$$

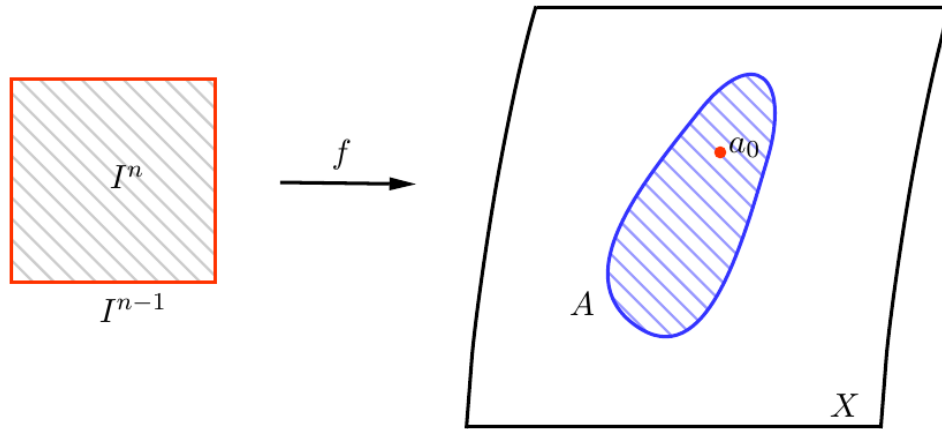
па је $[f] \in \text{im } i_*$.

Тачност на месту $\pi_n(X, A, a_0)$, $n \geq 1$: потребно је доказати да је $\text{im } j_* = \ker \partial$.

\subseteq : Нека је $f : (I^n, \partial(I^n)) \rightarrow (X, a_0)$. Тада је

$$\partial(j_*([f])) = \partial([j \circ f]) = [(j \circ f)|_{I^{n-1}}].$$

Желимо да покажемо да је претходна класа једнака нули. Пресликавање f можемо представити наредном сликом.

Видимо да се цела граница $\partial(I^n)$ са f слика у a_0 , па је специјално $(j \circ f)|_{I^{n-1}} = c_{a_0}$, одакле добијамо

$$\partial(j_*([f])) = [c_{a_0}] = 0.$$

\supseteq : Нека је $f : (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (X, A, a_0)$ и нека је $\partial([f]) = 0$, тј. $[f|_{I^{n-1}}] = 0$. Ово управо значи да постоји хомотопија $H : I^{n-1} \times I \rightarrow A$, таква да је

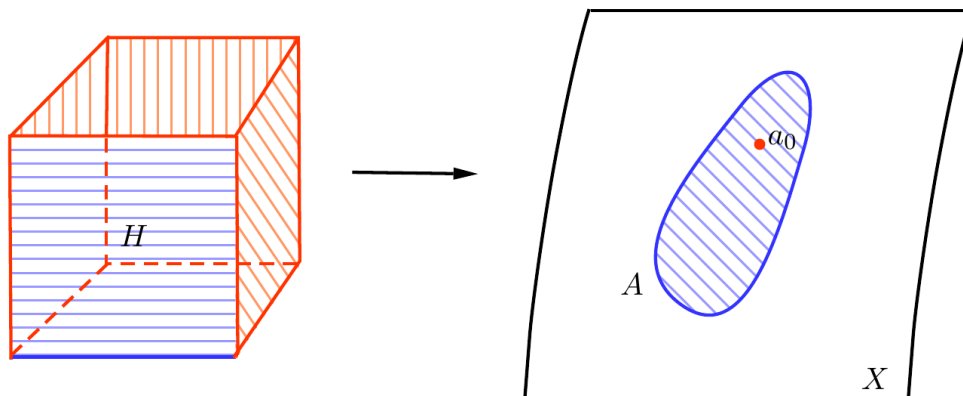
$$H : f|_{I^{n-1}} \simeq c_{a_0} \text{ (rel } \partial(I^{n-1})).$$

Желимо да добијемо пресликавање $g : (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (X, A, a_0)$ такво да је $f \simeq g$ кроз пресликавања тројки и такво да је $g(\partial(I^n)) = \{a_0\}$. Дакле, биће нам потребна хомотопија $\tilde{H} : I^n \times I \rightarrow X$ између f и g .

Погледајмо како изгледа H . Хомотопија H је дефинисана на $I^{n-1} \times I$ што можемо посматрати као предњу страну коцке $I^{n+1} = I^n \times I$. Такође имамо пресликавање f које слика $I^n \rightarrow X$, па можемо проширити H и на $I^n \times \{0\}$ на следећи начин.

$$H(y, 0) \stackrel{\text{def}}{=} f(y), \quad y \in I^n.$$

Такође, H можемо проширити и на $J^{n-1} \times I$ тако што узмемо да је H на овом скупу константно, тј. $H(J^{n-1} \times I) = \{a_0\}$. Ова проширења су добро дефинисана јер и почетна хомотопија H и пресликавање f су једнаки константном пресликавању c_{a_0} на границама својих домена. Овако проширено H можемо представити наредном сликом.

Како $(I^n, \partial(I^n))$ има својство проширења хомотопије, постоји $\bar{H} : I^n \times I \rightarrow X$ такво да је

$$\bar{H}|_{I^n \times \{0\} \cup \partial(I^n) \times I} = H.$$

Дефинишимо

$$g(y) \stackrel{\text{def}}{=} \bar{H}(y, 1), \quad y \in I^n.$$

За овако дефинисано пресликавање важи да је $\bar{H} : f \simeq g$ кроз пресликавања тројки $(I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (X, A, a_0)$, тј. $[f] = [g]$. При том, како је $g(\partial(I^n)) = \{a_0\}$, имамо да постоји пресликавање \tilde{g} такво да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) & \xrightarrow{g} & (X, A, a_0) \\ & \searrow \tilde{g} & \nearrow j \\ & & (X, a_0, a_0) \end{array}$$

Коначно добијамо

$$[f] = [g] = [j \circ \tilde{g}] = j_*([\tilde{g}]),$$

па је $[f] \in \text{im } j_*$.

Тачност на месту $\pi_n(A, a_0)$, $n \geq 1$: потребно је доказати да је $\text{im } \partial = \ker i_*$.

⊆: Нека је $f : (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (X, A, a_0)$. Тада је

$$i_*(\partial([f])) = i_*([f|_{I^{n-1}}]) = [(i \circ f)|_{I^{n-1}}].$$

Желимо да покажемо да је претходна класа једнака нули. Пресликавање $f : I^n \rightarrow X$ можемо видети као хомотопију $f : I^{n-1} \times I \rightarrow X$. Како је $f|_{I^{n-1} \times \{0\}} = f$ и $f|_{I^{n-1} \times \{1\}} = c_{a_0}$, то је

$$f : f|_{I^{n-1}} \simeq c_{a_0} \text{ (rel } \partial(I^{n-1})),$$

па добијамо

$$i_*(\partial([f])) = [c_{a_0}] = 0.$$

⊇: Нека је $g : (I^{n-1}, \partial(I^{n-1})) \rightarrow (A, a_0)$ и нека је $i_*([g]) = 0$. Тада је $[i \circ g] = [c_{a_0}]$ па постоји хомотопија $f : I^{n-1} \times I \rightarrow X$ таква да је

$$f : i \circ g \simeq c_{a_0} \text{ (rel } \partial(I^{n-1})).$$

Одавде закључујемо да је $[f] \in \pi_n(X, A, a_0)$ и

$$\partial([f]) = [f|_{I^{n-1}}] = [g],$$

па је $[g] \in \text{im } \partial$. \square

Сада ћемо навести својство природности за дуги тачни низ хомотопских група. Ако је $\varphi : (X, A, a_0) \rightarrow (Y, B, b_0)$ морфизам у категорији Top_0^2 , тада комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{cccccccc} \cdots & \longrightarrow & \pi_n(A, a_0) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(X, a_0) & \xrightarrow{j_*} & \pi_n(X, A, a_0) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(A, a_0) & \longrightarrow & \cdots \\ & & \downarrow \varphi_* & & \downarrow \varphi_* & & \downarrow \varphi_* & & \downarrow \varphi_* & & \\ \cdots & \longrightarrow & \pi_n(B, b_0) & \xrightarrow{i'_*} & \pi_n(Y, b_0) & \xrightarrow{j'_*} & \pi_n(Y, B, b_0) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(B, b_0) & \longrightarrow & \cdots \end{array}$$

Уколико је A путно повезан, дуги тачни низ (3) можемо писати на следећи начин.

$$\cdots \rightarrow \pi_n(A) \xrightarrow{i_*} \pi_n(X) \xrightarrow{j_*} \pi_n(X, A) \xrightarrow{\partial} \pi_{n-1}(A) \rightarrow \cdots$$

Дефиниција 2.32 Непрекидно пресликавање $f : X \rightarrow Y$ је *слаба хомотопска еквиваленција* ако је за свако $x \in X$ и свако $n \in \mathbb{N}_0$ пресликавање $f_* : \pi_n(X, x) \rightarrow \pi_n(Y, f(x))$ изоморфизам.

Ако је $m \in \mathbb{N}_0$, пресликавање f је *m -еквиваленција* ако је за свако $x \in X$ пресликавање $f_* : \pi_n(X, x) \rightarrow \pi_n(Y, f(x))$ изоморфизам за $n < m$ и епиморфизам за $n = m$.

Приметимо да ако је f хомотопска еквиваленција, онда је и слаба хомотопска еквиваленција. Такође, f је слаба хомотопска еквиваленција ако и само ако је m -еквиваленција за свако $m \in \mathbb{N}_0$. Специјално за $m = 0$ имамо да је f 0-еквиваленција ако и само ако $\text{im } f$ сече све компоненте путне повезаности од Y .

Став 2.33 Нека је (X, A) тополошки пар, $i : A \hookrightarrow X$ и $m \in \mathbb{N}_0$. Инклузија i је m -еквиваленција ако и само ако је (X, A) m -повезан.

Доказ: Тврђење се лако показује коришћењем дугог тачног низа хомотопских група и дефиниције m -повезаног простора. \square

Теорема 2.34 Ако је тополошки пар (X, A) m -повезан, онда је $H_k(X, A) = 0$, за $k \leq m$.

Последица 2.35 Ако је $f : X \rightarrow Y$ m -еквиваленција, онда је $f_* : H_k(X) \rightarrow H_k(Y)$ изоморфизам за $k < m$, а епиморфизам за $k = m$.

Доказ: Нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање. Тада постоји хомотопска еквиваленција h_f таква да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} & & M_f \\ & \nearrow j & \downarrow h_f \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

Како је $(h_f)_* \circ j_* = f_*$ и $(h_f)_*$ је изоморфизам, то закључујемо да је f m -еквиваленција ако и само ако је j m -еквиваленција, а одатле и на основу става 2.33 имамо да је пар (M_f, X) m -повезан. Сада на основу теореме 2.34 имамо да је $H_k(M_f, X) = 0$ за $k \leq m$, па је $j_* : H_k(X) \rightarrow H_k(M_f)$ изоморфизам за $k < m$ и епиморфизам за $k = m$. \square

Последица 2.36 Ако је f слаба хомотопска еквиваленција, онда је $f_* : H_k(X) \rightarrow H_k(Y)$ изоморфизам за све $k \in \mathbb{N}_0$.

2.4 Задачи

1. Нека је X путно повезан простор и $n \in \mathbb{N}$. Доказати да је X n -прост ако и само ако за сваке две тачке $x_0, x_1 \in X$ и свака два пута $u, v : I \rightarrow X$ таква да је $u(0) = v(0) = x_0$ и $u(1) = v(1) = x_1$ важи $\beta_u = \beta_v : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(X, x_1)$.
2. Нека је X тополошки простор, $A \subseteq X$ и $i : A \hookrightarrow X$ инклузија.
 - (а) Ако је $u : I \rightarrow A$ пут у потпростору A , $a_0 = u(0)$ и $a_1 = u(1)$, доказати да комутира наредни дијаграм (водоравни низови су дуги тачни низови хомотопских група за пар (X, A)).

$$\begin{array}{ccccccccccc} \cdots & \rightarrow & \pi_n(A, a_0) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(X, a_0) & \rightarrow & \pi_n(X, A, a_0) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(A, a_0) & \rightarrow & \cdots & \rightarrow & \pi_1(A, a_0) & \xrightarrow{i_*} & \pi_1(X, a_0) \\ & & \downarrow \beta_u & & \downarrow \beta_{i \circ u} & & \downarrow \beta_u & & \downarrow \beta_u & & & & \downarrow \beta_u & & \downarrow \beta_{i \circ u} \\ \cdots & \rightarrow & \pi_n(A, a_1) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(X, a_1) & \rightarrow & \pi_n(X, A, a_1) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(A, a_1) & \rightarrow & \cdots & \rightarrow & \pi_1(A, a_1) & \xrightarrow{i_*} & \pi_1(X, a_1) \end{array}$$

(б) Нека је $a_0 \in A$. Знамо да фундаментална група $\pi_1(A, a_0)$ дејствује на групе $\pi_n(A, a_0)$, $n \geq 1$, и $\pi_n(X, A, a_0)$, $n \geq 2$, али она дејствује и на групе $\pi_n(X, a_0)$, $n \geq 1$ (то дејство је композиција $\pi_1(A, a_0) \xrightarrow{i_*} \pi_1(X, a_0) \rightarrow \text{Aut}(\pi_n(X, a_0))$, где је друга стрелица познато дејство фундаменталне групе $\pi_1(X, a_0)$ на $\pi_n(X, a_0)$). Доказати да су сви хомоморфизми у дугом тачном низу хомотопских група за пар (X, A)

$$\cdots \rightarrow \pi_n(A, a_0) \xrightarrow{i_*} \pi_n(X, a_0) \rightarrow \pi_n(X, A, a_0) \xrightarrow{\partial} \pi_{n-1}(A, a_0) \rightarrow \cdots \rightarrow \pi_1(A, a_0) \xrightarrow{i_*} \pi_1(X, a_0)$$

$\pi_1(A, a_0)$ -еквиваријантна пресликавања.

3. Нека је (X, μ, e) H -простор. Ако су $p_1, p_2 : X \times X \rightarrow X$ пројекције на прву односно другу координату и са $+$ означена операција у $\pi_n(X)$, доказати да за свако $n \in \mathbb{N}$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X \times X) & \xrightarrow{\mu_*} & \pi_n(X) \\ \downarrow \cong & \nearrow + & \\ \pi_n(X) \oplus \pi_n(X) & & \end{array}$$

$((p_1)_*, (p_2)_*)$

4. Нека је X H -простор, $\mu : X \times X \rightarrow X$ одговарајућа операција, а e неутрал.

(а) Ако су дата непрекидна пресликавања $\varphi, \psi : (S^n, e_1) \rightarrow (X, e)$ ($n \in \mathbb{N}$), доказати да у групи $\pi_n(X, e)$ важи: $[\varphi]_0 + [\psi]_0 = [\mu \circ (\varphi, \psi)]_0$.

(б) Ако је $m \in \mathbb{N}$, наћи пресликавање $f : (X, e) \rightarrow (X, e)$ такво да за све $n \in \mathbb{N}$ важи да је хомоморфизам $f_* : \pi_n(X, e) \rightarrow \pi_n(X, e)$ множење са m .

5. Доказати да простори $S^2 \times \mathbb{R}P^3$ и $\mathbb{R}P^2 \times S^3$ имају изоморфне све хомотопске групе али нису хомотопски еквивалентни.

6. Нека су (X, x_0) и (Y, y_0) тополошки простори са базним тачкама и уочимо утапање $j : X \vee Y \hookrightarrow X \times Y$. Доказати да за свако $n \geq 2$ важи

$$\pi_n(X \vee Y) \cong \pi_n(X) \oplus \pi_n(Y) \oplus \pi_{n+1}(X \times Y, X \vee Y).$$

7. Ако су $f : X \rightarrow Z$ и $g : Y \rightarrow W$ слабе хомотопске еквиваленције, доказати да је и $f \times g : X \times Y \rightarrow Z \times W$ такође слаба хомотопска еквиваленција.

3 Проширење и подизање пресликавања

3.1 CW-комплекси

Дефиниција 3.1 CW-комплекс (или ћелијски комплекс) чине Хауздорфов простор X , фамилија $E = \{e_\alpha^n \mid n \in \mathbb{N}_0, \alpha \in \mathcal{A}_n\}$ његових дисјунктних потпростора таквих да је $X = \bigcup_{n \in \mathbb{N}_0} \bigcup_{\alpha \in \mathcal{A}_n} e_\alpha^n$ и фамилија непрекидних пресликавања $\{\phi_\alpha^n : D^n \rightarrow X \mid n \in \mathbb{N}_0, \alpha \in \mathcal{A}_n\}$ таквих да важе следећа два својства.

(C) За свако $n \in \mathbb{N}_0$ и за свако $\alpha \in \mathcal{A}_n$ је $\overset{\circ}{D}^n \xrightarrow{\phi_\alpha^n} e_\alpha^n$ и постоји коначан скуп $\{e_{\alpha_1}^{n_1}, e_{\alpha_2}^{n_2}, \dots, e_{\alpha_k}^{n_k}\} \subseteq E$ такав да је $\phi_\alpha^n(\partial D^n) \subseteq \bigcup_{i=1}^k e_{\alpha_i}^{n_i}$ и $n_i < n$ за $i = \overline{1, k}$.

(W) Ако је $A \subseteq X$ онда је $A \in \mathcal{F}_X$ ако и само ако за свако $n \in \mathbb{N}_0$ и за свако $\alpha \in \mathcal{A}_n$ је $A \cap \overline{e_\alpha^n} \in \mathcal{F}_{\overline{e_\alpha^n}}$.

Потпростор e_α^n зовемо *ћелија димензије n* (или *n -ћелија*), а пресликавање ϕ_α^n *карактеристична функција ћелије e_α^n* .

Простор $X^n \stackrel{\text{def}}{=} \bigcup_{i=0}^n \bigcup_{\alpha \in \mathcal{A}_i} e_\alpha^i$ зовемо *n -скелет* ћелијског комплекса X .

Приметимо да је $\text{im } \phi_\alpha^n \subseteq X^n$, па често карактеристичну функцију гледамо као $\phi_\alpha^n : D^n \rightarrow X^n$, а понекад и као $\phi_\alpha^n : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X^n, X^{n-1})$. Рестрикцију $\varphi_\alpha^n \stackrel{\text{def}}{=} \phi_\alpha^n|_{S^{n-1}} : S^{n-1} \rightarrow X^{n-1}$ зовемо *функција лепљења*.

Димензија CW-комплекса X је $\dim X \stackrel{\text{def}}{=} \min\{n \in \mathbb{N}_0 \mid X = X^n\}$, уколико постоји $n \in \mathbb{N}_0$ такав да је $X = X^n$.

Дефиниција 3.2 Ако је $A \subseteq X$, кажемо да је A *поткомплекс* CW-комплекса X ако је A унија неких ћелија од X таквих да за све $n \in \mathbb{N}_0$ и $\alpha \in \mathcal{A}_n$ важи

$$e_\alpha^n \subseteq A \implies \overline{e_\alpha^n} \subseteq A.$$

Специјално, за свако $n \in \mathbb{N}_0$ X^n је поткомплекс од X . И празан скуп сматрамо поткомплексом. Ако је A поткомплекс од X , онда пар (X, A) називамо *CW-паром*.

3.2 Својства CW-комплекса

Нека је X CW-комплекс. Тада важе следећа својства.

- 1) X^0 је дискретан потпростор од X .
- 2) За свако $n \in \mathbb{N}_0$ и $\alpha \in \mathcal{A}_n$ је $\phi_\alpha^n(D^n) = \overline{e_\alpha^n}$.

3) Нека је Y произвољан тополошки простор и $f : X \rightarrow Y$. Наредна четири исказа су еквивалентна.

- (1) Пресликавање f је непрекидно;
- (2) За свако $n \in \mathbb{N}_0$ пресликавање $f|_{X^n} : X^n \rightarrow Y$ је непрекидно;
- (3) За свако $n \in \mathbb{N}_0$, $\alpha \in \mathcal{A}_n$ пресликавање $f|_{\overline{e_\alpha^n}} : \overline{e_\alpha^n} \rightarrow Y$ је непрекидно;
- (4) За свако $n \in \mathbb{N}_0$, $\alpha \in \mathcal{A}_n$ пресликавање $f \circ \phi_\alpha^n : D^n \rightarrow Y$ је непрекидно.

Доказ: Импликације (1) \Rightarrow (2) и (2) \Rightarrow (3) тривијално важе јер је рестрикција непрекидног пресликавања непрекидно.

(3) \Rightarrow (1): Нека је $B \in \mathcal{F}_Y$. Тада на основу (3) за свако $n \in \mathbb{N}_0$, $\alpha \in \mathcal{A}_n$ важи

$$(f|_{\overline{e_\alpha^n}})^{-1}(B) = f^{-1}(B) \cap \overline{e_\alpha^n} \in \mathcal{F}_{\overline{e_\alpha^n}},$$

па на основу услова (W) из дефиниције добијамо $f^{-1}(B) \in \mathcal{F}_X$, тј. пресликавање f је непрекидно.

(3) \Leftrightarrow (4) Посматрајмо наредни комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} D^n & \xrightarrow{f \circ \phi_\alpha^n} & Y \\ & \searrow \phi_\alpha^n & \nearrow f|_{\overline{e_\alpha^n}} \\ & & \overline{e_\alpha^n} \end{array}$$

Пресликавање ϕ_α^n је непрекидно, „на“ и како слика компакт у T_2 простор, онда је и затворено па је количничко. Одатле закључујемо да је $f|_{\overline{e_\alpha^n}}$ непрекидно ако и само ако је $f \circ \phi_\alpha^n$ непрекидно. \square

- 4) X је локално путно повезан. Зато се компоненте повезаности поклапају с компонентама путне повезаности, па важи и: X је повезан ако и само ако је путно повезан.
- 5) Ако је $K \in \mathcal{K}_X$, онда K сече највише коначно много ћелија од X .

Доказ: Нека је A подскуп од K који се састоји од по једне тачке из сваке ћелије која сече K . Желимо да покажемо да је A коначан.

Знамо да је $A \cap \overline{e_\alpha^n}$ коначан (својство 2) и особина (C)), па је затворен у X , самим тим и у $\overline{e_\alpha^n}$, па на основу услова (W) из дефиниције добијамо да је $A \in \mathcal{F}_X$. Слично, ако је $B \subseteq A$ произвољан подскуп, онда је $B \cap \overline{e_\alpha^n}$ коначан па је B затворен. Како је сваки подскуп од A затворен, закључујемо да је A дискретан. Даље, како је A затворени подскуп од K , то он мора бити затворен у K , а како је K компактан, то је и A компактан. Коначно, A је компактан и дискретан па мора бити коначан. \square

Посебно, X је компактан ако и само ако има коначно много ћелија.

6) Нека је Y CW-комплекс и важи бар један од наредна два услова.

- (1) Бар један од простора X и Y је локално компактан;
- (2) CW-комплекси X и Y имају највише пребројиво много ћелија.

Тада је и $X \times Y$ CW-комплекс, при чему су ћелије од $X \times Y$ облика $e_\alpha^n \times \hat{e}_\beta^m$, где је e_α^n n -ћелија у X , а \hat{e}_β^m m -ћелија у Y . Карактеристичне функције су композиције $(\phi_\alpha^n \times \phi_\beta^m) \circ h$, где је $h : D^{m+n} \rightarrow D^n \times D^m$ неки фиксирани хомеоморфизам, тј. комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 D^{m+n} & \xrightarrow{\phi_{\alpha,\beta}^{n+m}} & X \times Y \\
 & \searrow h & \nearrow \phi_\alpha^n \times \phi_\beta^m \\
 & & D^n \times D^m
 \end{array}$$

Ако су X и Y коначне димензије, онда је

$$\dim(X \times Y) = \dim X + \dim Y.$$

Посебно, $X \times I$ је CW-комплекс са ћелијама $e_\alpha^n \times \{0\}$, $e_\alpha^n \times \{1\}$, $e_\alpha^n \times (0, 1)$, $n \in \mathbb{N}_0$, $\alpha \in \mathcal{A}_n$.

7) Нека је $H : X \times I \rightarrow Y$, где је Y произвољан тополошки простор. Следећа четири исказа су еквивалентна.

- (1) Пресликавање H је непрекидно;
- (2) За свако $n \in \mathbb{N}_0$, пресликавање $H|_{X^n \times I} : X^n \times I \rightarrow Y$ је непрекидно;
- (3) За свако $n \in \mathbb{N}_0$ и $\alpha \in \mathcal{A}_n$, пресликавање $H|_{\overline{e_\alpha^n} \times I} : \overline{e_\alpha^n} \times I \rightarrow Y$ је непрекидно;
- (4) За свако $n \in \mathbb{N}_0$ и $\alpha \in \mathcal{A}_n$, пресликавање $H \circ (\phi_\alpha^n \times \mathbf{1}_I) : D^n \times I \rightarrow Y$ је непрекидно.

8) Ако је A поткомплекс од X онда је $A \in \mathcal{F}_X$ и A је CW-комплекс. Ако су A и B поткомплекси од X , онда су и $A \cap B$ и $A \cup B$ поткомплекси од X .

9) Сваки CW-пар има својство проширења хомотопије.

10) За свако $x \in X$ постоји CW-декомпозиција од X таква да је x 0-ћелија у тој декомпозицији.

11) Свака тачка $x \in X$ је недегенерисана.

12) Свака компонента повезаности (односно путне повезаности) од X садржи 0-ћелију.

Доказ: Нека је C компонента од X . Тада је C унија неких ћелија и нека је e_α^n ћелија у C најмање димензије. Желимо да покажемо да је $n = 0$. Имамо да важи

$$\phi_\alpha^n(D^n) = \overline{e_\alpha^n} \subseteq C,$$

јер је $\overline{e_\alpha^n}$ повезан, па је

$$\phi_\alpha^n(\partial D^n) \subseteq X^{n-1} \cap C.$$

Ако је $n > 0$ онда је $\partial D^n \neq \emptyset$, па је $X^{n-1} \cap C \neq \emptyset$ што је немогуће јер је e_α^n минималне димензије. Дакле, мора бити $n = 0$. \square

13) Ако је (X, A) CW-пар, онда је X/A CW-комплекс.

14) Конус CX , суспензија SX и редукована суспензије ΣX су CW-комплекси, где је редукована суспензија дефинисана са

$$\Sigma X \stackrel{def}{=} X \times Y / X \times \{0,1\} \cup \{x_0\} \times I,$$

за базну тачку $x_0 \in X$. Пошто је тачка x_0 недегенерисана (својство 11)), важи да је $SX \simeq \Sigma X$.

$$\dim(CX) = \dim(SX) = 1 + \dim X,$$

$$\dim \Sigma X = \begin{cases} 1 + \dim X, & |X| \geq 2 \\ 0, & |X| = 1 \end{cases}$$

Дефиниција 3.3 Нека су X и Y CW-комплекси. Непрекидно пресликавање $f : X \rightarrow Y$ је *ћелијско* ако је $f(X^n) \subseteq Y^n$ за све $n \in \mathbb{N}_0$.

Теорема 3.4 (о ћелијској апроксимацији) *Нека су X и Y CW-комплекси и $f : X \rightarrow Y$ непрекидно. Тада постоји ћелијско пресликавање $g : X \rightarrow Y$ такво да је $f \simeq g$.*

Штавише, ако је A поткомплекс од X и $f|_A$ ћелијско, онда постоји ћелијско пресликавање $g : X \rightarrow Y$ такво да је $f \simeq g$ (rel A).

Скица доказа: Први део теореме је специјалан случај другог дела за $A = \emptyset$, па ћемо само описати како се изводи доказ другог дела.

Идеја је да се конструише низ непрекидних функција $f_0, f_1, f_2, \dots : X \rightarrow Y$ таквих да је

$$f \simeq f_0 \text{ (rel } A), \quad f_{n-1} \simeq f_n \text{ (rel } A \cup X^{n-1}), \quad n \in \mathbb{N}$$

и $f_n|_{A \cup X^n}$ ћелијско, $n \in \mathbb{N}_0$. Када се конструишу та пресликавања потребно је некако надовезати овај бесконачни низ хомотопија.

Пресликавање f_0 добићемо помоћу хомотопије $H_0 : X \times I \rightarrow Y$, коју, пак, добијамо користећи својство проширења хомотопије за CW-пар $(X, A \cup X^0)$.

$$\begin{aligned} H_0(x, 0) &\stackrel{def}{=} f(x), \quad x \in X, \\ H_0(a, t) &\stackrel{def}{=} f(a), \quad (a, t) \in A \times I, \\ H_0(e_\alpha^0, t) &\stackrel{def}{=} u_\alpha(t), \quad t \in I, \end{aligned}$$

где је e_α^0 0-ћелија у $X \setminus A$, а $u_\alpha : I \rightarrow Y$ пут од тачке $f(e_\alpha^0)$ до неке 0-ћелије $u_\alpha(1)$ CW-комплекса Y (овакав пут постоји јер Y^0 сече све компоненте (путне) повезаности од Y). Ако дефинишемо $f_0(x) \stackrel{def}{=} H_0(x, 1)$, $x \in X$, онда се лако види да је

$$H_0 : f \simeq f_0 \text{ (rel } A)$$

и да је $f_0|_{A \cup X^0}$ ћелијско.

Нека је сад $n \in \mathbb{N}$ и претпоставимо да имамо пресликавања $f_0, f_1, \dots, f_{n-1} : X \rightarrow Y$ с потребним особинама. Следећи члан низа, пресликавање f_n , добићемо помоћу својства проширења хомотопије за CW-пар $(X, A \cup X^n)$. Пресликавање $f_{n-1} : X \rightarrow Y$ јесте ћелијско на $A \cup X^{n-1}$. Идеја је да га на свакој n -ћелији $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$, тј. њеном затворењу $\overline{e_\alpha^n}$, модификујемо одговарајућом хомотопијом тако да слика од $\overline{e_\alpha^n}$ буде садржана у Y^n . Све те хомотопије ће, на основу еквиваленције (1) \leftrightarrow (3) из својства 7), дати хомотопију $H_n : (A \cup X^n) \times I \rightarrow Y$, односно, након примене својства проширења хомотопије, $H_n : X \times I \rightarrow Y$, такву да је $H_n : f_{n-1} \simeq f_n \text{ (rel } A \cup X^{n-1})$ и $f_n|_{A \cup X^n}$ ћелијско.

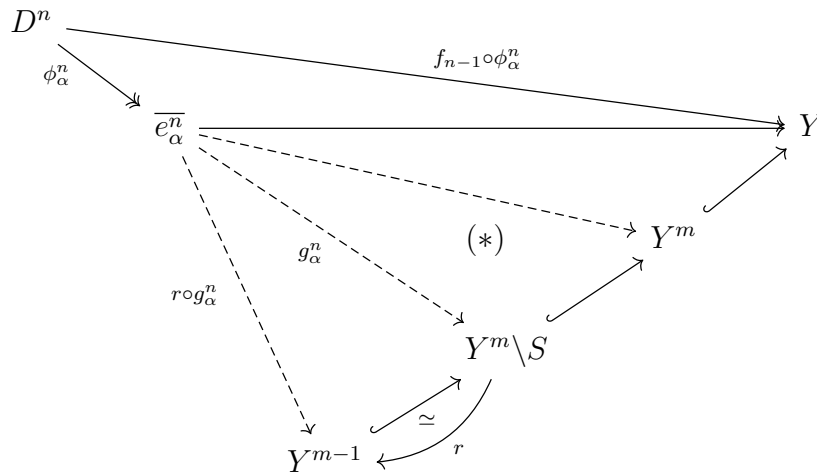
Нека је зато $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ фиксирана n -ћелија и $\phi_\alpha^n : D^n \rightarrow \overline{e_\alpha^n}$ њена карактеристична функција. Знамо да је $(f_{n-1} \circ \phi_\alpha^n)(S^{n-1}) \subseteq Y^{n-1}$. Скуп $(f_{n-1} \circ \phi_\alpha^n)(D^n) = f_{n-1}(\overline{e_\alpha^n})$ јесте компактан, па сече највише коначно много ћелија у Y . Зато постоји минималан $m \in \mathbb{N}$ такав да је $f_{n-1}(\overline{e_\alpha^n}) \subseteq Y^m$. Ако је $m \leq n$, онда је овде све у реду - $f_{n-1}|_{\overline{e_\alpha^n}}$ је већ ћелијско. Ако је $m > n$, онда модификујемо $f_{n-1}|_{\overline{e_\alpha^n}}$ (одговарајућим хомотопијама), па најпре постигнемо да слика буде садржана у Y^{m-1} , па у Y^{m-2} и тако даље, док не дођемо до Y^n . Један корак у тој модификацији (са Y^m на Y^{m-1}) изгледа овако. Иако је $m > n$ слика пресликавања $f_{n-1}|_{\overline{e_\alpha^n}}$, односно $f_{n-1} \circ \phi_\alpha^n$, може покрити и целу m -ћелију од Y (знамо за Пеанову криву!). Најтежи и технички најзахтевнији део доказа теореме о ћелијској апроксимацији представља доказ чињенице да се $f_{n-1} \circ \phi_\alpha^n$ може модификовати хомотопијом релативно S^{n-1} тако да у свакој m -ћелији од Y промаши бар једну тачку. Другим речима, постоји скуп $S \subset Y^m$ који се састоји од по једне тачке из (унутрашњости) сваке m -ћелије у Y , као и пресликавање $g_\alpha^n : \overline{e_\alpha^n} \rightarrow Y^m \setminus S$, тако да троугао $(*)$ на наредном дијаграму комутира до на хомотопију релативно $\overline{e_\alpha^n} \setminus e_\alpha^n$.

Јака деформациона ретракција $D^m \setminus \{z\} \rightarrow S^{m-1}$, где је $z \in D^m$, даје јаку деформациону ретракцију $r : Y^m \setminus S \rightarrow Y^{m-1}$.

Зато је

$$i \circ r \circ g_\alpha^n \simeq g_\alpha^n \text{ (rel } \overline{e}_\alpha^n \setminus e_\alpha^n \text{)},$$

$$\text{тј. } i \circ r \circ g_\alpha^n \circ \phi_\alpha^n \simeq g_\alpha^n \circ \phi_\alpha^n \text{ (rel } S^{n-1} \text{)}$$

Дакле, $f_{n-1}|_{\overline{e}_\alpha^n} \simeq r \circ g_\alpha^n \text{ (rel } \overline{e}_\alpha^n \setminus e_\alpha^n \text{)}$, а слика од $r \circ g_\alpha^n$ јесте садржана у Y^{m-1} .

Кад се ово уради за све n -ћелије у $X \setminus A$, слагањем добијених хомотопија и применом својства проширења хомотопије за пар $(X, A \cup X^n)$, добијамо $H_n : X \times I \rightarrow Y$, па ако дефинишемо $f_n(x) \stackrel{\text{def}}{=} H_n(x, 1)$ $x \in X$, добијамо индуктивни корак у конструкцији најављеног низа.

Коначно, тражено $g : X \rightarrow Y$ дефинишемо на следећи начин:

$$g(x) \stackrel{\text{def}}{=} f_n(x), \quad x \in X$$

где је $n \in \mathbb{N}_0$ такво да $x \in A \cup X^n$. Лако се проверава да је g добро дефинисано ћелијско пресликавање, а на исти начин као што ће то бити урађено у доказу става 3.14, сад се хомотопије H_0, H_1, \dots надовежу тако да дају хомотопију $H : f \simeq g \text{ (rel } A \text{)}$. \square

Последица 3.5 Ако тополошки простор X има CW-декомпозицију такву да је $X^{n-1} = *$ за неко $n \in \mathbb{N}$, онда је X $(n-1)$ -повезан.

Доказ: Нека је $0 \leq k \leq n-1$ и $f : S^k \rightarrow X$ непрекидно. Тада је $f \simeq i \circ g$, где је $g : S^k \rightarrow X^k = *$ ћелијско. Одавде добијамо да је $f \simeq const$, па је X $(n-1)$ -повезан. \square

Пример 3.6

- 1) Сфера S^n је $(n-1)$ -повезан простор јер има CW-декомпозицију која се састоји од једне 0-ћелије и једне n -ћелије па је $X^{n-1} = *$;
- 2) $\pi_2(S^1 \vee S^3) = 0$. Заиста, нека је $f : S^2 \rightarrow S^1 \vee S^3$ произвољно пресликавање. Тада постоји ћелијско пресликавање $g : S^2 \rightarrow S^1$ (јер је 2-скелет од $S^1 \vee S^3$ управо кружница S^1) такво да наредни дијаграм комутира до на хомотопију.

$$\begin{array}{ccc}
 S^2 & \xrightarrow{f} & S^1 \vee S^3 \\
 & \searrow g & \uparrow i \\
 & & S^1
 \end{array}$$

Како је $\pi_2(S^1) = 0$, то је $g \simeq const$, па је и $f \simeq const$ одакле закључујемо да је $\pi_2(S^1 \vee S^3) = 0$.

Теорема 3.7 Нека је X CW-комплекс, $n \in \mathbb{N}_0$ и X^n n -скелет од X . Тада је пар (X, X^n) n -повезан (тј. инклузија $j : X^n \hookrightarrow X$ је n -еквиваленција).

Доказ: Нека је $k \in \{0, 1, \dots, n\}$ и $f : (D^k, S^{k-1}) \rightarrow (X, X^n)$ произвољно. Желимо да покажемо да постоји пресликавање $g : (D^k, S^{k-1}) \rightarrow (X, X^n)$ такво да је $f \simeq g$ у категорији Top^2 и $g(D^k) \subseteq X^n$.

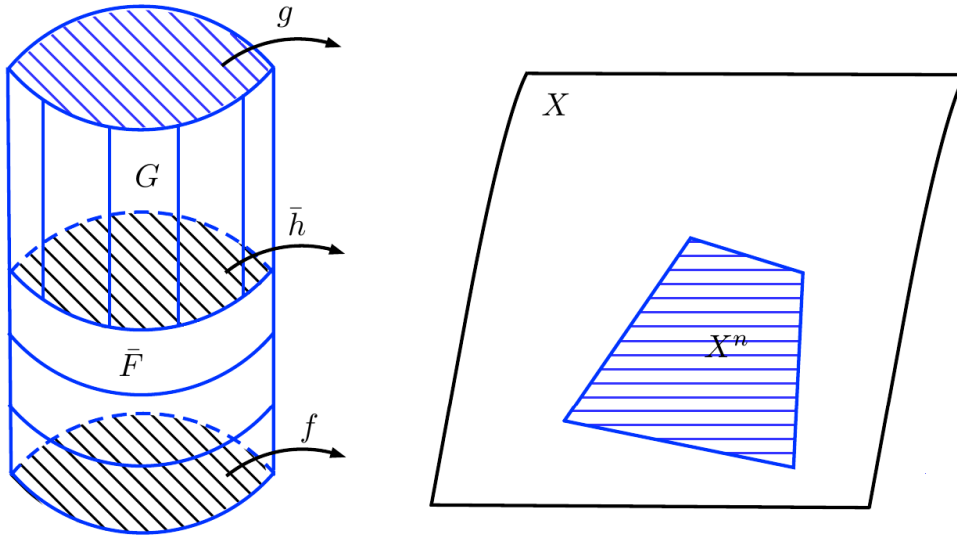
Ако је $k = 0$, горњи услов је еквивалентан томе да X^n сече све компоненте путне повезаности од X , а знамо да X^0 сече све компоненте путне повезаности од X , па ће то важити и за X^n .

Нека је сада $1 \leq k \leq n$ и $f : (D^k, S^{k-1}) \rightarrow (X, X^n)$ непрекидно. Како рестрикција $f|_{S^{k-1}}$ слика S^{k-1} у X^n , то постоји ћелијско пресликавање $h : S^{k-1} \rightarrow X^n$ и хомотопија $F : S^{k-1} \times I \rightarrow X^n$ таква да је $F : f|_{S^{k-1}} \simeq h$. Како пар (D^k, S^{k-1}) има својство проширења хомотопије, постоји $\bar{F} : D^k \times I \rightarrow X$ такво да је

$$\bar{F}(y, 0) = f(y), \quad y \in D^k,$$

$$\bar{F}|_{S^{k-1} \times I} = F.$$

Узмимо $\bar{h} \stackrel{def}{=} \bar{F}(\cdot, 1)$, $\bar{h} : D^k \rightarrow X$ и $\bar{h}|_{S^{k-1}} = h$ је ћелијско па постоји $g : D^k \rightarrow X$ ћелијско такво да је $\bar{h} \simeq g \text{ (rel } S^{k-1})$. Тада је $g(D^k) \subseteq X^k \subseteq X^n$. Ако је $G : D^k \times I \rightarrow X$ хомотопија између \bar{h} и g релативно S^{k-1} , надовежимо хомотопије \bar{F} и G и добијамо жељену хомотопију коју можемо представити сликом.

Дакле, имамо да је

$$\bar{F} \cdot G : f \simeq g$$

у категорији Top^2 . \square

Последица 3.8 Ако је X CW-комплекс и $n \in \mathbb{N}$, онда је $\pi_{n-1}(X) \cong \pi_{n-1}(X^n)$.

Специјално, X је повезан ако и само ако је X^1 повезан. Такође, $\pi_1(X) \cong \pi_1(X^2)$. Од пре знамо и да је $H_i(X) \cong H_i(X^{i+1})$ за свако $i \in \mathbb{N}_0$.

3.3 Проблем проширења пресликавања

Нека је $A \subseteq X$ и $f : A \rightarrow Y$ непрекидно. Желимо да видимо када постоји непрекидно пресликавање $\bar{f} : X \rightarrow Y$ такво да је $\bar{f}|_A = f$.

Лема 3.9 Нека је (X, A) CW-пар, Y произвољан тополошки простор, $n \in \mathbb{N}$ и нека је $f : A \cup X^{n-1} \rightarrow Y$ непрекидно (дозвољен је и случај $A = \emptyset$).

Пресликавање f се може проширити на $A \cup X^n$ ако и само ако за сваку n -ћелију $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ и њену функцију лепљења $\varphi_\alpha^n : S^{n-1} \rightarrow X^{n-1}$ важи да је композиција

$$S^{n-1} \xrightarrow{\varphi_\alpha^n} X^{n-1} \hookrightarrow A \cup X^{n-1} \xrightarrow{f} Y$$

хомотопски тривијална, тј. да се може проширити на диск D^n . Штавише, избором проширења $g_{n,\alpha} : D^n \rightarrow Y$ добијемо јединствено проширење $\bar{f} : A \cup X^n \rightarrow Y$ пресликавања f такво да за сваку n -ћелију $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ комутира наредни дијаграм (где је ϕ_α^n карактеристична функција ћелије e_α^n).

$$\begin{array}{ccc}
 D^n & \xrightarrow{g_{n,\alpha}} & Y \\
 \searrow \phi_\alpha^n & & \nearrow \bar{f} \\
 & A \cup X^n &
 \end{array} \quad (1)$$

И обрнуто, избором проширења \bar{f} добијемо проширење $g_{n,\alpha} \stackrel{\text{def}}{=} \bar{f} \circ \phi_\alpha^n$. Дакле, имамо да постоји пресликавање $\bar{f} : A \cup X^n \rightarrow Y$ такво да комутира дијаграм

$$\begin{array}{ccc}
 & A \cup X^n & \\
 & \uparrow & \searrow \bar{f} \\
 A \cup X^{n-1} & \xrightarrow{f} & Y
 \end{array} \quad (2)$$

ако и само ако за сваку n -ћелију $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ постоји пресликавање $g_{n,\alpha} : D^n \rightarrow Y$ такво да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccccc}
 & & D^n & & & & \\
 & & \uparrow & & \searrow g_{n,\alpha} & & \\
 & & & & & & \\
 S^{n-1} & \xrightarrow{\varphi_\alpha^n} & X^{n-1} & \hookrightarrow & A \cup X^{n-1} & \xrightarrow{f} & Y
 \end{array} \quad (3)$$

Доказ: \Rightarrow : Нека је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$. Узмимо $g_{n,\alpha} \stackrel{\text{def}}{=} \bar{f} \circ \phi_\alpha^n$. Нека је $z \in S^{n-1}$. Тада је

$$g_{n,\alpha}(z) = \bar{f}(\phi_\alpha^n(z)) = \bar{f}(\varphi_\alpha^n(z)) = f(\varphi_\alpha^n(z))$$

па комутира дијаграм (3).

\Leftarrow : Нека је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$. Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 D^n & \xrightarrow{g_{n,\alpha}} & Y \\
 \searrow \phi_\alpha^n & & \nearrow \bar{f}_\alpha \\
 & e_\alpha^n &
 \end{array} \quad (4)$$

Како је ϕ_α^n количничко, да би постојало пресликавање \bar{f}_α такво да претходни дијаграм комутира довољно је да покажемо да ако је $\phi_\alpha^n(z_1) = \phi_\alpha^n(z_2)$, за произвољне $z_1, z_2 \in D^n$, онда је $g_{n,\alpha}(z_1) = g_{n,\alpha}(z_2)$.

Нека је $z_1, z_2 \in D^n$ и $z_1 \neq z_2$. Како је $\phi_\alpha^n(z_1) = \phi_\alpha^n(z_2)$, онда је $z_1, z_2 \in S^{n-1}$, па је $\varphi_\alpha^n(z_1) = \varphi_\alpha^n(z_2)$. Из дијаграма (3) имамо

$$g_{n,\alpha}(z_1) = f(\varphi_\alpha^n(z_1)) = f(\varphi_\alpha^n(z_2)) = g_{n,\alpha}(z_2),$$

па постоји јединствено пресликавање \bar{f}_α .

Остаје још да дефинишемо пресликавање $\bar{f} : A \cup X^n \rightarrow X$. Нека је $x \in A \cup X^n = (A \cup X^{n-1}) \sqcup \bigsqcup_{e_\alpha^n \subseteq X \setminus A} e_\alpha^n$. Дефинишимо \bar{f} на следећи начин.

$$\bar{f}(x) \stackrel{def}{=} \begin{cases} f(x), & x \in A \cup X^{n-1} \\ \bar{f}_\alpha(x), & x \in e_\alpha^n \subseteq X \setminus A \end{cases}$$

Пресликавање \bar{f} је добро дефинисано. Да бисмо доказали да је непрекидно, а пошто је домен CW-комплекс, довољно је да докажемо да је непрекидно на затворењу сваке ћелије.

Ако је $e_\alpha^k \subseteq A \cup X^{n-1}$, онда је $\bar{e}_\alpha^k \subseteq A \cup X^{n-1}$, па је

$$\bar{f}|_{\bar{e}_\alpha^k} = f$$

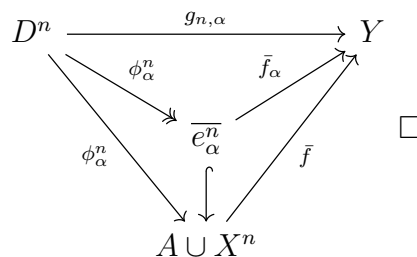
непрекидно.

Ако је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$, довољно је показати да је $\bar{f}|_{\bar{e}_\alpha^n} = \bar{f}_\alpha$ јер је \bar{f}_α непрекидно. За $x \in e_\alpha^n$ јесте $\bar{f}(x) = \bar{f}_\alpha(x)$. За $x \in \bar{e}_\alpha^n \setminus e_\alpha^n$ имамо $\bar{f}(x) = f(x)$. Како је $x \in \bar{e}_\alpha^n \setminus e_\alpha^n$, то постоји $z \in S^{n-1}$ такво да је $\phi_\alpha^n(z) = \varphi_\alpha^n(z) = x$, па је

$$\bar{f}(x) = f(x) = f(\varphi_\alpha^n(z)) \stackrel{(3)}{=} g_{n,\alpha}(z) \stackrel{(4)}{=} \bar{f}_\alpha(\phi_\alpha^n(z)) = \bar{f}_\alpha(x).$$

Дакле, \bar{f} је непрекидно.

Још остаје да се уверимо да дијаграм (1) комутира, али то следи из комутативности наредног дијаграма.

Напомена 3.10 Дакле, питање да ли постоји проширење пресликавања f еквивалентно је томе да је за сваку n -ћелију $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ класа $[f \circ \varphi_\alpha^n]_0 \in \pi_{n-1}(Y, y_0)$ тривијална, где је $y_0 = f(\varphi_\alpha^n(e_1))$. Те класе се зову опструкције.

Теорема 3.11 (лема о проширењу) *Нека је (X, A) CW-пар, Y тополошки простор такав да за свако $n \in \mathbb{N}$ са својством да постоји n -ћелија у $X \setminus A$ важи да је $\pi_{n-1}(Y, y_0) = 0$ за све $y_0 \in Y$. Тада се свако пресликавање $f : A \rightarrow Y$ може проширити до X , тј. имамо наредни комутативни дијаграм.*

$$\begin{array}{ccc} X & & \\ \uparrow & \searrow \bar{f} & \\ A & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

Доказ: Дефинисаћемо пресликавања $f_n : A \cup X^n \rightarrow Y$ за $n \in \mathbb{N}_0$ таква да је

$$f_0|_A = f \text{ и } f_n|_{A \cup X^{n-1}} = f_{n-1}, \quad n \in \mathbb{N}.$$

Нека је $n = 0$. Ако нема 0-ћелија у $X \setminus A$, онда узмимо $f_0 \stackrel{\text{def}}{=} f$. Ако је $e_\alpha^0 \subseteq X \setminus A$ 0-ћелија, онда дефинишимо

$$f_0|_A \stackrel{\text{def}}{=} f, \quad f_0(e_\alpha^0) = y_\alpha,$$

где је $y_\alpha \in Y$ произвољна тачка.

Остала пресликавања дефинишемо индуктивно. Нека је $n \in \mathbb{N}$ и претпоставимо да постоји $f_{n-1} : A \cup X^{n-1} \rightarrow Y$ са потребним својствима. Ако нема n -ћелија у $X \setminus A$, онда узмимо $f_n \stackrel{\text{def}}{=} f_{n-1}$. Ако постоји n -ћелија $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$, онда је $\pi_{n-1}(Y, y_0) = 0$, за свако $y_0 \in Y$, па је свако пресликавање $S^{n-1} \rightarrow Y$ хомотопски тривијално и из леме 3.9 следи да постоји проширење $f_n : A \cup X^n \rightarrow Y$ такво да је $f_n|_{A \cup X^{n-1}} = f_{n-1}$.

Остаје још да дефинишемо $\bar{f} : X \rightarrow Y$. Нека је $x \in X$ и $n \in \mathbb{N}_0$ такво да $x \in A \cup X^n$. Дефинишимо

$$\bar{f}(x) \stackrel{\text{def}}{=} f_n(x).$$

Ово $n \in \mathbb{N}_0$ није јединствено, али пошто је $(f_n)_{n \in \mathbb{N}_0}$ низ проширења, пресликавање \bar{f} ће бити добро дефинисано. Јасно, важи да је $\bar{f}|_A = f$. Остаје још да проверимо да ли је \bar{f} непрекидно. Довољно је да је за свако $n \in \mathbb{N}_0$ рестрикција $\bar{f}|_{X^n}$ непрекидна, али како је $\bar{f}|_{X^n} = f_n|_{X^n}$, то свакако важи. Дакле, f је непрекидно. \square

Последица 3.12 *Нека је X CW-комплекс, $n \in \mathbb{N}$, Y путно повезан простор такав да је $\pi_i(Y) = 0$ за $i > n$. Тада се свако пресликавање $f : X^{n+1} \rightarrow Y$ проширује на X .*

3.4 Проблем подизања пресликавања

Нека су X , Y и E тополошки простори и $f : X \rightarrow Y$ и $p : E \rightarrow Y$ непрекидна пресликавања. Желимо да видимо када постоји подизање пресликавања f до $\tilde{f} : X \rightarrow E$,

тј. такво пресликавање да наредни дијаграм комутира до на хомотопију.

$$\begin{array}{ccc} & & E \\ & \nearrow \tilde{f} & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

Уколико је p хомотопска еквиваленција, онда постоји $q : Y \rightarrow E$ такво да је $p \circ q \simeq \mathbb{1}_Y$ и $q \circ p \simeq \mathbb{1}_E$, па подизање \tilde{f} постоји и дато је са $\tilde{f} \stackrel{def}{=} q \circ f$. Заиста, имамо да важи

$$p \circ \tilde{f} = p \circ q \circ f \simeq \mathbb{1}_Y \circ f \simeq f.$$

Лема 3.13 Нека је (X, A) CW-пар, (Y, B) тополошки пар, $n \in \mathbb{N}$ и нека је $f : (X, A \cup X^{n-1}) \rightarrow (Y, B)$. Тада постоји $g : X \rightarrow Y$ такво да је $f \simeq g \text{ (rel } A \cup X^{n-1})$ и $g(A \cup X^n) \subseteq B$ ако и само ако за сваку n -ћелију $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ и њену карактеристичну функцију $\phi_\alpha^n : (D^n, S^{n-1}) \rightarrow (X^n, X^{n-1})$ важи да је $[f \circ \phi_\alpha^n]_{0r} = 0$ у $\pi_n(Y, B, b_0)$, где је $b_0 = f(\phi_\alpha^n(e_1))$.

$$\begin{array}{ccc} A \cup X^{n-1} & \xrightarrow{f|_{A \cup X^{n-1}}} & B \\ \downarrow & & \downarrow \\ A \cup X^n & & B \\ \downarrow & & \downarrow \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array} \quad \rightsquigarrow \quad \begin{array}{ccc} A \cup X^{n-1} & \xrightarrow{g|_{A \cup X^{n-1}} = f|_{A \cup X^{n-1}}} & B \\ \downarrow & \nearrow & \downarrow \\ A \cup X^n & & B \\ \downarrow & & \downarrow \\ X & \xrightarrow{g} & Y \end{array}$$

Доказ: \Rightarrow : Нека је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$. Користићемо лему 2.27, импликацију (4) \Rightarrow (1). Показаћемо да важи исказ (4) одакле ће следити да важи (1) што нам је и потребно. Посматрајмо пресликавање $g \circ \phi_\alpha^n : D^n \rightarrow Y$. Тада је

$$f \circ \phi_\alpha^n \simeq g \circ \phi_\alpha^n \text{ (rel } S^{n-1}),$$

$$g(\phi_\alpha^n(D^n)) \subseteq g(X^n) \subseteq B,$$

па је $g \circ \phi_\alpha^n$ тражено пресликавање из услова (4).

\Leftarrow : Сада ћемо конструисати пресликавање $g : X \rightarrow Y$ ћелију по ћелију. Нека је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$. Како је $[f \circ \phi_\alpha^n]_{0r} = 0$. На основу импликације (1) \Rightarrow (4) леме 2.27 имамо да постоји $g_{n,\alpha} : D^n \rightarrow Y$ такво да је $G_\alpha : f \circ \phi_\alpha^n \simeq g_{n,\alpha} \text{ (rel } S^{n-1})$ и $g_{n,\alpha}(D^n) \subseteq B$. Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} D^n \times I & \xrightarrow{G_\alpha} & Y \\ \searrow \phi_\alpha^n \times \mathbb{1}_I & & \nearrow H_\alpha \\ & & \overline{e}_\alpha^n \times I \end{array}$$

Како је пресликавање $\phi_\alpha^n \times \mathbb{1}_I$ количничко, да би постојало пресликавање H_α такво да дијаграм комутира, довољно је да елементи из $D^n \times I$ који имају исте слике при пресликавању $\phi_\alpha^n \times \mathbb{1}_I$, имају исте слике и при пресликавању G_α . Нека су $(z_1, t_1), (z_2, t_2) \in D^n \times I$ различити елементи, тј. $z_1 \neq z_2$, такви да је

$$(\phi_\alpha^n \times \mathbb{1}_I)(z_1, t_1) = (\phi_\alpha^n \times \mathbb{1}_I)(z_2, t_2),$$

тј. $t_1 = t_2$ и $\phi_\alpha^n(z_1) = \phi_\alpha^n(z_2)$. Како је $z_1 \neq z_2$ и $\phi_\alpha^n(z_1) = \phi_\alpha^n(z_2)$, то мора бити $z_1, z_2 \in S^{n-1}$, а како је G_α хомотопија релативно S^{n-1} , онда имамо да је

$$G_\alpha(z_1, t) = G_\alpha(z_1, 0) = f(\phi_\alpha^n(z_1)),$$

$$G_\alpha(z_2, t) = G_\alpha(z_2, 0) = f(\phi_\alpha^n(z_2)).$$

Коначно, добијамо

$$g_{n,\alpha}(z_1) = f(\phi_\alpha^n(z_1)) = f(\phi_\alpha^n(z_2)) = g_{n,\alpha}(z_2),$$

па постоји $H_\alpha : \overline{e_\alpha^n} \times I \rightarrow Y$.

Сада дефинишемо хомотопију $\tilde{H} : (A \cup X^n) \times I \rightarrow Y$ са

$$\tilde{H}(x, t) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} f(x), & x \in A \cup X^{n-1} \\ H_\alpha(x, t), & x \in e_\alpha^n \subseteq X \setminus A \end{cases}$$

Како је $A \cup X^n = (A \cup X^{n-1}) \sqcup \bigsqcup_{e_\alpha^n \subseteq X \setminus A} e_\alpha^n$, то је \tilde{H} добро дефинисано. Да бисмо показали да је непрекидно, довољно је да је непрекидно на затворењу сваке ћелије.

Ако је $e_\alpha^k \subseteq A \cup X^{n-1}$, онда је $\tilde{H}|_{e_\alpha^k \times I} = f \circ p_1$ непрекидно.

Ако је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$, онда ћемо показати да је $\tilde{H}|_{\overline{e_\alpha^n} \times I} = H_\alpha$. Ако је $x \in e_\alpha^n$, онда претходна једнакост свакако важи. Ако је $x \in \overline{e_\alpha^n} \setminus e_\alpha^n$, онда је $\tilde{H}(x, t) = f(x)$. Како је $x \in \text{im } \phi_\alpha^n$ и $x \in \overline{e_\alpha^n} \setminus e_\alpha^n$, то постоји $z \in S^{n-1}$ такво да је $x = \phi_\alpha^n(z)$, па је

$$\tilde{H}(x, t) = f(x) = f(\phi_\alpha^n(z)) = G_\alpha(z, 0) = G_\alpha(z, t) = H_\alpha(\phi_\alpha^n(z), t) = H_\alpha(x, t).$$

Дакле имамо да је и $\tilde{H}|_{\overline{e_\alpha^n} \times I} = H_\alpha$ што је непрекидно, па коначно закључујемо да је \tilde{H} непрекидно пресликавање. Погледајмо чему је једнако ово пресликавање на нивоима $t = 0$ и $t = 1$.

$$\tilde{H}(x, 0) = \begin{cases} f(x), & x \in A \cup X^{n-1} \\ H_\alpha(x, 0), & x \in e_\alpha^n \subseteq X \setminus A \end{cases}$$

Како је $H_\alpha(x, 0) = H_\alpha(\phi_\alpha^n(z), 0) = G_\alpha(z, 0) = f(\phi_\alpha^n(z)) = f(x)$, закључујемо да је $\tilde{H}(x, 0) = f(x)$, за $x \in X$. Са друге стране је

$$\tilde{H}(x, 1) = \begin{cases} f(x), & x \in A \cup X^{n-1} \\ H_\alpha(x, 1), & x \in e_\alpha^n \subseteq X \setminus A \end{cases}$$

Како је $H_\alpha(x, 1) = G_\alpha(z, 1) = g_{n,\alpha}(z) \in B$, то је $\tilde{H}(x, 1) \in B$, за свако $x \in A \cup X^n$.

Како пар $(X, A \cup X^n)$ има својство проширења хомотопије, то постоји хомотопија $H : X \times I \rightarrow Y$ такво да је

$$H(x, 0) = f(x), \quad x \in X, \text{ и } H|_{(A \cup X^n) \times I} = \tilde{H}.$$

Нека је $g : X \rightarrow Y$ дефинисано са $g(x) \stackrel{\text{def}}{=} H(x, 1)$. Имамо да за овако дефинисано пресликавање важи

$$H : f \simeq g \text{ (rel } A \cup X^{n-1}) \text{ и } g(A \cup X^n) \subseteq B. \quad \square$$

Став 3.14 Нека је (X, A) CW-пар, а (Y, B) тополошки пар такав да за свако $n \in \mathbb{N}_0$ са својством да постоји n -ћелија у $X \setminus A$ важи да је $\pi_n(Y, B, b_0) = 0$ за све $b_0 \in B$. Тада за свако пресликавање $f : (X, A) \rightarrow (Y, B)$ постоји $g : X \rightarrow Y$ такво да је $f \simeq g \text{ (rel } A)$ и $g(X) \subseteq B$, тј. такво да у наредном дијаграм горњи троугао комутира, а доњи комутира до на хомотопију.

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{\quad} & B \\ \downarrow & \nearrow g & \downarrow \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

Напомена 3.15 За $n = 0$ услов „ $\pi_n(Y, B, b_0) = 0$ за све $b_0 \in B$ “ значи „ B сече све компоненте путне повезаности од Y “.

Доказ: Конструисаћемо низ функција $g_0, g_1, g_2, \dots : X \rightarrow Y$ таквих да је

$$f \simeq g_0 \text{ (rel } A),$$

$$g_{n-1} \simeq g_n \text{ (rel } A \cup X^{n-1}), \quad n \in \mathbb{N},$$

$$g_n(A \cup X^n) \subseteq B, \quad n \in \mathbb{N}.$$

Најпре дефинишимо $g_0 : X \rightarrow Y$. Ако нема 0-ћелија у $X \setminus A$, онда узмимо $g_0 \stackrel{\text{def}}{=} f$. Ако је $e_\alpha^0 \subseteq X \setminus A$ нека 0-ћелија, желимо да је $g_0(e_\alpha^0) \in B$. Како B сече све компоненте путне

повезаности од Y , то постоји пут $u_\alpha : I \rightarrow Y$ такав да је $u_\alpha(0) = f(e_\alpha^0)$ и $u_\alpha(1) = b_\alpha \in B$. Дефинишимо пресликавање $\tilde{H}_0 : (A \cup X^0) \times I \rightarrow Y$ са

$$\tilde{H}_0(x, t) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} f(x), & x \in A \\ u_\alpha(t), & x = e_\alpha^0 \in X \setminus A \end{cases}$$

Како $(X, A \cup X^0)$ има својство проширења хомотопије, то постоји $H_0 : X \times I \rightarrow Y$ такво да је

$$H_0|_{(A \cup X^0) \times I} = \tilde{H}_0 \text{ и } H_0(x, 0) = f(x), \quad x \in X.$$

Дефинишимо $g_0 : X \rightarrow Y$ са $g_0(x) \stackrel{\text{def}}{=} H_0(x, 1)$, $x \in X$. Имамо да је

$$H_0 : f \simeq g_0 \text{ (rel } A) \text{ и } g_0(A \cup X^0) \subseteq B.$$

Нека је сада $n \in \mathbb{N}$ и претпоставимо да имамо $g_0, g_1, \dots, g_{n-1} : X \rightarrow Y$ са потребним својствима. Пресликавање g_{n-1} можемо да видимо као пресликавање парова $g_{n-1} : (X, A \cup X^{n-1}) \rightarrow (Y, B)$. Уколико нема n -ћелија у $X \setminus A$, узмимо $g_n \stackrel{\text{def}}{=} g_{n-1}$. Уколико је $e_\alpha^n \subseteq X \setminus A$ нека n -ћелија, онда је $\pi_n(Y, B, b_0) = 0$, за све $b_0 \in B$, па по леми 3.13 имамо да постоји пресликавање $g_n : X \rightarrow Y$ такво да је

$$H_n : g_n \simeq g_{n-1} \text{ (rel } A \cup X^{n-1}),$$

$$g_n(A \cup X^n) \subseteq B.$$

Остаје још да помоћу низа пресликавања g_0, g_1, \dots дефинишемо тражено пресликавање $g : X \rightarrow Y$. Нека је $g(x) \stackrel{\text{def}}{=} g_n(x)$, где је $n \in \mathbb{N}_0$ такво да је $x \in A \cup X^n$. Овако дефинисано пресликавање је добро дефинисано јер су све хомотопије међу пресликавањима g_n , $n \in \mathbb{N}_0$, релативне. Да бисмо се уверили да је пресликавање g непрекидно, довољно је да проверимо да су непрекидне рестрикције на скелете. Ако је $n \in \mathbb{N}_0$, онда је

$$g|_{X^n} = g_n|_{X^n}$$

што јесте непрекидно. Такође, очигледно важи $g(X) \subseteq B$. Остаје још да покажемо да је

$$f \simeq g \text{ (rel } A).$$

Дефинишимо хомотопију $H : X \times I \rightarrow Y$ са

$$H(x, t) \stackrel{\text{def}}{=} H_n(x, 2^{n+1}(t-1) + 2), \quad t \in \left[1 - \frac{1}{2^n}, 1 - \frac{1}{2^{n+1}}\right], \quad n \in \mathbb{N}_0;$$

$$H(x, 1) \stackrel{\text{def}}{=} g(x).$$

Пресликавање H ће бити непрекидно, а да бисмо то утврдили довољно је да рестрикција $H|_{X^n \times I}$ буде непрекидна, за свако $n \in \mathbb{N}_0$.

Нека је $x \in X^n$. Тада је

$$H(x, t) = H_i(x, 2^{i+1}(t-1) + 2), \quad t \in \left[1 - \frac{1}{2^i}, 1 - \frac{1}{2^{i+1}}\right], \quad 0 \leq i \leq n.$$

Такође је

$$H(x, t) = g_n(x) = g_{n+1}(x) = \dots = g(x), \quad t \in \left[1 - \frac{1}{2^{n+1}}, 1\right],$$

па је по теорему о лепљењу $H|_{X^n \times I}$ непрекидно за свако $n \in \mathbb{N}_0$. Коначно, добијамо

$$H : f \simeq g \text{ (rel } A\text{)}. \quad \square$$

Теорема 3.16 Нека је (X, A) CW-пар и нека је $p : E \rightarrow Y$ непрекидно такво да за све $n \in \mathbb{N}_0$ са својством да постоји n -ћелија у $X \setminus A$ важи $\pi_n(Y, E, e_0) = 0$ за све $e_0 \in E$ (где је $\pi_n(Y, E, e_0) \stackrel{\text{def}}{=} \pi_n(M_p, E, e_0)$). Тада за свако пресликавање $f : X \rightarrow Y$ и $h : A \rightarrow E$ такво да је $p \circ h = f|_A$ постоји $g : X \rightarrow E$ такво да је $g|_A = h$ и $p \circ g \simeq f$.

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{h} & E \\ \downarrow & \nearrow g & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

Доказ: Претворимо пресликавање p у инклузију на следећи начин.

$$\begin{array}{ccc} & & M_p \\ & \nearrow j & \downarrow h_p \\ E & \xrightarrow{p} & Y \end{array}$$

где је $h_p : M_p \rightarrow Y$ хомотопска еквиваленција и $j : E \rightarrow M_p$ инклузија. Посматрајмо следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{h} & E \\ \downarrow & \nearrow i \circ f & \downarrow j \\ X & \xrightarrow{f} & Y \\ & & \downarrow h_p \\ & & M_p \end{array}$$

Означимо са $i : Y \rightarrow M_p$ инклузију која је хомотопски инверз од h_p . Тада је $h_p \circ i \simeq \mathbb{1}_Y$ и $i \circ h_p \simeq \mathbb{1}_{M_p}$, па $i \circ f$ јесте подизање до на хомотопију од f јер

$$h_p \circ i \circ f \simeq \mathbb{1}_Y \circ f = f.$$

Даље имамо

$$j \circ h \simeq \mathbf{1}_{M_p} \circ j \circ h \simeq i \circ h_p \circ j \circ h = i \circ f|_A.$$

Како је $i \circ f$ проширење од $j \circ h$ до на хомотопију и $A \hookrightarrow X$ кофибрација (јер је A поткомплекс од X), то на основу задатка 2. у одељку 1.3 постоји $\tilde{f} : X \rightarrow M_p$ такво да је

$$\tilde{f}|_A = j \circ h \text{ и } \tilde{f} \simeq i \circ f.$$

На основу става 3.14 постоји $g : X \rightarrow E$ такво да је $g|_A = h$ и $j \circ g \simeq \tilde{f}$. \square

Последица 3.17

- а) Нека је $p : E \rightarrow Y$ n -еквиваленција, X CW-комплекс такав да је $\dim X \leq n$. Тада за свако пресликавање $f : X \rightarrow Y$ постоји подизање $g : X \rightarrow E$ до на хомотопију.
- б) Нека је $p : E \rightarrow Y$ слаба хомотопска еквиваленција и X CW-комплекс. Тада за свако пресликавање $f : X \rightarrow Y$ постоји подизање $g : X \rightarrow E$ до на хомотопију.

Доказ: Посматрајмо поново следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} & & M_p \\ & \nearrow j & \downarrow h_p \\ E & \xrightarrow{p} & Y \end{array}$$

Како је h_p хомотопска еквиваленција, закључујемо да је p n -еквиваленција (слаба хомотопска еквиваленција) ако и само ако је j n -еквиваленција (слаба хомотопска еквиваленција), тј. ако и само ако је $\pi_i(Y, E, e_0) = 0$ за све $e_0 \in E$ и све $i \leq n$ (све $i \in \mathbb{N}_0$). Сад се тврђење последице лако добија из теореме 3.16 за $A = \emptyset$. \square

3.5 Задаци

1. Ако је $1 \leq m < n$ доказати да скуп $[\mathbb{R}P^m, \mathbb{R}P^n]$ има тачно два елемента и то $[const]$ и $[i_{m,n}]$, где је $i_{m,n}$ инклузија таква да наредни дијаграм комутира

$$\begin{array}{ccc} S^m & \xrightarrow{j_{m,n}} & S^n \\ \downarrow p & & \downarrow p \\ \mathbb{R}P^m & \xrightarrow{i_{m,n}} & \mathbb{R}P^n \end{array}$$

где је $j_{m,n} : S^m \rightarrow S^n$ инклузија дата са $j_{m,n}(x) = (x, 0) \in S^n$, а $p : S^m \rightarrow \mathbb{R}P^m$ и $p : S^n \rightarrow \mathbb{R}P^n$ дволисна наткривања.

2. Нека је $n \in \mathbb{N}_0$. Доказати да је свако непрекидно пресликавање из n -димензионог CW-комплекса у n -повезан тополошки простор хомотопски тривијално.
3. Нека је $p : E \rightarrow B$ m -еквиваленција, а X n -димензион CW-комплекс ($m, n \in \mathbb{N}_0$).
 - (а) Ако је $m > n$, доказати да за свака два непрекидна пресликавања $f, g : X \rightarrow E$ важи следећа еквиваленција: $f \simeq g \iff p \circ f \simeq p \circ g$.
 - (б) Ако је $m > n$, доказати да је $p_* : [X, E] \rightarrow [X, B]$ бијекција.
 - (в) Ако је $m = n$, доказати да је $p_* : [X, E] \rightarrow [X, B]$ сурјекција.

4 Теореме Вајтхеда, Фројдентала и Хуревића

4.1 Вајтхедова теорема

Став 4.1 Ако је $f : X \rightarrow Y$ слаба хомотопска еквиваленција онда за сваки CW-комплекс Z пресликавање $f_* : [Z, X] \rightarrow [Z, Y]$ је бијекција.

Доказ: Покажимо најпре да је f_* „на“. Нека је $g : Z \rightarrow Y$ непрекидно. Тражимо пресликавање $h : Z \rightarrow X$ такво да је $f_*([h]) = [g]$, тј. $f \circ h \simeq g$. Како је f слаба хомотопска еквиваленција и Z CW-комплекс, то на основу дела б) последице 3.17 постоји тражено пресликавање h .

Сада покажимо да је f_* „1-1“. Нека су $g, h : Z \rightarrow X$ таква да је

$$f_*([g]) = f_*([h]),$$

тј. $f \circ g \simeq f \circ h$. Желимо да покажемо да је $g \simeq h$. Питање да ли су f и g хомотопна пресликавања је заправо питање постојања следећег проширења.

$$\begin{array}{ccc} Z \times \{0, 1\} & \xrightarrow{F} & X \\ \downarrow & \nearrow H & \downarrow f \\ Z \times I & \xrightarrow{G} & Y \end{array}$$

Где је $F(z, 0) = g(z)$ и $F(z, 1) = h(z)$.

Овај дијаграм комутира и f је слаба хомотопска еквиваленција па на основу теореме 3.16 постоји пресликавање $H : Z \times I \rightarrow X$ такво да горњи троугао комутира, а доњи комутира до на хомотопију. \square

Дефиниција 4.2 Тополошки простор W има *хомотопски тип* CW-комплекса (краће, има *CW-тип*) ако постоји CW-комплекс Z такав да је $Z \simeq W$.

Последица 4.3 Ако је $f : X \rightarrow Y$ слаба хомотопска еквиваленција и ако W има CW-тип, онда је $f_* : [W, X] \rightarrow [W, Y]$ бијекција.

Доказ: Нека је Z CW-комплекс и $\varphi : Z \rightarrow W$ хомотопска еквиваленција. Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} [W, X] & \xrightarrow{f_*} & [W, Y] \\ \downarrow \varphi^* & & \downarrow \varphi^* \\ [Z, X] & \xrightarrow{f_*} & [Z, Y] \end{array}$$

Како је φ хомотопска еквиваленција, то су пресликавања φ^* из дијаграма бијекције. Такође, на основу претходног става је и $f_* : [Z, X] \rightarrow [Z, Y]$ бијекција. Дијаграм комутира јер

$$\varphi^*(f_*[g]) = \varphi^*[f \circ g] = [f \circ g \circ \varphi] = f_*[g \circ \varphi] = f_*(\varphi^*[g]),$$

па закључујемо да је и $f_* : [W, X] \rightarrow [W, Y]$ бијекција. \square

У категорији Top_0 важи слично тврђење. Ако је $f : X \rightarrow Y$ слаба хомотопска еквиваленција, (Z, z_0) CW-комплекс и $x_0 \in X$ и $f(x_0) \in Y$ базне тачке, онда је

$$f_* : [Z, X]_0 \rightarrow [Z, Y]_0$$

бијекција.

Теорема 4.4 (Вајтхед) *Нека су X и Y CW-типа и $f : X \rightarrow Y$. Пресликавање f је хомотопска еквиваленција ако и само ако је слаба хомотопска еквиваленција.*

Доказ: \Rightarrow : Лако следи из дефиниције слабе хомотопске еквиваленције и става 2.12.

\Leftarrow : Тражимо пресликавање $g : Y \rightarrow X$ такво да је $f \circ g \simeq \mathbb{1}_Y$ и $g \circ f \simeq \mathbb{1}_X$. Претходна последица нам даје да је $f_* : [Y, X] \rightarrow [Y, Y]$ бијекција. Специјално, f_* је „на“ па постоји $g : Y \rightarrow X$ такво да је $f_*([g]) = [\mathbb{1}_Y]$, тј. $f \circ g \simeq \mathbb{1}_Y$. Даље имамо

$$f \circ g \circ f \simeq \mathbb{1}_Y \circ f = f \circ \mathbb{1}_X,$$

тј.

$$f_*([g \circ f]) = f_*([\mathbb{1}_X]).$$

Како је и $f_* : [X, X] \rightarrow [X, Y]$ бијекција, то је специјално и „1-1“, па је $[g \circ f] = [\mathbb{1}_X]$, односно $g \circ f \simeq \mathbb{1}_X$. \square

Напомена 4.5 *Ако за свако $n \in \mathbb{N}_0$ важи да је $\pi_n(X) \cong \pi_n(Y)$, не мора бити $X \simeq Y$. Претходна теорема нам каже да неопходан и довољан услов да простори CW-типа X и Y буду хомотопски еквивалентни јесте да су изоморфизми између њихових хомотопских група индуковани неким непрекидним пресликавањем $f : X \rightarrow Y$.*

Последица 4.6 *Ако X има CW-тип и $\pi_n(X) = 0$ за свако $n \in \mathbb{N}_0$, онда је $X \simeq *$.*

Доказ: Нека је $f : X \rightarrow *$. Тада је $f_* : \pi_n(X) \rightarrow \pi_n(*)$ изоморфизам за свако $n \in \mathbb{N}_0$ јер су све хомотопске групе тривијалне. Дакле f је слаба хомотопска еквиваленција, па на основу теореме Вајтхеда је и хомотопска еквиваленција. \square

Напомена 4.7 *Аналогно тврђење неће важити за хомолошке групе. Наиме, ако X има CW-тип и $\tilde{H}_n(X) = 0$ за свако $n \in \mathbb{N}_0$, онда не мора бити $X \simeq *$.*

Напомена 4.8 *Последица 4.6 не важи уколико изоставимо претпоставку да је X CW-типа. Пример за такав простор је Варшавски круг. Он није CW-типа и све хомотопске групе су му тривијалне, али није контрактибилан.*

Пример тополошког простора који није CW-комплекс али јесте CW-типа је тополошки чешаљ. Он није CW-комплекс јер није локално путно повезан, али је контрактибилан па јесте CW-типа.

Теорема 4.9 (о CW-апроксимацији) *За сваки тополошки простор X постоји CW-комплекс Z и слаба хомотопска еквиваленција $f : Z \rightarrow X$. Штавише, ако је X $(n-1)$ -повезан за неко $n \in \mathbb{N}$, онда се Z може одабрати тако да је $Z^{n-1} = \{z_0\}$ и да важи услов:*

(БТ) *За сваку m -ћелију од Z , $m \in \mathbb{N}$, и њену функцију лепљења $\varphi : S^{m-1} \rightarrow Z^{m-1}$ важи да је $\varphi(e_1) = z_0$.*

Доказ: 1^о Нека је X путно повезан простор. Конструисамо скелет по скелет простора Z . Нека је $Z^0 \stackrel{\text{def}}{=} \{z_0\}$ и $f_0 : Z^0 \rightarrow X$ дефинисано са $f_0(z_0) = x_0$, где је $x_0 \in X$ било која (надаље фиксирана) тачка. Како је X путно повезан, то је $(f_0)_* : \pi_0(Z^0, z_0) \rightarrow \pi_0(X, x_0)$ епиморфизам.

Нека је сада $m \geq 1$ и претпоставимо да смо конструисали Z^{m-1} и $f_{m-1} : Z^{m-1} \rightarrow X$ такво да за свако $k < m-1$ важи $f_{m-1}|_{Z^k} = f_k$ и

$$(f_{m-1})_* : \pi_i(Z^{m-1}, z_0) \rightarrow \pi_i(X, x_0)$$

је изоморфизам за $i < m-1$ и епиморфизам за $i = m-1$.

Желимо да конструисамо Z^m тако да комутира дијаграм

$$\begin{array}{ccc} Z^m & & \\ \uparrow l & \searrow f_m & \\ Z^{m-1} & \xrightarrow{f_{m-1}} & X \end{array} \quad (1)$$

и да је $(f_m)_* : \pi_i(Z^m, z_0) \rightarrow \pi_i(X, x_0)$ изоморфизам за $i < m$ и епиморфизам за $i = m$.

Ако је $(f_{m-1})_*$ изоморфизам за $i = m-1$ и епиморфизам за $i = m$, онда дефинишемо $Z^m \stackrel{\text{def}}{=} Z^{m-1}$ и $f_m \stackrel{\text{def}}{=} f_{m-1}$. Иначе, поступамо на следећи начин.

Додајемо две групе m -ћелија. Једну да бисмо обезбедили да $(f_m)_*$ буде „1-1“ у димензији $i = m-1$, а другу да би $(f_m)_*$ било „на“ у димензији $i = m$. Означимо са \mathcal{A} скуп

$$\mathcal{A} \stackrel{\text{def}}{=} \ker \left(\pi_{m-1}(Z^{m-1}, z_0) \xrightarrow{(f_{m-1})_*} \pi_{m-1}(X, x_0) \right).$$

За $\alpha \in \mathcal{A}$ постоји $\varphi_\alpha^m : (S^{m-1}, e_1) \rightarrow (Z^{m-1}, z_0)$ такво да је $\alpha = [\varphi_\alpha^m]_0$.

Означимо са \mathcal{B} неки скуп генератора групе $\pi_m(X, x_0)$. За $\beta \in \mathcal{B}$ дефинишимо $\varphi_\beta^m : S^{m-1} \rightarrow Z^{m-1}$ са $\varphi_\beta^m \stackrel{def}{=} c_{z_0}$.

Коначно, дефинишимо m -скелет на следећи начин.

$$Z^m \stackrel{def}{=} \left(\bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} D_{(\alpha)}^m \sqcup \bigsqcup_{\beta \in \mathcal{B}} D_{(\beta)}^m \right) \cup \bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} \varphi_\alpha^m \cup \bigsqcup_{\beta \in \mathcal{B}} \varphi_\beta^m Z^{m-1} \approx \bigvee_{\beta \in \mathcal{B}} S_{(\beta)}^m \vee \left(\bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} D_{(\alpha)}^m \cup \bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} \varphi_\alpha^m Z^{m-1} \right)$$

Сада желимо да f_{m-1} проширимо до f_m . Нека је $\alpha \in \mathcal{A}$ и $\varphi_\alpha^m : (S^{m-1}, e_1) \rightarrow (Z^{m-1}, z_0)$ такво да је $\alpha = [\varphi_\alpha^m]_0$. Тада је $f_{m-1} \circ \varphi_\alpha^m \simeq const$ јер је

$$[f_{m-1} \circ \varphi_\alpha^m]_0 = (f_{m-1})_*(\alpha) = 0,$$

па постоји проширење овог пресликавања на D^m такво да наредни дијаграм комутира.

$$\begin{array}{ccccc} & D^m & & & \\ & \uparrow & \dashrightarrow & & \\ S^{m-1} & \xrightarrow{\varphi_\alpha^m} & Z^{m-1} & \xrightarrow{f_{m-1}} & X \end{array}$$

Нека је $\beta \in \mathcal{B}$ и $\psi_\beta : (S^m, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ такво да је $\beta = [\psi_\beta]_0$. Тада комутира и следећи дијаграм (обе композиције су једнаке константном пресликавању c_{x_0}).

$$\begin{array}{ccccc} & D^m & & & \\ & \uparrow & \searrow q & & \\ S^{m-1} & \xrightarrow{\varphi_\beta^m} & Z^{m-1} & \xrightarrow{f_{m-1}} & X \\ & & & & \nearrow \psi_\beta \\ & & & & S^m \end{array}$$

На основу леме 3.9 постоји пресликавање $f_m : Z^m \rightarrow X$ такво да је $f_m|_{Z^{m-1}} = f_{m-1}$ и да за свако $\beta \in \mathcal{B}$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc} D^m & \xrightarrow{q} & S^m & \xrightarrow{\psi_\beta} & X \\ & \searrow \phi_\beta^m & & \nearrow f_m & \\ & & Z^m & & \end{array}$$

Још остаје да покажемо да је $(f_m)_*$ изоморфизам односно епиморфизам у потребним димензијама. Из комутативности дијаграма (1) добијамо да комутира и следећи

дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 \pi_i(Z^m, z_0) & & \\
 \uparrow l_* & \searrow (f_m)_* & \\
 \pi_i(Z^{m-1}, z_0) & \xrightarrow{(f_{m-1})_*} & \pi_i(X, x_0)
 \end{array} \quad (2)$$

Ако је $i < m - 1$, имамо да је l $(m - 1)$ -еквиваленција па је l_* изоморфизам, а $(f_{m-1})_*$ је изоморфизам по индуктивној хипотези па из комутативности дијаграма (2) добијамо да је и $(f_m)_*$ изоморфизам.

Ако је $i = m - 1$, тада је $(f_m)_*$ „на“ јер је $(f_{m-1})_*$ „на“ и комутира дијаграм (2). Са друге стране, $(f_m)_*$ је и „1-1“. Заиста, нека је $\gamma \in \ker(f_m)_* \leq \pi_{m-1}(Z^m, z_0)$. У овој димензији l_* је епиморфизам па постоји $\alpha \in \pi_{m-1}(Z^m, z_0)$ такво да је $l_*(\alpha) = \gamma$. Додатно, важи и $(f_{m-1})_*(\alpha) = (f_m)_*(l_*(\alpha)) = 0$, па је $\alpha \in \mathcal{A}$. Ако је још $\varphi_\alpha^m : (S^{m-1}, e_1) \rightarrow (Z^{m-1}, z_0)$ такво да је $\alpha = [\varphi_\alpha^m]$, онда имамо

$$\gamma = l_*(\alpha) = l_*([\varphi_\alpha^m]) = [l \circ \varphi_\alpha^m]_0.$$

Карактеристична функција $\phi_\alpha^m : D^m \rightarrow Z^m$ јесте једно проширење пресликавања $l \circ \varphi_\alpha^m$ на диск D^m

$$\begin{array}{ccc}
 D^m & & \\
 \uparrow & \searrow \phi_\alpha^m & \\
 S^{m-1} & \xrightarrow{\varphi_\alpha^m} Z^{m-1} \xrightarrow{l} Z^m
 \end{array}$$

па је $l \circ \varphi_\alpha^m \simeq \text{const}$, тј. $\gamma = 0$, одакле коначно закључујемо да је $(f_m)_*$ „1-1“.

Ако је $i = m$, желимо да покажемо да је $(f_m)_*$ „на“. Нека је $\beta \in \mathcal{B} \subseteq \pi_m(X, x_0)$. Посматрајмо наредни комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc}
 D^m & \xrightarrow{q} & S^m & \xrightarrow{\psi_\beta} & X \\
 \searrow \phi_\beta^m & & \downarrow i_\beta & & \nearrow f_m \\
 & & Z^m & &
 \end{array}$$

где је $q : D^m \rightarrow S^m$ пресликавање које границу диска D^m скупља у тачку e_1 , а $i_\beta : S^m \hookrightarrow Z^m$ природно утапање сфере S^m у букет $\bigvee_{\beta \in \mathcal{B}} S^m_{(\beta)} \subseteq Z^m$. Имамо да је

$$(f_m)_*([i_\beta]_0) = [f_m \circ i_\beta]_0 = [\psi_\beta]_0 = \beta,$$

па закључујемо да је $(f_m)_*$ „на“.

Остаје још да конструишемо пресликавање $f : Z \rightarrow X$. Одаберимо f такво да је $f|_{Z^m} \stackrel{def}{=} f_m$. Овако дефинисано пресликавање је добро дефинисано јер за $n > m$ је $f_n|_{Z^m} = f_m$, а такође је и непрекидно јер је $f|_{Z^m}$ непрекидно за свако $m \in \mathbb{N}_0$. Још да се уверимо да је f слаба хомотопска еквиваленција. Нека је $i \in \mathbb{N}_0$. Одаберимо природан број $m > i$. Посматрајмо дијаграм

$$\begin{array}{ccc} \pi_i(Z, z_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_i(X, x_0) \\ & \swarrow k_* & \searrow (f_m)_* \\ & \pi_i(Z^m, z_0) & \end{array}$$

где је $k : Z^m \hookrightarrow Z$ инклузија, тј. комутира дијаграм

$$\begin{array}{ccc} Z & \xrightarrow{f} & X \\ & \swarrow k & \searrow f_m \\ & Z^m & \end{array}$$

До сада смо показали да је f_* изоморфизам за базну тачку z_0 , а потребно је показати да ће бити изоморфизам за сваку базну $z \in Z$ тачку, али како је Z путно повезан, то следи из дијаграма

$$\begin{array}{ccc} \pi_i(Z, z) & \xrightarrow{f_*} & \pi_i(X, f(z)) \\ \uparrow \beta_u & & \uparrow \beta_{f \circ u} \\ \pi_i(Z, z_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_i(X, x_0) \end{array}$$

где је $u : I \rightarrow Z$ пут од z_0 до z .

2° Нека је сада X произвољан тополошки простор и $\{X_\lambda\}_{\lambda \in \Lambda}$ његове компоненте путне повезаности. На основу случаја 1° за свако $\lambda \in \Lambda$ имамо слабу хомотопску еквиваленцију $f_\lambda : Z_\lambda \rightarrow X_\lambda$, где је Z_λ CW-комплекс. Узмимо $Z \stackrel{def}{=} \bigsqcup_{\lambda \in \Lambda} Z_\lambda$ и $f : Z \rightarrow X$ дефинишимо са

$$f|_{Z_\lambda} = j_\lambda \circ f_\lambda, \quad \lambda \in \Lambda,$$

где је $j_\lambda : X_\lambda \hookrightarrow X$ инклузија.

$$\begin{array}{ccc} Z & \xrightarrow{f} & X \\ \uparrow & & \uparrow j_\lambda \\ Z_\lambda & \xrightarrow{f_\lambda} & X_\lambda \end{array}$$

Још да утврдимо да је f хомотопска еквиваленција. У димензији 0 је јасно $f_* : \pi_0(Z) \rightarrow \pi_0(X)$ бијекција. Нека је $i \geq 1$ и $z \in Z$ базна тачка. Тада постоји јединствено $\lambda \in \Lambda$ такво да је $z \in Z_\lambda$. Посматрајмо наредни комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_i(Z, z) & \xrightarrow{f_*} & \pi_i(X, f(z)) \\ \uparrow & & \uparrow (j_\lambda)_* \\ \pi_i(Z_\lambda, z) & \xrightarrow{(f_\lambda)_*} & \pi_i(X_\lambda, f_\lambda(z)) \end{array}$$

Како је f_λ слаба хомотопска еквиваленција, то је $(f_\lambda)_*$ изоморфизам. Такође, вертикале су изоморфизми јер сва пресликавања чије су класе у $\pi_i(Z, z)$ су управо у компоненти Z_λ јер $z \in Z_\lambda$, па коначно закључујемо да је f_* изоморфизам. \square

Дефиниција 4.10 Нека је X тополошки простор. Пар (Z, f) , где је Z CW-комплекс, а $f : Z \rightarrow X$ слаба хомотопска еквиваленција, називамо *CW-апроксимацијом* за X .

Последица 4.11 Ако је $n \in \mathbb{N}$ и X $(n-1)$ -повезан простор који има CW-тип, онда постоји CW-комплекс Z такав да је $Z \simeq X$, $Z^{n-1} = \{z_0\}$ и за који важи услов (БТ) теореме 4.9.

Доказ: На основу теореме о CW-апроксимацији 4.9 знамо да постоји CW-комплекс Z и слаба хомотопска еквиваленција $f : Z \rightarrow X$, а на основу Вајтхедове теореме 4.4 f ће бити и хомотопска еквиваленција. \square

4.2 Теорема Фројдентала о суспензији

Познато је да ако је $(X; A, B)$ исецајућа тројка онда $j : (A, A \cap B) \hookrightarrow (X, B)$ индукује изоморфизам

$$j_* : H_i(A, A \cap B) \rightarrow H_i(X, B), \quad i \in \mathbb{N}_0.$$

Такође важе и наредна два тврђења.

Став 4.12 Ако је (X, A) CW-пар и ако је $q : (X, A) \rightarrow (X/A, A/A)$ природна пројекција, онда је $q_* : H_i(X, A) \rightarrow H_i(X/A, *) \cong \tilde{H}_i(X/A)$ изоморфизам за $i \in \mathbb{N}_0$.

Став 4.13 За свако $i \in \mathbb{N}_0$ је $\tilde{H}_{i+1}(SX) \cong H_i(X)$, где је SX суспензија простора X .

Показаћемо да слична тврђења важе и за хомотопске групе, с тим што за разлику од хомолошких неће важити у свим димензијама.

Наводимо најпре без доказа једну од основних теорема.

Теорема 4.14 Нека је X CW-комплекс, A, B поткомплекси који покривају X и $A \cap B$ је непразан и (путно) повезан. Нека је $j : (A, A \cap B) \hookrightarrow (X, B)$ инклузија. Ако је $(A, A \cap B)$ m -повезан, а $(B, A \cap B)$ n -повезан, за неке $m, n \in \mathbb{N}_0$, онда је $j_* : \pi_i(A, A \cap B) \rightarrow \pi_i(X, B)$ изоморфизам за $i \leq m + n - 1$, а епиморфизам за $i = m + n$.

Последица 4.15 Ако је (X, A) r -повезан CW-пар, A s -повезан за неке $r, s \in \mathbb{N}_0$ и ако је $q : (X, A) \rightarrow (X/A, A/A)$ природна пројекција, онда је $q_* : \pi_i(X, A) \rightarrow \pi_i(X/A, A/A)$ изоморфизам за $i \leq r + s$, а епиморфизам за $i = r + s + 1$.

Доказ: Нека је $j : A \hookrightarrow X$ и посматрајмо $C_j = CA \cup_j X = X \cup CA$. Нека је $a_0 \in A$ и посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 (X, A) & \xrightarrow{q} & (X/A, A/A) \\
 \downarrow k & & \downarrow \approx \\
 (X \cup CA, CA) & \xrightarrow{\quad} & ((X \cup CA)/CA, CA/CA) \\
 & \swarrow \quad \searrow & \\
 & (X \cup CA, a_0) &
 \end{array}$$

Како $(X \cup CA, CA)$ има својство проширења хомотопије и како је конус CA контрактибилан, то је пресликавање $X \cup CA \rightarrow (X \cup CA)/CA$ хомотопска еквиваленција па индукује изоморфизам у хомотопији. На основу претходне теореме, како је (X, A) r -повезан и (CA, A) $(s + 1)$ -повезан (што добијамо из дугог тачног низа пара (CA, A)), то је $k_* : \pi_i(X, A) \rightarrow \pi_i(X \cup CA, CA)$ изоморфизам за $i \leq r + s$ и епиморфизам за $i = r + s + 1$.

Из претходног дијаграма добијамо следећи комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 \pi_i(X, A) & \xrightarrow{q_*} & \pi_i(X/A, A/A) \\
 \downarrow k_* & & \downarrow \approx \\
 \pi_i(X \cup CA, CA) & \xrightarrow{\quad} & \pi_i((X \cup CA)/CA, CA/CA) \\
 & \swarrow \quad \searrow & \\
 & \pi_i(X \cup CA, a_0) &
 \end{array}$$

Из дугог тачног низа пара $(X \cup CA, CA)$ добијамо да је $\pi_i(X \cup CA, a_0) \rightarrow \pi_i(X \cup CA, CA)$ изоморфизам, па из комутативности троугла са дијаграма имамо и да је $\pi_i(X \cup$

$CA, CA) \rightarrow \pi_i((X \cup CA)/CA, CA/CA)$ изоморфизам. Коначно из комутативности квадрата са дијаграма, добијамо да је q_* изоморфизам ако и само ако је k_* изоморфизам, тј. q_* је изоморфизам за $i \leq r + s$, а епиморфизам за $i = r + s + 1$. \square

Нека је X тополошки простор. Желимо да дефинишемо пресликавање $E : \pi_n(X) \rightarrow \pi_{n+1}(SX)$, $n \in \mathbb{N}_0$. Нека је $x_0 \in X$ базна тачка и нека је $f : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$. Потребно је одабрати базну тачку суспензије SX тако да пресликавање $Sf : S(S^n) \rightarrow SX$ дато са $Sf([y, t]) \stackrel{def}{=} [f(y), t]$ чува базну тачку. Свака тачка облика $[x_0, t]$ ће испуњавати овај услов, а ми бирамо баш $[x_0, 0]$ за базну тачку простора SX . Нека је $h : S^{n+1} \rightarrow S(S^n)$ неки хомеоморфизам такав да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} D^{n+1} & \xrightarrow[\cong]{h_{n+1}} & C(S^n) \\ \downarrow q & & \downarrow q \\ S^{n+1} & \xrightarrow[\cong]{h} & S(S^n) \end{array}$$

Овде је h_{n+1} хомеоморфизам дат са

$$h_{n+1}(z) \stackrel{def}{=} \begin{cases} \left[\frac{z}{\|z\|}, 1 - \|z\| \right], & z \neq 0 \\ [e_1, 1], & z = 0 \end{cases}$$

($h_{n+1}^{-1}[y, t] = (1 - t)y$), десно q је количничко пресликавање $C(S^n) \rightarrow C(S^n)/S^n = S(S^n)$, док је лево q пресликавање које скупља границу диска D^{n+1} у тачку.

Лако се види да мора да важи $h(e_1) = [e_1, 0]$, па из тог разлога за базну тачку суспензије бирамо управо $[x_0, 0]$. Сада можемо дефинисати пресликавање E .

$$E([f]_0) \stackrel{def}{=} [Sf \circ h]_0,$$

где $Sf \circ h : (S^{n+1}, e_1) \rightarrow (SX, [x_0, 0])$. Проверимо да ли је E добро дефинисано. Нека је $g : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ и $f \simeq g \text{ (rel } e_1)$. Тада је $Sf \simeq Sg \text{ (rel } [e_1, 0])$, па је $Sf \circ h \simeq Sg \circ h \text{ (rel } e_1)$. Дакле, E је добро дефинисано.

Лема 4.16 Нека је $i \in \mathbb{N}_0$, X тополошки простор и посматрајмо пресликавање $q : (CX, X) \rightarrow (CX/X, X/X) = (SX, [x_0, 0])$, где је $x_0 \in X$ базна тачка. Тада следећи дијаграм комутира.

$$\begin{array}{ccc} \pi_{i+1}(CX, X) & \xrightarrow{q_*} & \pi_{i+1}(SX) \\ \downarrow \partial & \nearrow E & \\ \pi_i(X) & & \end{array}$$

Доказ: Како је $CX \simeq *$, то из дугог тачног низа пара (CX, X) добијамо да је $\partial : \pi_{i+1}(CX, X) \rightarrow \pi_i(X)$ изоморфизам. Показаћемо да је $q_*\partial^{-1} = E$. Нека је $f : (S^i, e_1) \rightarrow (X, x_0)$. Тражимо $g : (D^{i+1}, S^i, e_1) \rightarrow (CX, X, x_0)$ такво да је $\partial[g]_{0r} = [f]_0$. Знамо да је $\partial[g]_{0r} = [g|_{S^i}]_0$.

За g ћемо одабрати композицију

$$\begin{array}{ccc} D^{i+1} & \xrightarrow[\approx]{h_{i+1}} & C(S^i) \xrightarrow{Cf} CX \\ & \searrow \text{---} g \text{---} & \nearrow \end{array}$$

Дакле,

$$g(z) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} \left[f\left(\frac{z}{\|z\|}\right), 1 - \|z\| \right], & z \neq 0 \\ [x_0, 1], & z = 0 \end{cases}$$

Посматрајмо сада следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc} & & g & & \\ & & \curvearrowright & & \\ D^{i+1} & \xrightarrow[\approx]{} & C(S^i) & \xrightarrow{Cf} & CX \\ \downarrow q & & \downarrow q & & \downarrow q \\ S^{i+1} & \xrightarrow[\approx]{h} & S(S^i) & \xrightarrow{Sf} & SX \end{array}$$

Лако се види да је $g : (D^{i+1}, S^i, e_1) \rightarrow (CX, X, x_0)$ и да је $g|_{S^i} = f$. Како је

$$q_*\partial^{-1}[f]_0 = q_*[g]_{0r} = [q \circ g]_{0r} \text{ и } E[f]_0 = [Sf \circ h]_0 = [Sf \circ h \circ q]_{0r},$$

где смо користили везу (2) из одељка 2.2, а из дијаграма имамо $[Sf \circ h \circ q]_{0r} = [q \circ g]_{0r}$, то коначно добијамо

$$q_*\partial^{-1} = E. \quad \square$$

Последица 4.17 За $i \geq 1$ пресликавање $E : \pi_i(X) \rightarrow \pi_{i+1}(SX)$ јесте хомоморфизам.

Став 4.18 Пресликавање E има својство природности. Прецизније, за свако непрекидно пресликавање $f : X \rightarrow Y$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_i(X) & \xrightarrow{E} & \pi_{i+1}(SX) \\ \downarrow f_* & & \downarrow (Sf)_* \\ \pi_i(Y) & \xrightarrow{E} & \pi_{i+1}(SY) \end{array}$$

Доказ: Нека су $x_0 \in X$ и $f(x_0) \in Y$ базне тачке и одаберимо базне тачке у SX и SY у складу са ранијим разматрањима. Нека је додатно $[\varphi]_0 \in \pi_i(X, x_0)$. Тада је

$$\begin{aligned} (Sf)_*(E([\varphi]_0)) &= (Sf)_*([S\varphi \circ h]_0) \\ &= [Sf \circ S\varphi \circ h]_0 \\ &= [S(f \circ \varphi) \circ h]_0 \\ &= E([f \circ \varphi]_0) \\ &= E(f_*([\varphi]_0)), \end{aligned}$$

па дијаграм комутира. \square

Теорема 4.19 (Фројдентала о суспензији) *Ако је X $(n-1)$ -повезан простор CW-типа и $n \in \mathbb{N}$, онда је $E : \pi_i(X) \rightarrow \pi_{i+1}(SX)$ изоморфизам за $i \leq 2n-2$, а епиморфизам за $i = 2n-1$.*

Доказ: 1^о Нека је X CW-комплекс. На основу леме 4.16 имамо да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_{i+1}(CX, X) & \xrightarrow{q_*} & \pi_{i+1}(SX) \\ \downarrow \partial & \nearrow E & \\ \pi_i(X) & & \end{array}$$

Како је (CX, X) n -повезан и X $(n-1)$ -повезан, то на основу последице 4.15 имамо да је q_* изоморфизам за $i \leq 2n-2$, а епиморфизам за $i = 2n-1$ што ће, због комутативности дијаграма, важити и за E .

2^о Ако је X CW-типа, тј. постоји хомотопска еквиваленција $f : X \rightarrow Y$, где је Y CW-комплекс, онда је и Sf хомотопска еквиваленција па на основу дела 1^о и става 4.18 имамо дијаграм

$$\begin{array}{ccc} \pi_i(X) & \xrightarrow{E} & \pi_{i+1}(SX) \\ \downarrow f_* & & \downarrow (Sf)_* \\ \pi_i(Y) & \xrightarrow{E} & \pi_{i+1}(SY) \end{array}$$

одакле закључујемо да је $E : \pi_i(X) \rightarrow \pi_{i+1}(SX)$ изоморфизам за $i \leq 2n-2$, а епиморфизам за $i = 2n-1$. \square

Напомена 4.20 *Ако је $x_0 \in X$ недегенерисана тачка онда је $p : SX \rightarrow \Sigma X$ хомотопска*

еквиваленција што индукује изоморфизам у наредном дијаграму.

$$\begin{array}{ccc}
 \pi_i(X) & \xrightarrow{E} & \pi_{i+1}(SX) \\
 & \searrow \Sigma & \downarrow p_* \\
 & & \pi_{i+1}(\Sigma X)
 \end{array}$$

Из дијаграма видимо да Фројденталова теорема важи и за редуковану суспензију ΣX .

Теорема 4.21 За свако $n \in \mathbb{N}$ важи $\pi_n(S^n) \cong \mathbb{Z}$. Један генератор групе $\pi_n(S^n, e_1)$ јесте $[1_{S^n}]_0$, а прсликавање $\text{deg} : \pi_n(S^n) \rightarrow \mathbb{Z}$ јесте изоморфизам.

Пре доказа ћемо прецизирати како је тачно дефинисано прсликавање deg .

$$\begin{array}{ccc}
 \pi_n(S^n, e_1) & & \\
 \downarrow \beta_u & \searrow \Phi & \text{deg} \\
 & [S^n, S^n] & \xrightarrow{\text{deg}} \mathbb{Z} \\
 & \nearrow \Phi & \swarrow \text{deg} \\
 \pi_n(S^n, y_0) & &
 \end{array} \tag{3}$$

Прсликавање Φ је бијекција јер $\pi_1(S^n)$ дејствује тривијално на $\pi_n(S^n)$ (за $n = 1$, група $\pi_1(S^n)$ је Абелова, а за $n \geq 2$ је тривијална). Из дијаграма видимо да није битно шта бирамо за базну тачку простора S^n . Поред тога, за $f : S^n \rightarrow S^n$ са $Sf : S^{n+1} \rightarrow S^{n+1}$ означаваћемо и прсликавање такво да комутира

$$\begin{array}{ccc}
 S(S^n) & \xrightarrow{Sf} & S(S^n) \\
 \uparrow h \approx & & \approx \uparrow h \\
 S^{n+1} & \xrightarrow{Sf} & S^{n+1}
 \end{array}$$

Такође, са E означавамо и следећи хомоморфизам.

$$\begin{array}{ccc}
 \pi_i(S^n) & \xrightarrow{E} & \pi_{i+1}(S(S^n)) \\
 & \searrow E & \uparrow \approx h \\
 & & \pi_{i+1}(S^{n+1})
 \end{array}$$

Тада је $E([f]_0) = [Sf]_0$. Сада пређимо на доказ теореме.

Доказ: Нека је $n = 1$. Тада је $\pi_1(S^1) \cong \mathbb{Z}$ и знамо да је $[\mathbb{1}_{S^1}]_0$ један генератор. Пресликавање \deg је хомоморфизам и сурјекција која слика \mathbb{Z} у \mathbb{Z} , па мора бити изоморфизам.

Нека је $n = 2$. Посматрајмо дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{Z} \cong \pi_1(S^1) & \xrightarrow{E} & \pi_2(S^2) \\ \downarrow \text{deg} & \searrow \text{deg} & \\ \mathbb{Z} & & \end{array}$$

По Фројденталовој теореме пресликавање E је епиморфизам, па из дијаграма закључујемо да је $\pi_2(S^2) \cong \mathbb{Z}$ и да ће сва пресликавања на дијаграму бити изоморфизми.

Имамо низ изоморфизама

$$\pi_2(S^2) \xrightarrow{E} \pi_3(S^3) \xrightarrow{E} \pi_4(S^4) \xrightarrow{E} \pi_5(S^5) \xrightarrow{E} \dots$$

па је $\pi_n(S^n) \cong \mathbb{Z}$, а из дијаграма

$$\begin{array}{ccc} \pi_{n-1}(S^{n-1}) & \xrightarrow{E} & \pi_n(S^n) \\ \downarrow \text{deg} & \searrow \text{deg} & \\ \mathbb{Z} & & \end{array}$$

добивамо да је \deg изоморфизам.

Још остаје да видимо да је $[\mathbb{1}_{S^n}]_0$ генератор групе $\pi_n(S^n, e_1)$. То ћемо показати индукцијом по $n \in \mathbb{N}$. За $n = 1$ смо већ рекли да $[\mathbb{1}_{S^1}]_0$ јесте генератор групе $\pi_1(S^1, e_1)$. Претпоставимо да је $[\mathbb{1}_{S^n}]_0$ генератор у $\pi_n(S^n, e_1)$. Тада је

$$E[\mathbb{1}_{S^n}]_0 = [S(\mathbb{1}_{S^n})]_0 = [\mathbb{1}_{S^{n+1}}]_0$$

генератор у $\pi_{n+1}(S^{n+1}, e_1)$. \square

Други генератор у $\pi_n(S^n, e_1)$ је $-\mathbb{1}_{S^n}]_0 = [r_{n+1}]_0$, где је $r_{n+1} : S^n \rightarrow S^n$ рефлексива дата са

$$r_{n+1}(y_1, \dots, y_n, y_{n+1}) = (y_1, \dots, y_n, -y_{n+1}).$$

Последица 4.22 (Брауер-Хопфова теорема о степену) *Ако су $f, g : S^n \rightarrow S^n$ непрекидна пресликавања онда $f \simeq g$ ако и само је $\deg f = \deg g$.*

Доказ: Директан смер знамо од раније да важи па остаје само да покажемо индиректан. Из дијаграма (3) имамо да је \deg бијекција, а из низа изоморфизама

$$\begin{array}{ccc} [S^n, S^n] & \xleftarrow{\Phi} & [S^n, S^n]_0 \xrightarrow{\deg} \mathbb{Z} \\ & \searrow \text{deg} & \uparrow \text{deg} \end{array}$$

добијамо тражено тврђење. \square

Напомена 4.23 Нека је $n \geq 2$ и $p : S^n \rightarrow \mathbb{R}P^n$ дволисно наткривање. Тада је $p_* : \pi_n(S^n, e_1) \rightarrow \pi_n(\mathbb{R}P^n, [e_1])$ изоморфизам, па је $p_*([\mathbb{1}_{S^n}]_0) = [p]_0$ генератор групе $\pi_n(\mathbb{R}P^n, [e_1])$, тј.

$$\pi_n(\mathbb{R}P^n, [e_1]) = \mathbb{Z}\langle [p]_0 \rangle.$$

Теорема 4.24 Ако је $n \in \mathbb{N}$ и $f : S^n \rightarrow S^n$ непрекидно, онда је $f_* : \pi_n(S^n) \rightarrow \pi_n(S^n)$ множење са $\deg f$.

Доказ: Знамо да је $[\mathbb{1}_{S^n}]_0$ генератор у $\pi_n(S^n, e_1)$. На основу задатка 1. из одељка 2.4, за произвољну тачку $y \in S^n$ изоморфизам $\beta_u : \pi_n(S^n, e_1) \rightarrow \pi_n(S^n, y)$ не зависи од избора пута $u : I \rightarrow S^n$ од e_1 до y (јер је S^n прост простор). Зато и у $\pi_n(S^n, y)$ имамо истакнути генератор $\beta_u([\mathbb{1}_{S^n}]_0)$. Тврђење теореме је заправо да $f_* : \pi_n(S^n, y) \rightarrow \pi_n(S^n, f(y))$ истакнути генератор у $\pi_n(S^n, y)$ слика у $\deg f$ пута истакнути генератор у $\pi_n(S^n, f(y))$.

Нека је $e_1 \in S^n$ базна тачка. Уколико одаберемо било коју другу базну тачку $y \in S^n$, имамо наредни комутативни дијаграм

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(S^n, e_1) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(S^n, f(e_1)) \\ \beta_u \downarrow & & \downarrow \beta_{f \circ u} \\ \pi_n(S^n, y) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(S^n, f(y)) \end{array}$$

где је $u : I \rightarrow S^n$ пут од e_1 до y , па уколико покажемо да $f_* : \pi_n(S^n, e_1) \rightarrow \pi_n(S^n, f(e_1))$ слика $[\mathbb{1}_{S^n}]_0$ у $\deg f$ пута истакнути генератор у $\pi_n(S^n, f(e_1))$, онда ће то важити и за сваку другу базну тачку.

Како је Φ из дијаграма (3) „на“, то постоји $g : (S^n, e_1) \rightarrow (S^n, e_1)$ такво да је $f \simeq g$, па је и $\deg g = \deg f$ и означимо тај степен са k . Нека је $u : I \rightarrow S^n$ пут такав да је $g \simeq_u f$.

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(S^n, e_1) & \xrightarrow{g_*} & \pi_n(S^n, e_1) \\ & \searrow f_* & \downarrow \beta_u \\ & & \pi_n(S^n, f(e_1)) \end{array}$$

Из дијаграма видимо да је довољно да докажемо да је g_* множење са k , што важи јер је

$$g_*([\mathbb{1}_{S^n}]_0) = [g]_0 = k \cdot [\mathbb{1}_{S^n}]_0.$$

Последња једнакост важи јер је пресликавање $\deg : \pi_n(S^n, e_1) \rightarrow \mathbb{Z}$ изоморфизам, а елементи $[g]_0$ и $k \cdot [\mathbb{1}_{S^n}]_0$ из $\pi_n(S^n, e_1)$ се са \deg сликају у k . \square

Из Фројденталове теореме имамо низове пресликавања.

$$\begin{aligned} \pi_3(S^2) &\xrightarrow{E} \pi_4(S^3) \xrightarrow{E} \pi_5(S^4) \xrightarrow{E} \pi_6(S^5) \xrightarrow{E} \dots \\ \pi_5(S^3) &\xrightarrow{E} \pi_6(S^4) \xrightarrow{E} \pi_7(S^5) \xrightarrow{E} \pi_8(S^6) \xrightarrow{E} \dots \end{aligned}$$

Генерално, имамо изоморфизам

$$\pi_{n+k}(S^n) \xrightarrow{E} \pi_{n+1+k}(S^{n+1}),$$

за $n + k \leq 2n - 2$, тј. за $n \geq k + 2$.

Дефиниција 4.25 Нека је $k \in \mathbb{N}_0$. k -та стабилна хомотопска група сфере је

$$\pi_k^s \stackrel{def}{=} \pi_{n+k}(S^n), \text{ за } n \geq k + 2.$$

Теорема 4.21 нам даје $\pi_0^s = \mathbb{Z}$. Уочимо наредну табелу за $\pi_i(S^n)$.

$n \setminus i$	1	2	3	4	5	6	7	8
1	\mathbb{Z}	0	0	0	0	0	0	0
2	0	\mathbb{Z}						
3	0	0	\mathbb{Z}	π_1^s				
4	0	0	0	\mathbb{Z}	π_1^s	π_2^s		
5	0	0	0	0	\mathbb{Z}	π_1^s	π_2^s	π_3^s

Изрaчунато је да је $\pi_1^s = \pi_2^s = \mathbb{Z}_2$, $\pi_3^s = \mathbb{Z}_{24}$, $\pi_4^s = \pi_5^s = 0, \dots$

Такође је доказано да су изнад главне дијагонале све групе коначне сем група $\pi_{4m-1}(S^{2m})$ које су изоморфне директној суми \mathbb{Z} и неке коначне групе.

Сада ћемо одредити n -ту хомотопску групу букета $\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}$, за $n \geq 2$. За свако $\alpha_0 \in \mathcal{A}$ имамо утапање

$$i_{\alpha_0} : S^n \hookrightarrow \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)},$$

а ова утапања нам дају хомоморфизам

$$\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_{\alpha})_* : \bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} \pi_n(S^n) \rightarrow \pi_n \left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)} \right).$$

Теорема 4.26 Хомоморфизам $\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_{\alpha})_*$ је изоморфизам. Дакле, група $\pi_n \left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)} \right)$ је слободна Абелова група са базом $\{[i_{\alpha}]_0 \mid \alpha \in \mathcal{A}\}$.

Доказ: 1^о Нека је \mathcal{A} коначан, на пример $\mathcal{A} = \{1, 2, \dots, m\}$. Нека је $1 \leq k_0 \leq m$. Тада комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 S^n & \xrightarrow{j_{k_0}} & \prod_{k=1}^m S_{(k)}^n \\
 & \searrow i_{k_0} & \nearrow j \\
 & & \bigvee_{k=1}^m S_{(k)}^n
 \end{array}$$

Ако је $y \in S_{(l)}^n$, $1 \leq l \leq m$, онда је $j(y) = (\underbrace{e_1, \dots, e_1}_{l-1}, y, e_1, \dots, e_1)$. Из комутативности претходног дијаграма добијамо следећи.

$$\begin{array}{ccc}
 \bigoplus_{k=1}^m \pi_n(S^n) & \xrightarrow{\bigoplus_{k=1}^m (j_k)_*} & \pi_n\left(\prod_{k=1}^m S_{(k)}^n\right) \\
 & \searrow \bigoplus_{k=1}^m (i_k)_* & \nearrow j_* \\
 & & \pi_n\left(\bigvee_{k=1}^m S_{(k)}^n\right)
 \end{array}$$

На основу теореме 2.23 пресликавање $\bigoplus_{k=1}^m (j_k)_*$ је изоморфизам. Букет $\bigvee_{k=1}^m S_{(k)}^n$ је n -скелет од $\prod_{k=1}^m S_{(k)}^n$, али приметимо да ће бити и $(2n - 1)$ -скелет па како је j утапање $(2n - 1)$ -скелета, то је j $(2n - 1)$ -еквиваленција, тј. j_* је изоморфизам између хомотопских група у димензијама $i < 2n - 1$, па је специјално j_* са горњег дијаграма изоморфизам, одакле закључујемо да је

$$\bigoplus_{k=1}^m (i_k)_* : \bigoplus_{k=1}^m \pi_n(S^n) \rightarrow \pi_n\left(\bigvee_{k=1}^m S_{(k)}^n\right)$$

изоморфизам.

2^о Нека је \mathcal{A} произвољан. Прво ћемо показати да је $\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_\alpha)_*$ „на“.

Нека је $[\varphi]_0 \in \pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right)$, где је $\varphi : (S^n, e_1) \rightarrow \left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n, *\right)$. Како је φ непрекидно пресликавање и S^n компактан, то је $\varphi(S^n)$ компактан па сече коначно много ћелија, тј.

постоје $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_m$ такви да се φ факторише на следећи начин.

$$\begin{array}{ccc}
 S^n & \xrightarrow{\varphi} & \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)} \\
 \searrow \tilde{\varphi} & & \nearrow l \\
 & & \bigvee_{k=1}^m S^n_{(\alpha_k)}
 \end{array} \quad (4)$$

Дакле, имамо $[\tilde{\varphi}]_0 \in \pi_n \left(\bigvee_{k=1}^m S^n_{(\alpha_k)} \right)$. За $1 \leq k_0 \leq m$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 S^n & \xrightarrow{i_{\alpha_{k_0}}} & \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)} \\
 \searrow j_{\alpha_{k_0}} & & \nearrow l \\
 & & \bigvee_{k=1}^m S^n_{(\alpha_k)}
 \end{array} \quad (5)$$

На основу дела 1^о постоје пресликавања $f_1, f_2, \dots, f_m : (S^n, e_1) \rightarrow (S^n, e_1)$ таква да

$$(j_{\alpha_1})_*[f_1]_0 + (j_{\alpha_2})_*[f_2]_0 + \dots + (j_{\alpha_m})_*[f_m]_0 = [\tilde{\varphi}]_0 \quad (6)$$

јер је

$$\bigoplus_{k=1}^m (j_{\alpha_k})_* : \bigoplus_{k=1}^m \pi_n(S^n) \rightarrow \pi_n \left(\bigvee_{k=1}^m S^n_{(\alpha_k)} \right)$$

изоморфизам. Ако нападнемо једначину (6) са l_* и применимо комутативност дијаграма (4) и (5), добијамо

$$(i_{\alpha_1})_*[f_1]_0 + (i_{\alpha_2})_*[f_2]_0 + \dots + (i_{\alpha_m})_*[f_m]_0 = [\varphi]_0,$$

тј. $\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_{\alpha})_*$ је „на“.

Остаје још да покажемо да је $\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_{\alpha})_*$ „1-1“.

Нека су $\alpha_1, \dots, \alpha_m \in \mathcal{A}$ и $f_1, \dots, f_m : (S^n, e_1) \rightarrow (S^n, e_1)$ таква да је

$$(i_{\alpha_1})_*[f_1]_0 + (i_{\alpha_2})_*[f_2]_0 + \dots + (i_{\alpha_m})_*[f_m]_0 = 0 = [const]_0,$$

односно

$$[i_{\alpha_1} \circ f_1 + \dots + i_{\alpha_m} \circ f_m]_0 = [const]_0,$$

где под операцијом $+$ унутар класе подразумевамо дефиницију сабирања по формули (1) у оквиру одељка 2.1.

Из последње једнакости добијамо да мора да важи

$$i_{\alpha_1} \circ f_1 + \cdots + i_{\alpha_m} \circ f_m \simeq \text{const} \text{ (rel } e_1),$$

тј. имамо хомотопију $H : S^n \times I \rightarrow \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}$, а како је $S^n \times I$ компактан, то је и $H(S^n \times I)$ компактан па постоје $\alpha_{m+1}, \dots, \alpha_s \in \mathcal{A}$ такви да се H факторише на следећи начин.

$$\begin{array}{ccc} S^n \times I & \xrightarrow{H} & \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)} \\ & \searrow \tilde{H} & \nearrow \iota \\ & & \bigvee_{k=1}^s S^n_{(\alpha_k)} \end{array}$$

Одавде видимо да је

$$\tilde{H} : j_{\alpha_1} \circ f_1 + \cdots + j_{\alpha_m} \circ f_m \simeq \text{const} \text{ (rel } e_1),$$

па је

$$(j_{\alpha_1})_*[f_1]_0 + \cdots + (j_{\alpha_m})_*[f_m]_0 = 0 \in \pi_n \left(\bigvee_{k=1}^s S^n_{\alpha_k} \right).$$

Коначно из дела 1^о добијамо да је

$$[f_1]_0 = \dots = [f_m]_0 = 0,$$

па је $\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_\alpha)_*$ „1-1“. \square

Став 4.27 Нека је $n \geq 2$ и G Абелова група задата преко генератора и релација

$$G \cong \text{Ab} \langle s_\alpha, \alpha \in \mathcal{A} \mid r_\beta = 0, \beta \in \mathcal{B} \rangle = \text{Ab} \langle s_\alpha, \alpha \in \mathcal{A} \rangle / \langle r_\beta, \beta \in \mathcal{B} \rangle$$

и нека је $\beta \in \mathcal{B}$ фиксиран и

$$r_\beta = \lambda_1 s_{\alpha_1} + \cdots + \lambda_m s_{\alpha_m}, \quad \lambda_j \in \mathbb{Z}, \quad \alpha_j \in \mathcal{A}.$$

Уочимо пресликавање $\varphi_\beta : S^n \rightarrow \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}$ које чува базну тачку такво да

$$[\varphi_\beta]_0 = \lambda_1 [i_{\alpha_1}]_0 + \cdots + \lambda_m [i_{\alpha_m}]_0 \in \pi_n \left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)} \right),$$

где је $i_{\alpha_j} : S^n \hookrightarrow \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}$ инклузија за $1 \leq j \leq m$.

Нека је додатно X $(n+1)$ -димензиони CW-комплекс добијен од $\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}$ лепљењем $(n+1)$ -ћелија e_β^{n+1} помоћу пресликавања φ_β . Тада је

$$\pi_n(X) \cong G.$$

Доказ: Посматрајмо дуги тачни низ пара $\left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right)$. Како је $\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n$ n -скелет простора X , то је овај пар n -повезан.

$$\cdots \rightarrow \pi_{n+1}\left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) \xrightarrow{\partial} \pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) \xrightarrow{j_*} \pi_n(X) \rightarrow \pi_n\left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) \rightarrow \cdots$$

Како је $\pi_n\left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) = 0$, то је j_* „на“, па на основу прве теореме о изоморфизму и теореме 4.26 имамо

$$\pi_n(X) \cong \pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) / \ker j_* = \pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) / \operatorname{im} \partial \stackrel{4.26}{=} \operatorname{Ab}\langle [i_\alpha]_0, \alpha \in \mathcal{A} \rangle / \operatorname{im} \partial.$$

Како је

$$G \cong \operatorname{Ab}\langle [i_\alpha]_0, \alpha \in \mathcal{A} \rangle / \langle [\varphi_\beta]_0, \beta \in \mathcal{B} \rangle,$$

довољно је да покажемо да је

$$\operatorname{im} \partial = \langle [\varphi_\beta]_0, \beta \in \mathcal{B} \rangle. \quad (7)$$

Посматрајмо наредни дијаграм за фиксирано $\beta_0 \in \mathcal{B}$

$$\begin{array}{ccc} (D^{n+1}, S^n) & \xrightarrow{\phi_{\beta_0}^{n+1}} & \left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) \xrightarrow{p} \left(\bigvee_{\beta \in \mathcal{B}} S_{(\beta)}^{n+1}, *\right) \\ & \searrow q & \nearrow i_{\beta_0} \\ & & (S^{n+1}, e_1) \end{array} \quad (8)$$

где је p пресликавање које n -скелет скупља у тачку, а q пресликавање које границу диска D^{n+1} скупља у тачку e_1 .

Тада је $p_* : \pi_{n+1}\left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right) \rightarrow \pi_{n+1}\left(\bigvee_{\beta \in \mathcal{B}} S_{(\beta)}^{n+1}\right)$ на основу последице 4.15 изоморфизам за $n+1 \leq n+n-1$, тј. за $n \geq 2$, а та претпоставка нам је дата у поставци теореме.

Знамо да је $\pi_{n+1}\left(\bigvee_{\beta \in \mathcal{B}} S_{(\beta)}^{n+1}\right)$ слободна Абелова група са базом $\{[i_\beta]_0 \mid \beta \in \mathcal{B}\}$, па из низа једнакости

$$p_*([\phi_\beta^{n+1}]_{0r}) = [p \circ \phi_\beta^{n+1}]_{0r} \stackrel{(8)}{=} [i_\beta \circ q]_{0r} = [i_\beta]_0$$

закључујемо да је $\pi_n\left(X, \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right)$ слободна Абелова група са базом $\{[\phi_\beta^{n+1}]_{0r} \mid \beta \in \mathcal{B}\}$.

Конечно, добијамо

$$\partial([\phi_\beta^{n+1}]_{0r}) = [\phi_\beta^{n+1}|_{S^n}]_0 = [\varphi_\beta]_0,$$

па важи (7). \square

За свако $n \in \mathbb{N}$ и за сваку групу G (Абелову за $n \geq 2$) постоји $(n + 1)$ -димензиони CW-комплекс X такав да је $X^{n-1} = *$, $\pi_n(X) \cong G$ и важи услов (BT) из теореме 4.9.

4.3 Ајленберг-Меклејнови простори

За $n \in \mathbb{N}$ имамо да је

$$\tilde{H}_i(S^n) \cong \begin{cases} \mathbb{Z}, & i = n \\ 0, & \text{иначе} \end{cases}$$

За $m \geq 2$ и $n \in \mathbb{N}$ се може конструисати простор $X_{n,m}$ такав да је

$$\tilde{H}_i(X_{n,m}) \cong \begin{cases} \mathbb{Z}_m, & i = n \\ 0, & \text{иначе} \end{cases}$$

на следећи начин. Нека је $\varphi : S^n \rightarrow S^n$ пресликавање степена m . Узмимо

$$X_{n,m} \stackrel{def}{=} D^{n+1} \cup_{\varphi} S^n.$$

Простор $X_{n,m}$ има по једну ћелију у димензијама 0, n и $n + 1$ па имамо да је

$$\mathcal{C}^{CW}(X_{n,m}) : \dots \rightarrow 0 \rightarrow \mathbb{Z} \xrightarrow{m} \mathbb{Z} \rightarrow 0 \rightarrow \dots \rightarrow 0 \rightarrow \mathbb{Z} \rightarrow 0$$

одакле се види да је $X_{n,m}$ тражени простор.

Генерално, ако је G Абелова група и $n \in \mathbb{N}$ тополошки простор $M(G, n)$ такав да је

$$\tilde{H}_i(M(G, n)) \cong \begin{cases} \mathbb{G}, & i = n \\ 0, & \text{иначе} \end{cases}$$

називамо Муровим простором типа (G, n) и може се показати да овај простор постоји за сваку групу G и свако $n \in \mathbb{N}$. Дакле, $S^n = M(\mathbb{Z}, n)$ и $X_{n,m} = M(\mathbb{Z}_m, n)$.

Ако је G коначно генерисана група, онда је она облика

$$G \cong \mathbb{Z}^k \oplus \mathbb{Z}_{m_1} \oplus \dots \oplus \mathbb{Z}_{m_l},$$

па можемо узети

$$M(G, n) = \bigvee_{j=1}^k S_{(j)}^n \vee \bigvee_{j=1}^l X_{n,m_j}.$$

Дефиниција 4.28 Нека је G група и $n \in \mathbb{N}$ (G Абелова ако је $n \geq 2$). *Ајленберг-Меклејнов простор типа (G, n)* јесте тополошки простор $K(G, n)$ који је CW-типа и важи

$$\pi_i(K(G, n)) \cong \begin{cases} G, & i = n \\ 0, & i \neq n \end{cases}$$

Теорема 4.29 Нека је G група и $n \in \mathbb{N}$ (G Абелова ако је $n \geq 2$). Тада постоји *Ајленберг-Меклејнов простор типа (G, n)* . Штавише, за $K(G, n)$ се може одабрати CW-комплекс X такав да је $X^{n-1} = \{x_0\}$ и такав да важи услов (BT) теореме 4.9.

Доказ: На крају претходног поглавља видели смо да постоји $(n + 1)$ -димензиони CW-комплекс који ћемо узети за X^{n+1} такав да је $X^{n-1} = \{x_0\}$, важи услов (BT) и $\pi_n(X^{n+1}) \cong G$. Дакле,

$$\pi_i(X^{n+1}) \cong \begin{cases} G, & i = n \\ 0, & i < n \end{cases}$$

што не искључује могућност да ће нека хомотопска група реда вишег од n бити нетривијална. Да бисмо то средили додајемо ћелије димензије веће од $n + 1$.

Нека је $\{s_\alpha\}_{\alpha \in \mathcal{A}}$ неки скуп генератора групе $\pi_{n+1}(X^{n+1}, x_0)$. Нека је $\alpha \in \mathcal{A}$ и $\varphi_\alpha : (S^{n+1}, e_1) \rightarrow (X^{n+1}, x_0)$ такво да је $[\varphi_\alpha]_0 = s_\alpha$. Правимо $(n + 2)$ -скелет од X на следећи начин.

$$X^{n+2} \stackrel{def}{=} \left(\bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} D_{(\alpha)}^{n+2} \right) \cup \bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} \varphi_\alpha X^{n+1}.$$

Инклузија $j : X^{n+1} \hookrightarrow X^{n+2}$ је $(n + 1)$ -еквиваленција, па је

$$j_* : \pi_{n+1}(X^{n+1}, x_0) \rightarrow \pi_{n+1}(X^{n+2}, x_0)$$

епиморфизам. Показаћемо да је $j_* = 0$. Довољно је да покажемо да је j_* тривијално на свим генераторима. Нека је $\alpha \in \mathcal{A}$.

$$j_*(s_\alpha) = j_*([\varphi_\alpha]_0) = [j \circ \varphi_\alpha]_0 = 0$$

јер се пресликавање $j \circ \varphi_\alpha$ може проширити на диск на следећи начин.

$$\begin{array}{ccccc} & & D^{n+2} & & \\ & & \uparrow & \searrow^{\phi_\alpha} & \\ & & S^{n+1} & \xrightarrow{\varphi_\alpha} & X^{n+1} \xrightarrow{j} X^{n+2} \end{array}$$

Дакле, j_* је тривијални епиморфизам, па је $\pi_{n+1}(X^{n+2}) = 0$. За $i \leq n$ је

$$\pi_i(X^{n+2}) \cong \pi_i(X^{n+1}) \cong \begin{cases} G, & i = n \\ 0, & i < n \end{cases}$$

Индуктивно можемо наставити овај поступак додавања ћелија док не добијемо тражени простор X . Из конструкције видимо да ће X бити управо CW-комплекс са траженим својствима. \square

Став 4.30 Нека је $G_1, G_2, G_3, \dots, G_n, \dots$ низ група при чему је G_n Абелова за $n \geq 2$. Тада постоји простор X такав да је $\pi_n(X) \cong G_n$, за свако $n \in \mathbb{N}$.

Доказ: Нека је $X = \prod_{n=1}^{\infty} K(G_n, n)$. Тада је

$$\pi_m(X) \cong \prod_{n=1}^{\infty} \pi_m(K(G_n, n)) \cong \pi_m(K(G_m, m)) \cong G_m. \square$$

Пример 4.31

1) $K(\mathbb{Z}, 1) = S^1$. Заиста, знамо да је фундаментална група кружнице \mathbb{Z} , а како \mathbb{R} наткрива S^1 и $\mathbb{R} \simeq *$, то су све остале хомотопске групе тривијалне.

2) $K(\mathbb{Z} \oplus \mathbb{Z}, 1) = T^2$. Фундаментална група торуца јесте $\mathbb{Z} \oplus \mathbb{Z}$, а све остале су тривијалне јер \mathbb{R}^2 наткрива T^2 . Ако је M нека од затворених повезаних површи сем S^2 и $\mathbb{R}P^2$, онда постоји наткривање $\mathbb{R}^2 \rightarrow M$, па је $M = K(G, 1)$, где је $G = \pi_1(M)$.

Ако је X CW-комплекс онда је $X = K(G, 1)$ за неку групу G ако и само ако је универзално наткривање од X контрактибилно.

3) Одредимо $K(\mathbb{Z}_2, 1)$ користећи конструкцију из доказа теореме 4.29. Имамо да је $X^2 = \mathbb{R}P^2$. Показали смо да је

$$\pi_2(\mathbb{R}P^2, [e_1]) \cong \mathbb{Z}\langle [p]_0 \rangle,$$

где је $p : S^2 \rightarrow \mathbb{R}P^2$ дволисно наткривање. Лепимо 3-ћелију помоћу пресликавања p и добијамо 3-скелет траженог простора

$$X^3 \stackrel{\text{def}}{=} D^3 \cup_p \mathbb{R}P^2 \approx \mathbb{R}P^3.$$

Даље имамо да је

$$\pi_3(\mathbb{R}P^3, [e_1]) \cong \mathbb{Z}\langle [p]_0 \rangle,$$

где је $p : S^3 \rightarrow \mathbb{R}P^3$ дволисно наткривање, па узимамо

$$X^4 \stackrel{\text{def}}{=} D^4 \cup_p \mathbb{R}P^3 \approx \mathbb{R}P^4.$$

Настављајући овај поступак добијамо да је тражени простор $K(\mathbb{Z}_2, 1) = \mathbb{R}P^\infty$.

У ово смо се могли уверити и на други начин. Универзално наткривање од $\mathbb{R}P^\infty$ је S^∞ , а може се показати да је $S^\infty \simeq *$, па је $K(\mathbb{Z}_2, 1) = \mathbb{R}P^\infty$.

4) Сада ћемо одредити $K(\mathbb{Z}_m, 1)$, за $m \geq 2$. Нека је $\mathbb{Z}_m \times S^{2n-1} \rightarrow S^{2n-1}$ дејство дато са

$$(1, z) \mapsto e^{\frac{i2\pi}{m}} \cdot z,$$

где је $1 \in \mathbb{Z}_m$ генератор, а $z \in S^{2n-1} \subset \mathbb{C}^n$. Овим је добро дефинисано дејство групе \mathbb{Z}_m на S^{2n-1} и то дејство је слободно. Нека је

$$L_m^{2n-1} \stackrel{\text{def}}{=} S^{2n-1}/\mathbb{Z}_m.$$

Овај простор називамо лећастим простором. Како је S^{2n-1} Хауздорфов простор и ово дејство је слободно, то је природна сурјекција $S^{2n-1} \rightarrow S^{2n-1}/\mathbb{Z}_m = L_m^{2n-1}$ наткривање, а како је за $n \geq 2$ S^{2n+1} просто повезан простор, то важи $\pi_1(L_m^{2n-1}) \cong \mathbb{Z}_m$.

Како је S^{2n-1} затворена повезана $(2n-1)$ -многострукост, то је и L_m^{2n-1} затворена повезана $(2n-1)$ -многострукост. Приметимо $L_m^1 \approx S^1$ и $L_2^{2n-1} \approx \mathbb{R}P^{2n-1}$.

Претходна конструкција може да се уради и када уместо S^{2n-1} узмемо S^∞ . Тада добијамо $L_m^\infty \stackrel{\text{def}}{=} S^\infty/\mathbb{Z}_m$. Коначно, имамо да је $K(\mathbb{Z}_m, 1) = L_m^\infty$.

Приметимо да сада знамо $K(G, 1)$ за сваку коначно генерисану Абелову групу G јер је $G \cong \mathbb{Z}^k \oplus \mathbb{Z}_{m_1} \oplus \dots \oplus \mathbb{Z}_{m_l}$, па је

$$K(G, 1) = \underbrace{S^1 \times \dots \times S^1}_k \times L_{m_1}^\infty \times \dots \times L_{m_l}^\infty.$$

Дејство групе \mathbb{Z}_m на S^{2n-1} није јединствено већ можемо посматрати и дејство $\mathbb{Z}_m \times S^{2n-1} \rightarrow S^{2n-1}$ дато са

$$(1, (z_1, \dots, z_n)) \mapsto \left(e^{i\frac{2l_1\pi}{m}} z_1, \dots, e^{i\frac{2l_n\pi}{m}} z_n \right)$$

где су $l_1, \dots, l_n \in \mathbb{N}$ бројеви узајамно прости са m . Ово ће такође бити слободно дејство групе \mathbb{Z}_m на скуп S^{2n-1} и простор

$$L_m^{2n-1}(l_1, \dots, l_n) = S^{2n-1}/\mathbb{Z}_m$$

исто називамо лећастим простором који ће имати све исте особине које смо навели за L_m^{2n-1} . Приметимо да је $L_m^{2n-1} = L_m^{2n-1}(1, 1, \dots, 1)$. Простори L_m^{2n-1} и $L_m^{2n-1}(l_1, \dots, l_n)$ имају исте све хомотопске и хомолошке групе, али се бројеви l_1, \dots, l_n могу одабрати тако да ова два простора не буду хомотопски еквивалентна. Знамо да ако су M и N затворене повезане 2-многострукости онда важи еквиваленција

$$M \approx N \iff \pi_1(M) \cong \pi_1(N).$$

У општем случају ово не важи за n -многострукости. Пример за то су лећасти простори $L_5^3(1, 1)$ и $L_5^3(1, 2)$ који нису хомотопски еквивалентни али имају исте фундаменталне групе. Такође, $L_7^3(1, 1)$ и $L_7^3(1, 2)$ јесу хомотопски еквивалентни, али нису хомеоморфни.

Ако су M и N затворене повезане n -многострукости такве да је $\pi_1(M) \cong \pi_1(N)$ и $H_i(M) \cong H_i(N)$ за свако $i \in \mathbb{N}_0$ ни онда не мора бити $M \approx N$ (пример за то су опет лећасти простори $L_5^3(1, 1)$ и $L_5^3(1, 2)$).

Поенкареова хипотеза: Нека је M затворена повезана n -многострукост, $n \geq 2$. Ако је $H_i(M) \cong H_i(S^n)$ за свако $i \in \mathbb{N}_0$ и $\pi_1(M) = 0$, онда је $M \approx S^n$.

Хипотезу је шездесетих година прошлог века за случај $n \geq 5$ доказао Smale у [3]. Касније је Freedman 1982. године у [4] доказао хипотезу за случај $n = 4$, да би коначно Perelman 2003. у своја три рада [5], [6] и [7] скицирао доказ за случај $n = 3$ који је у наредних пар година допуњен техничким детаљима.

5) Сваки граф је $K(G, 1)$.

6) $K(\mathbb{Z}, 2) = \mathbb{C}P^\infty$, у шта ћемо се уверити касније.

Став 4.32 Нека је X CW-комплекс такав да је $X^{n-1} = \{x_0\}$ за неко $n \in \mathbb{N}$, да важи услов (БТ) теореме 4.9 и нека је Y путно повезан простор такав да је $\pi_i(Y) = 0$ за $i > n$ и $y_0 \in Y$. Тада је функција

$$\Theta : [X, Y]_0 \rightarrow \text{Hom}(\pi_n(X, x_0), \pi_n(Y, y_0))$$

дата са

$$\Theta([f]_0) = f_*, \text{ за } f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$$

бијекција.

Доказ: Прво ћемо показати да је Θ „на“. Нека је $\psi : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, y_0)$ хомоморфизам. Тражимо пресликавање $f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ такво да је $f_* = \psi$. Како је $X^0 = X^{n-1}$,

дефинишимо f на $(n-1)$ -скелету са $f(x_0) \stackrel{def}{=} y_0$. Даље желимо да дефинишемо f на X^n . Како је $X^{n-1} = \{x_0\}$, то је $X^n = \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}$ па ћемо f дефинисати посебно на свакој сфери.

Нека је $\alpha \in \mathcal{A}$ и нека је $i_\alpha : (S^n, e_1) \hookrightarrow (X, x_0)$ инклузија. Тада је $[i_\alpha]_0 \in \pi_n(X, x_0)$, па је $\psi([i_\alpha]_0) \in \pi_n(Y, y_0)$, тј. постоји $g_\alpha : (S^n, e_1) \rightarrow (Y, y_0)$ такво да је $[g_\alpha]_0 = \psi([i_\alpha]_0)$. Пресликавање $f^n : (X^n, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ бирамо тако да за свако $\alpha \in \mathcal{A}$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 S^n & \xrightarrow{g_\alpha} & Y \\
 & \searrow j_\alpha & \nearrow f^n \\
 & & X^n \\
 & \searrow i_\alpha & \downarrow j \\
 & & X
 \end{array} \tag{9}$$

Приметимо да тада комутира и наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 \pi_n(X^n, x_0) & \xrightarrow{f_*^n} & \pi_n(Y, y_0) \\
 & \searrow j_* & \nearrow \psi \\
 & & \pi_n(X, x_0)
 \end{array} \tag{10}$$

Заиста, како је $\pi_n(X^n, x_0)$ слободна група са базом $\{[j_\alpha]_0 \mid \alpha \in \mathcal{A}\}$, лако се провери да дијаграм комутира на базним елементима. Нека је $\alpha \in \mathcal{A}$. Тада имамо

$$f_*^n([j_\alpha]_0) = [f^n \circ j_\alpha]_0 \stackrel{(9)}{=} [g_\alpha]_0 = \psi([i_\alpha]_0) \stackrel{(9)}{=} \psi(j_*([j_\alpha]_0)),$$

па закључујемо да комутира дијаграм (10).

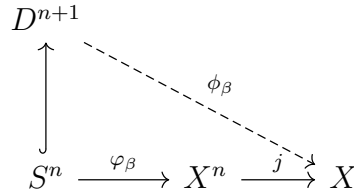
Сада желимо да дефинишемо f на X^{n+1} . Нека је $\{e_\beta^{n+1} \mid \beta \in \mathcal{B}\}$ скуп свих $(n+1)$ -ћелија у X^{n+1} и нека су $\varphi_\beta : S^n \rightarrow X$, $\beta \in \mathcal{B}$, њихове функције лепљења. На основу леме 3.9 пресликавање f^n се може проширити на X^{n+1} ако и само ако је $f^n \circ \varphi_\beta \simeq const$, за све $\beta \in \mathcal{B}$, тј. ако и само ако се ова пресликавања могу проширити на диск. Другим речима, $[f^n \circ \varphi_\beta]_0 \in \pi_n(Y, y_0)$, $\beta \in \mathcal{B}$ јесу опструкције за постојање овог проширења.

$$\begin{array}{ccc}
 D^{n+1} & & \\
 \uparrow & \searrow & \\
 S^n & \xrightarrow{\varphi_\beta} & X^n \xrightarrow{f^n} Y
 \end{array}$$

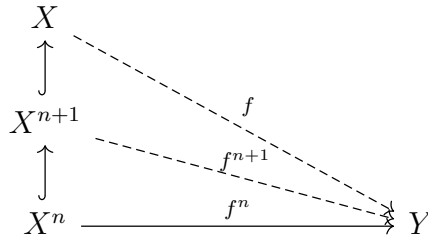
Имамо да је

$$[f^n \circ \varphi_\beta]_0 = f_*^n([\varphi_\beta]_0) = \psi(j_*([\varphi_\beta]_0)) = \psi([j \circ \varphi_\beta]_0) = \psi(0) = 0$$

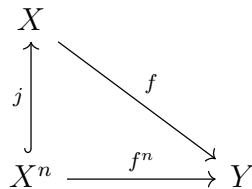
јер се $j \circ \varphi_\beta$ проширује на диск D^{n+1} на следећи начин.

Дакле, нема опструкција па се f^n проширује на X^{n+1} и добијено проширење ћемо означити са f^{n+1} . Како је $\pi_i(Y) = 0$ за $i > n$, то из последице 3.12 сад следи да постоји и $f : X \rightarrow Y$ такво да комутира наредни дијаграм.

Лош остаје да се уверимо да је $f_* = \psi$. Из комутативности дијаграма (10) имамо да је $\psi j_* = f^n$. Са друге стране, како комутира дијаграм

добијамо да је $f_* j_* = f^n$, па мора да важи $\psi j_* = f_* j_*$. Како је $j : X^n \hookrightarrow X$ n -еквиваленција, то је у димензији n пресликавање j_* епиморфизам па из последње једнакости закључујемо да је $\psi = f_*$, тј. пресликавање Θ је „на“.

Сада ћемо показати да је Θ и „1-1“. Нека су $f, g : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ непрекидна пресликавања и претпоставимо да је $f_* = g_* : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, y_0)$. Показујемо да је $f \simeq g (rel x_0)$. Постојање хомотопије можемо видети као проблем постојања проширења пресликавања $H : X \times \{0, 1\} \cup \{x_0\} \times I \rightarrow Y$ на $X \times I$, где је

$$H(x, 0) \stackrel{def}{=} f(x), \quad x \in X,$$

$$H(x, 1) \stackrel{def}{=} g(x), \quad x \in X,$$

$$H(x_0, t) = y_0, \quad t \in I.$$

Желимо прво да дефинишемо H и на $X^n \times I$, па ћемо то проширење после проширити на $X \times I$. Како је $X^n = \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n$, дефинисаћемо H посебно за сваку сферу.

Нека је $\alpha \in \mathcal{A}$. Из претпоставке имамо да је $f_*([i_\alpha]_0) = g_*([i_\alpha]_0)$, тј. $[f \circ i_\alpha]_0 = [g \circ i_\alpha]_0$, па постоји хомотопија $H_\alpha : f \circ i_\alpha \simeq g \circ i_\alpha \text{ (rel } e_1)$. Пресликавање $H : S_{(\alpha)}^n \times I \rightarrow Y$ бирамо тако да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 S^n \times I & \xrightarrow{H_\alpha} & Y \\
 \searrow \approx & & \nearrow H \\
 & S_{(\alpha)}^n \times I & \\
 \swarrow i_\alpha \times 1_I & \downarrow & \\
 & X \times I &
 \end{array}$$

Дакле, пресликавање H смо дефинисали на $X \times \{0, 1\} \cup X^n \times I \subseteq X \times I$. Како је $(X \times I)^{n+1} = X^{n+1} \times \{0, 1\} \cup X^n \times I$ то је $(X \times I)^{n+1} \subseteq X \times \{0, 1\} \cup X^n \times I$, па $X \times I \setminus (X \times \{0, 1\} \cup X^n \times I)$ садржи само ћелије димензије веће од $n + 1$, а пошто је $\pi_i(Y) = 0$ за $i > n$, то на основу леме о проширењу 3.11 закључујемо да се H проширује на $X \times I$. \square

Теорема 4.33 Нека је $n \in \mathbb{N}$, G група (G је Абелова ако је $n \geq 2$) и нека су X и Y два Ајленберг-Меклејнова простора типа (G, n) . Тада је $X \simeq Y$.

Доказ: Нека је X Ајленберг-Меклејнов простор добијен конструкцијом из доказа теореме 4.29, тј. X је CW-комплекс такав да је $X^{n-1} = \{x_0\}$ и важи услов (BT) теореме 4.9. Нека је Y произвољан Ајленберг-Меклејнов простор и $y_0 \in Y$. Показаћемо да је $X \simeq Y$.

Нека је $\psi : \pi_n(X, x_0) \rightarrow \pi_n(Y, y_0)$ неки фиксирани изоморфизам. На основу претходног става постоји $f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ такво да је $f_* = \psi$. Због путне повезаности простора X и Y је и $f_* : \pi_n(X, x) \rightarrow \pi_n(Y, f(x))$ изоморфизам за свако $x \in X$. Такође, ако је $i \neq n$ и $x \in X$ онда је и $f_* : \pi_i(X, x) \rightarrow \pi_i(Y, f(x))$ изоморфизам јер су обе хомотопске групе $\pi_i(X, x)$ и $\pi_i(Y, f(x))$ тривијалне.

Дакле, f је слаба хомотопска еквиваленција и X и Y су CW-типа, па на основу Вајтхедове теореме 4.4 закључујемо да је f и хомотопска еквиваленција. \square

Напомена 4.34 За дато $n \in \mathbb{N}$ и Абелову групу G имамо контраваријантне функторе

$$\begin{array}{ccc}
 & \xrightarrow{H^n(\cdot; G)} & \\
 \text{Top} & \xrightarrow{\quad} & \text{Ab} \\
 & \xleftarrow{[\cdot, K(G, n)]} &
 \end{array}$$

који су природно изоморфни на поткатегорији простора CW-типа, тј. за сваки тополошки простор CW-типа X постоји бијекција

$$T_X : H^n(X; G) \rightarrow [X, K(G, n)]$$

и ако је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно онда комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} H^n(X; G) & \xrightarrow{T_X} & [X, K(G, n)] \\ \uparrow f^* & & \uparrow f^* \\ H^n(Y; G) & \xrightarrow{T_Y} & [Y, K(G, n)] \end{array}$$

4.4 Теорема Хуревића

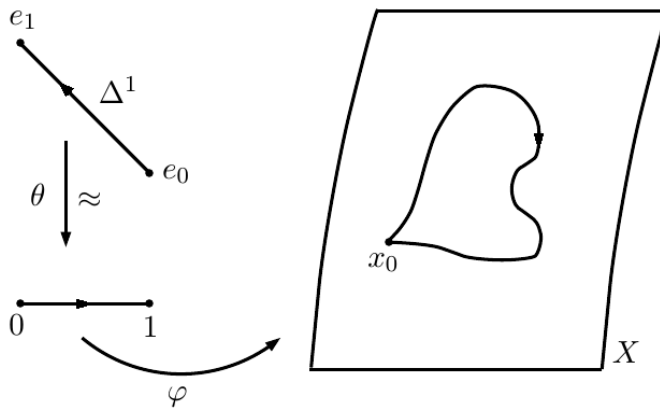
Познато је да важи наредна теорема.

Теорема 4.35 (Хуревић за $n = 1$) *Ако је X 0-повезан тополошки простор и $x_0 \in X$ онда је Хуревићев хомоморфизам $h : \pi_1(X, x_0) \rightarrow H_1(X)$ епиморфизам и његово језгро је извод фундаменталне групе, тј. $\ker h = \pi_1^{\text{ab}}(X, x_0) \cong H_1(X)$.*

Подсетимо се како је дефинисан хомоморфизам h . Нека је $\varphi : (I, \{0, 1\}) \rightarrow (X, x_0)$, онда је

$$h([\varphi]) \stackrel{\text{def}}{=} [\varphi \circ \theta] \in H_1(X),$$

где је $\theta : \Delta^1 \rightarrow I$ хомеоморфизам дат са $\theta(t_0, t_1) = t_1$.

Специјално, ако је $X = S^1$ пресликавање $h : \pi_1(S^1, e_1) \rightarrow H_1(S^1)$ је изоморфизам. Један генератор у $\pi_1(S^1, e_1)$ је $[p]$, где је $p : I \rightarrow S^1$ пресликавање дато са $p(t) \stackrel{\text{def}}{=} e^{i2\pi t}$. Тада ће и

$$\alpha_1 \stackrel{\text{def}}{=} h([p]) = [p \circ \theta] \in H_1(S^1)$$

бити генератор.

Сада да видимо како изгледа хомоморфизам h када фундаменталну групу посматрамо као $\pi_1(X, x_0) = [S^1, X]_0$. Нека је $f : (S^1, e_1) \rightarrow (X, x_0)$. Тада је

$$h([f]_0) = h([f \circ p]) = [f \circ p \circ \theta] = f_*([p \circ \theta]) = f_*(\alpha_1),$$

где је $f_* : H_1(S^1) \rightarrow H_1(X)$.

$$\begin{array}{ccc} & \Delta^1 & \\ & \downarrow \theta & \\ I & \xrightarrow{\varphi} & X \\ & \searrow p & \nearrow f \\ & S^1 & \end{array}$$

Ово нам даје мотивацију за дефинисање пресликавања h у већим димензијама. Нека је $n \in \mathbb{N}$. Уочимо пресликавање $q : (D^{n+1}, S^n) \rightarrow (S^{n+1}, e_1)$ које границу диска D^{n+1} скупља у e_1 . Ово пресликавање индукује пресликавање два дуга тачна низа.

$$\begin{array}{ccccccc} \cdots & \longrightarrow & H_{n+1}(D^{n+1}) & \longrightarrow & H_{n+1}(D^{n+1}, S^n) & \xrightarrow{\partial} & H_n(S^n) & \longrightarrow & H_n(D^{n+1}) & \longrightarrow & \cdots \\ & & \downarrow q_* & & \downarrow q_* & & \downarrow q_* & & \downarrow q_* & & \\ \cdots & \longrightarrow & H_{n+1}(S^{n+1}) & \xrightarrow{i_*} & H_{n+1}(S^{n+1}, e_1) & \longrightarrow & H_n(e_1) & \longrightarrow & H_n(S^{n+1}) & \longrightarrow & \cdots \end{array}$$

Пресликавања $\partial : H_{n+1}(D^{n+1}, S^n) \rightarrow H_n(S^n)$ и $i_* : H_{n+1}(S^{n+1}) \rightarrow H_{n+1}(S^{n+1}, e_1)$ су изоморфизми из дугих тачних низова одговарајућих парова док је $q_* : H_{n+1}(D^{n+1}, S^n) \rightarrow H_{n+1}(S^{n+1}, e_1)$ изоморфизам на основу става 4.12.

Имамо генератор $\alpha_1 \in H_1(S^1) \cong \mathbb{Z}$. Одаберимо генераторе $\alpha_n \in H_n(S^n) \cong \mathbb{Z}$ и $\beta_{n+1} \in H_{n+1}(D^{n+1}, S^n) \cong \mathbb{Z}$ тако да за све $n \in \mathbb{N}$ важи

$$\partial\beta_{n+1} = \alpha_n \text{ и } i_*\alpha_{n+1} = q_*\beta_{n+1}.$$

Дакле, видимо да имамо генераторе $\alpha_n \in H_n(S^n)$ за свако $n \geq 1$ и $\beta_n \in H_n(D^n, S^{n-1})$ за свако $n \geq 2$.

Дефиниција 4.36

- (а) Нека је X тополошки простор, $x_0 \in X$ и $n \in \mathbb{N}$. *Хуревићево пресликавање* је пресликавање $h : \pi_n(X, x_0) \rightarrow H_n(X)$ дато на следећи начин. За $f : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$ је

$$h([f]_0) \stackrel{\text{def}}{=} f_*(\alpha_n),$$

где је $f_* : H_n(S^n) \rightarrow H_n(X)$.

(б) Нека је $a_0 \in A \subseteq X$ и $n \geq 2$. *Релативно Хуревићево пресликавање* је пресликавање $h : \pi_n(X, A, a_0) \rightarrow H_n(X, A)$ дато на следећи начин. За $g : (D^n, S^{n-1}, e_1) \rightarrow (X, A, a_0)$ је

$$h([g]_{0r}) \stackrel{def}{=} g_*(\beta_n),$$

где је $g_* : H_n(D^n, S^{n-1}) \rightarrow H_n(X, A)$.

Особине:

1) Ако је $u : I \rightarrow X$ пут од x_0 до x_1 онда комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, x_0) & & \\ \downarrow \beta_u & \searrow h & \\ & & H_n(X) \\ & \nearrow h & \\ \pi_n(X, x_1) & & \end{array}$$

Заиста, ако је $[f]_0 \in \pi_n(X, x_0)$ и $[g]_0 = \beta_u([f]_0) \in \pi_n(X, x_1)$, онда је $f \simeq_u g$, па је $f_* = g_*$ одакле је

$$h(\beta_u([f]_0)) = h([g]_0) = g_*(\alpha_n) = f_*(\alpha_n) = h([f]_0).$$

Слично, ако је $v : I \rightarrow A$ пут од a_0 до a_1 , онда комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, A, x_0) & & \\ \downarrow \beta_v & \searrow h & \\ & & H_n(X, A) \\ & \nearrow h & \\ \pi_n(X, A, x_1) & & \end{array}$$

2) Ако је $A = \{a_0\}$, онда за $n \geq 2$ комутира наредни дијаграм

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, a_0, a_0) & \xrightarrow{h} & H_n(X, a_0) \\ \uparrow k & & \uparrow j_* \\ \pi_n(X, a_0) & \xrightarrow{h} & H_n(X) \end{array}$$

где је $k : \pi_n(X, a_0) \leftrightarrow \pi_n(X, a_0, a_0)$ идентификације (2) из одељка 2.2, а $j : (X, \emptyset) \hookrightarrow (X, a_0)$ инклузија. На основу дугог тачног низа пара (X, a_0) пресликавање j_* је изоморфизам.

Заиста, нека је $f : (S^n, e_1) \rightarrow (X, a_0)$. Из комутативности дијаграма

$$\begin{array}{ccc} (S^n, \emptyset) & \xleftarrow{i} & (S^n, e_1) \\ \downarrow f & & \downarrow f \\ (X, \emptyset) & \xleftarrow{j} & (X, a_0) \end{array}$$

преласком на хомологију добијамо да важи $f_*i_* = j_*f_*$, одакле добијамо

$$\begin{aligned} h(k([f]_0)) &= h([f \circ q]_{0r}) \\ &= (f \circ q)_*(\beta_n) \\ &= f_*(q_*(\beta_n)) \\ &= f_*(i_*(\alpha_n)) \\ &= j_*(f_*(\alpha_n)) \\ &= j_*(h([f]_0)). \end{aligned}$$

Став 4.37 *Хуревићево пресликавање је хомоморфизам група.*

Доказ: Доказаћемо став за Хуревићево пресликавање, а сличан доказ се може извести и за релативно Хуревићево пресликавање.

Нека су $f, g : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x_0)$. Желимо да покажемо да је

$$h([f]_0 + [g]_0) = h([f]_0) + h([g]_0).$$

Како је

$$\begin{aligned} h([f]_0 + [g]_0) &= h([(f \vee g) \circ \gamma]_0) = (f \vee g)_*\gamma_*(\alpha_n), \\ h([f]_0) + h([g]_0) &= f_*(\alpha_n) + g_*(\alpha_n), \end{aligned}$$

довољно је показати да је

$$(f \vee g)_*\gamma_*(\alpha_n) = f_*(\alpha_n) + g_*(\alpha_n) \quad (11)$$

у $H_n(X)$.

Имали смо пресликавања $S^n \xrightarrow{\gamma} S_a^n \vee S_b^n \xrightarrow{f \vee g} X$. Уочимо и наредна пресликавања.

$$\begin{array}{ccccc} & S^n & & S^n & \\ & \uparrow & & \uparrow & \\ & \mathbb{1}_{S^n} & & \mathbb{1}_{S^n} & \\ & & \swarrow q_1 & \searrow q_2 & \\ & & S_a^n \vee S_b^n & & \\ & \swarrow i_1 & & \searrow i_2 & \\ S^n & & & & S^n \end{array}$$

где је

$$\begin{aligned} q_1|_{S_a^n} &= h, & q_1|_{S_b^n} &\equiv e_1, \\ q_2|_{S_a^n} &\equiv e_1, & q_2|_{S_b^n} &= h \circ \rho, \\ i_1 &= h^{-1}, & i_2 &= (h \circ \rho)^{-1}, \end{aligned}$$

а хомеоморфизми h и ρ су дефинисани у одељку 2.1.

Приметимо да је

$$q_1 \circ i_1 = q_2 \circ i_2 = \mathbb{1}_{S^n}, \quad q_2 \circ i_1 = q_1 \circ i_2 = c_{e_1},$$

као и

$$q_1 = \mathbb{1}_{S^n} \vee c_{e_1} \text{ и } q_2 = c_{e_1} \vee \mathbb{1}_{S^n}.$$

Зато је

$$[q_1 \circ \gamma]_0 = [\mathbb{1}_{S^n}]_0 + [c_{e_1}]_0 = [\mathbb{1}_{S^n}]_0,$$

а слично важи и за пресликавање q_2 , па добијамо да је

$$q_1 \circ \gamma \simeq \mathbb{1}_{S^n}, \quad q_2 \circ \gamma \simeq \mathbb{1}_{S^n}. \quad (12)$$

Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc} H_n(S^n) & \xrightarrow{\gamma_*} & H_n(S_a^n \vee S_b^n) & \xrightarrow{(f \vee g)_*} & H_n(X) \\ & & \text{\scriptsize } \left(\begin{array}{c} \text{\scriptsize } \left(\begin{array}{c} \text{\scriptsize } \left((q_1)_*, (q_2)_* \right) \\ \text{\scriptsize } \left((i_1)_* + (i_2)_* \right) \end{array} \right) \\ \text{\scriptsize } \left((q_1)_*, (q_2)_* \right) \\ \text{\scriptsize } \left((i_1)_* + (i_2)_* \right) \end{array} \right) \\ & & \text{\scriptsize } \left((q_1)_*, (q_2)_* \right) & & \text{\scriptsize } \left((i_1)_* + (i_2)_* \right) \\ & & \downarrow & \nearrow & \\ & & H_n(S^n) \oplus H_n(S^n) & & \end{array}$$

Проверимо да је $((q_1)_*, (q_2)_*)$ инверз изоморфизма $(i_1)_* + (i_2)_*$. Нека је $(\sigma, \tau) \in H_n(S^n) \oplus H_n(S^n)$.

$$\begin{aligned} ((q_1)_*, (q_2)_*)((i_1)_* + (i_2)_*)(\sigma, \tau) &= ((q_1)_*, (q_2)_*)((i_1)_*\sigma + (i_2)_*\tau) \\ &= ((q_1)_*((i_1)_*\sigma + (i_2)_*\tau), (q_2)_*((i_1)_*\sigma + (i_2)_*\tau)) \\ &= (\sigma + 0, 0 + \tau) \\ &= (\sigma, \tau) \end{aligned}$$

Још остаје да покажемо једнакост (11).

$$\begin{aligned} (f \vee g)_* \gamma_* \alpha_n &= (f \vee g)_*((i_1)_* + (i_2)_*)((q_1)_*, (q_2)_*) \gamma_* \alpha_n \\ &= (f \vee g)_*((i_1)_* + (i_2)_*)((q_1 \circ \gamma)_* \alpha_n, (q_2 \circ \gamma)_* \alpha_n) \\ &\stackrel{(12)}{=} (f \vee g)_*((i_1)_* + (i_2)_*)(\alpha_n, \alpha_n) \\ &= (f \vee g)_*((i_1)_* \alpha_n + (i_2)_* \alpha_n) \\ &= f_*(\alpha_n) + g_*(\alpha_n), \end{aligned}$$

где последња једнакост важи јер је $(f \vee g) \circ i_1 = f$ и $(f \vee g) \circ i_2 = g$. \square

Став 4.38 Хуревихев хомоморфизам h има својство природности, тј. ако је $f : X \rightarrow Y$, $n \in \mathbb{N}$ и $x \in X$, онда комутира наредни дијаграм

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, x) & \xrightarrow{f_*} & \pi_n(Y, f(x)) \\ \downarrow h & & \downarrow h \\ H_n(X) & \xrightarrow{f_*} & H_n(Y) \end{array}$$

односно, ако је $g : (X, A) \rightarrow (Y, B)$, $n \geq 2$ и $a \in A$, онда комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_n(X, A, a) & \xrightarrow{g_*} & \pi_n(Y, B, g(a)) \\ \downarrow h & & \downarrow h \\ H_n(X, A) & \xrightarrow{g_*} & H_n(Y, B) \end{array}$$

Доказ: Нека је $\varphi : (S^n, e_1) \rightarrow (X, x)$, тј. $[\varphi]_0 \in \pi_n(X, x)$. Тада је

$$f_*(h([\varphi]_0)) = f_*\varphi_*\alpha_n = (f \circ \varphi)_*\alpha_n = h([f \circ \varphi]_0) = h(f_*([\varphi]_0)),$$

па закључујемо да комутира први дијаграм, а слично се показује и комутативност другог. \square

Став 4.39 Ако је $a \in A \subseteq X$, онда следећи дијаграм комутира.

$$\begin{array}{cccccccccccc} \cdots \rightarrow \pi_{n+1}(X, A, a) & \xrightarrow{\partial} & \pi_n(A, a) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(X, a) & \rightarrow & \pi_n(X, A, a) & \rightarrow & \cdots & \rightarrow & \pi_1(X, a) & \rightarrow & \pi_1(X, A, a) \\ \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h \\ \cdots \rightarrow H_{n+1}(X, A) & \xrightarrow{\partial} & H_n(A) & \xrightarrow{i_*} & H_n(X) & \xrightarrow{l_*} & H_n(X, A) & \rightarrow & \cdots & \rightarrow & H_1(X) & \rightarrow & H_1(X, A) \end{array}$$

Доказ: Потребно је да покажемо да комутирају квадрати I , II и III из дијаграма.

Комутативност I . Нека је $g : (D^{n+1}, S^n, e_1) \rightarrow (X, A, a)$. Посматрајмо дуге тачне низове парова (D^{n+1}, S^n) и (X, A) . Тада имамо комутативни дијаграм

$$\begin{array}{ccccc} \cdots & \longrightarrow & H_{n+1}(D^{n+1}, S^n) & \xrightarrow{\partial} & H_n(S^n) & \longrightarrow & \cdots \\ & & \downarrow g_* & & \downarrow (g|_{S^n})_* & & \\ \cdots & \longrightarrow & H_{n+1}(X, A) & \xrightarrow{\partial} & H_n(A) & \longrightarrow & \cdots \end{array}$$

одакле добијамо

$$\partial g_* = (g|_{S^n})_* \partial.$$

Како је

$$h\partial[g]_{0r} = h[g|_{S^n}]_0 = (g|_{S^n})_* \alpha_n = (g|_{S^n})_* \partial\beta_{n+1} = \partial g_* \beta_{n+1} = \partial h[g]_{0r}$$

то закључујемо да део I дијаграма комутира.

Комутативност II директно следи из претходног става.

Комутативност III . Пресликавање $\pi_n(X, a) \rightarrow \pi_n(X, A, a)$ из дијаграма је заправо композиција

$$\pi_n(X, a) \longleftarrow \pi_n(X, a, a) \xrightarrow{k_*} \pi_n(X, A, a),$$

где је

$$\begin{array}{ccc} (X, a) & \xleftarrow{k} & (X, A) \\ \uparrow j & \nearrow l & \\ (X, \emptyset) & & \end{array}$$

Дакле, квадрат III се заправо састоји од два квадрата са следећег дијаграма.

$$\begin{array}{ccccc} \pi_n(X, a) & \longleftarrow & \pi_n(X, a, a) & \xrightarrow{k_*} & \pi_n(X, A, a) \\ \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h \\ H_n(X) & \xrightarrow{j_*} & H_n(X, a) & \xrightarrow{k_*} & H_n(X, A) \end{array}$$

Леви квадрат у овом дијаграму комутира на основу особине 2) Хуревићевог пресликавања, док десни комутира на основу претходног става што нам коначно даје да комутира и део III дијаграма. \square

Лема 4.40 Ако је $n \geq 2$ онда је $h : \pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}\right) \rightarrow H_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}\right)$ изоморфизам.

Доказ: Нека је $\alpha_0 \in \mathcal{A}$. Тада имамо природно утапање

$$i_{\alpha_0} : S^n \hookrightarrow \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}.$$

Доказали смо да је

$$\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_\alpha)_* : \bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} \pi_n(S^n) \rightarrow \pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S^n_{(\alpha)}\right)$$

изоморфизам и да је $\pi_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right)$ слободна Абелова група са базом

$$\{[i_\alpha]_0 \mid \alpha \in \mathcal{A}\}.$$

Такође је познато да је и

$$\bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} (i_\alpha)_* : \bigoplus_{\alpha \in \mathcal{A}} H_n(S^n) \rightarrow H_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right)$$

изоморфизам, па је $H_n\left(\bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n\right)$ слободна Абелова група са базом

$$\{(i_\alpha)_* \alpha_n \mid \alpha \in \mathcal{A}\}.$$

Како за свако $\alpha \in \mathcal{A}$ важи

$$h[i_\alpha]_0 = (i_\alpha)_* \alpha_n,$$

то h слика одговарајуће генераторе у генераторе, па је изоморфизам. \square

Теорема 4.41 (Хуревих за $n \geq 2$) *Нека је $n \geq 2$ и X $(n-1)$ -повезан простор. Тада је*

$$h : \pi_n(X) \rightarrow H_n(X) \text{ изоморфизам, а}$$

$$h : \pi_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X) \text{ епиморфизам.}$$

Доказ: 1^о Нека је X CW-комплекс такав да је $X^{n-1} = \{x_0\}$ и важи услов (BT) из теореме 4.9. Како се $(n-1)$ -скелет састоји од једне тачке, то је $X^n = \bigvee_{\alpha \in \mathcal{A}} S_{(\alpha)}^n$. Применом става 4.39 на пар (X, X^n) добијамо да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccccccccc} \cdots \rightarrow \pi_{n+1}(X^n) & \xrightarrow{i_*} & \pi_{n+1}(X) & \xrightarrow{k_*} & \pi_{n+1}(X, X^n) & \xrightarrow{\partial} & \pi_n(X^n) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(X) & \xrightarrow{0} & \pi_n(X, X^n) \rightarrow \cdots \\ & & \downarrow h & & \downarrow h & & \downarrow h & (1) & \downarrow h & & \downarrow h \\ \cdots \rightarrow H_{n+1}(X^n) & \xrightarrow{i_*} & H_{n+1}(X) & \xrightarrow{l_*} & H_{n+1}(X, X^n) & \xrightarrow{\partial} & H_n(X^n) & \xrightarrow{i_*} & H_n(X) & \xrightarrow{l_*} & H_n(X, X^n) \rightarrow \cdots \end{array} \quad (13)$$

Како је пар (X, X^n) n -повезан, то је $\pi_n(X, X^n) = 0$. Па из дијаграма добијамо да је пресликавање

$$i_* : \pi_n(X^n) \rightarrow \pi_n(X)$$

из дијаграма епиморфизам.

Такође, имали смо да је и $H_n(X, X^n) = 0$, па је и

$$i_* : H_n(X^n) \rightarrow H_n(X)$$

епиморфизам.

На основу претходне леме, пресликавање

$$h : \pi_n(X^n) \rightarrow H_n(X^n)$$

је изоморфизам.

Даље имамо да је и $H_{n+1}(X^n) = 0$, па је

$$l_* : H_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X, X^n)$$

мономорфизам.

Да бисмо доказали да је $h : \pi_n(X) \rightarrow H_n(X)$ изоморфизам, односно $h : \pi_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X)$ епиморфизам, биће нам још потребно да покажемо да је пресликавање $h : \pi_{n+1}(X, X^n) \rightarrow H_{n+1}(X, X^n)$ епиморфизам.

Посматрајмо дуги тачни низ у хомологији тројке (X, X^{n+1}, X^n) .

$$\dots \longrightarrow H_{n+1}(X^{n+1}, X^n) \xrightarrow{j_*} H_{n+1}(X, X^n) \longrightarrow H_{n+1}(X, X^{n+1}) \longrightarrow \dots$$

Како је $H_{n+1}(X, X^{n+1}) = 0$, то је $j_* : H_{n+1}(X^{n+1}, X^n) \rightarrow H_{n+1}(X, X^n)$ епиморфизам. Циљ нам је да одредимо генераторе групе $H_{n+1}(X, X^n)$ и да видимо да пресликавање $h : \pi_{n+1}(X, X^n) \rightarrow H_{n+1}(X, X^n)$ погађа све генераторе.

Нека су $\phi_\beta : (D^{n+1}, S^n) \rightarrow (X^{n+1}, X^n)$, $\beta \in \mathcal{B}$, све карактеристичне функције ћелија димензије $n + 1$ ћелијског комплекса X . Тада ћемо и композицију $j \circ \phi_\beta$ означавати са ϕ_β .

$$\begin{array}{ccccc} (D^{n+1}, S^n) & \xrightarrow{\phi_\beta} & (X^{n+1}, X^n) & \xleftarrow{j} & (X, X^n) \\ & & \searrow \text{---} \phi_\beta \text{---} & & \nearrow \end{array}$$

Нека је $\beta \in \mathcal{B}$. Посматрајмо наредни комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} (D^{n+1}, S^n) & \xrightarrow{\phi_\beta} & (X^{n+1}, X^n) \\ \downarrow q & & \downarrow q_{n+1} \\ (S^{n+1}, e_1) & \xrightarrow{i_\beta} & (X^{n+1}/X^n, X^n/X^n) \\ \uparrow i & & \uparrow l_{n+1} \\ (S^{n+1}, \emptyset) & \xrightarrow{i_\beta} & (X^{n+1}/X^n, \emptyset) \end{array}$$

Преласком на хомологију добијамо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 H_{n+1}(D^{n+1}, S^n) & \xrightarrow{(\phi_\beta)_*} & H_{n+1}(X^{n+1}, X^n) \\
 \downarrow q_* & & \downarrow (q_{n+1})_* \\
 H_{n+1}(S^{n+1}, e_1) & \xrightarrow{(i_\beta)_*} & H_{n+1}(X^{n+1}/X^n, X^n/X^n) \\
 \uparrow i_* & & \uparrow (l_{n+1})_* \\
 H_{n+1}(S^{n+1}) & \xrightarrow{(i_\beta)_*} & H_{n+1}(X^{n+1}/X^n)
 \end{array}$$

На основу става 4.12 имамо да су пресликавања $(q_{n+1})_*$ и q_* изоморфизми, а такође знамо да су и i_* и $(l_{n+1})_*$ изоморфизми.

$H_{n+1}(X^{n+1}/X^n)$ је слободна Абелова група са базом

$$\{(i_\beta)_*\alpha_{n+1} \mid \beta \in \mathcal{B}\},$$

па како је $q_*\beta_{n+1} = i_*\alpha_{n+1}$, то на основу комутативности дијаграма закључујемо да је $H_{n+1}(X^{n+1}, X^n)$ слободна Абелова група са базом

$$\{(\phi_\beta)_*\beta_{n+1} \mid \beta \in \mathcal{B}\}.$$

Како је пресликавање $j_* : H_{n+1}(X^{n+1}, X^n) \rightarrow H_{n+1}(X, X^n)$ „на“, коначно добијамо да је група $H_{n+1}(X, X^n)$ генерисана елементима скупа

$$\{j_*(\phi_\beta)_*\beta_{n+1} \mid \beta \in \mathcal{B}\},$$

а како смо користили ознаку $\phi_\beta = j \circ \phi_\beta$, то је ово заправо скуп

$$\{(\phi_\beta)_*\beta_{n+1} \mid \beta \in \mathcal{B}\}.$$

Како важи услов (BT) , то све караткеристичне функције чувају базну тачку, па је

$$\phi_\beta : (D^{n+1}, S^n, e_1) \rightarrow (X, X^n, x_0),$$

тј. $[\phi_\beta]_{0r} \in \pi_{n+1}(X, X^n)$, а како је

$$h[\phi_\beta]_{0r} = (\phi_\beta)_*\beta_{n+1},$$

то пресликавање $h : \pi_{n+1}(X, X^n) \rightarrow H_{n+1}(X, X^n)$ погађа све генераторе групе $H_{n+1}(X, X^n)$ па је епиморфизам.

Сада можемо доказати тврђење теореме. На основу комутативности квадрата (1) дијаграма (13) имамо да је пресликавање $h : \pi_n(X) \rightarrow H_n(X)$ „на“. Покажимо да је и „1-1“.

Нека је $\sigma \in \pi_n(X)$ и претпоставимо да је $h(\sigma) = 0$. Тада из дијаграма видимо да постоји $\tau \in \pi_n(X^n)$ такво да је $i_*(\tau) = \sigma$. Нека је $\rho = h(\tau)$. Тада из комутативности дијаграма имамо да је $i_*(\rho) = 0$, па постоји $\xi \in H_{n+1}(X, X^n)$ такво да је $\partial(\xi) = \rho$. Даље, како је h „на“, то постоји $z \in \pi_{n+1}(X, X^n)$ такво да је $h(z) = \xi$. Како је $h(\partial(z)) = h(\tau)$ и h је „1-1“, то је $\partial(z) = \tau$, па коначно имамо $\sigma = i_*(\partial(z)) = 0$, тј. пресликавање $h : \pi_n(X) \rightarrow H_n(X)$ је „1-1“ па је изоморфизам. Претходни рачун можемо краће представити дијаграмом.

$$\begin{array}{ccccc} z & \longmapsto & \tau & \longmapsto & \sigma \\ \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ \xi & \longmapsto & \rho & \longmapsto & 0 \end{array}$$

За крај покажимо да је пресликавање $h : \pi_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X)$ епиморфизам. Нека је $\tau \in H_{n+1}(X)$ и $\sigma = l_*(\tau)$. Тада је $\partial(\sigma) = 0$ и постоји $\xi \in \pi_{n+1}(X, X^n)$ такво да је $h(\xi) = \sigma$, па из комутативности дијаграма добијамо да је $h(\partial(\xi)) = 0$, па је и $\partial(\xi) = 0$. Из тачности низа у хомотопији добијамо да постоји $z \in \pi_{n+1}(X)$ такво да је $k_*(z) = \xi$. Коначно, како је $l_*(h(z)) = l_*(\tau)$ и l_* је „1-1“, то је $h(z) = \tau$, па закључујемо да је $h : \pi_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X)$ епиморфизам. Ово краће можемо представити наредним дијаграмом

$$\begin{array}{ccccc} z & \longmapsto & \xi & \longmapsto & 0 \\ \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ \tau & \longmapsto & \sigma & \longmapsto & 0 \end{array}$$

чиме је доказ првог случаја завршен.

2^о Нека је сада X произвољан простор. На основу теореме 4.9 о CW-апроксимацији постоји CW-комплекс Z такав да је $Z^{n-1} = \{z_0\}$, важи услов (BT) и постоји слаба хомотопска еквиваленција $f : Z \rightarrow X$.

На основу последице 2.36 знамо да слаба хомотопска еквиваленција индукује изоморфизам и у хомологији па за $i \in \{n, n + 1\}$ имамо следећи комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \pi_i(Z, z_0) & \xrightarrow{f_*} & \pi_i(X, f(z_0)) \\ \downarrow h & & \downarrow h \\ H_i(Z) & \xrightarrow{f_*} & H_i(X) \end{array}$$

На основу случаја 1^о имамо да је лева вертикала изоморфизам за $i = n$, односно епиморфизам за $i = n + 1$, па из комутативности дијаграма закључујемо да је $h : \pi_i(X, f(z_0)) \rightarrow H_i(X)$ изоморфизам за $i = n$, а епиморфизам за $i = n + 1$. \square

Напомена 4.42 Ако је простор X 0-повезан знамо да је Хуревихев хомоморфизам у димензији 1 епиморфизам, док за димензију 2 не знамо ништа. Уколико би Хуревихев

хомоморфизам био изоморфизам у димензији 1, поново не можемо ништа закључити о димензији 2. На пример, ако је $X = T^2$ или $X = \mathbb{R}P^2$, онда имамо да је

$$h : \pi_1(X) \rightarrow H_1(X)$$

изоморфизам, али

$$h : \pi_2(X) \rightarrow H_2(X)$$

није епиморфизам у случају $X = T^2$, а није мономорфизам у случају $X = \mathbb{R}P^2$.

Последица 4.43 Нека је $n \geq 2$ и X тополошки простор.

(а) Ако је $\pi_0(X) = \pi_1(X) = \dots = \pi_{n-1}(X) = 0$, онда

$$\tilde{H}_0(X) = H_1(X) = \dots = H_{n-1}(X) = 0,$$

$$\pi_n(X) \cong H_n(X),$$

$$h : \pi_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X)$$

је епиморфизам.

(б) Ако је $\tilde{H}_0(X) = H_1(X) = \dots = H_{n-1}(X) = 0$ и X просто повезан, онда

$$\pi_0(X) = \pi_1(X) = \dots = \pi_{n-1}(X) = 0,$$

$$\pi_n(X) \cong H_n(X),$$

$$h : \pi_{n+1}(X) \rightarrow H_{n+1}(X)$$

је епиморфизам.

Пример 4.44 Ако је $n \geq 2$ и G Абелова, онда можемо закључити да је

$$\tilde{H}_i(K(G, n)) = 0, \quad i \leq n - 1,$$

$$H_n(K(G, n)) \cong \pi_n(K(G, n)) \cong G,$$

$$H_{n+1}(K(G, n)) = 0,$$

јер је $h : \pi_{n+1}(K(G, n)) \rightarrow H_{n+1}(K(G, n))$ епиморфизам, док за $i \geq n+2$ група $H_i(K(G, n))$ не мора бити тривијална.

Теорема 4.45 (Хуревих, релативна верзија) Нека је $n \geq 2$, $a_0 \in A \subseteq X$, A путно повезан и нека је пар (X, A) $(n-1)$ -повезан. Тада је

$$h : \pi_n(X, A, a_0) \rightarrow H_n(X, A)$$

епиморфизам, $\ker h$ је (нормална) подгрупа од $\pi_n(X, A, a_0)$ генерисана елементима облика $\varphi - \varphi \cdot \sigma$, где је $\varphi \in \pi_n(X, A, a_0)$, а $\sigma \in \pi_1(A, a_0)$. Посебно, ако $\pi_1(A, a_0)$ тривијално дејствује на $\pi_n(X, A, a_0)$, онда је $h : \pi_n(X, A, a_0) \rightarrow H_n(X, A)$ изоморфизам.

епиморфизми то из комутативности дијаграма добијамо да је и $H_1(A) \rightarrow H_1(X)$ епиморфизам, па закључујемо да пресликавање $H_1(X) \rightarrow H_1(X, A)$ мора бити тривијално, а како смо видели да је епиморфизам, коначно добијамо да је $H_1(X, A) = 0$.

(б) Ако је $k = 1$, онда из дела дугог тачног низа

$$\cdots \rightarrow \pi_1(X) \rightarrow \pi_1(X, A) \rightarrow \pi_0(A)$$

и услова да су A и X просто повезани, добијамо да је $\pi_1(X, A) = 0$.

Ако је $k \geq 2$ најмање такво да је $\pi_k(X, A) \neq 0$, онда је пар (X, A) $(k - 1)$ -повезан и имамо да $\pi_1(A) = 0$ тривијално дејствује на $\pi_k(X, A)$, па на основу релативне верзије теореме Хуревића 4.45 пресликавање $h : \pi_k(X, A) \rightarrow H_k(X, A)$ је изоморфизам, па је $H_k(X, A) \neq 0$, одакле закључујемо да мора бити $k \geq n$. Дакле, $\pi_k(X, A) = 0$ за $1 \leq k \leq n - 1$. \square

Вајтхедова теорема 4.4 се понекад назива и *I Вајтхедова теорема*, а сада ћемо навести и *II Вајтхедову теорему*.

Теорема 4.48 (II Вајтхедова теорема) *Нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно, X, Y путно повезани и нека је $n \in \mathbb{N}$. Уочимо следећа два исказа.*

- (1) *f је n -еквиваленција (тј. $f_* : \pi_i(X) \rightarrow \pi_i(Y)$ је изоморфизам за $i < n$, а епиморфизам за $i = n$);*
- (2) *$f_* : H_i(X) \rightarrow H_i(Y)$ је изоморфизам за $i < n$, а епиморфизам за $i = n$.*

Тада имамо да исказ (1) повлачи исказ (2), а ако су додатно X и Y просто повезани, онда важи и обрнуто.

Доказ: Посматрајмо наредни дијаграм

$$\begin{array}{ccc} & & M_f \\ & \nearrow j & \downarrow h_f \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

где је M_f цилиндар пресликавања f , а h_f хомотопска еквиваленција. Посматрајмо дуге тачне низове у хомотопији и хомологији пара (M_f, X) и имајући у виду да је $M_f \simeq Y$.

$$\cdots \rightarrow \pi_i(X) \xrightarrow{f_*} \pi_i(Y) \rightarrow \pi_i(M_f, X) \rightarrow \pi_{i-1}(X) \xrightarrow{f_*} \pi_{i-1}(Y) \rightarrow \cdots \quad (14)$$

$$\cdots \rightarrow H_i(X) \xrightarrow{f_*} H_i(Y) \rightarrow H_i(M_f, X) \rightarrow H_{i-1}(X) \xrightarrow{f_*} H_{i-1}(Y) \rightarrow \cdots \quad (15)$$

Из тачности низа (14) видимо да је услов (1) еквивалентан томе да је $\pi_i(M_f, X) = 0$ за $i \leq n$, па из дела (а) претходне последице и тачности низа (15) добијамо да мора да важи услов (2). Дакле, услов (1) повлачи услов (2).

Додатно, ако су X и Y просто повезани, онда из услова (2), тачности низа (15) и дела (б) претходне последице добијамо да мора да важи услов (1).

Доказ краће можемо представити на следећи начин.

$$(1) \xLeftrightarrow{(14)} \pi_i(M_f, X) = 0, i \leq n \xLeftrightarrow[(a)]{H_i(M_f, X) = 0, i \leq n} \xLeftrightarrow[(15)] (2) \quad \square$$

Прва и друга Вајтхедова теорема нам дају и наредну последицу.

Последица 4.49 (Хомолошка верзија I Вајтхедове теореме) *Ако су X и Y просто повезани простори CW-типа и $f : X \rightarrow Y$ такво да је $f_* : H_i(X) \rightarrow H_i(Y)$ изоморфизам за све $i \in \mathbb{N}_0$, онда је f хомотопска еквиваленција.*

Доказ: За све $n \in \mathbb{N}$ важи услов (2) друге Вајтхедове теореме 4.48 и X и Y су просто повезани, па добијамо да за свако $n \in \mathbb{N}$ важи услов (1), тј. f је слаба хомотопска еквиваленција, па на основу прве Вајтхедове теореме 4.4 закључујемо да је f хомотопска еквиваленција. \square

4.5 Задаци

1. (а) Да ли је $\mathbb{R}P^2$ 1-прост простор?
 (б) Да ли је $\mathbb{R}P^2$ 2-прост простор?
 (в) Да ли је $\mathbb{R}P^2$ H -простор?
2. Нека је $n \geq 2$. Доказати да не постоји ретракт $A \subseteq \mathbb{R}P^n$ такав да је $A \simeq \mathbb{R}P^{n-1}$.
3. Нека је $n \geq 2$ и $i : \mathbb{R}P^{n-1} \hookrightarrow \mathbb{R}P^n$ инклузија.
 - (а) Доказати да је $i_* : \pi_n(\mathbb{R}P^{n-1}) \rightarrow \pi_n(\mathbb{R}P^n)$ тривијалан хомоморфизам.
 - (б) Одредити $\pi_n(\mathbb{R}P^n, \mathbb{R}P^{n-1})$.
 - (в) Ако је $q : (\mathbb{R}P^n, \mathbb{R}P^{n-1}) \twoheadrightarrow (\mathbb{R}P^n/\mathbb{R}P^{n-1}, *)$, да ли је $q_* : \pi_n(\mathbb{R}P^n, \mathbb{R}P^{n-1}) \rightarrow \pi_n(\mathbb{R}P^n/\mathbb{R}P^{n-1})$ изоморфизам?
4. Нека је $n > m \geq 1$, G Абелова и H група (Абелова ако је $m \geq 2$). Доказати да је $[K(G, n), K(H, m)] = 0$.
5. Доказати да је скуп хомотопских класа пресликавања пројективног простора $\mathbb{R}P^n$ у самог себе (тј. скуп $[\mathbb{R}P^n, \mathbb{R}P^n]$) бесконачан за свако $n \in \mathbb{N}$.

6. За свако $n \in \mathbb{N}$ испитати да ли је количнички простор $\mathbb{R}P^n/\mathbb{R}P^{n-1}$ ретракт простора $\mathbb{R}P^{n+1}/\mathbb{R}P^{n-1}$.
7. Нека је X тополошки простор. Доказати да су следећи искази међусобно еквивалентни.
- (1) X је контрактибилан.
 - (2) За произвољан тополошки простор Y важи $X \times Y \simeq Y$.
 - (3) Постоји $n \in \mathbb{N}_0$ такво да важи $X \times S^n \simeq S^n$.
8. Одредити групу $\pi_2(S^1 \vee S^2)$.
9. За $n \in \mathbb{N}$ описати Хуревихев хомоморфизам $h : \pi_n(\mathbb{R}P^n) \rightarrow H_n(\mathbb{R}P^n)$.
10. Нека је X просто повезан CW-комплекс, $n \geq 2$ и $f : S^n \rightarrow X$ непрекидно пресликавање. Ако је $h([f]_0) = 0$, где је $h : \pi_n(X, f(e_1)) \rightarrow H_n(X)$ Хуревихев хомоморфизам, доказати да је f хомотопно пресликавању $g : S^n \rightarrow X$ таквом да је $g(S^n) \subseteq X^{n-1}$.
11. Нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање између CW-комплекса X и Y . Нека су $p : \tilde{X} \rightarrow X$ и $q : \tilde{Y} \rightarrow Y$ њихова универзална наткривања (p и q су наткривања, а \tilde{X} и \tilde{Y} просто повезани).
- (а) Доказати да постоји (непрекидно) $\tilde{f} : \tilde{X} \rightarrow \tilde{Y}$ које „наткрива“ f (такво да је $q \circ \tilde{f} = f \circ p$).

$$\begin{array}{ccc}
 \tilde{X} & \xrightarrow{\tilde{f}} & \tilde{Y} \\
 p \downarrow & & \downarrow q \\
 X & \xrightarrow{f} & Y
 \end{array}$$

- (б) Ако је $f_* : \pi_1(X) \rightarrow \pi_1(Y)$ изоморфизам и ако је за свако $n \geq 2$ и $\tilde{f}_* : H_n(\tilde{X}) \rightarrow H_n(\tilde{Y})$ изоморфизам, доказати да је f хомотопска еквиваленција.

5 Фибрациије и раслојења

5.1 Фибрациије

Дефиниција 5.1 Кажемо да непрекидно пресликавање $p : E \rightarrow B$ има својство подизања хомотопије у односу на простор X ако за свако пресликавање $f : X \rightarrow E$ и хомотопију $H : X \times I \rightarrow B$, такве да је $p(f(x)) = H(x, 0)$ за све $x \in X$, постоји пресликавање $\tilde{H} : X \times I \rightarrow E$ такво да је $\tilde{H}(x, 0) = f(x)$ и $p \circ \tilde{H} = H$.

$$\begin{array}{ccc}
 X \times \{0\} & \xrightarrow{f} & E \\
 \downarrow i & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p \\
 X \times I & \xrightarrow{H} & B
 \end{array}$$

Кажемо још да за свака два пресликавања f и H горњи дијаграм има решење \tilde{H} .

Уколико $p : E \rightarrow B$ има својство подизања хомотопије у односу на X и важи да је $X \approx Y$, онда p има својство подизања хомотопије и у односу на Y . То се лако види из наредног дијаграма.

$$\begin{array}{ccccc}
 X \times \{0\} & \xrightarrow{\approx} & Y \times \{0\} & \xrightarrow{f} & E \\
 \downarrow & & \downarrow F & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p \\
 X \times I & \xrightarrow{\approx} & Y \times I & \xrightarrow{H} & B
 \end{array}$$

Заиста, како p има својство подизања хомотопије то постоји решење целог дијаграма $F : X \times I \rightarrow E$, па ће $\tilde{H} \stackrel{\text{def}}{=} F \circ (h \times 1)^{-1}$ бити решење десног дела дијаграма, тј. p има својство подизања хомотопије и у односу на Y .

Дефиниција 5.2

- (а) Пресликавање $p : E \rightarrow B$ јесте *фибрација* (*Хуревићева фибрација*) ако има својство подизања хомотопије у односу на све просторе.
- (б) Пресликавање $p : E \rightarrow B$ јесте *слаба фибрација* (*Серова фибрација*) ако за свако $n \in \mathbb{N}_0$ има својство подизања хомотопије у односу на диск D^n .

За фиксирано $b \in B$ скуп $F_b \stackrel{\text{def}}{=} p^{-1}(\{b\})$ зовемо *слој* (*фибра*) *фибрације* p над тачком b .

Став 5.3 Нека је $p : E \rightarrow B$ (Серова) фибрација и $b_0 \in B$. Ако је $b_0 \in \text{im } p$, онда је цела компонента путне повезаности P_{b_0} тачке b_0 садржана у слици од p . Дакле, $p(E)$ је унија неких компонента путне повезаности од B .

Доказ: Нека је $b \in P_{b_0}$ и $\varphi : I \rightarrow B$ пут од b_0 до b . Нека је $f : * \times \{0\} \rightarrow E$ дато са $f(*, 0) \stackrel{def}{=} e_0$, где је $e_0 \in p^{-1}(\{b_0\})$ произвољан елемент. Како p има својство подизања хомотопије у односу на диск $D^0 = *$, то дијаграм

$$\begin{array}{ccc} * \times \{0\} & \xrightarrow{f} & E \\ \downarrow & \nearrow \tilde{\varphi} & \downarrow p \\ * \times I & \xrightarrow{\varphi} & B \end{array}$$

има решење $\tilde{\varphi} : * \times I \rightarrow E$. Коначно, имамо $p(\tilde{\varphi}(1)) = \varphi(1) = b$, па је $b \in \text{im } p$. \square

Композиција две (Серове) фибрације јесте (Серова) фибрација. Заиста, уколико су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow E$ (Серове) фибрације, онда из наредног дијаграма видимо да је и $p \circ q : T \rightarrow B$ (Серова) фибрација.

$$\begin{array}{ccc} X \times \{0\} & \longrightarrow & T \\ \downarrow & \nearrow & \downarrow q \\ & & E \\ & \nearrow & \downarrow p \\ X \times I & \longrightarrow & B \end{array}$$

Ако је $p : E \rightarrow B$ (Серова) фибрација и $A \subseteq B$ онда је $p|_{p^{-1}(A)} : p^{-1}(A) \rightarrow A$ (Серова) фибрација што можемо видети на следећем дијаграму. Ово пресликавање се зове *рестрикција фибрације* p .

$$\begin{array}{ccccc} X \times \{0\} & \longrightarrow & p^{-1}(A) & \hookrightarrow & E \\ \downarrow & \nearrow & \downarrow p|_{p^{-1}(A)} & \nearrow & \downarrow p \\ X \times I & \longrightarrow & A & \hookrightarrow & B \end{array}$$

Пример 5.4 Нека су B и F тополошки простори. Тада је пројекција на прву координату $p_1 : B \times F \rightarrow B$ фибрација (коју називамо тривијалном фибрацијом). Заиста,

дијаграм

$$\begin{array}{ccc}
 X \times \{0\} & \xrightarrow{f} & B \times F \\
 \downarrow & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p_1 \\
 X \times I & \xrightarrow{H} & B
 \end{array}$$

има решење $\tilde{H} : X \times I \rightarrow B \times F$ дато са

$$\tilde{H}(x, t) \stackrel{\text{def}}{=} (H(x, t), p_2(f(x))).$$

Слој ове фибрације над тачком $b \in B$ је $p_1^{-1}(\{b\}) = \{b\} \times F$.

Нека су дата пресликавања $p : E \rightarrow B$ и $f : X \rightarrow B$ и нека је

$$f^*(E) \stackrel{\text{def}}{=} \{(x, e) \in X \times E \mid f(x) = p(e)\} \subseteq X \times E$$

подскуп од $X \times E$ са наслеђеном топологијом. Дефинишимо пресликавања $f^*p : f^*(E) \rightarrow X$ и $q : f^*(E) \rightarrow E$ са

$$(f^*p)(x, e) \stackrel{\text{def}}{=} x, \quad q(x, e) = e,$$

тј. $f^*p = p_1|_{f^*(E)}$ и $q = p_2|_{f^*(E)}$. Са овако дефинисаним пресликавањима комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 f^*(E) & \xrightarrow{q} & E \\
 f^*p \downarrow & & \downarrow p \\
 X & \xrightarrow{f} & B
 \end{array}$$

Дефиниција 5.5 Пресликавање f^*p зовемо *повлачење (pullback)* пресликавања p помоћу f .

Пример 5.6 Нека је $b_0 \in B$ и $c_{b_0} : X \rightarrow B$ константно пресликавање. Тада је

$$c_{b_0}^*(E) = \{(x, e) \in X \times E \mid c_{b_0}(x) = p(e)\} = X \times F_{b_0},$$

па имамо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 X \times F_{b_0} & \xrightarrow{q} & E \\
 p_1 \downarrow & & \downarrow p \\
 X & \xrightarrow{c_{b_0}} & B
 \end{array}$$

Дакле, повлачење помоћу константног пресликавања је тривијална фибрација.

Став 5.7 Ако је $p : E \rightarrow B$ (Серова) фибрација и $f : X \rightarrow B$ непрекидно, онда је $f^*p : f^*(E) \rightarrow X$ (Серова) фибрација.

Доказ: Нека је Y произвољан тополошки простор и нека су дата пресликавања $H : Y \times I \rightarrow X$ и $g : Y \times \{0\} \rightarrow f^*(E)$ таква да комутира дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc}
 Y \times \{0\} & \xrightarrow{g} & f^*(E) & \xrightarrow{q} & E \\
 \downarrow i & \nearrow \tilde{H} & \downarrow F & \nearrow f^*p & \downarrow p \\
 Y \times I & \xrightarrow{H} & X & \xrightarrow{f} & B
 \end{array}$$

Како је p фибрација то постоји $F : X \times I \rightarrow E$ такво да је

$$F \circ i = q \circ g, \quad p \circ F = f \circ H \quad (1)$$

Дефинишимо пресликавање $\tilde{H} : Y \times I \rightarrow f^*(E)$ са

$$\tilde{H}(y, t) \stackrel{def}{=} (H(y, t), F(y, t)).$$

Како је на основу једнакости (1)

$$(f \circ H)(y, t) = (p \circ F)(y, t)$$

то $\tilde{H}(y, t) \in f^*(E)$ па је \tilde{H} добро дефинисано. Још остаје да проверимо комутативност дијаграма. Лако се види да је

$$f^*p \circ \tilde{H} = H,$$

јер је f^*p пројекција на прву координату, па је потребно још уверити се да је

$$\tilde{H} \circ i = g.$$

Претходна једнакост ће важити уколико важи једнакост на обе координате, тј. уколико важе наредне две једнакости.

$$f^*p \circ \tilde{H} \circ i = f^*p \circ g,$$

$$q \circ \tilde{H} \circ i = q \circ g.$$

Из дијаграма имамо да је

$$H \circ i = f^*p \circ g$$

што је еквивалентно првој једнакости, а из (1) имамо

$$F \circ i = q \circ g,$$

па важи и друга једнакост. Дакле, \tilde{H} јесте решење горњег дијаграма. \square

Став 5.8 Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација, $f : X \rightarrow B$ и $g : Y \rightarrow X$ непрекидна пресликавања и $(f \circ g)(Y) \subseteq p(E)$. Ако је $f \circ g \simeq \text{const}$ онда постоји подизање $\tilde{g} : Y \rightarrow f^*(E)$ пресликавања g у односу на f^*p .

$$\begin{array}{ccccc}
 & & f^*(E) & \xrightarrow{q} & E \\
 & \nearrow \tilde{g} & \downarrow f^*p & & \downarrow p \\
 Y & \xrightarrow{g} & X & \xrightarrow{f} & B
 \end{array}$$

Доказ: Нека је $b \in B$ такво да је $f \circ g \simeq c_b : Y \rightarrow B$. За свако $y \in Y$ постоји пут од од $(f \circ g)(y)$ до b добијен помоћу хомотопије, па је b у истој компоненти путне повезаности као $(f \circ g)(y) \in p(E)$. На основу става 5.3 знамо да је $p(E)$ унија компоненти путне повезаности од B па закључујемо да је $b \in p(E)$. Нека је $e \in E$ такво да је $p(e) = b$ и посматрајмо константно пресликавање $c_e : Y \rightarrow E$. Тада је

$$p \circ c_e = c_b \simeq f \circ g.$$

Дакле, c_e је подизање пресликавања $f \circ g$ до на хомотопију па на основу задатка 1. у одељку 1.3 закључујемо да постоји право подизање $\varphi : Y \rightarrow E$, тј. $p \circ \varphi = f \circ g$. Нека је $\tilde{g} : Y \rightarrow f^*(E)$ дефинисано са

$$\tilde{g}(y) \stackrel{\text{def}}{=} (g(y), \varphi(y)).$$

Како је

$$f^*p \circ \tilde{g} = g,$$

то је \tilde{g} тражено подизање. \square

Дефиниција 5.9 Нека је $p : E \rightarrow B$ пресликавање и (X, A) тополошки пар. Кажемо да p има својство проширења подизања у односу на пар (X, A) ако за свака два пресликавања $f : X \rightarrow B$ и $g : A \rightarrow E$ таква да је

$$p \circ g = f|_A$$

постоји $\tilde{f} : X \rightarrow E$ такво да је

$$\tilde{f}|_A = g \text{ и } p \circ \tilde{f} = f.$$

$$\begin{array}{ccc}
 A & \xrightarrow{g} & E \\
 \downarrow & \nearrow \tilde{f} & \downarrow p \\
 X & \xrightarrow{f} & B
 \end{array}$$

Приметимо да p има својство подизања хомотопије у односу на тополошки простор X ако и само ако има својство проширења подизања у односу на пар $(X \times I, X \times \{0\})$.

Дефиниција 5.10 Тополошки пар (X, A) је DR-пар ако је A јаки деформациони ретракт од X и постоји непрекидна функција $\alpha : X \rightarrow I$ таква да је $\alpha^{-1}(\{0\}) = A$.

Пример 5.11 Пар $(X \times I, X \times \{0\})$ јесте DR-пар.

Лема 5.12 Ако је (X, A) DR-пар и Y тополошки простор, онда је $(X \times Y, A \times Y)$ DR-пар.

Доказ: Нека је $i_A : A \hookrightarrow X$ инклузија и $r : X \rightarrow A$ ретракција таква да је

$$r \circ i_A = \mathbb{1}_A \text{ и } i_A \circ r \simeq \mathbb{1}_X \text{ (rel } A)$$

и нека је $\alpha : X \rightarrow I$ функција таква да је $\alpha^{-1}(\{0\}) = A$.

Посматрајмо ретракцију

$$r \times \mathbb{1}_Y : X \times Y \rightarrow A \times Y.$$

Тада је

$$(r \times \mathbb{1}_A) \circ (i_A \times \mathbb{1}_Y) = \mathbb{1}_{A \times X},$$

па ово заиста јесте ретракција, а да би била јака деформациона ретракција потребно је још да важи

$$j_{A \times Y} \circ (r \times \mathbb{1}_A) = (i_A \times \mathbb{1}_Y) \circ (r \times \mathbb{1}_A) \simeq \mathbb{1}_{X \times Y} \text{ (rel } A \times Y).$$

Нека је $F : X \times Y \times I \rightarrow X \times Y$ дато са

$$F(x, y, t) \stackrel{\text{def}}{=} (H(x, t), y),$$

где је $H : i_A \circ r \simeq \mathbb{1}_X \text{ (rel } A)$.

Ово ће бити тражена хомотопија, па $A \times Y$ јесте јаки деформациони ретракт од $X \times Y$.

За крај, посматрајмо функцију $\alpha \circ p_1 : X \times Y \rightarrow I$. Како је

$$(\alpha \circ p_1)^{-1}(\{0\}) = p_1^{-1}(\alpha^{-1}(\{0\})) = p_1^{-1}(A) = A \times Y,$$

то закључујемо да $(X \times Y, A \times Y)$ јесте DR-пар. \square

Лема 5.13 Ако је X метрички простор и $A \subseteq X$ онда је (X, A) DR-пар ако и само ако је A јаки деформациони ретракт од X .

Доказ: \Rightarrow : Овај смер тривијално важи.

\Leftarrow : Како је A ретракт у Хауздорфовом простору, то је он затворен. Нека је $d : X \times X \rightarrow [0, +\infty)$ метрика. Дефинишимо

$$\alpha(x) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{d(x, A)}{1 + d(x, A)}.$$

Тада је $\alpha^{-1}(\{0\}) = A$, па (X, A) јесте DR-пар. \square

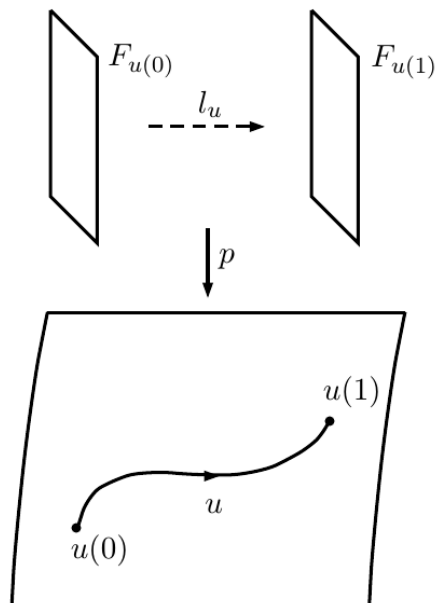
Став 5.14 Нека $p : E \rightarrow B$ има својство подизања хомотопије у односу на X и нека је $A \subseteq X$ такав да је (X, A) DR-пар. Тада p има својство проширења подизања у односу на (X, A) .

Последица 5.15

- (а) Фибрација има својство проширења подизања у односу на сваки DR-пар.
- (б) Ако је $p : E \rightarrow B$ Серова фибрација, (X, A) DR-пар, и $X \approx D^n$ за неко $n \in \mathbb{N}_0$, онда p има својство проширења подизања у односу на (X, A) .

5.2 Слој фибрације

Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација. За $b \in B$ са $F_b = p^{-1}(\{b\}) \subseteq E$ означавамо слој фибрације p над тачком b . Нека је $u : I \rightarrow B$ пут. Дефинисаћемо пресликавање $l_u : F_{u(0)} \rightarrow F_{u(1)}$.

Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 F_{u(0)} \times \{0\} & \xrightarrow{\quad} & E \\
 \downarrow & \nearrow H & \downarrow p \\
 F_{u(0)} \times I & \xrightarrow{p_2} I \xrightarrow{u} & B
 \end{array}$$

Како је $p : E \rightarrow B$ фибрација, то постоји подизање $H : F_{u(0)} \times I \rightarrow E$ такво да дијаграм комутира.

Дефинишимо пресликавање $l_u : F_{u(0)} \rightarrow F_{u(1)}$ са

$$l_u(y) \stackrel{\text{def}}{=} H(y, 1), \quad y \in F_{u(0)}.$$

Како је $p(H(y, 1)) = u(1)$, то $H(y, 1) \in F_{u(1)}$, па је l_u добро дефинисано.

Напомена 5.16 Пресликавање l_u не зависи само од пута и већ и од одабира подизања H које не мора бити јединствено. Алтернативна ознака за ово пресликавање би била $l_{u,H}$.

Лема 5.17 Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $u, v : I \rightarrow B$ путеви.

- (а) Ако је $u \simeq v$ (rel $\{0, 1\}$) онда је $l_u \simeq l_v$ (за сваки одабир подизања H_1 и H_2 пресликавања и $u \circ p_2$, односно $v \circ p_2$). Посебно, ако је $u = v$, онда је $l_{u,H_1} \simeq l_{u,H_2}$.
- (б) Ако је $u(1) = v(0)$, онда је $l_{u \cdot v} \simeq l_v \circ l_u$.

Доказ: (а) Нека је $F : u \simeq v$ (rel $\{0, 1\}$), дакле, $F : I \times I \rightarrow B$. Нека су $H_1 : F_{u(0)} \times I \rightarrow E$ и $H_2 : F_{v(0)} \times I \rightarrow E$ решења наредна два дијаграма и нека је $l_u = l_{u,H_1}$ и $l_v = l_{v,H_2}$.

$$\begin{array}{ccc}
 F_{u(0)} \times \{0\} & \xrightarrow{\quad} & E \\
 \downarrow & \nearrow H_1 & \downarrow p \\
 F_{u(0)} \times I & \xrightarrow{p_2} I \xrightarrow{u} & B
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{ccc}
 F_{v(0)} \times \{0\} & \xrightarrow{\quad} & E \\
 \downarrow & \nearrow H_2 & \downarrow p \\
 F_{v(0)} \times I & \xrightarrow{p_2} I \xrightarrow{v} & B
 \end{array}$$

Посматрајмо сада следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 F_{u(0)} \times (I \times \{0, 1\} \cup \{0\} \times I) & \xrightarrow{G} & E \\
 \downarrow i & \nearrow H & \downarrow p \\
 F_{u(0)} \times I \times I & \xrightarrow{(p_2, p_3)} I \times I \xrightarrow{F} & B
 \end{array}$$

Где је пресликавање G дефинисано на следећи начин.

$$G(y, s, 0) \stackrel{def}{=} H_1(y, s), \quad y \in F_{u(0)}, \quad s \in I,$$

$$G(y, s, 1) \stackrel{def}{=} H_2(y, s), \quad y \in F_{u(0)}, \quad s \in I,$$

$$G(y, 0, t) \stackrel{def}{=} y, \quad y \in F_{u(0)}.$$

Ово пресликавање је добро дефинисано, а како важе једнакости

$$(F \circ (p_2, p_3) \circ i)(y, s, 0) = F(s, 0) = u(s) = p(H_1(y, s)) = p(G(y, s, 0)),$$

$$(F \circ (p_2, p_3) \circ i)(y, s, 1) = F(s, 1) = v(s) = p(H_2(y, s)) = p(G(y, s, 1)),$$

$$(F \circ (p_2, p_3) \circ i)(y, 0, t) = F(0, t) = u(0) = p(y) = p(G(y, 0, t)),$$

то закључујемо да горњи дијаграм комутира.

$I \times \{0, 1\} \cup \{0\} \times I$ је јаки деформациони ретракт од $I \times I$, па је $(I \times I, I \times \{0, 1\} \cup \{0\} \times I)$ DR-пар, па је и $(F_{u(0)} \times I \times I, F_{u(0)} \times (I \times \{0, 1\} \cup \{0\} \times I))$ DR-пар. На основу последице 5.15 закључујемо да p има својство проширења подизања у односу на овај пар па постоји $H : F_{u(0)} \times I \times I \rightarrow E$ такво да горњи дијаграм комутира.

Нека је $K : F_{u(0)} \times I \rightarrow F_{u(1)}$ дато са

$$K(y, t) \stackrel{def}{=} H(y, 1, t).$$

Како је $p(H(y, 1, t)) = F(1, t) = u(1) = v(1)$, то је $H(y, 1, t) \in F_{u(1)}$, па пресликавање K јесте добро дефинисано и непрекидно. Даље имамо да је

$$K(y, 0) = H(y, 1, 0) = G(y, 1, 0) = H_1(y, 1) = l_u(y),$$

$$K(y, 1) = H(y, 1, 1) = G(y, 1, 1) = H_2(y, 1) = l_v(y),$$

па је

$$K : l_u \simeq l_v.$$

(б) Посматрајмо поново следеће дијаграме ($l_u = l_{u, H_1}$, $l_v = l_{v, H_2}$).

$$\begin{array}{ccc} F_{u(0)} \times \{0\} & \xleftarrow{\quad} & E \\ \downarrow & \nearrow H_1 & \downarrow p \\ F_{u(0)} \times I & \xrightarrow{p_2} I \xrightarrow{u} & B \end{array} \quad \begin{array}{ccc} F_{v(0)} \times \{0\} & \xleftarrow{\quad} & E \\ \downarrow & \nearrow H_2 & \downarrow p \\ F_{v(0)} \times I & \xrightarrow{p_2} I \xrightarrow{v} & B \end{array}$$

На основу дела (а) довољно је да пронађемо $H : F_{u(0)} \times I \rightarrow E$ такво да комутира дијаграм (2) и да је $H(y, 1) = l_v(l_u(y))$.

$$\begin{array}{ccc}
 F_{u(0)} \times \{0\} & \xrightarrow{\quad} & E \\
 \downarrow & \nearrow H & \downarrow p \\
 F_{u(0)} \times I & \xrightarrow{p_2} I \xrightarrow{u \cdot v} & B
 \end{array} \tag{2}$$

Дефинишимо $H : F_{u(0)} \times I \rightarrow E$ са

$$H(y, t) \stackrel{def}{=} \begin{cases} H_1(y, 2t), & 0 \leq t \leq \frac{1}{2} \\ H_2(l_u(y), 2t - 1), & \frac{1}{2} \leq t \leq 1 \end{cases}$$

Ако је $t = \frac{1}{2}$, онда је

$$\begin{aligned}
 H_1(y, 2t) &= H_1(y, 1) = l_u(y), \\
 H_2(l_u(y), 2t - 1) &= H_2(l_u(y), 0) = l_u(y),
 \end{aligned}$$

па је пресликавање H добро дефинисано и непрекидно по теорему о лепљењу. Имамо и да је

$$H(y, 1) = H_2(l_u(y), 1) = l_v(l_u(y)),$$

па остаје још да се покаже да комутира дијаграм (2).

Из једнакости

$$\begin{aligned}
 H(y, 0) &= H_1(y, 0) = y, \\
 p(H(y, t)) &= \begin{cases} p(H_1(y, 2t)), & 0 \leq t \leq \frac{1}{2} \\ p(H_2(l_u(y), 2t - 1)), & \frac{1}{2} \leq t \leq 1 \end{cases} \\
 &= \begin{cases} u(2t), & 0 \leq t \leq \frac{1}{2} \\ v(2t - 1), & \frac{1}{2} \leq t \leq 1 \end{cases} \\
 &= (u \cdot v)(t)
 \end{aligned}$$

коначно закључујемо да важи тврђење (б). \square

Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација, $b_1, b_2 \in B$ и

$$P_{b_1, b_2} \stackrel{def}{=} \{u : I \rightarrow B \mid u(0) = b_1, u(1) = b_2\}$$

на основу дела (а) имамо добро дефинисано пресликавање $P_{b_1, b_2} \rightarrow [F_{b_1}, F_{b_2}]$ дато са

$$u \longmapsto [l_u].$$

Уведимо ознаку

$$L_u \stackrel{def}{=} [l_u].$$

Лему 5.17 можемо преформулисати на следећи начин.

Лема 5.18

- (а) Ако је $u \simeq v$ ($rel \{0, 1\}$), онда је $L_u = L_v$;
 (б) Ако је $u(1) = v(0)$ онда је $L_{u \cdot v} = L_v \circ L_u$.

Нека је $b \in B$ и $c_b : I \rightarrow B$ константан пут. Тада је

$$L_{c_b} = [\mathbb{1}_{F_b}]. \quad (3)$$

Теорема 5.19 Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $u : I \rightarrow B$ пут онда сваки представник класе $L_u \in [F_{u(0)}, F_{u(1)}]$ јесте хомотопска еквиваленција.

Доказ: Користимо претходну лему.

$$L_u \circ L_{u^{-1}} \stackrel{(б)}{=} L_{u^{-1} \cdot u} \stackrel{(а)}{=} L_{c_{u(1)}} \stackrel{(3)}{=} [\mathbb{1}_{F_{u(1)}}],$$

а слично се показује и $L_{u^{-1}} \circ L_u = [\mathbb{1}_{F_{u(0)}}]$. \square

Последица 5.20 Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација, B путно повезан, $b_1, b_2 \in B$, онда је $F_{b_1} \simeq F_{b_2}$.

У овом случају се често користи ознака $F \rightarrow E \xrightarrow{p} B$ где је F слој фибрације.

Нека је X тополошки простор и посматрајмо скуп $[X, X]$. Ово не мора бити група, али јесте моноид у односу на композицију са неутралом $[\mathbb{1}_X]$. Нека је $[X, X]^*$ ознака за све елементе из $[X, X]$ који су инвертибилни. Ова група се састоји управо од класа функција $f : X \rightarrow X$ које су хомотопске еквиваленције.

Дефиниција 5.21 (Лево) дејство групе G до на хомотопију на тополошки простор X јесте хомоморфизам група

$$\varphi : G \rightarrow [X, X]^*.$$

Став 5.22 Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $b \in B$, онда је прсликавање

$$\varphi : \pi_1(B, b) \rightarrow [F_b, F_b]^*$$

дато са

$$\varphi([u]) \stackrel{def}{=} L_{u^{-1}}$$

једно (лево) дејство до на хомотопију.

Доказ: Пресликавање φ јесте добро дефинисано на основу дела (а) леме 5.18 и теореме 5.19. Остаје још да покажемо да је и хомоморфизам. Нека су $[u], [v] \in \pi_1(B, b)$. Тада је

$$\varphi([u] * [v]) = \varphi([u \cdot v]) = L_{(u \cdot v)^{-1}} = L_{v^{-1} \cdot u^{-1}} = L_{u^{-1}} \circ L_{v^{-1}} = \varphi([u]) \circ \varphi([v]).$$

Дакле, φ јесте дејство до на хомотопију. \square

Дефиниција 5.23 Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација и B путно повезан кажемо да је p *оријентабилна* ако је дејство (до на хомотопију) групе $\pi_1(B, b)$ на F_b тривијално за свако $b \in B$.

Пример 5.24 Свака фибрација над просто повезаним простором B је оријентабилна.

Може се дефинисати хомоморфизам између групе $[F_b, F_b]^*$ и $\text{Aut}(H_n(F_b))$ тако што се елементу $[f] \in [F_b, F_b]^*$ додели индуковани хомоморфизам $f_* \in \text{Aut}(H_n(F_b))$, који је и аутоморфизам јер је f хомотопска еквиваленција. Композиција хомоморфизама

$$\pi_1(B, b) \xrightarrow{\varphi} [F_b, F_b]^* \rightarrow \text{Aut}(H_n(F_b))$$

је (право) дејство фундаменталне групе $\pi_1(B, b)$ на $H_n(F_b)$.

Ако су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow B$ две фибрације идентификоваћемо их уколико постоји хомеоморфизам $h : T \rightarrow E$ такав да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} T & \xrightarrow[\approx]{h} & E \\ q \swarrow & & \searrow p \\ & B & \end{array}$$

У том случају ћемо писати $T = E$.

Сада ћемо навести неколико примера везаних за идентификацију фибрација.

1) Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација. Тада је

$$\mathbb{1}_B^*(E) = \{(b, e) \mid b = p(e)\} \subseteq B \times E$$

и комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{1}_B^*(E) & \xrightarrow{q} & E \\ \mathbb{1}_{Bp}^* \downarrow & & \downarrow p \\ B & \xrightarrow{\mathbb{1}_B} & B \end{array}$$

Како је

$$\mathbb{1}_B^*(E) = \{(p(e), e) \mid e \in E\} = \Gamma_p,$$

а знамо да је график непрекидне функције хомеоморфан домену и да је пројекција један хомеоморфизам, то је управо $q : \mathbb{1}_B^*(E) \rightarrow E$ хомеоморфизам, па можемо идентификовати ове две фибрације, тј.

$$\mathbb{1}_B^*(E) = E.$$

- 2) Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $f : X \rightarrow B$ и $g : Y \rightarrow X$ непрекидна пресликавања. Тада је

$$(f \circ g)^*(E) = g^*(f^*(E)).$$

Заиста, посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc}
 (f \circ g)^*(E) & & & & \\
 \searrow \scriptstyle h \approx & & & & \searrow \\
 & g^*(f^*(E)) & \longrightarrow & f^*(E) & \longrightarrow & E \\
 & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \scriptstyle p \\
 & Y & \xrightarrow{g} & X & \xrightarrow{f} & B
 \end{array}$$

Желимо да дефинишемо хомеоморфизам $h : (f \circ g)^*(E) \rightarrow g^*(f^*(E))$. Погледајмо најпре како изгледају елементи ова два скупа.

$$(f \circ g)^*(E) = \{(y, e) \mid f(g(y)) = p(e)\} \subseteq Y \times E,$$

$$g^*(f^*(E)) = \{(y, x, e) \mid g(y) = x, f(x) = p(e)\} \subseteq Y \times X \times E.$$

Природно је дефинисати

$$h(y, e) \stackrel{def}{=} (y, g(y), e).$$

Ово ће заиста бити хомеоморфизам па можемо идентификовати

$$(f \circ g)^*(E) = g^*(f^*(E)).$$

- 3) Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $c_b : X \rightarrow B$ константно пресликавање. Тада је

$$c_b^*(E) = X \times E.$$

4) Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација и $A \subseteq B$. Као и раније имамо дијаграм

$$\begin{array}{ccc} i^*(E) & \xrightarrow{q} & E \\ i^*p \downarrow & & \downarrow p \\ A & \xrightarrow{i} & B \end{array}$$

Како је

$$i^*(E) = \{(a, e) \in A \times E \mid a = p(e)\} = \{(p(e), e) \mid e \in p^{-1}(A)\} = \Gamma_{p|_{p^{-1}(A)}}$$

то је пројекција на другу координату $p_2 : i^*(E) \rightarrow p^{-1}(A)$ хомеоморфизам.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(A) & \xleftarrow[p_2]{\approx} & i^*(E) \\ p|_{p^{-1}(A)} \searrow & & \swarrow i^*p \\ & A & \end{array}$$

Дакле, имамо идентификацију

$$i^*(E) = p^{-1}(A).$$

Нека је дата фибрација $p : E \rightarrow B$, $f : X \rightarrow B$ непрекидно и $x_0 \in X$. Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \{x_0\} \times F_{f(x_0)} & \xrightarrow{\approx} & F_{f(x_0)} \\ \downarrow & & \downarrow \\ f^*(E) & \longrightarrow & E \\ f^*p \downarrow & & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & B \end{array}$$

Како је

$$(f^*p)^{-1}(\{x_0\}) = \{(x_0, e) \mid p(e) = f(x_0)\} = \{x_0\} \times F_{f(x_0)},$$

закључујемо да је слој повлачења фибрације исти као слој фибрације.

5.3 Дуги тачни низ хомотопских група за фибрације

Став 5.25 Нека је $p : E \rightarrow B$ Серова фибрација, $b \in B$ и $F_b = p^{-1}(\{b\}) \subseteq E$ слој фибрације над тачком b . Пресликавање p можемо видети као пресликавање парова

$$\bar{p} : (E, F_b) \rightarrow (B, b).$$

Тада за свако $n \in \mathbb{N}$ и свако $e \in F_b$ хомоморфизам

$$\bar{p}_* : \pi_n(E, F_b, e) \rightarrow \pi_n(B, b, b) = \pi_n(B, b)$$

јесте изоморфизам.

Доказ: Покажимо прво да је \bar{p}_* „на“. Нека је $[f]_0 \in \pi_n(B, b)$, тј. на основу (2) у одељку 2.2 имамо да је

$$[f]_0 \longleftarrow [f \circ q]_{0r} \in \pi_n(B, b, b).$$

$$\begin{array}{ccc} (D^n, S^{n-1}) & \overset{f \circ q}{\dashrightarrow} & (B, b) \\ & \searrow q & \nearrow f \\ & (S^n, e_1) & \end{array}$$

Тражимо пресликавање $g : (D^n, S^{n-1}, e_1) \rightarrow (E, F_b, e)$ такво да је

$$\bar{p} \circ g = f \circ q,$$

тј. такво да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} & & (E, F_b, e) \\ & \nearrow g & \downarrow \bar{p} \\ (D^n, S^{n-1}, e_1) & \xrightarrow{f \circ q} & (B, b, b) \end{array}$$

Дакле, тражимо подизање g од $f \circ q$ такво да је $g(S^{n-1}) \subseteq F_b$ и $g(e_1) = e$. Како је $(f \circ q)(S^{n-1}) = \{b\} = \bar{p}(F_b)$, то ће свакако важити $g(S^{n-1}) \subseteq F_b$. Остаје још да наместимо да буде $g(e_1) = e$. Посматрајмо сада следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \{e_1\} & \xrightarrow{c_e} & E \\ \downarrow & \nearrow g & \downarrow p \\ D^n & \xrightarrow{f \circ q} & B \end{array}$$

Како је p Серова фибрација то p има својство подизања хомотопије у односу на диск D^n за свако $n \in \mathbb{N}$. Пошто је $\{e_1\}$ јаки деформациони ретракт метричког простора D^n , то је на основу леме 5.13 пар (D^n, e_1) један DR-пар. Коначно, на основу става 5.14 закључујемо да p има својство проширења подизања у односу на (D^n, e_1) , па постоји пресликавање $g : D^n \rightarrow E$ такво да горњи дијаграм комутира. То ће управо бити тражено пресликавање.

Сада ћемо показати да је \bar{p}_* „1-1“. Нека су $g_1, g_2 : (I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (E, F_b, b)$ пресликавања таква да је

$$\bar{p}_*[g_1] = \bar{p}_*[g_2].$$

Желимо да покажемо да је $[g_1] = [g_2]$, тј. треба нам хомотопија $g_1 \simeq g_2$ кроз пресликавања тројки $(I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (E, F_b, b)$. Услов $\bar{p}_*[g_1] = \bar{p}_*[g_2]$ је еквивалентан томе да је

$$[\bar{p} \circ g_1] = [\bar{p} \circ g_2].$$

Нека је

$$H : \bar{p} \circ g_1 \simeq \bar{p} \circ g_2 \text{ (rel } \partial(I^n)).$$

Ова хомотопија ће заиста бити релативна јер је то хомотопија кроз пресликавања тројки $(I^n, \partial(I^n), J^{n-1}) \rightarrow (B, b, b)$ па се све време $\partial(I^n)$ слика у $\{b\}$.

Посматрајмо следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} (I^n \times \partial I) \cup (J^{n-1} \times I) & \xrightarrow{F} & E \\ \downarrow & \searrow G & \downarrow p \\ I^n \times I & \xrightarrow{H} & B \end{array}$$

Пресликавање F је дефинисано са

$$\begin{aligned} F(x, 0) &\stackrel{def}{=} g_1(x), \quad x \in I^n, \\ F(x, 1) &\stackrel{def}{=} g_2(x), \quad x \in I^n, \\ F(x, t) &\stackrel{def}{=} e, \quad x \in J^{n-1}, \quad t \in I. \end{aligned}$$

Сличним аргументима као за постојање пресликавања $g : D^n \rightarrow E$ из првог дела доказа показује се да постоји пресликавање $G : I^n \times I \rightarrow E$ такво да горњи дијаграм комутира.

Дакле, добили смо

$$G : g_1 \simeq g_2,$$

а лако се види да је ово управо хомотопија кроз пресликавања тројки. \square

Теорема 5.26 Нека је $p : E \rightarrow B$ Серова фибрација, $b \in B$, $e \in F_b$ и $j : F_b \hookrightarrow E$ инклузија. Тада је следећи низ тачан.

$$\cdots \rightarrow \pi_n(F_b, b) \xrightarrow{j_*} \pi_n(E, e) \xrightarrow{p_*} \pi_n(B, b) \rightarrow \pi_{n-1}(F_b, e) \rightarrow \cdots \rightarrow \pi_0(F_b, e) \xrightarrow{j_*} \pi_0(E, e) \xrightarrow{p_*} \pi_0(B, b)$$

Доказ: Посматрајмо дуги тачни низ пара (E, F_b) .

$$\begin{array}{ccccccc} \cdots & \longrightarrow & \pi_n(E, e) & \longrightarrow & \pi_n(E, F_b, e) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(F_b, e) & \longrightarrow & \cdots \\ & & \searrow p_* & & \downarrow \bar{p}_* & & \nearrow & & \\ & & & & \pi_n(B, b) & & & & \end{array}$$

Из комутативног дијаграма

$$\begin{array}{ccc} (E, e) & \xrightarrow{\quad} & (E, F_b) \\ & \searrow p & \downarrow \bar{p} \\ & & (B, b) \end{array}$$

видимо да пресликавање $\pi_n(E, e) \rightarrow \pi_n(B, b)$ јесте управо p_* па коришћењем изоморфизма \bar{p}_* можемо у дугом тачном низу пара заменити $\pi_n(E, F_b, e)$ са $\pi_n(B, b)$.

Дуги тачни низ пара (E, F_b) се завршава на месту $\pi_0(E, e)$, па је за тачност низа из теореме потребно доказати и тачност на овом месту, али то се лако проверава. \square

Нека су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow X$ Серове фибрације и $f : X \rightarrow B$, $g : T \rightarrow E$ непрекидна пресликавања таква да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} T & \xrightarrow{g} & E \\ q \downarrow & & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & B \end{array} \quad (4)$$

Нека је $x_0 \in X$ фиксирано. Означимо са $S = S_{x_0} = q^{-1}(\{x_0\})$ слој фибрације q над тачком x_0 , а са $F = F_{f(x_0)} = p^{-1}(\{f(x_0)\})$ слој фибрације p над тачком $f(x_0)$. Тада је $g(i(S)) \subseteq F$, па је добро дефинисано пресликавање $g|_S : S \rightarrow F$, тј. имамо наредни

комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 S & \xrightarrow{g|_S} & F \\
 \downarrow i & & \downarrow j \\
 T & \xrightarrow{g} & E \\
 \downarrow q & & \downarrow p \\
 X & \xrightarrow{f} & B
 \end{array} \quad (5)$$

Став 5.27 Ако су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow X$ Серове фибрације и $f : X \rightarrow B$, $g : T \rightarrow E$ непрекидна пресликавања таква да комутира дијаграм (4) и ако је $x_0 \in X$, $s \in S$, онда комутира следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccccccc}
 \cdots & \longrightarrow & \pi_n(S, s) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(T, s) & \xrightarrow{q_*} & \pi_n(X, x_0) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(S, s) & \longrightarrow & \cdots \\
 & & \downarrow (g|_S)_* & & \downarrow g_* & & \downarrow f_* & & \downarrow (g|_S)_* & & \\
 \cdots & \longrightarrow & \pi_n(F, g(s)) & \xrightarrow{j_*} & \pi_n(E, g(s)) & \xrightarrow{p_*} & \pi_n(B, f(x_0)) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(F, g(s)) & \longrightarrow & \cdots
 \end{array}$$

Доказ: Комутативност првог и другог квадрата лако следи из комутативности дијаграма (5), па је потребно само показати да комутира и трећи квадрат у горњем дијаграму. Пресликавања ∂ из горњег дијаграма су дефинисана као композиције у врстама наредног дијаграма.

$$\begin{array}{ccccc}
 \pi_n(X, x_0) & \xleftarrow{\bar{q}_*} & \pi_n(T, S, s) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(S, s) \\
 \downarrow f_* & & \downarrow g_* & & \downarrow (g|_S)_* \\
 \pi_n(B, f(x_0)) & \xleftarrow{\bar{p}_*} & \pi_n(E, F, g(s)) & \xrightarrow{\partial} & \pi_{n-1}(F, g(s))
 \end{array}$$

Леви квадрат у овом дијаграму комутира на основу комутативности дијаграма (5), а десни квадрат комутира из природности дугог тачног низа пара у хомотопији, па коначно добијамо да комутира и трећи квадрат дијаграма из тврђења теореме. \square

5.4 „Претварање“ произвољног пресликавања у фибрацију

Дефиниција 5.28 Пресликавање $f : X \rightarrow Y$ јесте *хомотопски еквивалентно* пресликавању $g : Z \rightarrow W$ ако постоје хомотопске еквиваленције $\varphi : X \rightarrow Z$ и $\psi : Y \rightarrow W$ такве

да је $g \circ \varphi \simeq \psi \circ f$, тј. да наредни дијаграм комутира до на хомотопију.

$$\begin{array}{ccc} X & \xrightarrow{f} & Y \\ \varphi \simeq \downarrow & & \simeq \downarrow \psi \\ Z & \xrightarrow{g} & W \end{array}$$

Специјално, уколико је $f, g : X \rightarrow Y$ и $f \simeq g$ онда је f хомотопски еквивалентно са g што видимо из следећег дијаграма.

$$\begin{array}{ccc} X & \xrightarrow{f} & Y \\ \mathbb{1}_X \downarrow & & \downarrow \mathbb{1}_Y \\ X & \xrightarrow{g} & Y \end{array}$$

Лако се може показати да је хомотопска еквиваленција пресликавања једна релација еквиваленције.

Нека су X и Y тополошки простори и посматрајмо скуп непрекидних пресликавања $C(X, Y) \subseteq Y^X$ са доменом X и кодоменом Y . Желимо да дефинишемо топологију на овом скупу.

Ако је $K \subseteq X$ и $U \subseteq Y$, означимо

$$M(K, U) \stackrel{\text{def}}{=} \{f \in C(X, Y) \mid f(K) \subseteq U\}.$$

Нека је \mathcal{T}_{co} топологија на $C(X, Y)$ дата предбазом

$$\mathcal{S}_{co} \stackrel{\text{def}}{=} \{M(K, U) \mid K \in \mathcal{K}_X, U \in \mathcal{T}_Y\}.$$

Ову топологију зовемо *компактно-отворена топологија* на $C(X, Y)$.

Зашто је ова топологија погодна видећемо кроз њене наредне особине.

Нека је \mathcal{T} стандардна Тихоновљева топологија на Y^X , а $\mathcal{T}_{C(X, Y)}$ њом индукована топологија на $C(X, Y)$. Тада важе следећа својства.

- 1) $\mathcal{T}_{C(X, Y)} \subseteq \mathcal{T}_{co}$, док обрнуто не мора да важи;
- 2) Ако је X коначан, онда је $\mathcal{T}_{C(X, Y)} = \mathcal{T}_{co}$;
- 3) Ако је X дискретан, онда је $C(X, Y) = Y^X$ и $\mathcal{T}_{co} = \mathcal{T} = \mathcal{T}_{C(X, Y)}$;

У наредним особинама \mathcal{T}_{co} је подразумевана топологија на $C(X, Y)$, а Z је произвољан тополошки простор.

4) Нека је $ev : C(X, Y) \times X \rightarrow Y$ евалуација, тј.

$$ev(f, x) \stackrel{def}{=} f(x), \quad f \in C(X, Y), \quad x \in X.$$

Ако је X T_2 и локално компактан, онда је ev непрекидно;

5) Нека је $H : Z \times X \rightarrow Y$ непрекидно пресликавање. Тада је са

$$h(z)(x) \stackrel{def}{=} H(z, x), \quad z \in Z, \quad x \in X,$$

добро дефинисано непрекидно пресликавање $h : Z \rightarrow C(X, Y)$;

6) Нека је $h : Z \rightarrow C(X, Y)$ непрекидно. Ако је X T_2 и локално компактан, онда је $H : Z \times X \rightarrow Y$ дато са

$$H(z, x) \stackrel{def}{=} h(z)(x), \quad z \in Z, \quad x \in X,$$

добро дефинисано непрекидно пресликавање.

Додатно, ако је $x_0 \in X$, може се дефинисати пресликавање $ev_{x_0} : C(X, Y) \rightarrow Y$ као композиција пресликавања из дијаграма

$$\begin{array}{ccc} C(X, Y) & \hookrightarrow & C(X, Y) \times X \\ & \searrow ev_{x_0} & \downarrow ev \\ & & Y \end{array}$$

где је хоризонтално пресликавање дато са

$$f \mapsto (f, x_0),$$

за $f \in C(X, Y)$. Ако је X локално компактан и T_2 , пресликавање ev_{x_0} је непрекидно као композиција непрекидних пресликавања.

Надаље ћемо користити ознаку Y^X за тополошки простор $(C(X, Y), \mathcal{T}_{co})$.

Теорема 5.29 Свако пресликавање је хомотопски еквивалентно фибрацији.

Доказ: Конструисаћемо простор \tilde{X} , хомотопску еквиваленцију $\varphi : X \rightarrow \tilde{X}$ и фибрацију $g : \tilde{X} \rightarrow Y$ такве да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \tilde{X} & & \\ \uparrow \varphi \simeq & \searrow g & \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array} \quad (6)$$

Најпре дефинишимо простор \tilde{X} на следећи начин.

$$\tilde{X} \stackrel{\text{def}}{=} \{(x, u) \in X \times Y^I \mid u(0) = f(x)\} \subseteq X \times Y^I$$

Даље, нека је $\varphi : X \rightarrow \tilde{X}$ дато са

$$\varphi(x) \stackrel{\text{def}}{=} (x, c_{f(x)}) \in \tilde{X}.$$

Пресликавање φ јесте непрекидно. Заиста, да би показали непрекидност ово пресликавања, довољно је показати да су непрекидне композиције $p_1 \circ i \circ \varphi$ и $p_2 \circ i \circ \varphi$ из наредног дијаграма.

$$\begin{array}{ccccc}
 & & & & X \\
 & & & & \nearrow \\
 & & & & p_1 \\
 & & & & \nearrow \\
 X & \xrightarrow{\varphi} & \tilde{X} & \xleftarrow{i} & X \times Y^I \\
 & & & & \searrow \\
 & & & & p_2 \\
 & & & & \searrow \\
 & & & & Y^I
 \end{array}$$

Како је $p_1 \circ i \circ \varphi = \mathbb{1}_X$, то ова композиција јесте непрекидна, па само треба показати да је и $p_2 \circ i \circ \varphi$ непрекидно. На основу особина 5) и 6) компактно-отворене топологије, ово пресликавање је непрекидно ако и само ако је непрекидно пресликавање $X \times I \rightarrow Y$ дато са

$$(x, t) \longmapsto c_{f(x)}(t) = f(x),$$

а ово пресликавање јесте непрекидно јер је то заправо композиција пројекције на прву координату и пресликавања f . Дакле, φ јесте непрекидно пресликавање.

Сада ћемо показати да је и хомотопска еквиваленција. Нека је $\psi : \tilde{X} \rightarrow X$ дато са

$$\psi(x, u) \stackrel{\text{def}}{=} x.$$

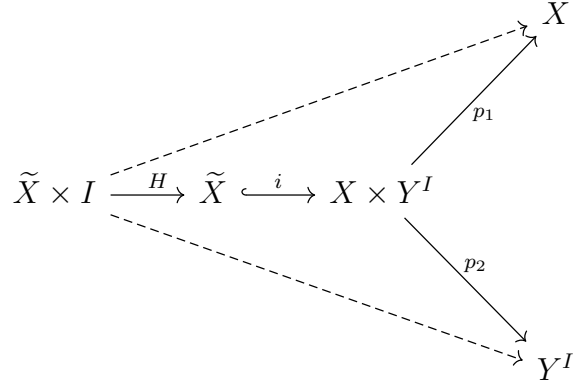
Ово пресликавање јесте непрекидно јер је то заправо пројекција на прву координату. Доказаћемо да је ψ хомотопски инверз од φ . Како је $\psi \circ \varphi = \mathbb{1}_X$, треба само показати да је $\varphi \circ \psi \simeq \mathbb{1}_{\tilde{X}}$. Нека је $H : \tilde{X} \times I \rightarrow \tilde{X}$ дато са

$$H((x, u), s) \stackrel{\text{def}}{=} (x, u_s),$$

где је $u_s : I \rightarrow Y$ пут дат са $u_s(t) \stackrel{\text{def}}{=} u(st)$, $t \in I$. Како је

$$u_s(0) = u(0) = f(x),$$

то заиста $H((x, u), s) \in \tilde{X}$, па је H добро дефинисано. Пресликавање H ће бити непрекидно уколико су композиције $p_1 \circ i \circ H$ и $p_2 \circ i \circ H$ непрекидне.

Прва композиција $p_1 \circ i \circ H$ јесте непрекидна јер је то заправо пројекција на X . На основу особина 5) и 6) компактно-отворене топологије композиција $p_2 \circ i \circ H$ ће бити непрекидна ако и само ако је непрекидно пресликавање $\tilde{X} \times I \times I \rightarrow Y$ дато са

$$((x, u), s, t) \mapsto u(st),$$

а из наредног дијаграма видимо да је ово пресликавање заправо композиција непрекидних пресликавања па је и оно непрекидно ($m : I \times I \rightarrow I$ је множење).

$$\begin{array}{ccc} \tilde{X} \times I \times I & \longrightarrow & Y \\ \downarrow & & \uparrow ev \\ (X \times Y^I) \times (I \times I) & \xrightarrow{p_2 \times m} & Y^I \times I \end{array}$$

Даље, како је

$$H((x, u), 0) = (x, u_0) = (x, c_{f(x)}) = (\varphi \circ \psi)(x, u),$$

$$H((x, u), 1) = (x, u) = \mathbf{1}_{\tilde{X}}(x, u),$$

то је управо $H : \varphi \circ \psi \simeq \mathbf{1}_{\tilde{X}}$, па је φ хомотопска еквиваленција. Важи и више, пресликавање φ је утапање и $\varphi(X)$ је јаки деформациони ретракт простора \tilde{X} .

Дефинишимо сада пресликавање $g : \tilde{X} \rightarrow Y$ на следећи начин

$$g(x, u) \stackrel{def}{=} u(1).$$

Пресликавање g је непрекидно јер се може видети као композиција из наредног дијаграма.

$$\begin{array}{ccc} \tilde{X} & \hookrightarrow & X \times Y^I \\ \downarrow g & & \downarrow p_2 \\ Y & \xleftarrow{ev_1} & Y^I \end{array}$$

Пресликавање ev_1 јесте непрекидно јер је I локално компактан и T_2 .

Такође, лако се види да комутира дијаграм (6). Заиста,

$$g(\varphi(x)) = g(x, c_{f(x)}) = c_{f(x)}(1) = f(x).$$

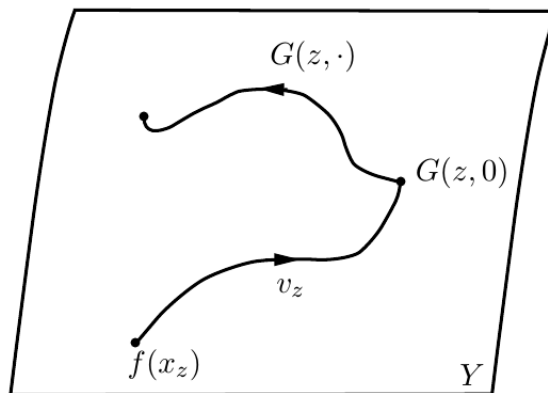
Остаје још да покажемо да је g фибрација.

Нека је Z произвољан тополошки простор и $G : Z \times I \rightarrow Y$, $k : Z \times \{0\} \rightarrow Y$ непрекидна пресликавања таква да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} Z \times \{0\} & \xrightarrow{k} & \tilde{X} \\ \downarrow & \nearrow \tilde{G} & \downarrow g \\ Z \times I & \xrightarrow{G} & Y \end{array}$$

Желимо да нађемо решење \tilde{G} овог дијаграма. Како је \tilde{X} кодомен пресликавања k , то за $z \in Z$ имамо $k(z) = (x_z, v_z)$, где је $x_z \in X$, а $v_z : I \rightarrow Y$ пут са почетком у $f(x_z)$. Из комутативности горњег дијаграма имамо да је крај овог пута

$$v_z(1) = g(x_z, v_z) = g(k(z)) = G(z, 0).$$

Дефинишимо \tilde{G} са

$$\tilde{G}(z, t) \stackrel{def}{=} (x_z, u_{z,t}),$$

где је пут $u_{z,t}$ дат са

$$u_{z,t}(s) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} v_z\left(\frac{2s}{2-t}\right), & 0 \leq s \leq 1 - \frac{t}{2} \\ G(z, 2s - 2 + t), & 1 - \frac{t}{2} \leq s \leq 1 \end{cases}$$

Како је $u_{z,t}(0) = v_z(0) = f(x_z)$, то је заиста $(x_z, u_{z,t}) \in \tilde{X}$, тј. пресликавање \tilde{G} је добро дефинисано.

Као и за остала пресликавања у ранијем делу доказа, на сличан начин се може показати да је пресликавање \tilde{G} непрекидно. Коначно, да би \tilde{G} било тражено решење остаје још да покажемо да комутирају оба троугла из горњег дијаграма.

$$\begin{aligned} \tilde{G}(z, 0) &= (x_z, u_{z,0}) = (x_z, v_z) = k(z), \\ g(\tilde{G}(z, t)) &= u_{z,t}(1) = G(z, t). \quad \square \end{aligned}$$

Пример 5.30 Нека су X и Y тополошки простори, $y_0 \in Y$ базна тачка. „Претворимо“ у фибрацију константно пресликавање $c_{y_0} : X \rightarrow Y$. Тада имамо комутативан дијаграм

$$\begin{array}{ccc} & \tilde{X} & \\ \varphi \uparrow & \searrow g & \\ X & \xrightarrow{c_{y_0}} & Y \end{array}$$

где је

$$\tilde{X} = \{(x, u) \in X \times Y^I \mid u(0) = y_0\} = X \times \{u \in Y^I \mid u(0) = y_0\}.$$

Уколико са $P_{y_0}Y$ означимо простор путева у Y са почетком у y_0 , тј.

$$P_{y_0}Y \stackrel{\text{def}}{=} \{u \in Y^I \mid u(0) = y_0\},$$

онда је

$$\tilde{X} = X \times P_{y_0}Y.$$

Пресликавање $g : \tilde{X} \rightarrow Y$ је било дефинисано тако да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} X \times P_{y_0}Y & & \\ \downarrow g & \searrow p_2 & \\ & & P_{y_0}Y \\ & \swarrow ev_1 & \\ & & Y \end{array}$$

Одредимо слој фибрације g над тачком y_0 :

$$g^{-1}(\{y_0\}) = \{(x, u) \in X \times P_{y_0}Y \mid u(1) = y_0\} = X \times \{u \in Y^I \mid u(0) = u(1) = y_0\},$$

па ако са $\Omega_{y_0}Y$ означимо простор петљи простора Y у тачки y_0 , тј.

$$\Omega_{y_0}Y \stackrel{\text{def}}{=} \{u \in Y^I \mid u(0) = u(1) = y_0\},$$

добивамо да је овај слој једнак $X \times \Omega_{y_0}Y$.

Често се изоставља y_0 у индексу већ се пише само ΩY , односно PY , имајући у виду која је тачка истакнута у Y .

Дакле, имамо да за сваки простор X и сваки простор са базном тачком (Y, y_0) постоји фибрација

$$\begin{array}{ccc} X \times \Omega Y & \longrightarrow & X \times PY \\ & & \downarrow \text{ev}_1 \circ p_2 \\ & & Y \end{array} \quad (7)$$

При том,

$$X \times PY \simeq X, \quad (8)$$

што се види из конструкције у доказу теореме 5.29.

Став 5.31 Нека су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow X$ хомотопски еквивалентне фибрације и простори B и X путно повезани. Ако је F слој фибрације p и S слој фибрације q , онда постоји слаба хомотопска еквиваленција $\theta : S \rightarrow F$.

Доказ: Нека су $\varphi : X \rightarrow B$ и $\tilde{\psi} : T \rightarrow E$ хомотопске еквиваленције такве да је

$$p \circ \tilde{\psi} \simeq \varphi \circ q.$$

Тада је $\tilde{\psi}$ подизање до на хомотопију пресликавања $\varphi \circ q$, па на основу задатка 1. из одељка 1.3 имамо да постоји право подизање $\psi : T \rightarrow E$ пресликавања $\varphi \circ q$ у односу на фибрацију p такво да је $\psi \simeq \tilde{\psi}$. Тада за $x_0 \in X$ имамо следећи комутативни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} S & \overset{\theta}{\dashrightarrow} & F \\ \downarrow i & & \downarrow j \\ T & \xrightarrow[\simeq]{\psi} & E \\ \downarrow q & & \downarrow p \\ X & \xrightarrow[\simeq]{\varphi} & B \end{array}$$

где је $S \stackrel{def}{=} S_{x_0}$ и $F \stackrel{def}{=} F_{\varphi(x_0)}$. На основу става 5.27 имамо да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccccccccc}
 \cdots & \longrightarrow & \pi_{n+1}(T) & \xrightarrow{q_*} & \pi_{n+1}(X) & \longrightarrow & \pi_n(S) & \xrightarrow{i_*} & \pi_n(T) & \xrightarrow{q_*} & \pi_n(X) & \longrightarrow & \cdots \\
 & & \downarrow \psi_* & & \downarrow \varphi_* & & \downarrow \theta_* & & \downarrow \psi_* & & \downarrow \varphi_* & & \\
 \cdots & \longrightarrow & \pi_{n+1}(E) & \xrightarrow{p_*} & \pi_{n+1}(B) & \longrightarrow & \pi_n(F) & \xrightarrow{j_*} & \pi_n(E) & \xrightarrow{p_*} & \pi_n(B) & \longrightarrow & \cdots
 \end{array}$$

Како су φ и ψ хомотопске еквиваленције, то су пресликавања φ_* и ψ_* из горњег дијаграма изоморфизми, па на основу Стинродове 5-леме закључујемо да је и θ_* изоморфизам за $n \geq 1$. За случај $n = 0$, такође се може показати да је $\theta_* : \pi_0(S) \rightarrow \pi_0(F)$ изоморфизам, па закључујемо коначно да је θ слаба хомотопска еквиваленција. \square

Дефиниција 5.32 Нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно и Y путно повезан. *Хомотопски слој (хомотопска фибра)* пресликавања f јесте слој (било које) фибрације хомотопски еквивалентне са f .

Из теореме 5.29 видимо да постоји хомотопски слој од f , а из последице 5.20 и става 5.31 следи да је он добро дефинисан до на слабу хомотопску еквиваленцију. Заправо, ако X и Y имају хомотопски тип CW-комплекса, хомотопски слој је добро дефинисан и до на хомотопску еквиваленцију. То следи из Вајтхедове теореме и наредног става, чији се доказ може наћи у [8].

Став 5.33 Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација и B CW-типа. Тада је E CW-типа ако и само ако је за свако $b \in B$ слој F_b CW-типа.

Пример 5.34 Нека је $f : X \rightarrow Y$, Y путно повезан и $f \simeq const$. Желимо да одредимо хомотопски слој од f . Како је $f \simeq const$ онда су f и $const$ и хомотопски еквивалентни па имају исте хомотопске слојеве те је довољно наћи хомотопски слој константног пресликавања c_{y_0} , за неко y_0 . Из примера 5.30, пак, видимо да је тај хомотопски слој $X \times \Omega Y$.

Видели смо раније да пресликавање $f_* : \pi_i(X) \rightarrow \pi_i(Y)$, $i \in \mathbb{N}_0$, можемо да видимо као део дугог тачног низа.

$$\cdots \longrightarrow \pi_{i+1}(Y, X) \longrightarrow \pi_i(X) \xrightarrow{f_*} \pi_i(Y) \longrightarrow \pi_i(Y, X) \longrightarrow \pi_{i-1}(X) \xrightarrow{f_*} \cdots$$

Са друге стране, како је f хомотопски еквивалентно некој фибрацији $p : E \rightarrow B$, тј. постоје хомотопске еквиваленције $\varphi : Y \rightarrow B$ и $\psi : X \rightarrow E$ такве да следећи дијаграм

комутира

$$\begin{array}{ccc} X & \xrightarrow{\psi} & E \\ f \downarrow & & \downarrow p \\ Y & \xrightarrow{\varphi} & B \end{array}$$

па када посматрамо дуги тачни низ за фибрацију p и искористимо изоморфизме φ_* и ψ_* између одговарајућих хомотопских група простора Y и B , односно X и E , добијамо наредни тачан низ.

$$\cdots \longrightarrow \pi_i(F) \longrightarrow \pi_i(X) \xrightarrow{f_*} \pi_i(Y) \longrightarrow \pi_{i-1}(F) \longrightarrow \pi_{i-1}(X) \longrightarrow \cdots$$

Иако немамо никакво пресликавање из једног дугог тачног низа у други, нити групе $\pi_i(Y, X)$ и $\pi_{i-1}(F)$ морају бити изоморфне, ипак из тачности ова два дуга тачна низа можемо закључити нешто о вези између ове две групе. Наиме, ако је $f : X \rightarrow Y$, Y путно повезан и F хомотопски слој пресликавања f , онда за свако $i \in \mathbb{N}$ важи еквиваленција

$$\pi_i(Y, X) = 0 \iff \pi_{i-1}(F) = 0. \quad (9)$$

Одавде директно добијамо и еквиваленцију

$$f \text{ је } n\text{-еквиваленција} \iff F \text{ је } (n-1)\text{-повезан.}$$

Користећи еквиваленцију (9) можемо преформулисати теорему 3.16 на следећи начин.

Теорема 5.35 *Нека је (X, A) CW-пар и нека је $p : E \rightarrow Y$ непрекидно, Y путно повезан и F хомотопски слој од p . Претпоставимо да за све $n \in \mathbb{N}$ са својством да постоји n -ћелија у $X \setminus A$ важи $\pi_{n-1}(F) = 0$. Тада за свако пресликавање $f : X \rightarrow Y$ и $h : A \rightarrow E$ такво да је $p \circ h = f|_A$ постоји $g : X \rightarrow E$ такво да је $g|_A = h$ и $p \circ g \simeq f$.*

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{h} & E \\ \downarrow & \nearrow g & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

5.5 Главне фибрације

Нека је (Y, y_0) простор са базном тачком и

$$PY \stackrel{\text{def}}{=} \{u : I \rightarrow Y \mid u(0) = y_0\} \subseteq Y^I \text{ (простор путева у } (Y, y_0)),$$

$$\Omega Y \stackrel{\text{def}}{=} \{u : I \rightarrow Y \mid u(0) = u(1) = y_0\} \subseteq Y^I \text{ (простор петљи у } (Y, y_0)).$$

Тада је $c_{y_0} : I \rightarrow Y$ природна базна тачка у ова два простора.

Став 5.36 Нека је (Y, y_0) простор са базном тачком.

(а) PY је контрактибилан;

(б) ΩY је H -простор.

Доказ: (а) Уколико у (8) узмемо $X = *$, добијамо да је $PY \simeq *$.

(б) Дефинишимо $\nu : \Omega Y \times \Omega Y \rightarrow \Omega Y$ као надовезивање петљи, тј.

$$\nu(u, v) \stackrel{def}{=} u \cdot v.$$

Пресликавање ν је непрекидно уколико је непрекидна композиција

$$\Omega Y \times \Omega Y \xrightarrow{\nu} \Omega Y \hookrightarrow Y^I,$$

а на основу особина 5) и 6) компактно-отворене топологије, ово пресликавање је непрекидно ако и само ако је непрекидно пресликавање $\Omega Y \times \Omega Y \times I \rightarrow Y$ дато са

$$(u, v, t) \longmapsto (u \cdot v)(t).$$

Рестрикција овог пресликавања на $\Omega Y \times \Omega Y \times [0, \frac{1}{2}]$ може се видети као наредна композиција

$$\begin{array}{ccc} & & Y^I \times I \\ & \nearrow & \searrow \\ \Omega Y \times \Omega Y \times [0, \frac{1}{2}] & \xrightarrow{p_1 \times (t \rightarrow 2t)} & \Omega Y \times I \xrightarrow{ev} Y \end{array}$$

одакле закључујемо да је ова рестрикција непрекидна. Слично се добија да је и рестрикција на $\Omega Y \times \Omega Y \times [\frac{1}{2}, 1]$ непрекидна, па на основу теореме о лепљењу непрекидно је и само пресликавање.

Дакле, ν је једна добро дефинисана непрекидна операција. Остало је још показати да су композиције

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y & \xleftarrow{i_1} & \Omega Y \times \Omega Y \\ & \searrow & \downarrow \nu \\ & & \Omega Y \end{array} \quad \begin{array}{ccc} \Omega Y & \xleftarrow{i_2} & \Omega Y \times \Omega Y \\ & \searrow & \downarrow \nu \\ & & \Omega Y \end{array}$$

(где је $i_1(u) = (u, c_{y_0})$, а $i_2(u) = (c_{y_0}, u)$) хомотопне идентитети релативно c_{y_0} , тј. да је

$$\mathbb{1}_{\Omega Y} \simeq \nu \circ i_1 \text{ (rel } c_{y_0}\text{)},$$

$$\mathbb{1}_{\Omega Y} \simeq \nu \circ i_2 \text{ (rel } c_{y_0}\text{)}.$$

Нека је $F : \Omega Y \times I \rightarrow \Omega Y$ дато са

$$F(u, s)(t) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} u\left(\frac{2t}{2-s}\right), & 0 \leq t \leq 1 - \frac{s}{2} \\ y_0, & 1 - \frac{s}{2} \leq t \leq 1 \end{cases}$$

Слично као и за ν , показује се да је пресликавање F непрекидно. Како важи

$$F(u, 0) = u = \mathbb{1}_{\Omega Y}(u),$$

$$F(u, 1)(t) = \begin{cases} u(2t), & 0 \leq t \leq \frac{1}{2} \\ y_0, & \frac{1}{2} \leq t \leq 1 \end{cases} = (u \cdot c_{y_0})(t) = \nu(i_1(u))(t),$$

$$F(c_{y_0}, s)(t) = y_0, \text{ тј. } F(c_{y_0}, s) = c_{y_0}, \text{ } s \in I,$$

то је

$$F : \mathbb{1}_{\Omega Y} \simeq \nu \circ i_1 \text{ (rel } c_{y_0}\text{)}.$$

Слично се показује да је $\mathbb{1}_{\Omega Y} \simeq \nu \circ i_2 \text{ (rel } c_{y_0}\text{)}$, па закључујемо да је ΩY заиста H -простор. \square

Може се дефинисати и операција $\mu : \Omega Y \times PY \rightarrow PY$ као надовезивање путева, тј.

$$\mu(u, v) \stackrel{\text{def}}{=} u \cdot v.$$

Тада је μ заправо проширење операције ν , тј. комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y \times PY & \xrightarrow{\mu} & PY \\ \uparrow & & \uparrow \\ \Omega Y \times \Omega Y & \xrightarrow{\nu} & \Omega Y \end{array}$$

Приметимо да комутира и следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y \times PY & \xrightarrow{\mu} & PY \\ p_2 \downarrow & & \downarrow ev_1 \\ PY & \xrightarrow{ev_1} & Y \end{array}$$

Теорема 5.37 Нека је (Y, y_0) простор са базном тачком.

(a) Пресликавање $ev_1 : PY \rightarrow Y$ јесте фибрација са слојем ΩY ;

(б) За свако $n \in \mathbb{N}$ важи $\pi_n(Y) \cong \pi_{n-1}(\Omega Y)$.

Доказ: (а) Ако у (7) изаберемо $X = *$ добијамо тражену фибрацију.

(б) Како је простор путева PY контрактибилан, то из другог тачног низа за фибрацију

$$\cdots \longrightarrow \pi_n(PY) \longrightarrow \pi_n(Y) \twoheadrightarrow \pi_{n-1}(\Omega Y) \longrightarrow \pi_{n-1}(PY) \longrightarrow \cdots$$

добијамо да је $\pi_n(Y) \cong \pi_{n-1}(\Omega Y)$. \square

Напомена 5.38

- 1) Ако је $n = 1$, може се показати да је изоморфизам у другом тачном низу за фибрацију између $\pi_1(Y)$ и $\pi_0(\Omega Y)$ баш једнакост.
- 2) Хуревих је хомотопске групе дефинисао индуктивно на следећи начин.

$$\pi_n(Y) \stackrel{\text{def}}{=} \pi_1(\Omega^{n-1}Y)$$

Користећи ову дефиницију лако се показује да је $\pi_n(Y)$ Абелова за $n \geq 2$ јер је $\Omega^{n-1}Y$ простор петљи па је H -простор, а знамо да је фундаментална група H -простора Абелова, а то је у овом случају управо $\pi_n(Y)$.

Став 5.39 Нека је $n \in \mathbb{N}$ и G Абелова.

- (а) $\Omega K(G, n+1) = K(G, n)$;
- (б) $K(G, n)$ је (слаби) H -простор.

Доказ: (а) На основу дела (б) теореме 5.37 имамо да је

$$\pi_i(\Omega K(G, n+1)) \cong \begin{cases} G, & i = n \\ 0, & \text{иначе} \end{cases}$$

Још је потребно показати да је $\Omega K(G, n+1)$ CW -типа. Како су у фибрацији

$$\begin{array}{ccc} \Omega K(G, n+1) & \longrightarrow & PK(G, n+1) \\ & & \downarrow \\ & & K(G, n) \end{array}$$

простори $PK(G, n+1)$ и $K(G, n)$ CW -типа, то је на основу става 5.33 и $\Omega K(G, n+1)$ CW -типа.

(б) Знамо да су сви простори $K(G, n)$ међусобно хомотопски еквивалентни и да је један од њих управо $\Omega K(G, n+1)$, који је на основу става 5.36 H -простор, па ће сваки $K(G, n)$ бити бар слаби H -простор. \square

Дефиниција 5.40 Нека је (Y, y_0) простор са базном тачком. *Канонска фибрација над простором Y* јесте фибрација

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y & \longrightarrow & PY \\ & & \downarrow \text{ev}_1 \\ & & Y \end{array}$$

Ако је још $f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$ главна фибрација над X индукована са f јесте повлачење канонске фибрације над Y помоћу f .

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y & \xlongequal{\quad} & \Omega Y \\ \downarrow & & \downarrow \\ f^*(PY) & \longrightarrow & PY \\ \downarrow p & & \downarrow \text{ev}_1 \\ X & \xrightarrow{f} & Y \end{array}$$

Означимо $E \stackrel{\text{def}}{=} f^*(PY)$. Може се дефинисати „дејство“ слоја на тотални простор $\mu : \Omega Y \times E \rightarrow E$ на следећи начин

$$\mu(u, x, v) \stackrel{\text{def}}{=} (x, u \cdot v).$$

Приметимо да тада комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y \times E & \xrightarrow{\mu} & E \\ \downarrow p_2 & & \downarrow p \\ E & \xrightarrow{p} & X \end{array}$$

Заиста,

$$(p \circ \mu)(u, x, v) = p(x, u \circ v) = x = p(x, v) = (p \circ p_2)(u, x, v).$$

Такође, μ ће бити и проширење надовезивања петљи, тј. комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} \Omega Y \times E & \xrightarrow{\mu} & E \\ \uparrow & & \uparrow \\ \Omega Y \times \Omega Y & \xrightarrow{\nu} & \Omega Y \end{array}$$

Став 5.41 Нека је $p : E \rightarrow X$ главна фибрација индукована пресликавањем $f : X \rightarrow Y$ и нека је $g : Z \rightarrow X$ непрекидно такво да је $(f \circ g)(Z) \subseteq Y_0$, где је Y_0 компонента путне повезаности простора Y која садржи тачку y_0 .

$$\begin{array}{ccccc}
 & & E & \longrightarrow & PY \\
 & \nearrow \tilde{g} & \downarrow p & & \downarrow ev_1 \\
 Z & \xrightarrow{g} & X & \xrightarrow{f} & Y
 \end{array}$$

(а) Постоји подизање $\tilde{g} : Z \rightarrow E$ пресликавања g ако и само ако је $f \circ g \simeq const$;

(б) Ако је $h : Z \rightarrow E$ једно фиксирано подизање од g , онда је за свако непрекидно пресликавање $\varphi : Z \rightarrow \Omega Y$ композиција

$$h_\varphi : Z \xrightarrow{(\varphi, h)} \Omega Y \times E \xrightarrow{\mu} E$$

такође подизање од g . При том, ако је $\varphi_1 \simeq \varphi_2$, онда је $h_{\varphi_1} \simeq h_{\varphi_2}$.

Доказ: (а) \Rightarrow : Уколико постоји подизање онда се пресликавање $f \circ g$ факторише кроз контрактибилни простор PY па је хомотопски тривијално.

\Leftarrow : Овај смер директно следи на основу става 5.8.

(б) Из комутативног дијаграма

$$\begin{array}{ccccc}
 Z & \xrightarrow{(\varphi, h)} & \Omega Y \times E & \xrightarrow{\mu} & E \\
 & \searrow h & \downarrow p_2 & & \downarrow p \\
 & & E & \xrightarrow{p} & X
 \end{array}$$

имамо да је

$$p \circ h_\varphi = p \circ \mu \circ (\varphi, h) = p \circ h = g,$$

тј. пресликавање h_φ јесте подизање пресликавања g у односу на фибрацију p . Додатно, ако је $\varphi_1 \simeq \varphi_2$, онда је и $(\varphi_1, h) \simeq (\varphi_2, h)$, па је

$$h_{\varphi_1} = \mu \circ (\varphi_1, h) \simeq \mu \circ (\varphi_2, h) = h_{\varphi_2}. \quad \square$$

5.6 Раслојења

Дефиниција 5.42 Нека су E, F и B тополошки простори. Непрекидно пресликавање $p : E \rightarrow B$ јесте *раслојење са слојем F* ако за сваку тачку $b \in B$ постоји отворена

околина $U_b \in \mathcal{T}_B$ тачке b и хомеоморфизам $h : p^{-1}(U_b) \rightarrow U_b \times F$ такав да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U_b) & \xrightarrow[\approx]{h} & U_b \times F \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & U_b \end{array}$$

Користићемо ознаку

$$\begin{array}{ccc} F & \longrightarrow & E \\ & & \downarrow p \\ & & B \end{array}$$

Ако је $C \subseteq U_b$, онда комутира и наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(C) & \xrightarrow[\approx]{h|_{p^{-1}(C)}} & C \times F \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & C \end{array}$$

Специјално, ако је $C = \{b\}$, имамо да комутира дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(\{b\}) & \xrightarrow[\approx]{h|_{p^{-1}(\{b\})}} & \{b\} \times F \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & \{b\} \end{array}$$

Дакле, за свако $b \in B$ важи $p^{-1}(\{b\}) \approx F$.

Свако раслојење је отворено пресликавање. Заиста, довољно је показати да су ретрикции пресликавања p на сваком од скупова који чине отворен покривач од E отворене. Имамо да је

$$E = \bigcup_{b \in B} p^{-1}(U_b)$$

и сваки од скупова $p^{-1}(U_b)$ је отворен.

Из комутативности дијаграма

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U_b) & \xrightarrow[\approx]{h} & U_b \times F \\ \downarrow p|_{p^{-1}(U_b)} & & \downarrow p_1 \\ B & \xleftarrow{i} & U_b \end{array}$$

видимо да рестрикцију $p|_{p^{-1}(U_b)}$ можемо да видимо као композицију хомеоморфизма h , пројекције p_1 и инклузије i . Јасно је да су h и p_1 отворена пресликавања, а како је U_b отворен у B , то ће и инклузија i бити отворена па је и рестрикција $p|_{p^{-1}(U_b)}$ отворено пресликавање. Дакле, p је отворено, а из дефиниције видимо и да је непрекидно и „на“, па закључујемо да је свако раслојење количничко пресликавање.

Нека су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow B$ раслојења и $\varphi : T \rightarrow E$ хомеоморфизам такви да комутира дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} T & \xrightarrow[\approx]{\varphi} & E \\ & \searrow q & \swarrow p \\ & & B \end{array}$$

Тада раслојења p и q сматрамо једнаким, тј. еквивалентним.

Пример 5.43

- 1) Уколико су F и B тополошки простори, тривијално раслојење над простором B са слојем F јесте раслојење

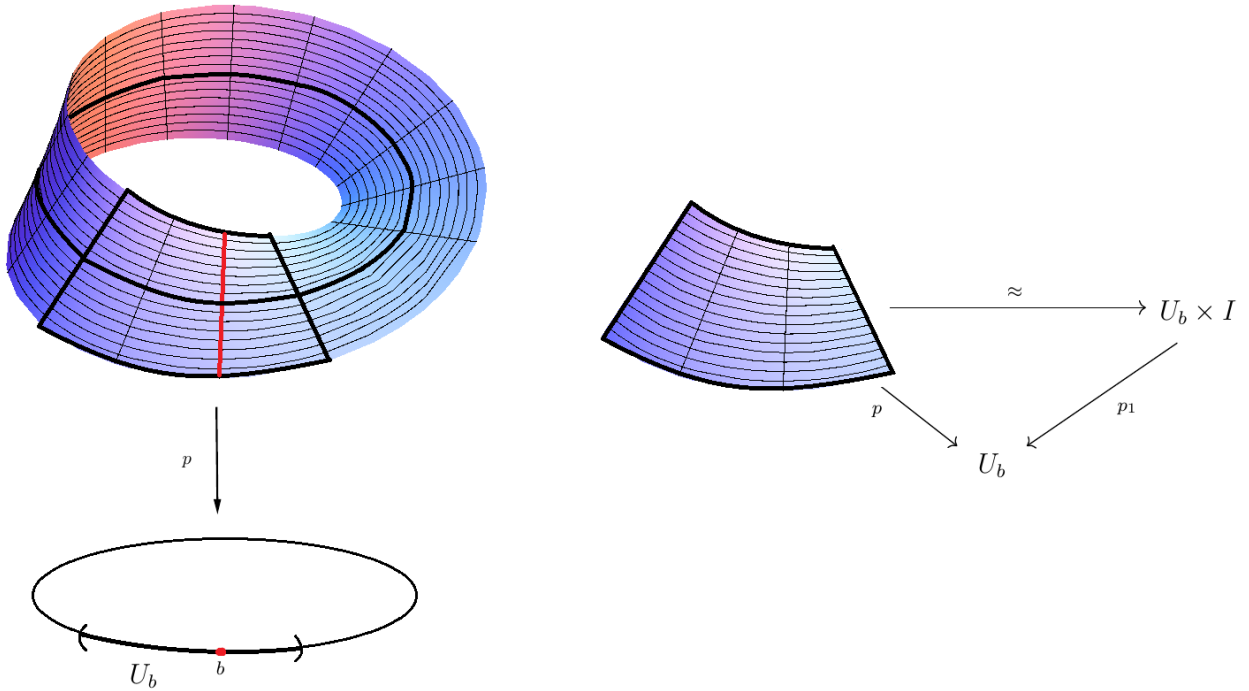
$$\begin{array}{ccc} F & \longrightarrow & B \times F \\ & & \downarrow p_1 \\ & & B \end{array}$$

Заиста, за $b \in B$ узмемо $U_b \stackrel{def}{=} B$ и $h \stackrel{def}{=} \mathbb{1}_{B \times F}$. Тада је $p^{-1}(U_b) = B \times F$ па јасно комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} B \times F & \xrightarrow[\approx]{\mathbb{1}_{B \times F}} & B \times F \\ & \searrow p_1 & \swarrow p_1 \\ & & B \end{array}$$

Такође, свако раслојење еквивалентно тривијалном ћемо називати тривијалним.

- 2) Пројекција $p : M \rightarrow S^1$ на средњу кружницу Мебијусове траке јесте раслојење са слојем I . Ово ће бити нетривијално раслојење.

3) Раслојење са дискретним слојем је наткривање.

$$\begin{array}{ccc}
 D & \longrightarrow & E \\
 & & \downarrow p \\
 & & B
 \end{array}$$

Нека је $b \in B$. Тада постоје $U_b \in \mathcal{T}_B$ и хомеоморфизам h тако да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc}
 p^{-1}(U_b) & \xrightarrow[\approx]{h} & U_b \times D \\
 \searrow p & & \swarrow p_1 \\
 & & U_b
 \end{array}$$

Како је D дискретан, имамо да је

$$U_b \times D = \bigsqcup_{d \in D} U_b \times \{d\},$$

где за свако $d \in D$ важи $U_b \times \{d\} \in \mathcal{T}_{U_b \times D}$. Тада је

$$p^{-1}(U_b) = \bigsqcup_{d \in D} h^{-1}(U_b \times \{d\})$$

и за свако $d \in D$ је $h^{-1}(U_b \times \{d\}) \in \mathcal{T}_{p^{-1}(U_b)} \subseteq \mathcal{T}_E$. Како комутира дијаграм

$$\begin{array}{ccc} h^{-1}(U_b \times \{d\}) & \xrightarrow[\approx]{h} & U_b \times \{d\} \\ & \searrow p \quad \approx & \swarrow \approx \quad p_1 \\ & & U_b \end{array}$$

добивамо да је $h^{-1}(U_b \times \{d\}) \approx U_b$ при p , па p заиста јесте наткривање.

Обратно, ако је $p : E \rightarrow B$ наткривање такво да за свако $b_1, b_2 \in B$ важи

$$|p^{-1}(\{b_1\})| = |p^{-1}(\{b_2\})|,$$

(то важи, на пример, кад је B повезан) онда је p раслојење са дискретним слојем.

Заиста, нека је $b \in B$. Тада постоји околина $U_b \in \mathcal{T}_B$ тачке b таква да је

$$p^{-1}(U_b) = \bigsqcup_{\alpha \in \mathcal{A}} V_b^\alpha$$

где су сви скупови V_b^α отворени у E и хомеоморфни U_b при хомеоморфизму $p|_{V_b^\alpha}$.

Узмимо $D \stackrel{\text{def}}{=} \mathcal{A}$ са дискретном топологијом. Тада ако са $h : p^{-1}(U_b) \rightarrow U_b \times D$ означимо прсликавање

$$h(e) \stackrel{\text{def}}{=} (p(e), \alpha_0), \quad e \in E,$$

где је $\alpha_0 \in \mathcal{A}$ јединствено такво да $e \in V_b^{\alpha_0}$, добијамо да комутира дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U_b) & \xrightarrow[\approx]{h} & U_b \times D \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & U_b \end{array}$$

Лако се проверава да је h хомеоморфизам, тј. p је раслојење.

Лема 5.44 Нека је $n \in \mathbb{N}_0$, I^{n+1} коцка димензије $n+1$, A унија неких n -страна коцке I^{n+1} таква да $I^n \times \{0\} \subseteq A$ и $I^n \times \{1\} \not\subseteq A$. Тада је A јаки деформациони ретракт коцке I^{n+1} , тј. (I^{n+1}, A) је DR-пар.

Теорема 5.45 Свако раслојење је Серова фибрација.

Доказ: Нека је $p : E \rightarrow B$ раслојење са слојем F и $n \in \mathbb{N}_0$. Како је $D^n \approx I^n$, довољно је показати да следећи дијаграм има решење \tilde{H} .

$$\begin{array}{ccc} I^n \times \{0\} & \longrightarrow & E \\ \downarrow & \nearrow \tilde{H} & \downarrow p \\ I^n \times I & \xrightarrow{H} & B \end{array}$$

Како је p раслојење, то постоји отворен покривач $\{U_\alpha\}_{\alpha \in \mathcal{A}}$ простора B , као и хомеоморфизми h_α , $\alpha \in \mathcal{A}$, такви да за свако $\alpha \in \mathcal{A}$ комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U_\alpha) & \xrightarrow[\approx]{h_\alpha} & U_b \times F \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & U_\alpha \end{array}$$

Тада је $\{H^{-1}(U_\alpha)\}_{\alpha \in \mathcal{A}}$ отворен покривач од $I^n \times I$, па како је $I^n \times I$ компактан метрички простор добро је дефинисан Лебегов број $L > 0$ овог покривача. Нека је сада $m \in \mathbb{N}$ такав да је $\frac{\sqrt{n+1}}{m} < L$. Поделићемо коцку $I^n \times I$ на m^{n+1} једнаких коцки па ће свака од њих имати пречник мањи од L . Уредимо те коцке у низ m слојева по m^n коцки. Дакле, нека је

$$\begin{aligned} I^n \times I &= I_1^{n+1} \cup I_2^{n+1} \cup \dots \cup I_{m^n}^{n+1} \\ &\cup I_{m^n+1}^{n+1} \cup I_{m^n+2}^{n+1} \cup \dots \cup I_{2m^n}^{n+1} \\ &\quad \vdots \\ &\cup I_{(m-1)m^n+1}^{n+1} \cup I_{(m-1)m^n+2}^{n+1} \cup \dots \cup I_{m^{n+1}}^{n+1}, \end{aligned}$$

где је

$$I_{(i-1)m^n+j}^{n+1} = \dots \times \left[\frac{i-1}{m}, \frac{i}{m} \right], \quad 1 \leq i \leq m, \quad 1 \leq j \leq m^n.$$

Сада подижемо пресликавање H редом коцку по коцку. Нека је $1 \leq k \leq m^{n+1}$ и претпоставимо да је \tilde{H} дефинисано на свим коцкама $I_1^{n+1}, \dots, I_{k-1}^{n+1}$. Желимо да проширимо ово пресликавање и на I_k^{n+1} . Нека је

$$A_k^n \stackrel{def}{=} (I^n \times \{0\} \cup I_1^{n+1} \cup I_2^{n+1} \cup \dots \cup I_{k-1}^{n+1}) \cap I_k^{n+1}$$

део границе коцке I_k^{n+1} на којем је већ дефинисано пресликавање \tilde{H} . На следећој слици видимо шта су ови скупови за случај $n = 2$.

...	$I_{m^2}^2$
\vdots	\vdots	\ddots	\vdots
I_{k-1}^2	I_k^2
\vdots	\vdots	\ddots	\vdots
I_1^2	I_2^2	...	I_m^2

A_k^n је унија неких n -страна коцке I_k^{n+1} . Како A_k^n садржи базу од I_k^{n+1} , а не садржи горњу страну, то је на основу леме 5.44 (I_k^{n+1}, A_k^n) један DR-пар. Како је $\text{diam } I_k^{n+1} = \frac{\sqrt{n+1}}{m} < L$, то постоји $\alpha_k \in \mathcal{A}$ такво да је $H(I_k^{n+1}) \subseteq U_{\alpha_k}$.

Посматрајмо наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccccc}
 A_k^n & \longrightarrow & p^{-1}(U_{\alpha_k}) & \xrightarrow{h_{\alpha_k} \approx} & U_{\alpha_k} \times F \\
 \downarrow & & \nearrow \tilde{H}_k & & \nearrow F_k \\
 I_k^{n+1} & \longrightarrow & U_{\alpha_k} & \xrightarrow{p} & U_{\alpha_k} \times F \\
 & & & \nwarrow p_1 & \\
 & & & & U_{\alpha_k}
 \end{array}$$

Како је пројекција $p_1 : U_{\alpha_k} \times F \rightarrow U_{\alpha_k}$ фибрација, и (I_k^{n+1}, A_k^n) DR-пар, то постоји подизање F_k , а како је h_{α_k} хомеоморфизам, добијамо да постоји \tilde{H}_k .

Настављањем овог поступка добијамо тражено пресликавање $\tilde{H} : I^n \times I \rightarrow E$. \square

Напомена 5.46 Ако је $p : E \rightarrow B$ раслојење и B паракомпактан (и T_2) онда је p фибрација.

Како је свако раслојење Серова фибрација, за раслојење $p : E \rightarrow B$ са слојем F имамо следећи дуг тачан низ.

$$\cdots \rightarrow \pi_n(F) \rightarrow \pi_n(E) \xrightarrow{p_*} \pi_n(B) \rightarrow \pi_{n-1}(E) \rightarrow \cdots$$

Погледајмо шта нам даје овај дуг тачан низ за пример 5.43.

- 1) Нека је $p_1 : B \times F \rightarrow B$ тривијално раслојење са слојем F и нека је $i_1 : B \hookrightarrow B \times F$ инклузија. Тада из дугог тачног низа

$$\cdots \longrightarrow \pi_n(F) \longrightarrow \pi_n(B \times F) \xrightarrow{(p_1)_*} \pi_n(B) \xrightarrow{0} \pi_{n-1}(F) \longrightarrow \cdots$$

$\longleftarrow \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{(i_1)_*} \longrightarrow$

видимо да је $(p_1)_*$ „на“, па добијамо кратак тачан низ

$$0 \rightarrow \pi_n(F) \rightarrow \pi_n(B \times F) \xrightarrow{(p_1)_*} \pi_n(B) \rightarrow 0$$

који се цепа, тј. важи

$$\pi_n(B \times F) \cong \pi_n(B) \oplus \pi_n(F).$$

- 2) Уколико је $p : M \rightarrow S^1$ пројекција на централну кружницу Мебијусове траке (која је раслојење са слојем I), онда из дугог тачног низа добијамо да је p_* изоморфизам.
- 3) Нека је $p : E \rightarrow B$ раслојење са дискретним слојем D . Ако је $n \geq 2$ онда из дугог тачног низа за ово раслојење и чињенице да је тада $\pi_n(D) = \pi_{n-1}(D) = 0$ добијамо да је p_* изоморфизам, а за случај $n = 1$ можемо закључити да је p_* мономорфизам.

5.7 Хопфова раслојења

(1) Нека је $n \in \mathbb{N}$. Имамо дволисно наткривање, па и раслојење.

$$\begin{array}{ccc} S^0 & \longrightarrow & S^n \\ & & \downarrow p \\ & & \mathbb{R}P^n \end{array}$$

Приметимо да је тада

$$C_p = D^{n+1} \cup_p \mathbb{R}P^n \approx \mathbb{R}P^{n+1}.$$

Специјално, за $n = 1$ добијамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^0 & \longrightarrow & S^1 \\ & & \downarrow h \\ & & S^1 \end{array}$$

које називамо *првим Хопфовим раслојењем*. Приметимо да је у овом случају $C_h \approx \mathbb{R}P^2$.

Уколико је $n \geq 2$ хомотопске групе пројективног простора $\mathbb{R}P^n$ биће изоморфне одговарајућим хомотопским групама сфере у димензијама већим од 1, а знамо да је фундаментална група простора $\mathbb{R}P^n$ изоморфна \mathbb{Z}_2 , па ово можемо представити наредном табелом.

i	0	1	2	\dots	$n-1$	n	$n+1$
$\pi_i(\mathbb{R}P^n)$	0	\mathbb{Z}_2	0	\dots	0	\mathbb{Z}	\dots

(2) Нека је $n \in \mathbb{N}$. Комплексни пројективни простор се дефинише као

$$\mathbb{C}P^n = \mathbb{C}^{n+1} \setminus \{0\} /_{z \sim \lambda z, \lambda \in \mathbb{C} \setminus \{0\}} \approx S^{2n+1} /_{z \sim \lambda z, \lambda \in S^1}.$$

Ако са $p : S^{2n+1} \rightarrow \mathbb{C}P^n$ означимо природну пројекцију, онда је

$$\begin{array}{ccc} S^1 & \longrightarrow & S^{2n+1} \\ & & \downarrow p \\ & & \mathbb{C}P^n \end{array}$$

раслојење што ћемо и показати.

За $1 \leq i \leq n+1$ уведемо ознаку

$$U_i \stackrel{\text{def}}{=} \{[z] \in \mathbb{C}P^n \mid z_i \neq 0\} \in \mathcal{T}_{\mathbb{C}P^n}.$$

Желимо да дефинишемо хомеоморфизам h_i тако да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U_i) & \overset{h_i}{\dashrightarrow} & U_i \times S^1 \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & U_i \end{array}$$

Нека је

$$h_i(z_1, z_2, \dots, z_{n+1}) \stackrel{\text{def}}{=} \left([z_1, z_2, \dots, z_{n+1}], \frac{z_i}{|z_i|} \right).$$

Очигледно је да је h_i непрекидно и да горњи дијаграм комутира. Покажимо да је h_i хомеоморфизам, тј. нађимо му инверз и докажимо да је он непрекидан.

Нека је $\sigma_i : U_i \times S^1 \rightarrow p^{-1}(U_i)$ дато са

$$\sigma_i([\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}], \lambda) \stackrel{\text{def}}{=} \lambda \cdot |\omega_i| \cdot \omega_i^{-1}(\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}).$$

Пресликавање σ_i је добро дефинисано. Заиста, нека је $\mu \in S^1$. Тада је

$$\begin{aligned} \sigma_i([\mu\omega_1, \mu\omega_2, \dots, \mu\omega_{n+1}], \lambda) &= \lambda \cdot |\mu| \cdot |\omega_i| \cdot \omega_i^{-1} \cdot \mu^{-1}(\mu\omega_1, \mu\omega_2, \dots, \mu\omega_{n+1}) \\ &= \sigma_i([\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}], \lambda). \end{aligned}$$

Посматрајмо сада дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U_i) \times S^1 & \xrightarrow{\quad} & p^{-1}(U_i) \\ & \searrow p \times \mathbb{1}_{S^1} & \swarrow \sigma_i \\ & & U_i \times S^1 \end{array}$$

Пресликавање $p^{-1}(U_i) \times S^1 \rightarrow p^{-1}(U_i)$ дато је са

$$((\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}), \lambda) \mapsto \lambda \cdot |\omega_i| \cdot \omega_i^{-1}(\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}),$$

па је непрекидно, док је пресликавање $p \times \mathbb{1}_{S^1}$ количничко, па закључујемо да пресликавање σ_i мора бити непрекидно.

Још остаје да покажемо да су σ_i и h_i међусобно инверзна пресликавања.

$$\begin{aligned} \sigma_i(h_i(z_1, z_2, \dots, z_{n+1})) &= \frac{z_i}{|z_i|} \cdot |z_i| \cdot z_i^{-1}(z_1, z_2, \dots, z_{n+1}) \\ &= (z_1, z_2, \dots, z_{n+1}) \\ h_i\left(\sigma_i([\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}], \lambda)\right) &= \left([\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}], \frac{\lambda \cdot |\omega_i| \cdot \omega_i^{-1} \cdot \omega_i}{|\lambda \cdot |\omega_i| \cdot \omega_i^{-1} \cdot \omega_i|} \right) \\ &= ([\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_{n+1}], \lambda) \end{aligned}$$

Дакле, $h_i^{-1} = \sigma_i$, па је h_i заиста хомеоморфизам, тј. p јесте раслојење.

Приметимо да је

$$C_p = D^{2n+2} \cup_p \mathbb{C}P^n \approx \mathbb{C}P^{n+1}.$$

Специјално, за $n = 1$ добијамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^1 & \longrightarrow & S^3 \\ & & \downarrow p \\ & & \mathbb{C}P^1 \xrightarrow{\approx} S^2 \end{array} \quad \begin{array}{c} \nearrow h \\ \searrow \end{array}$$

Хомеоморфизам између $\mathbb{C}P^1$ и S^2 бирамо тако да $h : S^3 \rightarrow S^2$ чува базну тачку, тј. тако да важи $h(e_1) = e_1$. Често се узима хомеоморфизам задат следећим дијаграмом.

$$\begin{array}{ccc} \mathbb{C}P^1 & \xrightarrow{\approx} & S^2 \\ \downarrow [z_1, z_2] \mapsto \frac{z_1}{z_2} & & \nearrow s \\ & \mathbb{C} \cup \{\infty\} & \end{array}$$

где је $s : \mathbb{C} \cup \{\infty\} \rightarrow S^2$ стереографска пројекција ($s(\infty) = e_1$).

Дакле, добили смо раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^1 & \longrightarrow & S^3 \\ & & \downarrow h \\ & & S^2 \end{array}$$

које називамо *другим Хопфовим раслојењем*. У овом случају је $C_h \approx \mathbb{C}P^2$.

Ако је $i \geq 3$ онда из дугог тачног низа

$$\cdots \rightarrow \pi_i(S^1) \rightarrow \pi_i(S^3) \xrightarrow{h_*} \pi_i(S^2) \rightarrow \pi_{i-1}(S^1) \rightarrow \cdots$$

видимо да је

$$\pi_i(S^2) \cong \pi_i(S^3).$$

Специјално,

$$\pi_3(S^2) \cong \pi_3(S^3) \cong \mathbb{Z}.$$

Штавише, ако h одаберемо тако да чува базну тачку, добијамо изоморфизам

$$\pi_3(S^3, e_1) \xrightarrow{h_*} \pi_3(S^2, e_1)$$

па је

$$\pi_3(S^2, e_1) \cong \mathbb{Z}\langle [h]_0 \rangle.$$

Уколико је $n \geq 2$, из дугог тачног низа добијамо да је $\pi_2(\mathbb{C}P^n) \cong \mathbb{Z}$, а за $i \geq 3$ је

$$\pi_i(\mathbb{C}P^n) \xleftarrow{p_*} \pi_i(S^{2n+1})$$

што можемо представити табелом.

i	0	1	2	3	\dots	$2n$	$2n+1$	$2n+2$
$\pi_i(\mathbb{C}P^n)$	0	0	\mathbb{Z}	0	\dots	0	\mathbb{Z}	\dots

Знамо да је

$$(\mathbb{C}P^\infty)^{2n} = (\mathbb{C}P^\infty)^{2n+1} = \mathbb{C}P^n,$$

па како је

$$\pi_i(\mathbb{C}P^\infty) \cong \pi_i(\mathbb{C}P^n), \quad 2n > i,$$

то је

$$\pi_i(\mathbb{C}P^\infty) \cong \begin{cases} \mathbb{Z}, & i = 2 \\ 0, & \text{иначе} \end{cases}$$

Дакле,

$$\mathbb{C}P^\infty = K(\mathbb{Z}, 2).$$

Могуће је направити и раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^1 & \longrightarrow & S^\infty \\ & & \downarrow \\ & & \mathbb{C}P^\infty \end{array}$$

па како је $S^\infty \simeq *$ и $S^1 = K(\mathbb{Z}, 1)$ и одавде би се могло добити да је $\mathbb{C}P^\infty = K(\mathbb{Z}, 2)$.

(3) Нека је $n \in \mathbb{N}$. Кватернионски пројективни простор се дефинише као

$$\mathbb{H}P^n = \mathbb{H}^{n+1} \setminus \{0\} /_{z \sim \lambda z, \lambda \in \mathbb{H} \setminus \{0\}} \approx S^{4n+3} /_{z \sim \lambda z, \lambda \in S^3}.$$

Ако са $p : S^{4n+3} \rightarrow \mathbb{H}P^n$ означимо природну пројекцију, онда је

$$\begin{array}{ccc} S^3 & \longrightarrow & S^{4n+3} \\ & & \downarrow p \\ & & \mathbb{H}P^n \end{array}$$

раслојење, што се показује на исти начин као у случају комплексног пројективног простора.

Приметимо да је

$$C_p = D^{4n+4} \cup_p \mathbb{H}\mathbb{P}^n \approx \mathbb{H}\mathbb{P}^{n+1},$$

тј. $\mathbb{H}\mathbb{P}^n$ има ћелијску декомпозицију

$$\mathbb{H}\mathbb{P}^n = e^0 \cup e^4 \cup e^8 \cup \dots \cup e^{4n}.$$

Специјално, за $n = 1$ имамо $\mathbb{H}\mathbb{P}^1 \approx S^4$ и добијамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^3 & \longrightarrow & S^7 \\ & & \downarrow h \\ & & S^4 \end{array}$$

које називамо *трећим Хопфовим раслојењем*. Приметимо да је $C_h \approx \mathbb{H}\mathbb{P}^2$.

Могуће је конструисати и раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^3 & \longrightarrow & S^\infty \\ & & \downarrow \\ & & \mathbb{H}\mathbb{P}^n \end{array}$$

али неће важити да је $\mathbb{H}\mathbb{P}^\infty = K(\mathbb{Z}, 4)$, јер S^3 није $K(\mathbb{Z}, 3)$.

(4) Очекујемо да је за $n \in \mathbb{N}$ могуће конструисати раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^7 & \longrightarrow & S^{8n+7} \\ & & \downarrow \\ & & \mathbb{O}\mathbb{P}^n \end{array}$$

али како множење октониона није асоцијативно, не може се дефинисати $\mathbb{O}\mathbb{P}^n$.

Упркос томе, може се конструисати Хопфово раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^7 & \longrightarrow & S^{15} \\ & & \downarrow h \\ & & S^8 \\ & \longleftarrow s \approx & \mathbb{O} \cup \{\infty\} \end{array} \quad \begin{array}{l} \nearrow (z_1, z_2) \mapsto z_2^{-1} \cdot z_1 \\ \searrow \end{array}$$

где је $s : \mathbb{O} \cup \{\infty\} \rightarrow S^8$ стереографска пројекција. Ово раслојење називамо *четвртим Хопфовим раслојењем*.

Користе се ознаке

$$\begin{aligned}\mathbb{O}P^1 &\stackrel{def}{=} S^8, \\ \mathbb{O}P^2 &\stackrel{def}{=} C_h = D^{16} \cup_h S^8.\end{aligned}$$

Став 5.47 Нека је $p : E \rightarrow B$ раслојење са слојем F и B и F многострукости. Тада је E многострукост и важи $\dim E = \dim F + \dim B$.

Доказ: Покажимо најпре да је E Хауздорфов простор. Нека су $e_1, e_2 \in E$ две различите тачке.

1° Нека је $p(e_1) \neq p(e_2)$. Тада постоје отворене околине $U, V \in \mathcal{T}_B$ такве да је $p(e_1) \in U$, $p(e_2) \in V$ и $U \cap V = \emptyset$. Тада су $p^{-1}(U)$ и $p^{-1}(V)$ дисјунктне отворене околине тачака e_1 и e_2 .

2° Нека је $p(e_1) = p(e_2) = b$. Постоји отворен скуп $U \in \mathcal{T}_B$, $b \in U$, и хомеоморфизам $h : p^{-1}(U) \rightarrow U \times F$ такав да комутира следећи дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U) & \xrightarrow[\approx]{h} & U \times F \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & U & \end{array}$$

Како је $U \times F$ Хауздорфов простор, то је и $p^{-1}(U)$ Хауздорфов, па постоје $W_1, W_2 \in \mathcal{T}_{p^{-1}(U)} \subseteq \mathcal{T}_E$ такви да је $e_1 \in W_1$, $e_2 \in W_2$ и $W_1 \cap W_2 = \emptyset$.

Дакле, E јесте Хауздорфов простор.

Нека је сада $e \in E$. Како је $p(e) \in B$, постоји отворена околина $U \in \mathcal{T}_B$ тачке $p(e)$ и хомеоморфизам $h : p^{-1}(U) \rightarrow U \times F$ такви да комутира дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U) & \xrightarrow[\approx]{h} & U \times F \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & U & \end{array}$$

Како је U непразан и отворен у B то је U многострукост димензије $\dim B$, па је $U \times F$ многострукост димензије $n \stackrel{def}{=} \dim B + \dim F$. Пошто је h хомеоморфизам, из дијаграма закључујемо да је $p^{-1}(U)$ n -многострукост, па постоји $W \in \mathcal{T}_{p^{-1}(U)} \subseteq \mathcal{T}_E$ такав да $e \in W$ и $W \approx \mathbb{R}^n$.

Дакле, E је многострукост димензије n . \square

Теорема 5.48 Нека су $m, n, l \in \mathbb{N}_0$ такви да постоји раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^l & \longrightarrow & S^m \\ & & \downarrow p \\ & & S^n \end{array}$$

Тада је $l = n - 1$ и $m = 2n - 1$.

Доказ: Ако је $n = 0$, онда би и m било 0 јер је S^0 неповезан, а p непрекидно и „на“. Тада би p морало бити хомеоморфизам, тј. раслојење које за слој има једну тачку, а то није сфера. Дакле, мора бити $n \geq 1$.

На основу става 5.47 имамо да је S^m многострукост димензије $n + l$, па мора бити $m = n + l$. Још остаје да покажемо да је $n = l + 1$.

1° Нека је $l = 0$. Тада имамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^0 & \longrightarrow & S^n \\ & & \downarrow p \\ & & S^n \end{array}$$

па је p двослојно наткривање одакле добијамо да је

$$[\pi_1(S^n) : p_*(\pi_1(S^n))] = 2,$$

а како је $\pi_1(S^n) = 0$ за $n \geq 2$ закључујемо да мора бити $n = 1$. Дакле, $n = l + 1$.

2° Нека је $l \geq 1$. Имамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} S^l & \longrightarrow & S^{n+l} \\ & & \downarrow p \\ & & S^n \end{array}$$

и посматрајмо дуг тачан низ овог раслојења.

$$\cdots \rightarrow \pi_{l+1}(S^n) \rightarrow \pi_l(S^l) \rightarrow \pi_l(S^{n+l}) \rightarrow \cdots$$

Како је $\pi_l(S^l) \cong \mathbb{Z}$ и $\pi_l(S^{n+l}) = 0$, закључујемо да је $\pi_{l+1}(S^n) \neq 0$, тј. мора да важи $l + 1 \geq n$. Са друге стране, посматрајмо следећи део истог дугог тачног низа.

$$\cdots \rightarrow \pi_n(S^{n+l}) \rightarrow \pi_n(S^n) \rightarrow \pi_{n-1}(S^l) \rightarrow \cdots$$

Како је $\pi_n(S^n) \cong \mathbb{Z}$ и $\pi_n(S^{n+l}) = 0$, то закључујемо да је $\pi_{n-1}(S^l) \neq 0$, односно мора бити $n - 1 \geq l$. Коначно, и у овом случају закључујемо да је $n = l + 1$. \square

Напомена 5.49 Дакле, раслојење у ком су сва три простора сфере мора бити облика

$$\begin{array}{ccc} S^{n-1} & \longrightarrow & S^{2n-1} \\ & & \downarrow \\ & & S^n \end{array}$$

за неко $n \in \mathbb{N}$. У свом чувеном раду [9] из 1960. године Адамс је доказао да овакво раслојење постоји само за $n \in \{1, 2, 4, 8\}$ (четири Хопфова раслојења).

5.8 Штифелове многострукости

Нека је $1 \leq k \leq n$ и нека је

$$\begin{aligned} V_k(\mathbb{R}^n) &\stackrel{\text{def}}{=} \left\{ (v_1, v_2, \dots, v_k) \in (\mathbb{R}^n)^k \mid \langle v_i, v_j \rangle = \delta_{ij}, 1 \leq i, j \leq k \right\} \\ &= \left\{ A \in M_{n \times k}(\mathbb{R}) \mid A^T A = E \right\} \subseteq (\mathbb{R}^n)^k \end{aligned}$$

Приметимо да је

$$\begin{aligned} V_1(\mathbb{R}^n) &= S^{n-1}, \\ V_n(\mathbb{R}^n) &= O(n), \\ V_{n-1}(\mathbb{R}^n) &\approx SO(n). \end{aligned}$$

Теорема 5.50 Ако је $1 \leq t < k \leq n$ уочимо пресликавање $p : V_k(\mathbb{R}^n) \rightarrow V_m(\mathbb{R}^n)$ дато са

$$p(v_1, v_2, \dots, v_k) \stackrel{\text{def}}{=} (v_1, v_2, \dots, v_m)$$

(p је пројекција на првих t координата).

Тада је p раслојење са слојем $V_{k-m}(\mathbb{R}^{n-m})$.

$$\begin{array}{ccc} V_{k-m}(\mathbb{R}^{n-m}) & \longrightarrow & V_k(\mathbb{R}^n) \\ & & \downarrow p \\ & & V_m(\mathbb{R}^n) \end{array}$$

Скица доказа: Како је p пројекција, јасно је да је непрекидно. Нека је $(u_1, u_2, \dots, u_m) \in V_m(\mathbb{R}^n)$. Нека је u_{m+1}, \dots, u_n ортонормирана база за $\mathcal{L}(u_1, u_2, \dots, u_m)^\perp$ и нека је

$$U \stackrel{\text{def}}{=} \left\{ (v_1, v_2, \dots, v_m) \in V_m(\mathbb{R}^m) \mid \det[v_1 \ v_2 \ \cdots \ v_m \ u_{m+1} \ \cdots \ u_n] \neq 0 \right\}.$$

Тада је $(u_1, u_2, \dots, u_m) \in U$ и $U \in \mathcal{T}_{V_m(\mathbb{R}^n)}$. Потребно је још конструисати хомеоморфизам h такав да комутира наредни дијаграм.

$$\begin{array}{ccc} p^{-1}(U) & \xrightarrow[\approx]{h} & U \times V_{k-m}(\mathbb{R}^{n-m}) \\ & \searrow p & \swarrow p_1 \\ & & U \end{array}$$

Уочимо композицију

$$\mathbb{R}^n \xrightarrow{\pi} \mathcal{L}(u_1, u_2, \dots, u_m)^\perp \xrightarrow{L} \mathbb{R}^{n-m}$$

где је π ортогонална пројекција, а L изоморфизам дат са

$$L(u_{m+i}) \stackrel{def}{=} e_i, \quad 1 \leq i \leq n-m.$$

Дефинишимо

$$h(v_1, v_2, \dots, v_k) \stackrel{def}{=} \left((v_1, v_2, \dots, v_m), GS(L(\pi(v_{m+1})), L(\pi(v_{m+2})), \dots, L(\pi(v_k))) \right)$$

(где је GS Грам-Шмитов поступак ортогонализације у \mathbb{R}^{n-m}). Може се показати да је h заиста хомеоморфизам. \square

Теорема 5.51 Нека је $1 \leq k \leq n$. $V_k(\mathbb{R}^n)$ је $(n-k-1)$ -повезана затворена многострукост димензије $(n-k) + (n-k+1) + \dots + (n-1) = \binom{n}{2} - \binom{n-k}{2}$. Ова многострукост се зове Штифелова многострукост.

Доказ: Приметимо да је $V_k(\mathbb{R}^n) \subseteq \underbrace{S^{n-1} \times \dots \times S^{n-1}}_k$, па је $V_k(\mathbb{R}^n)$ ограничен. Са друге стране, имамо да је $V_k(\mathbb{R}^n) \in \mathcal{F}_{(\mathbb{R}^n)^k}$ јер је задат са коначно много једнакости облика $\langle v_i, v_j \rangle = \delta_{ij}$. Дакле, $V_k(\mathbb{R}^n)$ је затворен и ограничен па је компактан.

Сада индукцијом по $k \in \mathbb{N}$ показујемо да је $V_k(\mathbb{R}^n)$ $(n-k-1)$ -повезана многострукост димензије $\binom{n}{2} - \binom{n-k}{2}$.

За $k=1$ имамо да је $V_1(\mathbb{R}^n) = S^{n-1}$, па је $V_1(\mathbb{R}^n)$ $(n-2)$ -повезана многострукост димензије $n-1$. Нека је сада $k \geq 2$ и претпоставимо да тврђење важи за све $V_j(\mathbb{R}^m)$, где је $1 \leq j \leq k-1$ и $m \geq j$, и покажимо да важи и за k . Имамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} V_{k-1}(\mathbb{R}^{n-1}) & \longrightarrow & V_k(\mathbb{R}^n) \\ & & \downarrow p \\ & & S^{n-1} \end{array}$$

Знамо да је S^{n-1} многострукост димензије $n - 1$, а по индукцијској хипотези имамо да је $V_{k-1}(\mathbb{R}^{n-1})$ многострукост димензије $(n - k) + \dots + (n - 2)$, па на основу става 5.47 закључујемо да је $V_k(\mathbb{R}^n)$ многострукост димензије $(n - k) + \dots + (n - 2) + (n - 1)$.

Остаје још да покажемо да је многострукост $V_k(\mathbb{R}^n)$ $(n - k - 1)$ -повезана. Нека је $0 \leq i \leq n - k - 1$. Посматрајмо дуг тачан низ

$$\dots \rightarrow \pi_i(V_{k-1}(\mathbb{R}^{n-1})) \rightarrow \pi_i(V_k(\mathbb{R}^n)) \rightarrow \pi_i(S^{n-1}) \rightarrow \dots$$

Како је $\pi_i(S^{n-1}) = 0$ и $\pi_i(V_{k-1}(\mathbb{R}^{n-1})) = 0$ по индукцијској хипотези, закључујемо да је и $\pi_i(V_k(\mathbb{R}^n)) = 0$, тј. многострукост $V_k(\mathbb{R}^n)$ је $(n - k - 1)$ -повезана. \square

Из претходне теореме добијамо да је $\dim O(n) = \dim SO(n) = \binom{n}{2}$. Многострукост $SO(n)$ је повезана, а $O(n)$ није већ има тачно две компоненте повезаности $O(n) = SO(n) \sqcup (O(n) \setminus SO(n))$. Наиме, детерминанта $\det : O(n) \rightarrow \{-1, 1\}$ јесте непрекидна функција из $O(n)$ у двотачку, $\det^{-1}(\{1\}) = SO(n)$, $\det^{-1}(\{-1\}) = O(n) \setminus SO(n)$. Затим, $SO(n)$ је (путно) повезана, а $O(n) \setminus SO(n) \approx SO(n)$, при чему се један хомеоморфизам може добити као множење било којом (фиксираном) матрицом из $O(n) \setminus SO(n)$.

Погледајмо како изгледа раслојење из теореме 5.50 у случају $k = n$.

$$\begin{array}{ccc} O(n-m) & \longrightarrow & O(n) \\ & & \downarrow p \\ & & V_m(\mathbb{R}^n) \end{array}$$

Желимо да видимо како изгледа слој овог раслојења над тачком $(e_1, e_2, \dots, e_m) \in V_m(\mathbb{R}^n)$. Произвољна матрица из слоја $p^{-1}(\{(e_1, e_2, \dots, e_m)\})$ је облика

$$A' = \left[\begin{array}{cccc|cccc} 1 & 0 & \cdots & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & \cdots & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 & 0 & \cdots & 0 \\ \hline 0 & 0 & \cdots & 0 & & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & & & A \\ 0 & 0 & \cdots & 0 & & & \end{array} \right]$$

где је $A \in O(n-m)$. Приметимо да постоји природно утапање $i : O(n-m) \hookrightarrow O(n)$ дато са

$$i(A) \stackrel{\text{def}}{=} A'.$$

Пресликавање i је мономорфизам група, па $O(n-m)$ можемо видети као подгрупу групе $O(n)$.

Нека су $B, C \in O(n)$. Тада

$$p(B) = p(C) \iff B^T C \in O(n-m) \iff B^{-1}C \in O(n-m).$$

Дакле, видимо да је простор $O(n)/p$ једнак простору левих косета подгрупе $O(n-m)$, тј.

$$O(n)/p = O(n)/O(n-m),$$

а како је p количничко, то је $O(n)/p \approx V_m(\mathbb{R}^n)$, тј. добијамо

$$V_m(\mathbb{R}^n) \approx O(n)/O(n-m).$$

Специјално, ако је додатно и $m = 1$, имамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} O(n-1) & \longrightarrow & O(n) \\ & & \downarrow p \\ & & S^{n-1} \end{array}$$

па је

$$S^{n-1} \approx O(n)/O(n-1).$$

Уколико посматрамо раслојење из теореме 5.50 за $k = n-1$

$$\begin{array}{ccc} SO(n-m) & \longrightarrow & SO(n) \\ & & \downarrow p \\ & & V_m(\mathbb{R}^n) \end{array}$$

на сличан начин добијамо

$$V_m(\mathbb{R}^n) \approx SO(n)/SO(n-m).$$

Специјално, ако је додатно $m = 1$ имамо раслојење

$$\begin{array}{ccc} SO(n-1) & \longrightarrow & SO(n) \\ & & \downarrow p \\ & & S^{n-1} \end{array}$$

па је

$$S^{n-1} \approx SO(n)/SO(n-1).$$

Одредимо сада неке хомотопске групе простора $O(n)$ и $SO(n)$. Како $O(n)$ има две, а $SO(n)$ једну компоненту путне повезаности, то је

$$\pi_0(O(n)) \cong \mathbb{Z}_2, \quad \pi_0(SO(n)) = 0.$$

Даље, знамо да је $\pi_i(O(n)) \cong \pi_i(SO(n))$ за $i \geq 1$, па ћемо надаље рачунати хомотопске групе простора $SO(n)$.

Ако је $n = 2$, имамо $SO(2) \approx V_1(\mathbb{R}^2) = S^1$, па је

$$\pi_i(SO(2)) \cong \begin{cases} \mathbb{Z}, & i = 1 \\ 0, & \text{иначе} \end{cases}$$

Ако је $n = 3$, онда је $SO(3) \approx \mathbb{RP}^3$. Заиста, групу $SO(3)$ можемо видети као ротације у \mathbb{R}^3 око правих које пролазе кроз координатни почетак. Нека је $f : D^3 \rightarrow SO(3)$ дато са $f(0) \stackrel{\text{def}}{=} E$, тј. $f(0) \stackrel{\text{def}}{=} 1_{\mathbb{R}^3}$, а ако је $x \neq 0$, онда ће $f(x)$ бити ротација око праве Ox за угао $\pi\|x\|$ у смеру одређеном правилу десне руке (ако палац десне руке показује смер вектора \vec{Ox} , онда прсти показују смер ротације). Пресликавање f је непрекидно и „на“, а како слика компакт у T_2 -простор оно је и затворено, па је количничко, одакле добијамо да је

$$SO(3) \approx D^3/f = D^3/x \sim -x, x \in S^2 \approx \mathbb{RP}^3.$$

Дакле,

$$\pi_i(SO(3)) \cong \begin{cases} \mathbb{Z}_2, & i = 1 \\ 0, & i = 2 \\ \mathbb{Z}, & i = 3 \\ \pi_i(S^3), & i \geq 4 \end{cases}$$

Нека је $n \geq 4$ и посматрајмо раслојење од малочас:

$$\begin{array}{ccc} SO(n-1) & \longrightarrow & SO(n) \\ & & \downarrow p \\ & & S^{n-1} \end{array}$$

Индукцијом по $n \geq 3$ из дугог тачног низа овог раслојења добија се да је

$$\pi_1(SO(n)) \cong \mathbb{Z}_2,$$

$$\pi_2(SO(n)) = 0.$$

Напомена 5.52 Чињеница да је $\pi_2(SO(n)) = 0$ јесте последица општијег резултата: ако је X компактан, путно повезан H -простор који има структуру CW-комплекса или структуру многострукости, онда је $\pi_2(X) = 0$.

Дакле, ако је $n \geq 3$ имамо

i	0	1	2	3	\dots
$\pi_i(O(n))$	\mathbb{Z}_2	\mathbb{Z}_2	0	\dots	\dots

Посматрајмо сада следеће раслојење.

$$\begin{array}{ccc} O(n) & \longrightarrow & O(n+1) \\ & & \downarrow p \\ & & S^n \end{array}$$

Из дугог тачног низа ово раслојења

$$\dots \rightarrow \pi_{i+1}(S^n) \rightarrow \pi_i(O(n)) \rightarrow \pi_i(O(n+1)) \rightarrow \pi_i(S^n) \rightarrow \dots$$

добијамо да ако је $n > i + 1$ онда је

$$\pi_i(O(n+1)) \cong \pi_i(O(n)),$$

тј. за фиксирано i хомотопске групе простора $O(n)$ се стабилизују почев од неког $n \in \mathbb{N}$, па има смисла дефинисати

$$\pi_i(O) \stackrel{def}{=} \pi_i(O(n)), \quad n > i + 1.$$

Простор O се може и експлицитно дефинисати. Како имамо утапања

$$O(1) \hookrightarrow O(2) \hookrightarrow O(3) \hookrightarrow \dots \hookrightarrow O(n) \hookrightarrow O(n+1) \hookrightarrow \dots$$

дефинишемо

$$O \stackrel{def}{=} \bigcup_{n \in \mathbb{N}} O(n).$$

Напомена 5.53 На Штифеловим многострукостима $V_k(\mathbb{R}^n)$, па и на $O(n)$, постоје канонске CW-декомпозиције, које дају и CW-декомпозицију простора O . У њој, n -скелет простора O неће бити $O(n)$ већ је $O^n = O(n+1)^n$.

Познате су све хомотопске групе простора O . Наиме, првих осам група су дате табелом

i	0	1	2	3	4	5	6	7
$\pi_i(O)$	\mathbb{Z}_2	\mathbb{Z}_2	0	\mathbb{Z}	0	0	0	\mathbb{Z}

а затим се ових осам група периодично понавља и то се зове *Ботова периодичност*. Дакле, за $i \in \mathbb{N}_0$ важи

$$\pi_{i+8}(O) \cong \pi_i(O).$$

Напомена 5.54 Као и реалне, слично се могу дефинисати и комплексне Штифелове многострукости $V_k(\mathbb{C}^n)$. Ове многострукости имају аналогне особине као и реалне. Наиме, ако је $1 \leq m < k \leq n$ онда постоји раслојење

$$\begin{array}{ccc} V_{k-m}(\mathbb{C}^{n-m}) & \longrightarrow & V_k(\mathbb{C}^n) \\ & & \downarrow p \\ & & V_m(\mathbb{C}^n) \end{array}$$

Такође, важи и да је $V_n(\mathbb{C}^n) = U(n)$ и на сличан начин као O , дефинише се и простор U , за који постоји Ботова периодичност, овај пут са периодом два.

i	0	1
$\pi_i(U)$	0	\mathbb{Z}

Ако је $i \in \mathbb{N}_0$, онда

$$\pi_{i+2}(U) \cong \pi_i(U).$$

5.9 Задаци

1. Нека је $p : E \rightarrow B$ (Серова) фибрација, $e_0 \in E$, $b_0 = p(e_0) \in B$, E_0 компонента путне повезаности (простора E) која садржи тачку e_0 и B_0 компонента путне повезаности (простора B) која садржи тачку b_0 . Доказати да је $p(E_0) = B_0$ и да је рестрикција $p|_{E_0} : E_0 \rightarrow B_0$ пресликавања p (с кодоменом суженим на B_0) такође (Серова) фибрација.

2. Нека је (X, A) тополошки пар.

(а) Претпоставимо да је A јаки деформациони ретракт од X и нека је $H : X \times I \rightarrow X$ пресликавање које остварује хомотопију релативно A између $i \circ r$ и $\mathbb{1}_X$ ($i : A \hookrightarrow X$ јесте инклузија, а $r : X \rightarrow A$ ретракција), тј. $H : i \circ r \simeq \mathbb{1}_X \text{ (rel } A)$. Претпоставимо још и да имамо непрекидно пресликавање $\alpha : X \rightarrow I$ такво да је $\alpha^{-1}(\{0\}) = A$ и дефинишимо $\varphi : X \times I \rightarrow I$ на следећи начин:

$$\varphi(x, t) := \begin{cases} \min\{1, \frac{t}{\alpha(x)}\}, & x \notin A \\ 1, & x \in A \end{cases}, \quad (x, t) \in X \times I.$$

Ако је $D : X \times I \rightarrow X$ пресликавање дефинисано са $D(x, t) := H(x, \varphi(x, t))$, $(x, t) \in X \times I$, доказати да је D непрекидно.

(б) Ако је (X, A) DR -пар и ако пресликавање $p : E \rightarrow B$ има својство подизања хомотопије (HLP) у односу на X , доказати да онда p има својство проширења подизања (LEP) у односу на пар (X, A) .

3. Доказати да Серова фибрација има својство подизања хомотопије (HLP) у односу на све ћелијске комплексе.
4. Нека је $p : E \rightarrow B$ фибрација, B путно повезан, $b_1, b_2 \in B$ и нека су F_{b_1} и F_{b_2} одговарајући слојеви. Доказати да је дејство (до на хомотопију) групе $\pi_1(B, b_1)$ на F_{b_1} тривијално ако и само ако је дејство (до на хомотопију) групе $\pi_1(B, b_2)$ на F_{b_2} тривијално.
5. Доказати да је повлачење оријентабилне фибрације такође оријентабилна фибрација (оба базна простора су путно повезана).
6. Нека је $p : E \rightarrow B$ Серова фибрација и $n \in \mathbb{N}_0$.

(а) Нека је $f : X \rightarrow B$ непрекидно пресликавање, $f^*p : f^*(E) \rightarrow X$ повлачење Серове фибрације p помоћу f и $q : f^*(E) \rightarrow E$ рестрикција друге пројекције на $f^*(E)$.

$$\begin{array}{ccc} f^*(E) & \xrightarrow{q} & E \\ f^*p \downarrow & & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & B \end{array}$$

Ако је f n -еквиваленција, доказати да је онда и q n -еквиваленција.

(б) Ако је $A \subseteq B$ такав да је пар (B, A) n -повезан, доказати да је онда и пар $(E, p^{-1}(A))$ такође n -повезан.

7. Шварцов род фибрације $p : E \rightarrow B$, у ознаци $SG(p)$, дефинишемо као најмањи број $k \in \mathbb{N}$ такав да постоји отворен покривач $\{U_1, U_2, \dots, U_k\}$ простора B са својством да p има секцију над сваким елементом покривача, тј. да за све $i \in \{1, 2, \dots, k\}$ постоји подизање $s_i : U_i \rightarrow E$ инклузије $U_i \hookrightarrow B$ у односу на p (в. први дијаграм на наредној слици).

$$\begin{array}{ccc} & & E \\ & \nearrow s_i & \downarrow p \\ U_i & \hookrightarrow & B \end{array}$$

$$\begin{array}{ccc} E & \xrightarrow{\varphi} & T \\ & \searrow p & \swarrow q \\ & & B \end{array}$$

$$\begin{array}{ccc} f^*(E) & \longrightarrow & E \\ f^*p \downarrow & & \downarrow p \\ X & \xrightarrow{f} & B \end{array}$$

- (а) Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација и B контрактибилан, доказати да је $\text{SG}(p) = 1$.
- (б) Ако су $p : E \rightarrow B$ и $q : T \rightarrow B$ фибрације такве да постоји (непрекидно) $\varphi : E \rightarrow T$ са својством $q \circ \varphi = p$ (в. други дијаграм на претходној слици), доказати да је $\text{SG}(q) \leq \text{SG}(p)$.
- (в) Ако је $p : E \rightarrow B$ фибрација, $f : X \rightarrow B$ непрекидно пресликавање и $f^*p : f^*(E) \rightarrow X$ повлачење фибрације p помоћу f (в. трећи дијаграм на претходној слици), доказати да је $\text{SG}(f^*p) \leq \text{SG}(p)$.

Нека је сад X путно повезан простор.

- (г) Наћи фибрацију p чији је Шварцов род једнак Лустерник–Шнирелмановој категорији простора X ($\text{SG}(p) = \text{cat}(X)$).

Нека је $\pi : X^I \rightarrow X \times X$ пресликавање дефинисано са $\pi(\omega) = (\omega(0), \omega(1))$, $\omega \in X^I$.

- (д) Доказати да је π фибрација и одредити њен слој.

Тополошку комплексност простора X , у ознаци $\text{TC}(X)$, дефинишемо као Шварцов род фибрације π :

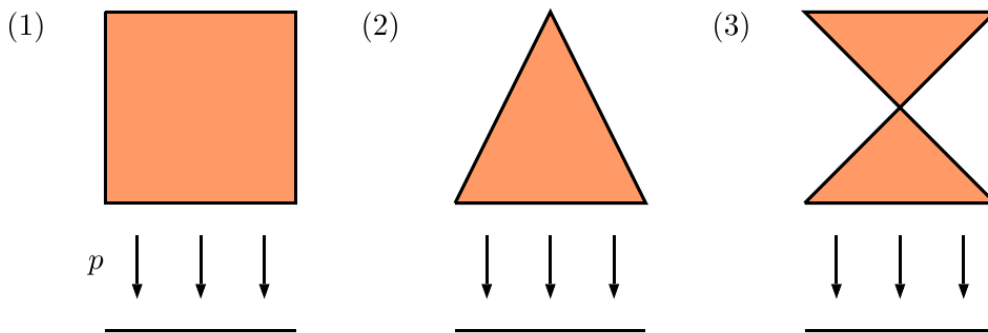
$$\text{TC}(X) := \text{SG}(\pi).$$

- (ђ) Доказати да је $\text{TC}(X) = 1$ ако и само ако је X контрактибилан.
- (е) Доказати да је $\text{cat}(X) \leq \text{TC}(X) \leq \text{cat}(X \times X)$.
8. Ако је F хомотопски слој инклузије $i : \mathbb{R}P^n \hookrightarrow \mathbb{R}P^\infty$, доказати да је $F \simeq S^n$ ($n \in \mathbb{N}$).
9. Нека је $0 \rightarrow A \rightarrow B \rightarrow C \rightarrow 0$ кратак тачан низ Абелових група и $n \in \mathbb{N}$. Доказати да постоји фибрација $p : K(B, n) \rightarrow K(C, n)$ са слојем $K(A, n)$.

$$\begin{array}{ccc} K(A, n) & \longrightarrow & K(B, n) \\ & & \downarrow p \\ & & K(C, n) \end{array}$$

10. • Одредити следеће хомотопске групе (K је Клајнова боца):
 $\pi_4(K)$, $\pi_{17}(\mathbb{R}P^{18})$, $\pi_{11}(S(S^{10} \times S^{10}))$, $\pi_{17}(\Omega S^{17})$.
- Одредити кардиналност скупа хомотопских класа $[D^3, \Omega(\mathbb{R}P^3)]$.
- Наћи потребан и довољан услов за k и n да би букет $S^k \vee S^n \vee S^k \vee S^n$ био прост ($k, n \in \mathbb{N}$).

11. Ако је X произвољан CW-комплекс, доказати да је пресликавање $\Phi : [X, L_m^\infty]_0 \rightarrow [X, L_m^\infty]$ бијекција. (L_m^∞ је бесконачно димензиони лећасти простор, $m \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$. Φ је дато са $\Phi([f]_0) = [f]$, $[f]_0 \in [X, L_m^\infty]_0$.)
12. Нека је Y путно повезан простор с базном тачком y_0 . Ако је $p : E \rightarrow X$ главна фибрација добијена повлачењем канонске фибрације над Y помоћу пресликавања $f : (X, x_0) \rightarrow (Y, y_0)$, доказати да је простор $E = f^*(PY)$ управо хомотопски слој пресликавања f .
13. Доказати да је повлачење раслојења такође раслојење са истим слојем као и полазно.
14. На слици (1) представљена је прва пројекција $p : I^2 \rightarrow I$, која је једно раслојење. Нека су пресликавања на сликама (2) и (3) рестрикције пројекције p на дате потпросторе.

- (а) Показати да је пресликавање са слике (2) фибрација, али није раслојење.
 - (б) Показати да пресликавање са слике (3) није фибрација.
15. Нека су $n \in \mathbb{N}$ и $m \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$ и нека је $L_m^{2n+1} = S^{2n+1}/\mathbb{Z}_m$ лећасти простор (елемент $k \in \mathbb{Z}_m$ дејствује на S^{2n+1} као множење са $e^{i\frac{2k\pi}{m}}$).
 - (а) Доказати да постоји раслојење $q : L_m^{2n+1} \rightarrow \mathbb{C}P^n$ са слојем S^1 .

$$\begin{array}{ccc}
 S^1 & \longrightarrow & L_m^{2n+1} \\
 & & \downarrow q \\
 & & \mathbb{C}P^n
 \end{array}$$

- (б) Описати повезујући хомоморфизам $\pi_2(\mathbb{C}P^n) \rightarrow \pi_1(S^1)$ из дугог тачног низа придруженог раслојењу из дела (а).
16. Одредити $\pi_3(S^2 \vee S^2)$.

17. Ако је $n \geq 2$ доказати да не постоји ретракт $A \subseteq \mathbb{C}P^n$ такав да је $A \simeq \mathbb{C}P^{n-1}$.
18. Да ли је $\mathbb{C}P^2 \simeq S^2 \vee S^4$?
19. Ако је $k \in \mathbb{Z}$ и $f : S^2 \rightarrow S^2$ пресликавање степена k , одредити хомоморфизам $f_* : \pi_3(S^2) \rightarrow \pi_3(S^2)$.
20. Нека је $i : S^2 \hookrightarrow \mathbb{C}P^2$ инклузија, тј. природно утапање ($S^2 \approx \mathbb{C}P^1$ јесте 2-скелет од $\mathbb{C}P^2$ при уобичајеној хелијској декомпозицији овог простора).
- (а) Доказати да је пресликавање $f : S^2 \rightarrow S^2$ хомотопски тривијално ако и само ако се може проширити на $\mathbb{C}P^2$.

$$\begin{array}{ccc}
 \mathbb{C}P^2 & & \\
 \uparrow i & \searrow & \\
 S^2 & \xrightarrow{f} & S^2
 \end{array}$$

- (б) Користећи чињеницу $\pi_1^S = \mathbb{Z}_2$ (или некако другачије) доказати да је $[\mathbb{C}P^2, S^2] = 0$.
21. Нека је $n \in \mathbb{N}$, $m \in \mathbb{N}_0$, M многострукост и $p : S^{m+n-1} \rightarrow M$ раслојење са слојем S^{n-1} .

$$\begin{array}{ccc}
 S^{n-1} & \longrightarrow & S^{m+n-1} \\
 & & \downarrow p \\
 & & M
 \end{array}$$

Доказати да је тада конус пресликавања p , тј. $C_p = D^{m+n} \cup_p M$, затворена повезана $(m+n)$ -димензиона многострукост.

22. За $n \geq 3$ одредити групу $\pi_2(V_{n-2}(\mathbb{R}^n))$.
23. Користећи чињеницу $\pi_1^S = \mathbb{Z}_2$ (или некако другачије) одредити групе $\pi_3(SO(4))$ и $\pi_3(V_2(\mathbb{R}^4))$.
24. (Подразумевамо да су сви простори који се појављују у овом задатку Хауздорфови.)

Нека група G дејствује на простор Y . Уочимо следећи услов:

$$(\forall y \in Y) (\exists U \in \mathcal{T}_Y) \quad y \in U \wedge [(\forall g_1, g_2 \in G) \quad g_1 \neq g_2 \implies g_1 U \cap g_2 U = \emptyset].$$

(*)

Доказати:

- (а) $(*) \Rightarrow$ дејство је слободно;
 (б) ако је G коначна и дејство слободно, онда важи $(*)$.

Нека G дејствује и на простор X и нека је $f : X \rightarrow Y$ непрекидно G -еквиваријантно пресликавање.

- (в) Доказати да f индукује непрекидно пресликавање $\tilde{f} : X/G \rightarrow Y/G$ такво да комутира дијаграм на слици (ρ и π су природне сурјекције).

$$\begin{array}{ccc} X & \xrightarrow{f} & Y \\ \rho \downarrow & & \downarrow \pi \\ X/G & \xrightarrow{\tilde{f}} & Y/G \end{array}$$

- (г) Ако дејство на Y задовољава услов $(*)$, доказати да онда и дејство на X задовољава услов $(*)$.

Нека је сада $p : E \rightarrow B$ раслојење и нека група G дејствује и на E и на B тако да је p G -еквиваријантно и да дејство G на B задовољава услов $(*)$.

- (д) Доказати да је индуковано пресликавање $\tilde{p} : E/G \rightarrow B/G$ такође раслојење са истим слојем као p .
 (ђ) Ако је $\pi : B \rightarrow B/G$ природна сурјекција, доказати да се повлачење раслојења \tilde{p} помоћу π (означимо га са $\pi^*\tilde{p} : \pi^*(E/G) \rightarrow B$) поклапа са p (у смислу да постоји хомеоморфизам φ тако да комутира дијаграм на слици).

$$\begin{array}{ccc} E & \xrightarrow[\approx]{\varphi} & \pi^*(E/G) \\ & \searrow p & \swarrow \pi^*\tilde{p} \\ & & B \end{array}$$

25. Група \mathbb{Z}_2 дејствује на природан начин на Штифелову многострукост $V_k(\mathbb{R}^n)$:

$$(v_1, v_2, \dots, v_k) \mapsto (-v_1, -v_2, \dots, -v_k).$$

(На пример, $V_1(\mathbb{R}^n)/\mathbb{Z}_2 = S^{n-1}/\mathbb{Z}_2 = \mathbb{R}P^{n-1}$.) При том дејству је раслојење $p : V_m(\mathbb{R}^n) \rightarrow V_k(\mathbb{R}^n)$, $(v_1, v_2, \dots, v_m) \mapsto (v_1, v_2, \dots, v_k)$, \mathbb{Z}_2 -еквиваријантно пресликавање ($k \leq m$).

Доказати да за $k, n \in \mathbb{N}$ постоји \mathbb{Z}_2 -еквиваријантно пресликавање $S^n \rightarrow V_{n+1}(\mathbb{R}^{n+k+1})$ ако и само ако постоји подизање инклузије $\mathbb{R}P^n \hookrightarrow \mathbb{R}P^{n+k}$ у односу на пресликавање \tilde{p} , где је $\tilde{p} : V_{n+1}(\mathbb{R}^{n+k+1})/\mathbb{Z}_2 \rightarrow \mathbb{R}P^{n+k}$ индуковано пресликавањем $p : V_{n+1}(\mathbb{R}^{n+k+1}) \rightarrow S^{n+k}$.

$$\begin{array}{ccc}
 & & V_{n+1}(\mathbb{R}^{n+k+1})/\mathbb{Z}_2 \\
 & \nearrow & \downarrow \tilde{p} \\
 \mathbb{R}P^n & \hookrightarrow & \mathbb{R}P^{n+k}
 \end{array}$$

26. Нека је $1 \leq k \leq n$ и $V_k(\mathbb{C}^n) = \{(v_1, v_2, \dots, v_k) \in (\mathbb{C}^n)^k \mid (\forall i, j \in \{1, 2, \dots, k\}) \langle v_i, v_j \rangle = \delta_i^j\}$, где је $\langle \cdot, \cdot \rangle : \mathbb{C}^n \times \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}$ стандардни скаларни (хермитски) производ на \mathbb{C}^n .
- (а) Доказати да је $V_k(\mathbb{C}^n)$ $(2n - 2k)$ -повезана затворена многострукост.
 - (б) Колика је димензија Штифелове многострукости $V_k(\mathbb{C}^n)$?
 - (в) Одредити групу $\pi_{2n-2k+1}(V_k(\mathbb{C}^n))$.
 - (г) Наћи фундаменталну групу унитарне (тополошке) групе $U(n) = \{A \in M_n(\mathbb{C}) = (\mathbb{C}^n)^n \mid A^T \bar{A} = E\}$ ($E \in M_n(\mathbb{C})$ је јединична матрица).

Индекс

- H -простор, 11
- CW -комплекс, 49
- CW -апроксимација простора, 73
- DR -пар, 115
- n -еквиваленција, 46
- n -повезан простор, 25
- n -повезан тополошки пар, 42
- n -прост простор, 27
- Ајленберг-Меклејнов простор, 87
- Ботова периодичност, 161
- ћелијско пресликавање, 52
- дејство групе до на хомотопију, 120
- дејство групе на скуп, 10
- фибрација, 2, 110
- фибрација у смислу Хуревића, 110
- фибрација у смислу Сера, 110
- главна фибрација, 140
- хомотопија дуж пута, 7
- хомотопија кроз пресликавања парова, 6
- хомотопске групе, 16
- хомотопски еквивалентна пресликавања, 127
- хомотопски слој пресликавања, 135
- хомотопски тип CW -комплекса, 67
- Хуревићев хомоморфизам, 97
- Хуревићево пресликавање, 95
- канонска фибрација, 140
- кофибрација, 4
- компактно-отворена топологија, 128
- недегенерисана тачка простора, 6
- оријентабилна фибрација, 121
- поткомплекс CW -комплекса, 49
- повлачење пресликавања (*pullback*), 112
- прост простор, 27
- простор петљи, 134
- простор путева, 133
- раслојење, 141
- редукована суспензија, 52
- релативне хомотопске групе, 36
- рестрикција фибрације, 111
- Штифелова многострукост, 156
- слаба хомотопска еквиваленција, 46
- стабилне хомотопске групе сфере, 81
- својство подизања хомотопије, 110
- својство проширења хомотопије, 4
- својство проширења подизања, 114
- теорема I Вајтхедова, 68
- теорема I Вајтхедова, хомолошка верзија, 108
- теорема II Вајтхедова, 107
- теорема Фројдентала о суспензији, 77
- теорема Хуревића за $n = 1$, 94
- теорема Хуревића за $n \geq 2$, 101
- теорема Хуревића, релативна верзија, 105
- теорема о CW -апроксимацији, 69
- теорема о ћелијској апроксимацији, 52
- теорема Вајтхеда, 68
- тривијална фибрација, 111
- универзално наткривање, 32

Литература

- [1] Edwin H. Spanier, *Algebraic Topology*, McGraw-Hill Book Company, 1981.
- [2] Tammo tom Dieck, *Algebraic Topology*, European Mathematical Society, Germany, 2008.
- [3] Stephen Smale, *The generalized Poincaré conjecture in higher dimensions*, Bull. Amer. Math. Soc. 66 (1960), no. 5, 373–375.
- [4] Michael Hartley Freedman, *The topology of four-dimensional manifolds*, J. Differential Geom. 17 (1982), no. 3, 357–453.
- [5] Grigori Perelman, *The entropy formula for the Ricci flow and its geometric applications*, <https://arxiv.org/abs/math/0211159>
- [6] Grigori Perelman, *Ricci flow with surgery on three-manifolds*, <https://arxiv.org/abs/math/0303109>
- [7] Grigori Perelman, *Finite extinction time for the solutions to the Ricci flow on certain three-manifolds*, <https://arxiv.org/abs/math/0307245>
- [8] James Stasheff, *A classification theorem for fibre spaces*, Topology 2 (1963), 239–246.
- [9] John Frank Adams, *On the non-existence of elements of Hopf-invariant one*, Ann. of Math. 72 (1960), 20–104.